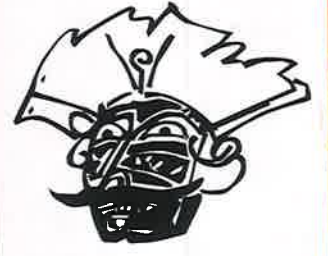

இதழ் 73

ரூ. 15

காலச்சூடு

உலகத் தமிழ் இதழ்

ஜனவரி 2006

www.kalachuvadu.com

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

உ.வே.சா.விற்கு முன்னும் பின்னும்

வேள்ள நிவாரணம்: இலவச உயிர்கள்
தவமாய் தவமிருந்து: நெகிழ்ச்சியின் அழகியல்
காந்தி: விவாகம்தொடர்கிறது

இந்தியாவின் இணையற்ற சீட்டு நீதிச் சிகரம் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இந்திய மக்களின் அனுபவ அறிவில் உதயமானது சீட்டு சேமிப்பு திட்டம். சமுதாய மக்கள் ஒருங்கிணைந்து, சிறுகச் சிறுகச் சேமிக்கவும், தேவைப்படும்போது அச்சேமிப்பில் இருந்தே கடன் பெறவும் உதவி செய்வதே சீட்டுச் சேமிப்பு திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம்.

இருவழிப் பயன்:

குடும்ப வளமைக்காகத் தொடர்ந்து சேமிக்கவும், அவசரத் தேவைகளையும், திட்டமிட்ட செலவுகளையும் எதிர் கொள்ளவும் உதவும் இருவழிச் சாதனம் சீட்டு சேமிப்பு திட்டம்.

வளரும் வளமை:

சீட்டு சேமிப்பு திட்டத்தில், சேமிக்கும் தொகை, சேமிக்கும் காலம், கடன் பெறும் தொகை, வட்டி விகிதம், யாவும் உறுப்பினர்களாலேயே தீர்மானிக்கப் படுகிறது. மேலும், மாதந்தோறும் வருவாய் உயரும் வாய்ப்பு, உறுப்பினர் அனைவரும் சமமாக லாபம் பெறும் வாய்ப்பு ஆகியவை இதன் தனிச்சிறப்பு அம்சங்கள்.

உயரும் வருவாய்:

வங்கிச் சேமிப்பு, அஞ்சலகச் சேமிப்பு, சிறுசேமிப்பு, ஆகிய முதலீடுகள் மீதான வருவாய் சரிந்து விட்டது. ஆனால் சீட்டுத் திட்டங்களில் ஏல உச்ச வரம்பு 40% ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதால், உறுப்பினர்களின் கசறுத்தொகை (Dividend) கணிசமாக உயரும். ஏலத்தில் போட்டியின் கடுமை குறைந்து, உடனடியாக ஏலம் எடுக்கும் வாய்ப்பு உயர்ந்துள்ளது.

நீகரற்ற ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் 29 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல லட்சம் குடும்பங்களின் வளமைக்கு வழிகாட்டி வருகிறது. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. சீட்டுத் தொகையாக ரூ.10,500 கோடிக்கு மேல் பட்டுவாடா செய்துள்ளது.

உங்கள் அருகிலுள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு இன்றே வாருங்கள். நலமும் வளமும் வளரத் தேவையான திட்டங்களில் சேர்ந்து சீரும் சிறப்புமாய் வாழுங்கள்.

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

தமிழ்நாடு (பி) லிமிடெட்

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை 600 002.

போன்: 52011833. www.shriramchits.com

சுகுமாரன்

விமர்சனத்துக்கு

எதிர்வினை - 2

ரமேஷ்-பிரேம்

காலச்சுவடு 71இல் கொங்குதேர் வாழ்க்கை -2 தொகுப்பு குறித்து சுகுமாரன் எழுதியிருந்த விமர்சனக் கட்டுரையில் அவர் தனக்கான ஆதங்கங்களைப் பதிவுசெய்திருந்தார். பொதுவாக விடுபடல்கள் என்பவற்றிற்குப் பின் தனிப்பட்ட அரசியல்கள் எப்போதும் உண்டு. அதேபோல் தொகுப்பு என்பதே கூட 'வெட்டி நறுக்கி' பலவற்றை ஒதுக்கிவிடுவதற்கான உத்திதான். இதை ஒரு இலக்கியத் தேர்ந்தெடுப்பு வன்முறை என்றும் கூடக் கூறலாம். ஆனாலும் இவற்றிற்கு ஒரு 'கல்விப் புல'த் தேவை எப்போதும் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். அது இலக்கியப் புலத்திற்கு ஒரு தொழில் முறை உத்தியைத் தரவும் செய்யும். இவை பற்றிக் கூற சுகுமாரன் அவர்களுக்கு இக்கட்டுரையண்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக நவீன இலக்கியச் சொல்லாடல்களிலும் தொகுப்புகளிலும் எமது பெயர்களே கவனமாகத் தவிர்க்கப்படும் என்பது எங்களுக்கு வருத்தப்பட ஏதுமற்ற வழமை. இத்தொகுப்பில் நாங்கள் இடம்பெறுவது எப்படியோ நடந்துபோன ஒன்று. எழுதிக்கொண்டே இருப்பவர்களுக்கு இவையெல்லாம் ஒரு கட்டத்தில் மறக்கப்பட வேண்டியவையே. ஆனால் நாங்கள் குறிப்பிட வேண்டியதும் விளக்க மளிக்க வேண்டியதும் வேறொன்றிற்கானது. அதனை நாங்கள் பதிவு செய்தே ஆக வேண்டும்.

மரபை மீறிய உணர்வு நிலையை உருவாக்கியதில் பிரம்மராஜனின் பங்களிப்புத் தான் ரமேஷ்-பிரேம் கவிதைகளில் வேறு சாயலில் தொடர்கிறது.

(சுகுமாரன்)

இப்படிச் சுகுமாரன் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு உள்ளார்ந்த திட்டம் எதுவும் இல்லையென்ற நம்பிக்கையிலும்; தவறான புரிதலின் அடிப்படையில் இந்தக் கருத்து முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற எண்ணத்திலும்தான் இந்த விளக்கம் இங்கு தரப்படுகிறது.

எங்களுடைய 'கவிதைகள்' என்பவை தொடர்ச்சியும் ஒருபடித் தன்மையும் உடையவை அல்ல.

நாங்கள் புலமாற்றம், களமாற்றம் என்ற வகைமாதிரிகளுடன் தொடர்ந்து கவிதை உணர்வின் 'பாவனைக் களங்க'ளைச் செய்து பார்த்துக்கொண்டே செல்பவர்கள். கவிதை என்பது பாவனை காட்டி மறையும் ஒரு மொழிநிலை என்பதில்தான் எமது கவிதைச் செயல் உள்ளது. எமது 'கிரணம்' நெடுங்கவிதைகள் வெளிவந்ததிலிருந்து இன்றுவரை ஏதாவது ஒரு வகைமாதிரிக்குள் அடக்கி அதற்கு ஒரு 'குலமுதன்மை'யைக் கூறி எமது கவிதை மற்றும் புனைவுச் செயல் தொடர்ச்சியை அடையாளம் அழித்து விடும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடந்தபடியே உள்ளன. அவற்றில் சிக்க நாங்கள் நவீனத்துவ, அவன் காடிச (Avant Garde) படைப்பாளிகள் இல்லை, பின் நவீனத்துவ (தமிழ்)ப் படைப்பாளர்கள்.

ஏற்கனவே பிரமிள் தானே எமது கவிதையின் மூலம் என்று கூறிச் சிக்கலடைந்திருக்கிறார். அப்படியெனில் எப்படி எமது கவிப்பனைவுகள் எதிர்ப்பு மற்றும் மறுப்பாக இருந்திருக்க முடியும். தற்போது பிரம்மராஜனின் தொடர்ச்சி/சாயல் என்ற அடையாளப்படுத்தல் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் தவறானதே. பிரம்மராஜன் தமிழ்க் கவிதை மொழியின் ஒரு வகைமை என்பதில் எமக்கு எந்த மறுப்பும் இல்லை. ஆனால் அவர் எந்த மரபை மீறினார், அதன் மூலம் எந்த உணர்வைக் கட்டினார் என்பவை தான் விளக்கப்பட வேண்டியவை.

அவருடைய கவிதைகள் தமிழின் பெருமரபின் ஒரு வகையான இசை மற்றும் உணர்வுமுச்சி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. நகர் மயமான, விஞ்ஞான, மேற்கத்தியப் பொருள்களும், குறிப்புகளும் இவற்றின் கருப்பொருள் களமாக அமைவதால் வேறு வகையான நிறத்தளத்தைக் காட்டுகின்றனவை. மற்ற வகையில் அவர் பெருமரபுகளின் உணர்வுக் குழவினரே. இது ஒரு குற்றமும் இல்லை, இருந்துவிட்டு போகலாம். ஆனால் எமது கவிதை மற்றும் நெடுங்கவிதைகளுக்கு இவருடன் உறவில்லை என்பதுதான் முக்கியம்.

நாங்கள் மரபை மீறுதல் என்ற தளத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இல்லை.

மரபு - மரபுகள் எவை என்னும் ஊடு நோக்குத் தளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இணை மரபுகள், உப மரபுகள், உள் மரபுகள், மறை மரபுகள், எதிர் மரபுகள், மாற்றுருவ மரபுகள் என்பவற்றைத் தமிழ் - மற்றும் இந்தியத் தளத்திலேயே தேடி அடைந்தவர்கள். சார்ரியலிசமும், தொன்மக் கவிதையிலும் (Surrealism, Mythopoeics) எமக்கு நெருக்கமாக இருந்து பிறகு மாறி வந்ததற்குக்கூட அவை இந்திய மாமவாத, மாந்திரிக மரபுகளின் மறை குறியீட்டியல்களின் தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருந்ததவை என்ற வகையில் தான்.

எங்களுக்கு மரபுகள் உண்டு; சித்தர் மரபுடன், மந்திரவாத அழகியல் மரபுடன், சிறுதெய்வ, குறும்புராண மரபுகளுடன் எமக்கு உறவுண்டு. எமது 'கிரணம்' ஆக்கங்களைத் தமிழ்க் குடி மரபின் 'மாந்திரிகவாதக் கதைப்பாடல்' பின்னணியில் வாசித்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மரபுக்குள் நடுவும் மாற்று மரபுணர்வுகள் உருவாக்கும் 'சுயத்தொன்மம்' பிறழ்வுத் தொன்ம ஆக்கம்' பித்துநிலையின் மொழி நடிப்பாக்கம் போன்றவற்றைக் கொண்டே எமது கவிதை வாசிப்புநிலை விளக்கப்பட முடியும். இவற்றை நாங்கள் மிகக் கடினமான உழைப்புடன் கூடிய மனச் சாதகத்துடன் தொடர்ந்து மாற்றி மாற்றி உருவாக்கிக்கொண்டே இருக்கிறோம். இந்நிலையில் போகிற போக்கில் பிரம்மராஜனின் தொடர்ச்சி - சாயல் என்றோ பிரமிளின் நீட்சி - நெளிவு என்றோ எல்லாம் கூறிச் செல்வது கவிதையியல் - புனைவியல் அறிவுருவாக்கத்திற்கு எந்த வகையிலும் நியாயம் செய்வதாகாது. நாங்கள் உருவாக்கிக் கலைக்கும் மொழிக்களம் இன்னும் நெடிய, நாடோடித்தன்மையுடைய வடிவ பாவனைகளால் மனிதப் புலன் மற்றும் மாமங்களின் சாயல்களை வியந்து சாடை செய்து உருமாறிச் செல்வது. இதற்குத் தமிழிலும், இந்தியப் பெருநில இடைவெளிகளிலும் மரபுத் தொடர்ச்சி உண்டு. பிரம்மை களைப் பாடிச்செல்லும் பித்து மொழி மரபு. ஆனால் பிரம்மை மற்றும் பித்து பற்றிய பிரக்களையின் வலி எமது எழுத்தை வேறொன்றாக்குகிறது. பல வடிவங்களில்.

இடம் என்னவாக இருக்கும்? நல்ல கவிதைகள் விடுபட்டுப் போகக் கூடாது என்ற அடிப்படையிலேயே கவிதைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சுகுமாரன் தன் கட்டுரையில் இரண்டு இடங்களில் பிரம்மராஜன், பழமலய், சுகந்தி சுப்பிரமணியன் ஆகிய மூவரையும் குறிப்பிட்டு, தமிழ்க் கவிதையில் அவர்களின் பங்களிப்புகளையும் சிறப்பித்துச் சொல்லி, தொகுப்பில் அவர்கள் கவிதைகள் சேர்க்கப்படாததைப் பெரிய குறைபாடுபோல் காட்டுகிறார். இந்தத் தொகுப்பில் பிரம்மராஜன் கவிதைகள் ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைக் 'காலச்சுவடு' பிப்ரவரி 2005 இதழில் தெளிவாகவே சொல்லியிருப்பதால் மீண்டும் இங்கு விளக்கத் தேவையில்லை. பழமலய்யின் கவிதைப் போக்கு, கவிதையில் சில காட்சிகளை அல்லது சித்திரங்களை எழுப்பிக் காட்டுவதுடன் அமைந்து விடுகிறது. அதற்கு மேல் அவற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல எதுவுமில்லை. மேலும் ஜெயமோகன் குறிப்பிடுவதுபோல, 'கலாப்ரியா பழமலய்க்கு முன்னோடியானவர்' (நவீனத் தமிழ் இலக்கிய அறிமுகம், ப. 203). சுகந்தி சுப்பிரமணியன் கவிதைகளில் வெளிப்படும் 'பெண்மைத் தவிப்பு'கள் கவிதைக்கான படைப்பனுபவங்களாகப் பொதுமைப்படவில்லை. தனிநபர் தவிப்புகளாகவே தேங்கிவிடுகின்றன.

'கவிதையை மக்களிடம் கொண்டு செல்வது என்ற முகாந்திரத்தில் கவிதைக்கு விரோதமான சிந்தனைப் போக்கை உருவாக்கிய இயக்கம் என்ற விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் 'வானம்பாடி' இயக்கத்தையும் அது போன்ற பிற இயக்கங்களையும் விலக்கியிருப்பது புரிகிறது. நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள கவிதைகளின் போக்கை வைத்தே அந்தக் காரணத்தை விளங்கிக் கொள்வது எளிது. ஆனால் அதுவும் 'நியாயமற்றது' என்கிறார் சுகுமாரன். இது புதுக்கவிதையின் வரலாறு அல்ல; தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகளின் தொகுப்பு. சுகுமாரன் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், இது 'காலத்தின் தகவல்கள் சார்ந்தது' அல்ல; 'படைப்பின் மறு அறிமுகம்.' எனவே சிறந்தவற்றுக்கே இங்கு இடமுண்டு.

ஏற்கெனவே தனது கட்டுரையில் இந்தத் தொகுப்பின் பலவீனமான அம்சங்களாக விரிவாகச் சுகுமாரன் கூறியிருப்பதையே கடைசியில் சில கேள்விகளாகவும் எழுப்பி, 'இந்தக் கேள்விகளை ஒரு விவாதத்தின் தொடக்கமாகத் திறந்துவைக்கிறேன்' என்கிறார். சுகுமாரனின் கேள்விகளுக்கான எனது பதில்கள்தான் மேலே நான் சொல்லியிருப்பவை அனைத்தும். மேலும், இது போன்ற கேள்விகள் - விவாதங்களுடன், பல்வேறு பார்வை கொண்டவர்களின் பல்வேறு தொகுப்புகள் வெளிவரும்போது கொங்குதேர் வாழ்க்கை - 2 தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளின் தேர்வுகள் நியாயமானவையா, பாரபட்சமானவையா என்பதைக் கவிதை வாசகர்கள் தெளிவாகவே தெரிந்துகொள்வார்கள்.

அதுவரை, 'விவாதம் தொடருவது இந்தப் புத்தகம் பரவலான கவனத்துக்குச் செல்ல உதவும். அந்த விவாதம் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை இன்னொரு திசை நோக்கி முன்னேறத் துணை புரியும்' என்னும் சுகுமாரனின் நம்பிக்கை கைகூட்டும். ●

Ninmay.com

3775, ஆர்பிசென்டர், சாலை, கை, மாநிலம், தி. 605 008
 தமிழ் குடிமகன், மார்ச் 2008

நின்னை.காம்

அவனால் ஒரு பூப்பூட்ட அறை
 இன்று முதல் அவனுக்குப்
 பெயரில்லை
 அவன் ஒரு மனித உருவம்
 அவன் இயக்கங்கள்
 அவனுயிரிலிருந்துதான் நிகழ்கின்றன
 தன்னந்தனியே
 அவனது காரியங்கள்
 முடி கின்றன
 உங்களிடம் சாவிகள்
 வேண்டுமானால் இருக்கலாம்
 அவனோதுவாரங்களை
 மாற்றிக்கொண்டு
 இருப்பவன்.

அய்யப்ப மாதவன்

நண்பர்களுள் ஒருவர் என்ற நிலையிலும் மற்றவர்களைவிடவும் வசந்தகுமாருடன் நான் கலந்தாலோசித்து, எனக்குகந்த ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைக் கவனத்தில் கொண்டதும் உண்டு.

தொகுப்பு வெளிவந்ததும் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களும் என்னை வந்தடைந்ததுண்டு. நான் பெரிதும் மதிக்கின்ற விமர்சகர்களில் ஒருவரான வெங்கட் சாமிநாதன் தொலைபேசி மூலம் தொகுப்பு குறித்துப் பேசினார். நல்ல கவிஞர்களென அவர்களுக்கும் சிலர் எனது தொகுப்பில் விடப்பட்டிருந்ததையும் சுட்டிக்காட்டி, அதே சமயம் இந்தத் தொகுப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். 'கவிதைக்காகத் தமிழில் சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றுள்ள ஒருவர்கூட உமது தொகுப்பில் இடம் பெறாததை, இத்தொகுப்பு குறித்து விமர்சனம் எழுதும்போது பாராட்டிச் சொல்வேன்' என்று அவர் சொன்னது எனக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பைப் படித்துவிட்டு சுந்தர ராமசாமி நேரிலும் கடிதத்திலும் பாராட்டினார். 'தமிழின் முக்கியமானதொரு கவிதைத் தொகுப்பைப் பல சிரமங்களுக்கிடையில் மிகுந்த சிரத்தையெடுத்துத் தொகுத்திருப்பதாக' என்னையும் சிறப்பாக வெளியிட்டிருப்பதாகத் 'தமிழினி' வசந்தகுமாரையும் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதியிருந்தது மனநிறைவைத் தந்தது. இத்தொகுப்பு குறித்து 'நெய்தல்' கிருஷ்ணன், 'காலச்சுவடு' கண்ணன், நான் மூவரும் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, கண்ணன் சொன்ன தகவல் எனக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. இந்தத் தொகுப்பைப் படித்த சுந்தர ராமசாமி, இதில் இடம்பெற்றுள்ள ப. கல்பனாவிடம் கவிதை கேட்டு 'காலச்சுவடு' இதழில் பிரசுரிக்கலாமே என்று சொன்னதாகக் கண்ணன் தெரிவித்தார். கவிதை விமர்சகர்களால் தமிழ்ச் சூழலில் கவனத்தில் கொள்ளப்படாதிருக்கும் ப. கல்பனா போன்ற நல்ல கவிஞர்கள் சிலரின் கவிதைகளை இந்தத் தொகுப்பில் சேர்த்திருப்பதே, இத்தொகுப்பின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக நினைக்கிறேன்.

இதேபோல் திருவனந்தபுரத்திலிருந்து சுகுமாரனும் நாகர்கோவிலிலிருந்து ஜெயமோகனும் தொலைபேசி மூலம் இந்தத் தொகுப்பை ஆக்கபூர்வமாக விமர்சித்துக் கூறியதும், தொகுப்பு குறித்து விரிவாக எழுதவிருப்பதாகச் சொன்னதும் எனக்குள் மிகுந்த தெம்பை ஏற்படுத்தின. அதேபோல் ஈழத்தின் முதன்மையான நவீன கவிஞர்களில் ஒருவரான சேரன் அவரது 'மீண்டும் கடலுக்கு' கவிதைத் தொகுதியின் முன்னுரையில், 'அன்புக்குரிய நண்பர் ஒருவர் மிகுந்த கவனமெடுத்துத் தொகுத்திருந்த சமகாலக் கவிதைகளின் பெருந்தொகை' என்று இத்தொகுப்பு குறித்துப் பாராட்டியிருப்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் நினைவுகூர்கிறேன்.

இனி, சுகுமாரனின் விமர்சனம் குறித்து -

'ஒரு தொகுப்பில் எந்தப் படைப்பையும் சேர்க்கவும் விலக்கவும் தொகுப்பாளியனுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் சேர்க்கக்கூடிய நியாயமும் விலக்கக்கூடிய காரணமும் வாசகன் முன்வைக்கப்படுவது ஒரு தொகுப்

பியல் தேவை' என்று கூறும் சுகுமாரன், இந்தத் தொகுப்பின் பிரதானமான குறைபாடாக இதையே குறிப்பிடுகிறார். தொகுப்பின் முன்னுரை இன்னும் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கலாம்தான். அதே சமயம் ஒவ்வொரு கவிதையின் சேர்க்கைக்கான நியாயத்தையும் விலக்கல்களுக்கான காரணங்களையும் முன்னுரையில் விளக்கிச் சொல்வதென்பது சாத்தியமானதாகத் தோன்றவில்லை. தொகுப்பில் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள கவிதைகளினூடான வாசகரின் கவனமான வாசிப்பு, கவிதைகளின் சேர்க்கைக்கும் விலக்கலுக்குமான நியாயத்தையும் காரணத்தையும் உணர்த்திவிடும்.

விடுபட்டுள்ள அல்லது விலக்கப்பட்டுள்ள கவிஞர்களில் முக்கியமானவர்களாகப் பிரம்மராஜன், பழமலய், சுசந்தி சுப்பிரமணியன் ஆகிய மூவரைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் சுகுமாரன். இன்னொருவர் தி. சோ. வேணுகோபாலன், ஷண்முக சுப்பையா, நாரணோ ஜெயராமன் என்று சிலரைச் சொல்லலாம். இப்படியிருக்க, 93 கவிஞர்களைச் சேர்த்ததற்கான நியாயங்களையும் ஒவ்வொருவரும் முக்கியமானவர்களாகக் கருதும் கவிஞர்கள் விலக்கப்பட்டதற்கான காரணங்களையும் விளக்கிச் சொல்வது ஒரு தொகுப்பு நூலில் சாத்தியம்தானா? அது தேவைதானா? இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் எவ்வகையில் தேர்வுசெய்யப்பட்டுள்ளன என்பதன் பொதுவான, அடிப்படையான காரணங்களை முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

'தொகுதியின் மற்றொரு பலவீனம் விடுபடல்கள்' என்கிறார் சுகுமாரன். பிரம்மராஜன், பழமலய், சுசந்தி சுப்பிரமணியன் மூவரையுமே திரும்பவும் சொல்கிறார். 93 கவிஞர்களின் கவிதைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு விரிவான தொகுப்பில் விடுபடல்களாக மூன்று பெயர்களையே சுகுமாரனால் குறிப்பிட முடிகிறது. 'இந்தத் தொகுப்பில் தீண்டப்படாதவர்கள்' என்று அவர் குறிப்பிடும் அந்த மூவரின் கவிதையாக்கம் பற்றி என்னுடைய 'புதுக்கவிதை வரலாறு' நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பதாகவும் சொல்கிறார். அந்த நூலில் அவர்களைச் சிறந்த கவிஞர்களாக எந்த இடத்திலும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. அது ஒரு வரலாற்று விமர்சன நூல் என்பதால் புதுக்கவிதையின் 'வரலாறு, தோற்றம், வளர்ச்சி, இருப்பு' சார்ந்து அவர்களின் கவிதைப்போக்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'புதுக்கவிதை வரலாறு' நூலில் குறிப்பிடப்படும் கவிஞர்கள் அனைவரின் கவிதைகளையும் தேர்ந்தெடுத்து இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பிலும் சேர்த்துவிட முடியுமா என்ன? விடுபட்டவர்களையே சொல்லிக் கொண்டிராமல், தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 93 கவிஞர்களின் 893 கவிதைகள் எத்தகைய தரத்திலானவை என்பது குறித்து சுகுமாரன் விமர்சித்திருந்திருக்கலாம்.

இந்தத் தொகுப்பில் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள கவிதைகளில் 'ஒரு கவிஞருக்கு அதிக எண்ணிக்கையிலும் இன்னொருவருக்கு அதற்கு மாறான எண்ணிக்கையிலும் விகிதாச்சாரம்' வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும் விமர்சிக்கிறார் சுகுமாரன். படைப்பின் சிறப்பு, எண்ணிக்கை சார்ந்தது அல்ல; எண்ணிக்கை சார்ந்தது தான் என்றால், நவீன சிறுகதைப் பரப்பில் மௌனியின்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை - 2

சுகுமாரன்
விமர்சனத்துக்கு எதிர்வினை-1

அன்று
சொன்னதும்
சொல்ல
விடுபட்டதும்

ராஜமார்த்தாண்டன்

'கொங்குதேர் வாழ்க்கை - 2' கவிதைத் தொகுப்பு குறித்து நண்பரும் கவிஞருமான சுகுமாரனின் விமர்சனத்துக்கான எனது எதிர்வினைக்கு முன்னதாக, இந்தத் தொகுப்பு உருவான பின்னணி, தொகுப்பு வெளியானவுடன் என் காதில் விழுந்த சில அபிப்பிராயங்கள் குறித்து முதலில் சொல்ல வேண்டியது அவசியமென நினைக்கிறேன்.

உத்தேசமாகப் பத்தாண்டுகளுக்கு மேலிருக்கும். சென்னையில் புத்தகக் கண்காட்சிக்குப் போய்விட்டு வெளியே வந்து நண்பர் சுகுமாரனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அன்று வரையிலான புதுக் கவிதைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றைக் கொண்டுவருவது பற்றிய பேச்சு எழுந்தது. நான், எனது பார்வையில் சிறந்த கவிதைகளைத் தொகுப்பதென்றும் சுகுமாரனும் அவ்வாறே செய்வது என்றும், பின்னர் இருவரும் விவாதித்து ஒரு புதுக்கவிதைத் தொகுப்பை உருவாக்குவதென்றும் பேசிக் கொண்டோம். அதன்படி ந. பிச்சமூர்த்தி தொடங்கி சுமார் முப்பத்தைந்து -நாற்பது கவிஞர்களின் கவிதைகளை உத்தேசமாகத் தேர்வு செய்தேன். அப்போதைய தேர்வில் தமிழகத்துக் கவிஞர்களையே கவனத்தில் கொண்டிருந்தேன்.

எழுபதுகளின் மத்தியில் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'தமிழில் புதுக் கவிதை : ஒரு திறனாய்வு' என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக

முன்றாண்டுகள் ஆய்வு மேற்கொண்டிருந்தேன். எழுதி முடிக்கப் பட்ட பின்னரும், எனது வழிகாட்டிப் பேராசிரியரின் அனுமதி கிடைத்த பின்னரும் அவ்வாய்வேடு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. எனது முனைவர் பட்டத்திற்கான அந்த ஆய்வும் புதுக்கவிதை சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருந்ததாலும் தொடர்ந்து நான் புதுக் கவிதைகள் குறித்தே அதிகமும் எழுதி வந்ததாலும் பெரும்பாலான புதுக்கவிதைத் தொகுதிகள் என் கைவசமிருந்ததால் கவிதைகளைப் படித்துத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அதிகமும் சிரமம் ஏதும் ஏற்படவில்லை.

ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன், சமர்ப்பிக்கப்படாத எனது முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டைத் தூசு தட்டியெடுத்து, திருத்தி, இப்போதைய என் அபிப்பிராயங்களுக்கேற்ப மாற்றியமைத்து, 'புதுக் கவிதை வரலாறும் விமர்சனமும்' என்ற தலைப்பில் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன் (விமர்சனப் பகுதி முழுமையாகாததால் பின்னர் 'புதுக்கவிதை வரலாறு' என்னும் நூலாக வெளிவந்தது). அது தொடர்பாகத் 'தமிழினி' வசந்தகுமாருடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போது, புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு பற்றியும் பேச்சு வந்தது. சுகுமாரனும் நானும் சேர்ந்து மேற்கொண்ட புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு முயற்சி பற்றி வசந்தகுமாருக்கும் தெரியும். சங்க காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலான தமிழ்க் கவிதைகளை இரண்டு தொகுதிகளாகக் கொண்டுவருவதென்றும், சங்கம் முதல் பாரதி வரை நண்பர் எஸ். சிவகுமார் தொகுப்பதென்றும், அதன் பின்வந்த புதுக்கவிதைகளை - ந. பிச்சமூர்த்தி தொடங்கி இன்று வரையிலான கவிதைகளை - நான் தொகுப்பதென்றும் முடிவானது.

பின்னர் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, சங்க காலத்திலிருந்து வள்ளலார் வரையிலான முதல் தொகுப்பு 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை - 1' என்னும் பெயரில் வெளிவந்தது. இதைத் தொகுத்த எஸ். சிவகுமார் தற்போது தினமணி கதிர் பொறுப்பாசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். வள்ளலாருக்குப் பிறகான மரபு / மரபு சார்ந்த கவிதைகளின் தொகுப்பு இரண்டாவதாக வந்திருக்க வேண்டும். கவிதைத் தொகுதிகள் சேகரிப்பதில் ஏற்பட்ட காலதாமதம் காரணமாகவும் இந்த மாற்றம் இடையில் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும் அந்தத் தொகுப்பு வெளிவருவதில் தாமதம் ஏற்படவே, புதுக்கவிதைகளின் தொகுப்பு 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை - 2' என்னும் தலைப்பில் கடந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் வெளியானது.

இந்தத் தொகுப்பு வெளிவந்த சமயம் நான் தினமணி சென்னைப் பதிப்பில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது நேரிலும் தொலைபேசியிலும் கடிதத்திலும் காற்றுவாக்கிலும் தொகுப்பு குறித்த கோபதாபங்களும் விமர்சனங்களும் என்னை வந்தடைந்தன. தொகுப்பில் சேர்க்கப்படாத கவிஞர்களுக்கும் அதிருப்தி; சேர்க்கப்பட்ட கவிஞர்கள் சிலருக்கும் அதிருப்தி என்பதை அறிந்தேன். பின்னவர்களின் அதிருப்திக்குக் காரணம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிஞர்களது கவிதைகளின் எண்ணிக்கை சார்ந்தது. இந்தத் தொகுப்பின் பின்னணியில் இலக்கிய அரசியல் இருப்பதாக - வசந்தகுமாரின் விருப்பத்திற்கேற்ப நான் வளைந்து கொடுத்து, அவருக்குப் பிடிக்காத கவிஞர்கள் சிலரைத் தொகுப்பில் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டதாக - சிலர் சொல்வதாக நண்பர்கள் மூலம் அறிந்தேன். நேரடியாக அல்லாமல், நண்பர்கள் மூலமாக இதை அறிந்ததால் தான் 'காற்றுவாக்கில் வந்த விமர்சனம்' என்று குறிப்பிட்டேன்.

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள கவிஞர்கள் - கவிதைகளின் தேர்வுக்கு நானே பொறுப்பு என்றபோதிலும், முன்னுரையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல, "இந்தத் தொகுப்பை உருவாக்கும்போது சில நண்பர்களின் கருத்துகளையும் கேட்டு, விவாதித்து, பரிசீலித்து, கவனத்தில் கொண்டதுண்டு." அவ்வகையில், இத்தொகுப்பின் வெளியீட்டாளர் என்ற நிலையிலும், என் நெருங்கிய இலக்கிய

காட்சிகளுடன் அமைந்தவை. ஆடற்கலை ஒழுங்குடனான அமைப்பில் உருவாக்கப்பட்ட அந்தக் காட்சி பிற காட்சிகளுடன் பொருந்தாமல் துண்டாகத் தொங்குவதாகத் தெரிவித்தபோது, கிரீஷ் மிகவும் கவலையடைந்தவராக 'ஓரு மாறுதலுக்காக அப்படியான காட்சியை அமைத்தேன்' என்றார். 'என் படங்கள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியான தன்மையுடன் இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமா' என்று அவர் கேட்டாலும் இந்த விமர்சனம் குறித்து அவர் சிந்தனை வயப்பட்டு விட்டார். இனி படத்திற்கு வருவோம்:

துண்டுக் காகிதங்களில் எழுதப்பட்டுள்ள உத்தரவாதமான உரிமைகளைப் படித்தறியும் பெண்கள் இனி அவற்றைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வார்கள் என்பதற்கான குறிப்பை, தொடரும் காட்சிகள் உணர்த்துகின்றன.

இனியும் பெண்களின் கோரிக்கைகளைப் புறக்கணிக்க இயலாது எனப் புரிந்துகொள்ளும் முத்தவல்லி, ஹசீனாவின் வீடு தேடி வந்து காலதாமதத்திற்காக அவளிடம் மன்னிப்பு கோருகிறார். ஜமாத்தைக் கூட்டி நடவடிக்கை எடுப்பதாக உறுதி கூறுகிறார். ஆனால் இனி அதற்கு அவசியமில்லை என்று கூறிவிடுகிறார் ஹசீனா.

சோர்வுடன் வீடு திரும்பும் முத்தவல்லி, அங்கு தம் மனைவி பிரசவத்திற்காக அவளது பிறந்தகத்திற்குப் புறப்படுவதைக் கண்டு திகைக்கிறார். (அவரது அனுமதிக்காகக் காத்திராமலே தாய் வீடு செல்ல முற்படும் அவள், அங்கு பிள்ளை

பெற்றதும் தைரியமாகக் கருத்தடைக்கான அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளக்கூடும். அதற்காகவே அவள் மகப்பேற்றுக்காகப் பத்திரமான பிறந்தகத்திற்குச் செல்கிறாள் போலும்!)

பார்வையிழந்த சிறுமியின் பாத்திரம் பானு முஷ்டாக்கின் சிறுகதையில் இல்லை. அது கிரீஷின் உருவாக்கம் என்று தெரிகிறபோது வியப்பாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அந்தப் பாத்திரம்தான் கதைக்கே வலுவேற்றுகிறது. பார்வையிழந்த சிறுமியாகத் தோன்றும் போதினி உண்மையிலேயே பார்வை யிழந்த குழந்தைதான். அதனால் அவளுக்கு நடிக்க வேண்டிய அவசியமேற்படவில்லை. இவளை பெங்களூரில் ஸ்ரீரமண கேந்திரம் நடத்திவரும் பார்வையிழந்தோர் பள்ளியில் கண்டெடுத்திருக்கிறார் காஸரவள்ளி.

நடிப்பில் நன்கு தேர்ச்சிபெற்ற கன்னடத் திரையலகக் கலைஞர் தாரா, ஹசீனா பாத்திரத்தை மிகவும் லாகவமாகக் கையாள்வதுபோல் மங்களுரைச் சேர்ந்த நாடக நடிகர் சந்திரஹாஸ் உல்லல் ஹசீனாவின் கணவன் யாகூப் பாத்திரத்தைச் செம்மையாக வகிக்கிறார். திரையரங்கு களுக்கு வருமுன்பே சிறந்த நடிகைக்கான விருதைத் தாராவுக்குப் பெற்றுத் தந்துவிட்டது ஹசீனா.

தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தின் எந்தப் பகுதி சலனப்பட்டாலும் ஒரு கலைஞனால் அதைப் பிரதிபலிக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதை இந்தப் படத்தின் மூலம் தெரியப்படுத்துகிறார் கிரீஷ் காஸரவள்ளி. ●

பதிவுகள்: அரவானிகளின் நாடகம்

சுடர் நிறுவனமும் கண்ணாடி கலைக்குழுவும் இணைந்து நடத்திய உரையாத நினைவுகள் என்னும் நாடகம் ம.சா. சுவாமிநாதன் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அமைப்பான மெனக்கூரல் சார்பாகக் கிண்டியில் 26.11.2005 அன்று மாலை 3.30 மணிக்கு நடைபெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியில் மாவட்ட ஆட்சியாளர் கிறிஸ்துதாஸ் காந்தி, ம.சா.சு.ஆ. நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த மீனா சுவாமிநாதன், வஹீதா, அரவானிகள் சங்கத்தின் தலைவர் ஆஷா பாரதி, சுடர் நிறுவனத்தின் செயலாளர் பிரியா பாபு மற்றும் பலர் கலந்துகொண்டனர்.

இந்நிகழ்வின் தொடக்கமாக அரவானிகளின் அமைப்பான 'கண்ணாடி' கலைக் குழுவினரின் 'உரையாத நினைவுகள்' நடைபெற்றது. குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்து தனியே தவிக்கும் அரவானிகள் இழந்த குழந்தைமை, விடலைப் பருவம், வாலிபம் மற்றும் அவர்களது குடும்ப உறவுகள் பற்றிய ஏக்கங்களின் வெளிப்பாடாகவும் அவர்களது நினைவுகளை அசைபோடும் ஒரு பயணமாகவும் இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. நாடகத்தின் முடிவில் நாடகம் பற்றியும் அரவானிகளின் மேம்பாட்டிற்கான வழிமுறைகள், அவர்களுக்கு சமூகம் அளிக்க வேண்டிய அங்கீகாரம் குறித்தும் விவாதங்கள் நடைபெற்றன.

இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட கிறிஸ்துதாஸ் காந்தி 2001ஆம் ஆண்டில் எய்ட்ஸ் விழிப்புணர்வு அமைப்பின் ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்தபோது அரவானிகளுடன் ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார். சமூகம் அரவானிகளை நோயாளிகளாகவும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாகவும் நினைத்து ஒதுங்குவதோ அடக்கு முறையில் ஈடுபடுவதோ பச்சாதாபம் காட்டுவதோ கூடாது என்றார்.

"சமூகத்தில் அரவானிகளை ஆச்சரியமாய்ப் பார்க்கும் நிலை மாறி அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை வந்துள்ளது. இவர்கள் தங்களது வாக்குரிமை, குடும்ப அட்டை, எல்.ஐ.சி. என அனைத்து அடிப்படையான உரிமைகளுக்காகவும் போராட வேண்டிய நிலை உள்ளது. இந்நிலை மாற வேண்டும்" என்றார் வஹீதா.

உரையாத நினைவுகள்

"ஜமாத் அமைப்புதான் இந்தியாவில் அரவானிகளுக்குக் காக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் அமைப்பு என்றும் அரவானிகளாக மாறுபவர்களுக்கு முதலில் குடும்பத்தில் பின்னர்தான் சமூகத்தில் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. சினிமாவில் நகைச்சுவைக்கென அரவானிகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அரவானிகளின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு, அவர்கள் சக மனிதர்களாக வாழ அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும்" என்று ஆஷா பாரதி கேட்டுக்கொண்டார்.

ஒன்றரை லட்சம் அரவானிகள் பிச்சையெடுத்தல், விபச்சாரம், நடனம் ஆகியவற்றின் மூலமாகவே தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். இதற்கான காரணம், அவர்களுக்குத் தகுதி இருந்தும் அரவானி என்ற ஒரே காரணத்திற்காக வேலை வாய்ப்புகளில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படாததுதான் என்று பிரியாபாபு தன் ஆதங்கத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டார். பாடப் புத்தகங்களில் அரவானிகள் பற்றிய பாடங்களும் இடம்பெற வேண்டும்; அரவானிகளாக மாறிய தங்கள் குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் முழு மனத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை வர வேண்டும் என்றார் ரூபகலா என்ற அரவானி. பெருந்தேவி, "பெண்ணிய அமைப்புகள் அரவானிகளையும் பெண்களாக நினைத்துப் போராட வேண்டும்" என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

இறுதியாக உரையாற்றிய நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் அ. மங்கை, "தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து அமைப்புகளும் அரவானிகள் நாடகத்தை அரங்கேற்றிவிட்டது. ஆனால் பெண்கள் அமைப்புகளில் மட்டும் இன்னும் நடைபெறவில்லை. பெண்கள் அமைப்புகள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறினார்.

அரவானிகளின் இன்றைய நிலை, அவர்கள் குறித்த தொன்மங்கள், மனித உரிமைக்கான அடிப்படைக் கோரிக்கைகள், சமூக மேம்பாடு ஆகியவற்றைக் கோட்டுக் காட்டுவதாக இந்நிகழ்வு அமைந்திருந்தது.

- சரஸ்வதி

செளகரியமாக முதல் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் புறக்கணித்துவிட்டு இன்னொருத்தியை மணந்து ஆண் குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடலாம்.

ஹசீனாவின் தூட்டிகையான மூத்த பெண்ணுக்குப் பத்து வயது நிரம்பியிருந்தாலே அதிகம். இடையில் பார்வையை இழந்துவிட்ட அந்தச் சிறுமிக்கு ஓர் அறுவை சிகிச்சை மூலம் ஓரளவு பார்வை திரும்ப வாய்ப்பிருப்பதாக டாக்டர் நம்பிக்கையூட்டுகிறார். ஆனால் அதற்கு இருபதினாயிரம் ரூபாய் போல் செலவு பிடிக்கும். சிகிச்சை எவ்வளவு சீக்கிரமாக நடக்கிறதோ அவ்வளவுக்குச் சாதகமான பலனை எதிர்பார்க்கலாம். அன்றாடப் பாட்டிற்கே திண்டாட்டமாகிவிட்ட நிலையில் அவ்வளவு பெரிய தொகையை அதிசீக்கிரமாக ஏற்பாடு செய்வது எப்படியென்று திகைக்கிறாள் ஹசீனா. வீட்டிலிருந்தவாறு குழந்தைகளையும் ஈடுபடுத்தி ஊதுபத்தி தயாரித்துக் கொடுப்பது, ஜூபைதா என்கிற வசதியான பெண்மணியின் வீட்டில் எடுப்பி வேலை என்று சம்பாதிக்கத் தொடங்குகிறாள். இதனாலெல்லாம் விரைவாக இருபதினாயிரம் ரூபாய் சேர்ந்துவிடாது என்பது புலனாகிறபோது துவண்டுபோகிறாள்.

புருஷன் தலாக் செய்தால் மெஹர் பணம், குழந்தைகளின் பராமரிப்பிற்கான செலவுத் தொகை என்று பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் வரை பெற வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொடுக்கிறாள் விவரம் தெரிந்த எஜமானி ஜூபைதா. மனைவி கணவனை விவாகரத்துச் செய்ய மார்க்கத்தில் அனுமதி இருந்த போதிலும் அதனால் மனைவிக்குப் பொருளாதார ரீதியாக ஆதாயம் ஏதுமில்லை என்பதையும் தெரிவிக்கிறாள். மனைவியையும் குழந்தைகளையும் தவிர்ந்துவிட்டுத் திரியும் கணவனிடமிருந்து தலாக் பெற்றுத் தருமாறு தங்கள் சமூக நிர்ணய அமைப்பான ஜமாத்தைக் கூட்டி விசாரிக்க, ஜமாத்தின் தலைவரான முத்தவல்லிக்கு மனுச் செய்யும்படி ஹசீனாவுக்கு ஆலோசனை கூறுகிறாள் ஜூபைதா. எழுத்தறிவில்லாத ஹசீனா அப்படியொரு மனுவை ஜூபைதாவிடமிருந்தே எழுதி வாங்கிக்கொள்வதோடு தங்கள் மார்க்கச் சட்டவிதிகளின்படி பெண்களுக்கு உள்ள உரிமைகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனி துண்டுச் சீட்டுகளில் எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறாள். ஜமாத்தில் வாதாட வேண்டியவந்தால் ஒவ்வொரு உரிமையாக எடுத்து வைக்கலாம் அல்லவா? முத்தவல்லி வீட்டுத் திண்ணையில் காத்திருந்து மனுவைக் கொடுக்கிறாள் ஹசீனா. ஆனால் ஆணுக்கு ஆண் சாதகமாக ஒத்துப்போகும் சம்பிரதாயப்படி மனுவின் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் காலந்தாழ்த்துகிறார் முத்தவல்லி.

ஹசீனா மனந்தளராமல் மனுவுக்கு மேல் மனுவாக முத்தவல்லியிடம் சமர்ப்பித்து வருகிறாள். கையில் மனுவுடன் வந்து வந்து நிற்கும் ஹசீனாவைப் பிள்ளை பெறும் இயந்திரமாக ஏராளமான குழந்தைகளைப் பெற்றுப்போட்டு இடுப்பொடிந்துபோன முத்தவல்லியின் மனைவி ஒருமுறை ரகசியமாக அழைத்து, கருத்தடைக்கான அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொண்டால் நரகத் தீயில் விழுந்து கொடிய நச்சரவங்களால் கொத்தப்படுவோம் என்பது உண்மைதான் என்று படிப்பாளியான ஜூபைதாவிடம் கேட்டுத் தெரிந்து வந்து சொல்லுமாறு வேண்டுகிறாள். அதை ஓட்டுக் கேட்டுவிடும் முத்தவல்லி, 'அந்த ஜூபைதா என்ன காலியா அல்லது கலீஃபாவா' என்று அதட்டி அவர்களை விரட்டுகிறார்.

நிறைமாத தூலியாக இருக்கும் முத்தவல்லியின் மனைவி பிரசவித்துப் பிரசவித்து நொந்துபோனவளாய்

க ட ற் கு த் த ர

ஏ-4, முதல் தளம், நேதாஜி நகர்,
பள்ளேடு, கோயம்புத்தூர் - 641 004.
☎ : 0422 - 5561553, 98422 - 36935

முனைவர் தே.ஞானசேகரன்

பாரதி **கனிமொழி**
முதல் **வரை**

ரூ. 75/- **கட்டுரைகள்**

பாரதி
சுருதி

கனிமொழி

இந்தத் தடவை பிள்ளைப் பேற்றுக்குப் பிறகாவது தூட்டோடு தூடாகக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொள்ள விரும்புகிறாள். ஆனால் ஜமாத்தின் தலைவராகத் தாம் இருக்கையில் தம் மனைவியே மார்க்க விதிக்கு விரோதமாகக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டால் தனது கௌரவம் என்ன ஆவது என்று முத்தவல்லி சத்தம் போடுகிறார். மனைவியின் தேக ஆரோக்கியத்தை விடவும் வறட்டுக் கௌரவம்தான் பெரிதா என்று மனைவி கேட்கும் கேள்விக்கு 'அதிலென்ன சந்தேகம்' என்பதுபோல் பார்வையாலேயே பதிலளிக்கிறார் முத்தவல்லி. மார்க்கம் அனுமதிக்காத குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்தால் கொடிய நரகம்தான் கிடும் என்றும் அவளை அச்சுறுத்துகிறார். கணவன் கூறுவது நிஜந்தானா என்று தெரிந்துகொள்கிற அவசியம் முத்தவல்லியின் மனைவிக்கு!

முத்தவல்லி ஜமாத்தைக் கூட்டாமலே காலந்தள்ளுவதால் பொறுமையிழக்கும் ஹசீனா, இறுதி முயற்சியாகத் தன் குழந்தைகளுடன் மதுதி வாசலுக்கு வந்து உட்கார்ந்து, தனக்கு நியாயம் கிடைக்காமல் அங்கிருந்து நகர்ப்போவதில்லை என்று அறிவிக்கிறாள். பகலின் உக்கிரம் உறைக்கத் தொடங்கியபோதிலும் நிழல் தேடி ஓண்டிக்கொள்கிறாளேயன்றி எழுந்துபோவதில்லை. அவளோடு சேர்ந்து குழந்தைகளும் பட்டினியால் வாடி வதங்குகின்றன. இதைக் காணப் பொறாமல் ஒரு பெண் உணவு கொண்டு வந்து குழந்தைகளுக்காவது வயிறு காயாமல் பார்த்துக்கொள்ளச் சொல்கிறாள். பகல் கழிந்து இரவு கவியத் தொடங்கிய பிறகும் ஹசீனா இருந்த இடம் விட்டு அசைவதில்லை. இது இதற்குமுன் கண்டும் கேட்டும் இராத அசம்பாவிதம். நிலைமை மோசமாவதால் ஜமாத்திலுள்ள பெரியவர்கள் ஹசீனாவின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுமாறு முத்தவல்லியை வற்புறுத்துகிறார்கள். ஹசீனாவின் கணவன் எங்கிருந்தாலும் அழைத்து வருமாறு முத்தவல்லி ஆளனுப்புகிறார்.

வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துவரப்படும் யாகூப் குடிபோதையில் இருக்கிறான். மதுதி வாசலில் மனைவி குழந்தைகளுடன் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு வெறி பிடித்தவனாகிறான். அவளால் தன் குடும்ப மானமே போய்விட்டதாகக் கூச்சலிட்டு அவள்மீது பாய்கிறான். இடையில் சிக்கிக்கொள்ளும் பார்வையிழந்த முத்தமகள் பலத்த அடிபட்டு இறந்துவிடுகிறாள். அதிர்ச்சியடையும் ஹசீனா, தன் கணவனிடமிருந்து தலாக் கேட்டதற்கான அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டதால் மதுதி வாசலிலிருந்து புறப்படுகிறாள். மலை திருகி எரிந்த கண்ணகி போல் ஆவேசமடைந்தவளாய், பெண்களுக்குத் தங்கள் மார்க்க விதிகள் வழங்கியுள்ள உரிமைகள் பற்றி எழுதிவைத்த துண்டுக் காகிதங்களையெல்லாம் அவள் வீசி எறிகிறாள். சுழன்றடிக்கும் காற்றில் பறக்கும் அந்தக் காகிதத் துண்டுகள் விழும்போது, கறுப்பு அங்கியால் உடல் மறைத்த பெண்கள் குளிந்து அவற்றைப் பொறுக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

இந்தக் காட்சியை மிக உயர்நிலையிலான மரபொழுங்குமுறையின் பிரகாரம் நாட்டிய நாடகத் தன்மையுடன் அமைத்திருக்கிறார் கிரீஷ். சத்யம் வளாகத்தில் திரைபிடலுக்குப் பின் நடந்த கலந்துரையாடலின் போது இக்காட்சி மிகவும் செயற்கையாக அமைந்திருக்கிறது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்ட போது இது பற்றி யோசிப்பதாக அவர் சொன்னார். பொதுவாக கிரீஷின் படங்கள் மிகவும் எதார்த்தமான

சீனா: கிரீஷ் காஸரவள்ளியின் ஹசீனா

தலாக் வேண்டுகிறார் ஹசீனா

மலர் மன்னன்

'ஹசீனா' - கன்னட மொழியில் நினைவில் நிற்கும்படியான திரைப்படங்களை வழங்கியிருப்பவரான கிரீஷ் காஸரவள்ளியின் சமீபத்திய படம். படம் எடுத்து முடித்துப் பல மாதங்கள் ஆகியும் கடந்த செப்டம்பர் 18ஆம் தேதிதான் அது திரைக்கு வந்தது. மணமுறிவு குறித்த இஸ்லாமியச் சட்டத்தை மையமாகக் கொண்டதாக இருப்பதால் இப்படத்தைத் திரையிடு முன் இஸ்லாமிய மார்க்கப் போதகர்கள், கல்வியாளர்கள், இஸ்லாமியக் குடிமைச் சட்ட விதிகள் சரிவரப் பின்பற்றப்படுவதற்குப் பொறுப்பான சமூகத் தலைவர்கள் ஆகியோருக்கு பெங்களூரில் இப்படத்தைப் போட்டுக் காட்டி அவர்களின் 'அனுமதி'யைப் பெற்றிருக்கிறார் காஸரவள்ளி. அதிகாரபூர்வமாக வெளியாவதற்கு முன்பே 'லைட்ஸ் ஆன்' அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் படம் சென்னை சத்யம் திரையரங்க வளாகத்தில் திரையிடப்பட்டது.

இஸ்லாமியக் குடிமைச் சட்ட வாரியம் அண்மையில் பெண்களுக்குச் சலுகை தருவதாகக் கருதி, ஆண்கள் 'தலாக்' என்கிற மணமுறிவை ஒரே சமயத்தில் அடுத்தடுத்து மூன்றுமுறை சொல்வதற்கு மாறாக ஒரு தடவைக்கும் மறு தடவைக்கும் போதிய இடை வெளி கொடுத்துக் கூற வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியது. இது இஸ்லாமிய மகளிரிடையே தீவிர எதிர்வினைகளை ஏற்படுத்தியது. 'எங்களுக்கு கான 'நிக்காஹ் நாமா'வை (திருமண விதிமுறை) நாங்களே வகுத்துக்கொள்வோம் என்று பிரகடனம் செய்கிற அளவுக்கு விவகாரம் தீவிரமாகியது. இந்தப் பின்னணியில் தலாக் தொடர்பான தனது படத்திற்குத் தடங்கல் வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அதை மார்க்க அறிஞர்களுக்குப் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் கிரீஷ். சென்னையில் படத்தைத் திரையிட்ட பிறகு தொடர்ந்த கலந்துரையாடலின்போது, 'இஸ்லாமிய சமுதாயத்திற்கு வெளியேயிருந்து அல்ல, உள்ளேயிருந்து பார்க்கிற வனாகத்தான் 'ஹசீனா'வை எடுத்திருக்கிறேன்' என்றார் அவர், மிகுந்த நம்பிக்கையுடன்.

'எங்களுக்கான நிக்காஹ் நாமாவை நாங்களே வகுத்துக்கொள்வோம்' எனக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறவளாகத்தான் காஸரவள்ளியின் ஹசீனா அறிமுகமாகி ராள். கணவனின் 'தலாக்'கிலிருந்து பாதுகாப்புக் கோருவதற்கு மாறாக அவனிடமிருந்து 'தலாக்' வேண்டுவளாக இருக்கிறாள் ஹசீனா. கன்னட மொழியில் பாணு முஷ்டாக் என்ற பெண் வழக்கறிஞர் எழுதிய சிறுகதையொன்றை மூலமாகக் கொண்டு காஸரவள்ளி ஹசீனாவுக்குத் திரைக்கதை அமைத்திருக்கிறார்.

மதுதியின் வாசலில் ஹசீனா தன் குழந்தை குட்டிகளுடன் சத்தியாகிரகம் செய்வதுபோல் உட்கார்ந்திருக்கிற காட்சியுடன் படம் தொடங்கும்போதே சிறு அதிர்வுகளைத் தோற்றுவிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறது. வீட்டுக்குள் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டிய பெண்பிள்ளை குழந்தை குட்டிகளுடன் மதுதி வாசலுக்கு வந்து உட்கார்ந்துகொள்வதாவது! தொழுகைக்கு வருகிறவர்களெல்லோரும் திடுக்கிட்டுப்போகிறார்கள்.

ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டும் கணவன் யாகூப் தன்னைத் தலாக் செய்ய வேண்டும் என்னும் ஹசீனாவின் கோரிக்கை ஆச்சரியம்தான் - மனைவியே கணவன் தலாக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோருவது. ஆனால் இப்படிக் கோருவதற்கு அவளிடம் நியாயமான காரணங்கள் உள்ளன.

அதிக இடைவெளியின்றி மூன்று சின்னஞ்சிறு பெண்களுக்குத் தாயானதோடு, நான்காவதாக இன்னொரு

இயக்குநர் கிரீஷ் காஸரவள்ளி

சிசுவையும் வயிற்றில் சுமந்துகொண்டு நிற்கும் ஹசீனாவை நிர்க்கதியாக விட்டு இரண்டாவதாக ஒருத்தியை மணந்து கொள்ள முனைந்திருக்கிறான் யாகூப். இதற்கு அவனாலும் ஒரு நியாயத்தைக் கற்பித்துக்கொள்ள முடிகிறது. ஹசீனா பெற்றுக் கொடுத்த மூன்றுமே பெண்ணாகிப் போனதால் நாலாவது ஆணாக இருந்தாக வேண்டும் என்கிற பிடிவாதம் அவனுக்கு. கள்ளத்தனமாக லஞ்சம் கொடுத்து 'ஸ்கேன்' செய்து பார்த்ததில் பிறக்கப் போவதும் பெண்தான் என்பது நிச்சயமாகிவிட, கட்டிய பெண்டாட்டியும் பெற்ற குழந்தைகளும் அவனுக்கு வேண்டாதவர்களாகிப் போனார்கள். வீட்டுப் பக்கம் வருவதையே தவிர்க்க ஆரம்பித்துவிடுகிறான். தாயின் வீட்டையே தன் வசிப்பிடமாக அவன் மாற்றிக்கொண்டு விடுவதால் குடும்பப் பாரத்தைச் சமக்க மாட்டாமல் தவிக்கும் ஹசீனா தகப்பனை அழைத்து வருமாறு மழலை மாறாத மகளை அவன் இருக்கிற ஆட்டோ ஸ்டாண்டுக்கு அனுப்ப, அவன் 'அப்பா இல்லை' என்று சொல்லுமாறு குழந்தைக்குப் பொய் கூறக் கற்பித்து அனுப்புவதும் தானே அவனைத் தேடிச் சென்று விரட்டப்படுவதுமாக ஹசீனா அலைக்கழிகிறாள்.

வீட்டுக்கு வருவதை நிறுத்துவதோடு, ஆண் என்கிற முறையில் தனக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி முதல் மனைவியின் சம்மதம் இன்றியும் அவளுக்குத் தகவல் தரக்கூட அவசியம் இல்லாமலும் இரண்டாவது மனைவியைப் பெறுவதற்கான துணிவு யாகூப்பிற்கு இருக்கிறது. தனக்கு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுத் தராத மனைவிக்குத் தலாக் கொடுப்பதைத் தவிர்க்கும் சாமர்த்தியமும் அவனுக்கு இருக்கிறது. அவளைத் தலாக் செய்யும் பட்சத்தில் அவளுக்கு 'மெஹர்' என்கிற ஈட்டுத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டியும். குழந்தைகளை வளர்த்து ஆளாக்குவதற்கான பொறுப்பையும் ஏற்கவேண்டியிருக்கும். தலாக் கொடுக்காமலே இருந்துவிட்டால் இம்மாதிரியான கட்டாயங்கள் ஏதுமில்லாமல்

வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும் கதையாடலின் மைய அச்சிலிருந்து அவர்கள் விலக்கியே வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மிகக் கவனமாக உருவாக்கப்பட்ட திரைக்கதை இக்கதாபாத்திரங்களுக்கு அளித்திருக்கும் எதிர்நாயக அடையாளங்கள் நல்ல—செட்ட மகன்கள் பற்றிய வெகுசன வகைமாதிரிகளுக்குள் அடங்குபவை; வெகுசன ரசனைக்குத் தீனிபோட உதவுபவை. மூத்த மகன் ராமய்யாவின் பார்வையில் இக்கதை சொல்லப்பட்டிருந்தால் இதைவிட நம்பகமான, பன்முக அடையாளம் கொண்ட ஒரு திரைப்படம் தமிழுக்குக் கிடைத்திருக்குமா என்று யோசிக்கலாம்.

ஒளிப்பதிவாளரும் எடிட்டரும் சேரன் உருவாக்க விரும்பும் தொனியை நன்கு புரிந்துகொண்டு செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். சாத்தியப்பட்ட எல்லாத் தருணங்களிலும் சேரன் தந்தைக்கு மிக அருகில் தென்படுகிறார். பல ஷாட்களில் தந்தை, மகன் இருவரது முகங்களும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் அடுத்தடுத்த வரிசையில் அடுக்கப்பட்டுக் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இணைய மகன் உன்னதத் தகப்பனின் நேர் வாரிசாக உருவெடுப்பதற்கான தடயங்களைத் தொடக்கம் முதலே உருவகித்துக் காட்டுகிறது காமிரா. மூத்த மருமகனின் முகத்தில் தென்படும் வன்மத்தை நேரடியாகப் படம் பிடிக்கும் காமிரா அவளுடைய சந்தோஷமான கணங்களின் போது வெட்கப்பட்டு ஒதுங்கிக் கொள்கிறது. அதே சமயம் மழையில் நனையும் நாயகன்—நாயகியின் பாலுறவுக்கான தூண்டுதல்களை எவ்விதக் கூச்சமும் இல்லாமல் படம் பிடிக்கிறது. காமிராவின் பரப்பிலிருந்து விலக்கிவைக்கப்படும் மூத்த மகனின் குடும்பத்தைப் பற்றி மிச்சம் வைக்காமல் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுவதன் மூலம் சேரன் பார்வையாளனின் கவனத்தை நாயகனிடமிருந்து விலகிச் செல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்வதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். சில காட்சிகள் பழக்கத்தால் அர்த்தமிழந்து போனவை. உதாரணம்: தொடக்கக் காட்சியில் வரும் தீபாவளித் 'கொண்டாட்டங்கள்'. பெற்றோருடனேயே இருக்க விரும்புவதற்காகச் சேரன் ராஜ்கிரனிடம் பேசும் வசனம் மற்றொரு உதாரணம்.

தனது கருவிகளை மௌனமாக வைத்திருக்க வேண்டிய தருணங்களைப் பற்றி அறிந்திராத ஒருவரை இசைக் கலைஞர் எனச் சொல்லவே முடியாது.

காரில் பயணம் செய்தபடி தனது தந்தையைப் பற்றி மனம் உருகப் பேசும் சேரனின் குரல் படத்தின் பலவீனமான மையத்தை நோக்கிப் பார்வையாளர்களின் கவனத்தைத் திரும்பத் திரும்ப இழுப்பதற்கு மட்டுமே பயன்படுகிற ஒன்று. ஆனால் அந்தக் 'கருப்பு வெள்ளை' உத்தியைச் சேரன் எதற்காகப் பயன்படுத்தினார் என்பது மர்மமாகவே உள்ளது.

கதைவெளியில் சொல்லப்படாமல் விடுபட்டிருப்பது என எதுவுமே இல்லை. படத்தின் தட்டையான பிம்பத்திற்கான காரணங்களில் முக்கியமானது இது. பின்னணி இசை துயரத்தை மிகக் கொடுமையாக மீட்டுகிறது. துயரத்தின் குறியீடாகப் படம் முழுவதும் தொடரும் ஓலத்தைக் கேட்கச் சிக்கவில்லை. தனது கருவிகளை மௌனமாக வைத்திருக்க வேண்டிய தருணங்களைப் பற்றி அறிந்திராத ஒருவரை இசைக் கலைஞர் எனச் சொல்லவே முடியாது. காலத்தின் பயணத்தை உணர்த்துவதற்கு வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சிகளின் செய்தியறிக்கைகளையும் திரைப்படப் பாடல்களையும் ஒலிக்கச் செய்திருப்பது போன்ற உத்திகள் தேய்ந்துபோனவை.

தமிழ் வெகுசன ஊடகங்கள் இத்திரைப்படத்தை ஆபாசம், வன்முறை, அபத்த நகைச்சுவைக் காட்சிகள் இடம்பெறாத தரமான திரைப்படம் எனப் புகழ்ந்திருக்கின்றன. நல்ல திரைப்படங்களைக் குறித்த தமது பொதுவான அளவு கோல்களைக் கொண்டு இத்திரைப்படத்தை மதிப்பீடு செய்ய அவை முயல்கின்றன.

அர்ப்பணிப்பு, தியாகம், அன்பு, கருணை முதலிய பண்புக் கூறுகளின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட வடிவங்கள் தமிழ்த் திரைப்படப் பார்வையாளனுக்கு அளிக்கும் பரவசங்கள் தமிழ் மைய நீரோட்டத் திரைப்படங்களில் தென்படும் 'வன்முறை, ஆபாசம் மற்றும் அபத்த நகைச்சுவைகள் அளிக்கும் பரவசங்களுக்குச் சற்றும் குறைந்ததல்ல என்பதை அவை பார்க்க மறுக்கின்றன.

இவ்வகையான புகழாரங்கள் தமிழ் வாழ்வுக்கு மிக நெருக்கமானதொரு அழகியல் பார்வையை இத்திரைப்படத்தின் மூலம் உருவாக்க முயன்றிருக்கும் சேரனின் ஆரோக்கியமான முனைப்புகளைச் சரியான முறையில் அடையாளம் காண்பதற்கு உதவி புரியக் கூடியவையல்ல.

அக்கறை கொள்ளாதவர் அவர். குடும்பத்தினரின் எளிய தேவைகளை முன்னிட்டுக் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருப்பது குறித்தோ கடன்படவும் அவமானப்படவும் வேண்டியிருப்பது குறித்தோ முத்தையாவுக்கு எந்தப் புகார்கள் இல்லை. தந்தைவழிச் சமூக அமைப்பில் ஒரு ஆண் வகிக்கும் பொறுப்பை முழுமையாக நிறைவேற்றும் முனைப்புக் கொண்ட ஒரு சராசரிக் குடும்பத் தலைவனின் கனவு வடிவமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் முத்தையாவை நெருக்கமாகப் பின்பற்றிச் செல்லும் சேரனின் காமிரா இருண்மையைத் தேடி ஓயாமல் அலைகிறது; காமிராவோடு ஒத்திசைந்து இருண்மையிலிருந்து இருண்மையை நோக்கி நகருகிறது திரைக்கதை.

தொடக்கக் காட்சியில் சேரன் அறிமுகப்படுத்துவது போல இத்திரைப்படம் ஒரு தந்தையின் உன்னதத்தைப் பற்றிப் பேசுவதல்ல. அந்த நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்ட முத்தையா பாத்திரம் உருவாக்கியவரோடு ஒத்துப்போக மறுக்கும் விசித்திரம்தான் இத்திரைப்படத்தின் மிகப் பெரிய பலம்.

முத்தையாவாக நடிக்கும் ராஜ்கிரணின் முகத்தில் துயரங்களின் போது கவியும் இருளும், தீராமல் ததும்பும் அன்பும், சந்தோஷமான கணங்களில் படரும் புன்னகையின் சிறுசிறு கீற்றுகளும், கட்டுப்படுத்த முடியாத தருணங்களில் கசிந்து

பெருகும் கோபமும், ஓயாத பயணத்தின் விளைவாய்க் காய்த்துப்போன உள்ளங்கால்களின் கொப்புளங்களும் மாறிமாறி அடுக்கப்படுகின்றன.

சில வெற்றிகள், சில சந்தோஷங்கள், மோசமான ஏமாற்றங்கள் எனத் தொடரும் முத்தையாவின் வாழ்க்கை வழக்கமான தமிழ்த் திரைப்படத்திற்குரிய கதையாடல் கூறுகளில் பலவற்றை மறுதலிக்கிறது. மரணப் படுக்கையில் இருக்கும் தந்தையைக் குறித்த தனது நினைவுகளை நெகிழ்வோடும் துக்கத்தோடும் பகிர்ந்துகொள்ளத் தொடங்கும் மகனின் குரல் பார்வையாளனை ஒரு நாற்பதாண்டுகாலத் தமிழ் வாழ்வின் அடர்த்தியான பிரதேசங்களுக்குள் அழைத்துச் செல்கிறது. பனை மரங்களடர்ந்த செம்மண் பூமியில் தன் இரு குழந்தைகளையும் முன்னும் பின்னும் அமர்த்திக் கொண்டு சைக்கிளை மிதித்துச் செல்லும் முத்தையாவின் கால்கள் காலத்தினூடாக மேற்கொள்ளும் பயணத்தை நேர்த்தியான திரைப்படமாக உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார் சேரன்.

ராஜ்கிரண், சரண்யா, செந்தில், மீனாள் உள்ளிட்ட அனைத்து நடிப்புகளும் தமது தேர்ந்த நடிப்பின் மூலம் படத்திற்கு அளித்துள்ள நம்பகத்தன்மை காரணமாகப் பல தருணங்களில் இத்திரைப்படம் பார்வையாளனின் அனுபவத்திற்கு மிக நெருக்கமாக வருகிறது. ஒரு

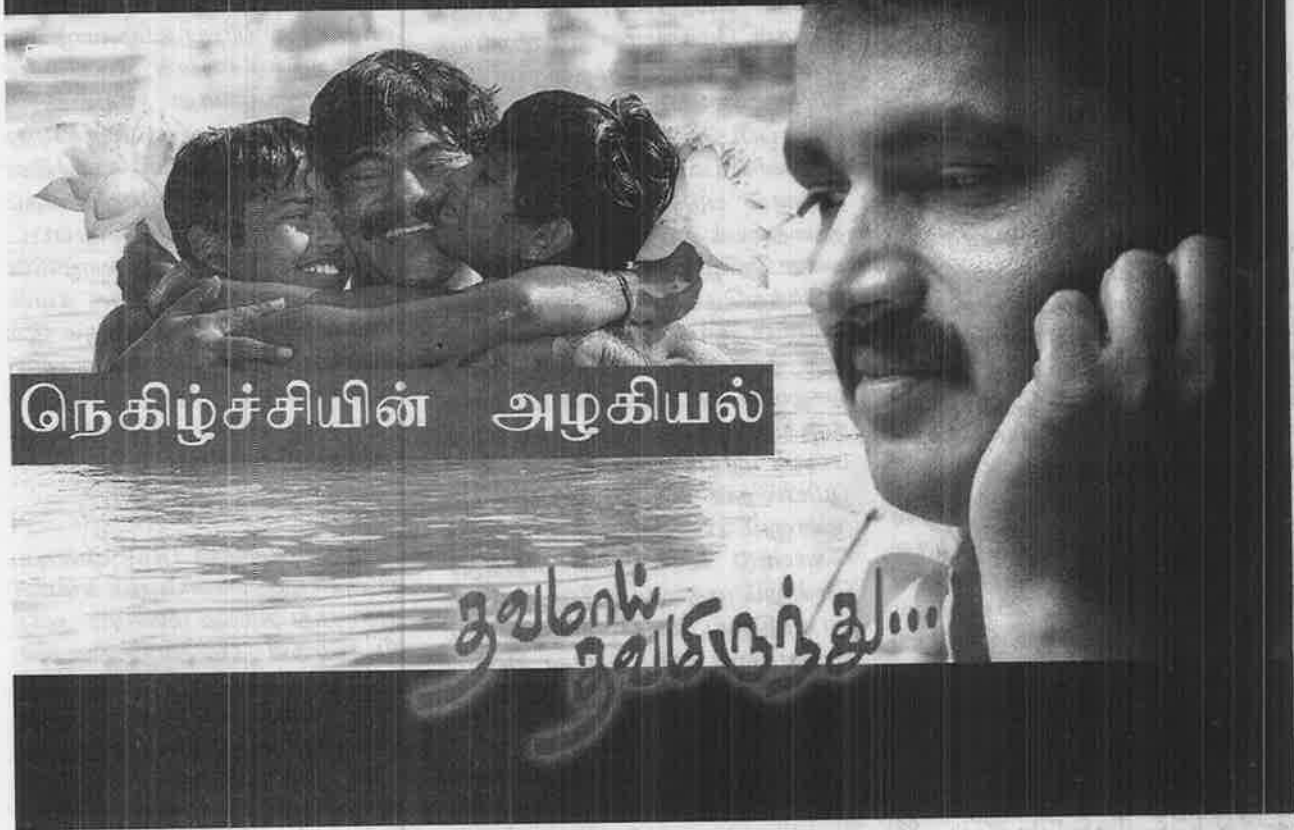
இயக்குநராக, திரைக்கதையாளராகச் சேரன் ஆற்றியுள்ள பங்கு வழக்கமான தமிழ் சினிமாவிலிருந்து ஆரோக்கியமாக விலகிச் செல்வதற்குத் துணை புரிபவை. கதையாடல் பரப்பு தமிழ் வாழ்வின் பல அடுக்குகளைக் கூடியவரை அதன் இயல்பான சாயல்களில் வெளிப்படுத்த முற்பட்டிருக்கிறது. படத்தின் நிலக் காட்சி காலத்தின் வர்ணங்களை ஏற்று மாறும் விதம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய ஒன்று. தமிழ் வாழ்வின் அடையாளங்களை மிகக் கவனமாகப் பதிவு செய்திருக்கும் இத்திரைப்படம் தனக்கான ஒரு புதிய அழகியலைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு அதில் தயக்கமின்றிப் பயணம் செய்கிறது.

•••

முத்தையாவின் புகை மண்டிய வீட்டிலிருந்து வெளியேறும் கால்கள் அலைந்து திரிந்து மீண்டும் அதே வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கின்றன. அவருடைய இரு மகன்களின் வெளியேற்றம் தரும் வலிகளையும் துக்கத்தையும் உரத்துச் சொல்வதாகவே சேரன் ஏற்கும் பாத்திரம் அமைகிறது. தந்தையைத் தியாகச் சுடராகக் காணும் ராமலிங்கம் அவரது நெடிய வாழ்வைக் குறித்து உருவாக்கும் சித்திரம் இத்திரைப்படத்தின் நேர்த்தியைச் சிதைக்கும் ஒரு முக்கியமான கூறு. துக்கமும் பதற்றமும் நிரம்பிய மனோநிலையில் தந்தையை நினைவுகூர்கிறான் ராமலிங்கம். தன்னுடையதும் தன்னுடைய அண்ணனுடையதுமான யத்தனிப்புகளே தந்தையின் மரணத்திற்குக் காரணமானவை எனச் சொல்ல முற்படும் ராமலிங்கம் தனக்கு ஒரு நாயக பிம்பத்தை அளித்துக் கொள்வதற்கும் அண்ணனுக்கு ஓர் எதிர்நாயகன் பிம்பத்தை அளிப்பதற்கும் முற்படுகிறான். தந்தையின் மேல் விமர்சனமும் விலகலும் கொண்ட மூத்த மகன் ராமய்யாவின் பார்வை மிகச் சாமர்த்தியமாகத் தணிக்கைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. மூத்த மகன் ராமையாவும் அவனது மனைவியுமே தமிழ்க் குடும்ப அமைப்பிற்குள் இயல்பாகத் தென்படும் மனிதர்கள். அவர்களுடைய அபிலாஷைகளும் ஏக்கங்களும் சில தருணங்களில் அழுத்தமாக

சேரனின் காமிரா இருண்மையைத் தேடி ஓயாமல் அலைகிறது; காமிராவோடு ஒத்திசைந்து இருண்மையிலிருந்து இருண்மையை நோக்கி நகருகிறது திரைக்கதை.

நெகிழ்ச்சியின் அழகியல்

குயிருந்து

தமிழ் சினிமாவுக்கும் தமிழ் வாழ்க்கைக்குமிடையேயான இடைவெளி பயங்கரமானது. தமிழ் வாழ்விலிருந்தும் தனது மரபிலிருந்தும் ஒரு கதையாடலை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்பைப் பற்றி ஒரு தமிழ்த் திரைப்பட இயக்குநர் பெரும்பாலும் யோசிப்பதில்லை. ஒரு திரைப்படக் கலைஞனின் வெற்றி அவன் தன் கலைமீது கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கை சார்ந்து மட்டுமின்றித் தான் அடையாளப்படுத்தும் கலாச்சாரக் கூறுகளின் மீது அவன் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையையும் ஈடுபாட்டையும் சார்ந்தும் வேறுபடக்கூடியது. தன் சொந்த அடையாளங்கள் குறித்த அவநம்பிக்கையும் தாழ்வு மனப்பான்மையும் கொண்டவனாக இருக்கும் ஒரு திரைப்படக் கலைஞன் தனது படைப்புச் செயல்பாடுகளுக்கு வறட்டுக் கற்பனைகளைச் சார்ந்திருப்பது தவிர்க்க முடியாதது.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் மீதும் தமிழ் வாழ்வின் மீதும் இயக்குநர் சேரன் கொண்டிருக்கும் அக்கறை மற்றும் ஈடுபாடு சார்ந்து உருவானதே இத்திரைப்படம். குடும்பத்தை மைய அச்சாகக் கொண்டு இயங்கும் தமிழ் வாழ்வைத் தனது நெகிழ்ச்சியும் செயல்பாட்டும் சொற்களால் கலைப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார் சேரன்.

சிறு அச்சமொன்றின் உரிமையாளராகவும் பணியாளராகவும் தனது வாழ்வின் மத்திய காலத்தில் நமக்கு அறிமுகமாகும் முத்தையாவின் ஆசைகளும் தேவைகளும் மிக எளியவை. முத்தையாவுக்கு வாழ்வு பெரும் சவாலோ திராத துக்கமோ அல்ல. வாழ்வின் இயல்பான ஓட்டத்தை வெகு சாதாரண மனிதனாக எதிர்கொள்கிறார் அவர். மனைவியும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகளும் கொண்ட சிறிய குடும்பம் அவருடையது. குழந்தைகளின் படிப்பு, வேலை, கல்யாணம் தவிர வேறு எதன்மீதும்

தேவிபாரதி

எதிர்ப்புக் குரல்களை மதித்தாக வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு வளர்ந்த நாடுகள் ஆளாக நேர்ந்ததைத்தான் ஒரு முன்னேற்றம் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

2003இல் மெக்சிகோவில் சான்சுள் நகரத்தில் நடந்த சுற்றின்போது உ.வ.க. மூழ்கிப்போகும் நிலையிலிருந்தது. ஹாங்காங்கில் அது உயிர் பிழைத்தது.

ஒரு விதத்தில் இந்திய அரசு இதை ஒரு சாதகமான மாற்றமாகப் பார்க்கிறது. இன்னொரு பக்கம் வரைவு அறிக்கையில் மிகவும் கவலையளிக்கும் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்றும் தோஹா சுற்றின் இறுதிக் கூட்டம் நடக்கவுள்ள 2006க்குள் அது குறித்துச் சரியான முடிவுகளை அடைய வேண்டியிருக்கிறது என்றும் நினைக்கிறது. கிட்டத்தட்ட எல்லா வளர்முக நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் இந்த ஒரு கருத்தில் உடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அழுத்தங்கள் வேண்டுமானால் மாறியிருக்கலாம்.

இந்த மாநாட்டு முடிவுகளுக்குப் பிறகு இந்திய இடதுசாரிகள் கூறிய வார்த்தைகளைப் பற்றி விசேஷமாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்தியா

வின் அரசு முதலாளித்துவ மற்றும் மேல்மட்டத் தொழிலாளர்களின் கட்சியான சி.பி.எம்.மின் தலைவர் பிரகாஷ் காரத் வழக்கம்போலவே உ.வ.கழகத்தின் வரைவறிக்கையைத் தாக்கிப் பேசியிருக்கிறார். இந்தியாவுக்கு இதில் எந்த வெற்றியும் இல்லை என்கிறார். வளர்ந்த நாடுகள் விவசாய மானிய நீக்கத்துக்கு ஒத்துக்கொண்டதில் பெரிய லாபமில்லை; இருந்தாலும் நாம் அதை உடனடியாகப் பெறப்போவதில்லை என்கிறார் சி.பி.ஐ. தலைவர். தொழில் துறை மற்றும் சேவைத் துறையில் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளின் நிலைப்பாடு தொடருவதை இந்திய அரசு எதிர்க்கவில்லை என்கிறார் அவர்.

வாஸ்தவமான பேச்சுதான் தோழர் காரத்! ஆனால், வரலாற்றைப் பாருங்கள். இது போன்ற அமைப்புகள் ஏதும் இல்லாமல், அமெரிக்க காண்கலேட்களுக்கு எதிரில் செங்கொடி பிடித்த உங்கள் போராட்டங்கள் எதையும் சாதிக்கவில்லை என்று ஒத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் பேச்சைக் கேட்டு உ.வ.க. போன்ற அமைப்புகளிலிருந்து வெளியேறியிருந்தால் (அல்லது பதினைந்து இருபது

ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவில் கம்ப்யூட்டரை வர விடாமல் தடுத்திருந்தால்) இந்தியா உலகச் சந்தையில் முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்திய இடதுசாரிகளின் வர்க்கநலன் தொழிலாளர்களின் அல்லது விவசாயிகளின் நலன் அல்ல, அது அதிகார வர்க்கத்தின் நலன்தான் என்ற நிஜத்தை மீண்டும் ஒரு முறை காரத் நிரூபித்திருக்கிறார்.

இது பொறுப்பற்ற பேச்சு. ஐ.நா.வோ, உ.வ.க.மோ — சர்வதேச அமைப்புகளில் வெற்றி மெதுவாகத் தான் வரும். நீங்கள் அதில் முழுமையாகப் பங்கேற்று உரிய வியூகத்தை அமைத்துப் போராடித்தான் அதைப் பெற வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் ஐ.மு.கூ. அரசைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். அது மூன்றாம் உலக நாடுகளைச் சிறப்பாக அணிதிரட்டியிருக்கிறது. கமல்நாத் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார். மேற்கு வங்கத்திலும் கேரளத்திலும் தவிர வேறு எங்கும் நேரடி அந்நிய முதலீடு வரக் கூடாது என்று நினைக்கிற மேட்டுக்குடி போலி கம்யூனிஸ்ட்களின் பேச்சை அவர் கேட்காமல் போனது நல்லது.

எதிர் வெளியீடு

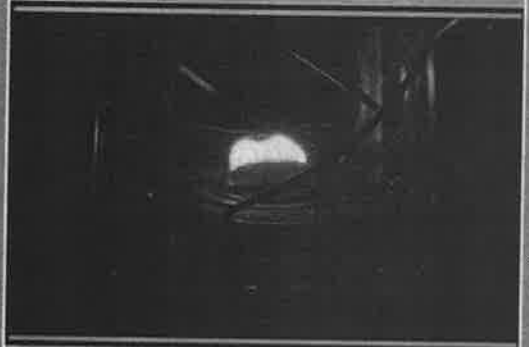
எங்களிடம் காலச்சுவடு, உயிர்மை, விடியல், அடையாளம், பாரதி புத்தகாலயம், கருப்புப் பிரதிகள், அலைகள், நிழல், சந்தியா, கண்ணதாசன், என்.சி.பி.எச், விகடன், நர்மதா, கிழக்கு, கவிதா, வானதி, விஜயா போன்ற அனைத்து பதிப்பக நூல்களும் மற்றும் அனைத்து சிற்றிதழ்களும் கிடைக்கும்.

எதிர் வெளியீடு

புத்தக உலகம்,
305, காவல் நிலைய வீதி, பொள்ளாச்சி - 1
தொலைபேசி : 04259 - 226012, 98650 05084

கவிதைத் தொகுப்பு

வாந்தர்
தின்றது போக
மிச்சம்

ஸ்நேகிதன்

விலை : ரூ. 35.00

உ.வ.க.த்தில் கொஞ்சம் உவகை

செ. ச. செந்தில்நாதன்

ஹாங்காங்கில் நடந்து முடிந்த உலக வணிகக் கழகத்தின் (உ.வ.க — டபிள்யூடிஓ) அமைச்சர்கள் மட்டத்திலான ஆறாவது சந்திப்பு ஒரு வித்தியாசமான கிளைமாக்களில் முடிந்திருக்கிறது.

முட்டி மோதிக் கொண்டிருந்த இரு பெரும் தரப்பினர்களிடையில் யாருக்கும் எந்த மகத்தான வெற்றியையும் தராமல்தான் அது முடிந்தது. வளரும் நாடுகளின் பெருமளவிலான எதிர்பார்ப்புகள் ஏதும் நிறைவேறவில்லை. ஆனால் அதி முக்கியமான வெற்றிப் புள்ளிகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவே செய்தன. வளர்ந்த நாடுகளும் எதையும் பெரிதாக விட்டுக் கொடுக்கவே இல்லை. ஆனால் நெடுநோக்கில் பார்த்தால் சில விஷயங்களில் அவர்கள் இறங்கி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

உ.வ.க. தொடங்கப்பட்டது முதல் அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் கைப்பாவையாகத்தான் இருந்துவருகிறது. அதன் பிறப்பு ரகசியமும் அதுதான். ஆனால் காட் (GATT) அமைப்பின் உருகுவே சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாகப் பிறந்த உ.வ.க. உலகப் பொருளாதார வரலாற்றில் மிக முக்கியமான ஒரு மைல்கல்லாகவும் இருந்தது. ஆயிரம் குறைபாடு இருந்தாலும் எப்படி நாடாளுமன்றம் என்ற ஒன்று ஒரு நாட்டில் இருந்தால் அது ஜனநாயகத்துக்கு நல்லதோ, அதைப் போல உலகளாவிய இறைமையுடன் பொறுப்புக்கும் விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்ட அமைப்பு என்ற ஒன்று இருப்பது உலக நாடுகளுக்கு நல்லதாகிப்போனது. என்னதான் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அமெரிக்காவின் காலடிக்குள் சிக்கிக் கிடந்தாலும் இன்று ஐ.நா. அவையைத் தூக்கி எறிந்துவிட முடியுமா?

பிறந்தபோது முற்றிலும் வளர்ந்த நாடுகளின் மூல்களை மட்டுமே

பிரதிநிதித்துவம் செய்கிற, வளர்முக நாடுகளை 'விருந்துக்கழைத்து விஷமளிக்கிற நயத்தக்க நாகரிகம் கொண்ட' அமைப்பாக இருந்த உ.வ.க.த்தில் இப்போது முதல்முறையாக வளர்முக நாடுகளின் கூட்டுக் குரலுக்குச் சிறிது மதிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. தோஹா சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் என்றழைக்கப்படும் கடந்த நான்காண்டுக் காலப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்து தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டே சென்றால், அது உ.வ.க.த்துக்கு முடிவுரையாக அமைந்துவிடுமோ

என்று வளர்ந்த நாடுகளுக்கு ஏற்பட்ட அச்சம்கூட இந்தத் தணிப்புக்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஏனென்றால், பணக்கார நாடுகளின் விவசாயிகளுக்கு அந்த நாட்டு அரசாங்கங்கள் தந்துவரும் ஏற்றுமதி மானியங்களை நீக்க இப்போது வழி கிடைத்திருக்கிறது. இதனால் மூன்றாம் உலக நாட்டு விவசாயப் பொருள்கள் மேலை அல்லது பிற நாடுகளின் மார்க்கெட்களில் முன்பைவிடக் கூடுதலாகப் போட்டியிட்டு வர்த்தகம் செய்யப்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பது எதிர்பார்ப்பு. நீண்ட காலமாக இந்தியா உள்படப் பல வளர்முக நாடுகளின் கோரிக்கையாக இருந்த இந்தப் பிரச்சினைக்கு இப்போது

முடிவு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வளர்முக நாடுகள் எதிர்பார்த்தது மாதிரி அந்த மாற்றத்துக்கான கெடு 2010ஆக இல்லாமல், 2013ஆக மாறியது சிறு ஏமாற்றத்தையும் தந்தது.

எதிர்விளைவாக, வளர்முக நாடுகளின் எந்திரம் முதலான தொழிலுற்பத்திப் பொருள்களை வளர்முக நாடுகளில் வாங்கும் போது, வளர்முக நாடுகளில் தற்போதுள்ள வரிவீதங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற வளர்ந்த நாடுகளின் திட்டமும் நிறைவேறியிருக்கிறது. இது சில ஆண்டுகளுக்காவது வளர்முக நாடுகளின் உற்பத்தித் துறையில் ஒரு சிறிய பாதகத்தை ஏற்படுத்தும்.

ஆனால் ஒரு வழிப் பாதையாக இருந்த உலக வணிகத்தில் இரு வழிப் பாதை ஏற்பட்டிருப்பதே மாபெரும் திருப்புமுனை தான். ஹாங்காங் மாநாட்டில் ஏற்பட்ட இந்தத் திருப்புமுனையை — பெரிய வெற்றிகளை ஈட்டாத நிலையிலும் — பல வளர்முக நாடுகள்

வரவேற்றிருக்கின்றன. இது ஒரு வகையில் தோஹா மாநாட்டில் அசாத்தியமான எதிர்ப்பு காட்டிய இந்தியாவின் (மறைந்த மத்திய அமைச்சர் முரசொலி மாறனின்) நிலைப்பாட்டுக்குக் கிடைத்த வெற்றியுமாகும். குறிப்பாக, வளர்ந்த நாடுகளில் விவசாயப் பொருள்களுக்கான ஏற்றுமதி மானியத்தை 2013ஆம் ஆண்டிலாவது நிறுத்துவது தொடர்பான முடிவுகளை எட்ட மாநாட்டில் நூறு மணி நேரத்துக்கு மேல் மிகக் கடுமையான விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டன. இந்தியா, சீனா உள்பட வளர்முக நாடுகள் காட்டிய அசாதாரணக் கூட்டுறவும் உறுதிப்பாடும் தான் இறுதியில் அமெரிக்க, ஐரோப்பியப் பிரதிநிதிகளை ஒப்புக்கொள்ள வைத்தன. ஆனால்

1960, 70களில் இந்திய நகரங்களில் இளமைப் பொழுதைக் கழித்த, படித்த, மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் பிரத்தியேக ஆசை - அபிலாஷைகளையும் சோகங்களையும் நிராசைகளையும் ஆதவனைப் போல யாரும் தமிழில் பிரதிபலித்ததில்லை. 'இண்டர்வியூ', 'அப்பர் பெர்த்' போன்ற அவருடைய பக்குவம் மிக்க சிறுகதைகளைப் படித்து, இவ்வளவு துல்லியமாகவும், சத்தியம் தொனிக்கவும் தற்கால இந்தியாவின் படித்த இளைஞர் மனத்தைச் சித்திரிக்க முடியுமா என்று வியந்திருக்கிறேன்.

அசோகமித்திரன்

ஆதவன் சிறுகதைகள்

செம்பதிப்பு • 800 பக்கங்கள் • ரூ.350

தமிழின் மிக முக்கியமான சிறுகதையாசிரியர்களுள் ஒருவரான ஆதவனின் அனைத்துச் சிறுகதைகளும் அடங்கிய முழுத்தொகுப்பு இது. சந்தேக மில்லாமல் ஒரு பெரும் தலைமுறையையே பாதித்த எழுத்து அவருடையது. தனி மனிதனின் பிரச்சனைகளை, தேடல்களை, மனக்கொந்தளிப்புகளை, அற்ப ஆசைகளை, அவை தீராதபோது எழும் ஆதங்கத்தை, குமுறலை - ஆதவனைப்போல் நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்தவர்கள் தமிழில் குறைவு.

New Horizon Media Pvt. Ltd. என்ற பெயருக்கு வரைவோலை/ சென்னையில் மாற்றத்தக்க காசோலை அனுப்பவும். தமிழ்நாட்டுக்குள் தபால் செலவு இலவசம். வெளி மாநில வாசகர்கள் ரூ.25 சேர்த்து அனுப்பவும்.

சிறப்பு மறுபதிப்புகள்

அசோகமித்திரன்

கரைந்த நிழல்கள் - ரூ.60

தண்ணீர் - ரூ.60

18வது அட்சக்கோடு - ரூ.90

இந்திரா பார்த்தசாரதி

கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா - ரூ.90

வேதபுரத்து வியாபாரிகள் - ரூ.85

குருதிப்புனல் - ரூ.90

கிழக்கு

கிழக்கு பதிப்பகம்

16, கற்பகாம்பாள் நகர்,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 4.

போன் : 044-42009601/03

மின்னஞ்சல் :

sales@newhorizonmedia.co.in

நிலா எரித்துக் குடில்கள் சாம்பலாகின

ஓநாய்களை
அழைத்தயெனதுயிரவகளுக்குப் பின்
கால்கள் நெடுநூரமலைந்து கடந்தன.
கைகள் சேர்வற்றன
மக்கள்
அச்சமுற்றுப் பரபரத்துத் திரிகின்றனர்.

நாவின்
சொற்கள் காய்ந்து வரண்டுபோயின.
ஓநாய்கள் வரவயில்லை
கனவுகள்
மரித்துத் தாக்கத்தின் வெளிமயானமாகிற்று.

பேரிரைச்சல் அழுகையாகிக் கலந்த
காற்று
ஊரின் எல்லாத் தெருக்களிலும்
மரங்களில் தலையடித்துப் புலம்பின;

வானம் கைதவறி விழுந்த நிலா
எமது கிராமத்தில் சிதறியது
அவர்களிட்ட தீ
எரிந்து முடிந்திருந்தது.

ஒரு கிராமம்
தனது தரையெங்கும்
சாம்பலில் புரண்டு கிடந்தது.

ஓநாய்களை
அழைத்த குற்றத்திற்காக
ஒரு கிராமத்தை
இழக்கத் துவங்கியிருந்தோம்.

அறியப்பட்ட போராட்டமும்
அறியப்படாத போராளியும்

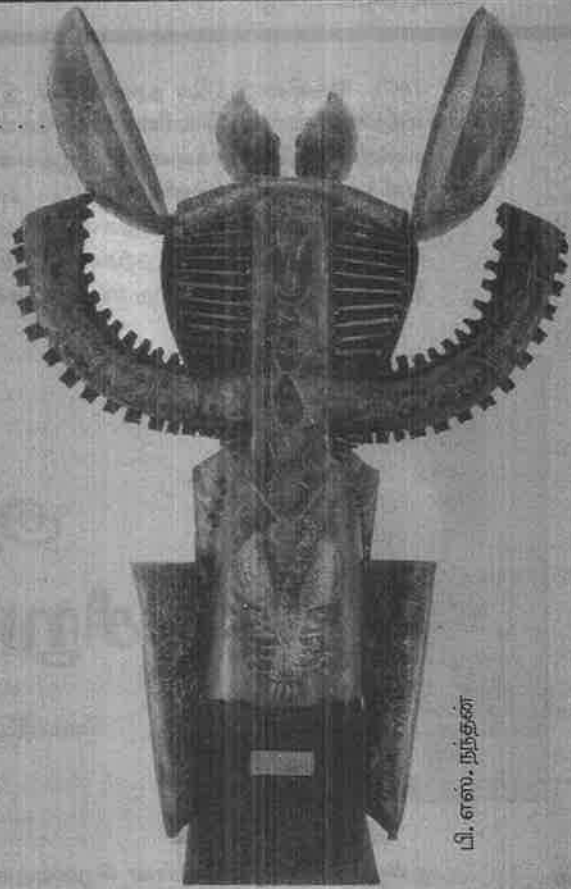
பிழைத்திருந்த அவன்
என்னைக் கடந்து செல்கிறான்.

எனது கண்களை
நடுக்கமுற்ற அவனது உடல்
இமைக்கத் தடுத்தன.

முகத்தில் ரத்தம் பிசிபிகத்தது
இறுதி வார்த்தையையும்
அழுது முடித்திருந்தான்.

இரவிடம் தோற்று
பகலிடம் சாந்திருந்த
அவனதுபிதயம் துவண்டுபோயிற்று.

பிழைத்திருந்தவன்
என்னைப் பிரிந்து செல்கிறான்.

பி. எஸ். நந்தன்

குறிவைத்துத் தப்பிய
ஒருதுப்பாக்கி ரவையைப் போல
திக்கற்று இப்போதுதான்
நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும்.

எது?

அவனது அடையாளம்
அறியப்படாத போராளி,
வாழ்வம் அவனுக்குரியதல்ல
நிலமும் அவனுக்குரியதல்ல
எனினும்,
அவனொரு பொதுமகன்
அவன் பொதுமகன்தான்
தவறு
அவனொரு போராளியாக மாறவங்கூடும்.

சிறுவனென்று கணியபதற்குள்
வளர்ந்துவிட்டான்.

ஆம்!

முஸ்லிமாக இல்லாதுபோனால்
அவனொரு பொதுமகன்தான்.

மஜீத்

அது ஒரு கனவதானெனினும்
படாந்திருக்கிறது சப்பாத்திக் கள்ளிகளின்
பூப் பூத்த ராஜ்ஜியம்.
சிறகை வெட்டி வானவெளியில் வீசிய
அரிதாரப் பறவைகள்
அழுது புலம்புகின்றன
மணவெளியில் தன் பாதம் பதிக்க இயலா
இயலாமைகளில்.
மருதாணி விரல்கள்
ரசித்த விழிகளை
இரக்கமற்றுப் பிடுங்கி வீசுகின்றன
காரணங்கள் இருக்கிற கர்வமொன்றில்.
கலைகிறது இவ்வறக்கம்
கனவதானெனினும்
விடாமல் தூரத்துகிறது
காலங்காலமாய்
அதுவொரு கனவென
சொல்லாமல் சொல்லி!

க. அம்சப்ரியா

விதவாளங்கள் ஸ்தூபதி

வருகை

வார்த்தைகளை வழியவிட்டவாறே
வந்துகொண்டிருக்கிறாள் அவள்
களைத்து
கைக்கெட்டிய பகைவனை
நழுவவிட்ட கோபம் மின்னுகிறது
கண்களில்
அடிப்பாகமற்ற பழக்கூடை
இடது கையில்
கிழிந்து தொங்கும் சேலைத் தலைப்பில்
ஒட்டியிருக்கும் அழுக்கைச் சுவைத்துப் பின்
மறைத்துக்கொள்கிறாள்
தூரியனின் திசையை
ஓற்றை மார்க்கண்டு விரைந்து
ஒளிந்துகொள்கிறாள்
அவனும்
பாதை நீண்டு செல்கிறது தொலைவாக
சிறிது நடைக்குப் பின் அந்த
மைதானத்தை அடைகிறாள்
'சீக்கிரம் வா நேற்றுப் போலவே' என்றபடி
பிரகாசிக்கிறது முகம்
இருள் நிறைத்துக்கொண்டிருக்கிறது
மைதானத்தை.

ஐனகப்பிரியா

மழையும் மழை சார்ந்தவையும்

01

சடசடவென விழும் கனத்த மழைத்துளிகள்
செம்மண்புழுதித்திடலைப் படிந்திறுக்கச்செய்யும்.
ஓடும் செம்புலப்பெயல்நீரில்
ஓடாத கனவுக் காகிதக்கப்பல்
கவிழ்ந்து குருதிகசியும்.

02

அறையின் ஜன்னல் திறந்து
பிற்பகலின் இளஞ்சூட்டு மழையை ரசித்தேன்.
மெல்லியமழை காற்றோடு கலந்து
நதியின் வலிமையோடு அரைக்குள் பாய்ந்தது.
ஜன்னலை மதகாய் மாற்றி அடைத்ததும்
மனசுக்குள் பொழிகிறது
புயலோடுகூடிய பெருமழை.

03

அதிகாலை மழையால் வியர்த்து வழிகின்றன
முடிய கண்ணாடி ஜன்னல்கள்.
உள்ளங்கைகளைத் தேய்த்துச் சூடேற்ற முயன்றேன்.
பாசிபடாந்த குளத்தில் இறங்கிய பாதம்
நழுவுவதுபோலக் கைகள் வழக்குகின்றன.
மீண்டும் மீண்டும் உரசித்தேயக்கத்
தீப்பொறியெனப் பறந்து
நீர்த்துளியாய் விழுகிறது மழைத்துளி.

04

விழும் மழைத்துளிகளின் பாரம்தாங்காமல்
ஜன்னலின் தகரக்கிராதி அதிரும்.
அதன் ஏழு வளைவுகளின் வழியே
வெள்ளைக் கொடிபோல மழைநீரிறங்கி
நிலைப்படியின் பாசித்தோரணத்தை நினைவுபடுத்தும்.
முன்னால் விழுந்த இலைச் சருகுகளும்
காற்று உதிர்த்த வேப்பமரத்தின் புதுப்பூக்களும்
மழைநீரோடு மகிழ்ந்து சுழன்றிறங்கின.
திடீரென ஒரு வளைக்கரம்
ஜன்னல் வழியே நீண்டு
பறித்து உள்செல்லும்
சில மழைநீர்ப்பூக்களை.

சரவணன் 1978

வித்யாசங்கர் எழுதி

வெயில் பற்றிய குறிப்புகள்

01

கானல் நீர் அலைபுரண்டோடும்
தாச்சாலை ஓரங்களில்- என் பால்யகால
காகிதக் கப்பல்கள் தரைதட்டக்கூடும்;
நாளும் ஏறும் தேவதைகளின் எடைதாங்காமல்.

02

ஜன்னல் கம்பிகளின் வழியே
சாய்ந்து பாயும் சுடு ஓளியில் - என் மனம்
என்னைவிட்டுப்போவதுபோல
மேல்நோக்கி நீந்துகிறது தூசிக்கூட்டம்.

03

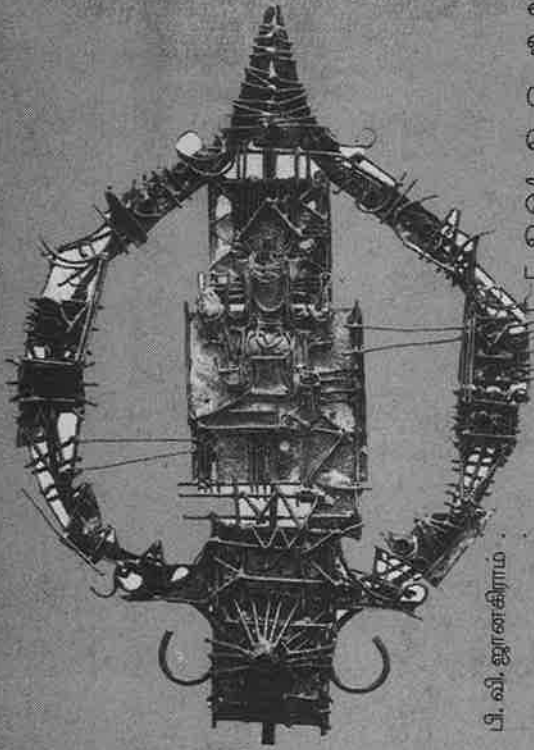
தாச்சாலை நெடுகச் சின்னஞ்சிறு குளங்களாக
ஆவிபறக்கத் தேங்கியுள்ளது வெயில்.
அவை நீரில்லாத பிம்பக் குளங்கள் எனத் தெரிந்தும்
சிறுகல் எறிந்து ரசிக்கவும்
குனிந்து முகம் பார்க்கவும்
ஒருகை அள்ளிப் பருகவும்
முழ்கிக் குளித்துக் கரையேறவும்
பரபரக்கின்றது என் மனசு.

04

நெடுந்தூரக் கோடைப் பயணத்தை
மந்தகதியில் கடக்கிறது வாகனம்- என் மனமோ
தாவி எளிதில் அடைந்துவிடும் பயண எல்லையை.
என் உடலின் வருகைக்காக அங்கு அது
ஒரு வாடிய பூச்செண்டுடன் காத்திருக்கும் நெடுநேரம்.

05

செம்புமுதி பறக்கக் கடக்கின்றன வாகனங்கள்.
அவற்றைப் பின்தொடர்ந்து தொடமுயன்று
தோற்கின்றன இலைச்சருகுகள்.
செம்மண்ணின் கொதிநிலை உயர் உயர்
பற்றி எரியக்கூடும் அவை. இனி இச்சாலை
புகை மிதக்கும் தீச்சாலையாகும்.

பி. வி. ஜானகிராம்

ச ர வ ண ன் 1978

மந்திரச் சிறுமி

யாருக்காகவும் எதற்காகவும் எப்போதும் நிலலாத காலத்தை ஒரு கணம் நிறுத்திய மந்திரச் சிறுமியின் கதையை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

எப்போதும் எதற்காகவும் யாருக்காகவும் நிலலாத காலத்தின் சக்கரங்களைத் தம் கால்களில் பொருத்திக்—கொண்டு ஓடும் வாகனங்கள் விரைகிற பெருநகர் சாலையைக் கடக்கப் பின்னும் பின்னும் போராடித் தோற்றுக்கொண்டிருந்தார் ஒரு முதியவர்.

எதற்காவது எப்போதாவது யாருக்காவாவது நிற்கக் கூடிய பாதசாரிகளும் அப்போது தமது கால்களில் இறக்கைகளைக் கட்டிப் பறந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கான்வென்ட்டிலிருந்து வீடு திரும்பும் மந்திரச் சிறுமி அதைக் கண்ணுற்றாள். நடைபாதையிலிருந்து நடுச் சாலைக்கு வந்து இரு திசையில் தனது கைகளை விரித்து ஆவேசத்துடன் ஒரு மந்திரத்தை உச்சாடனம் செய்தாள். வாகனங்கள் ஸ்தம்பித்து நின்றன.

முதியவரைப் போகுமாறு அன்புடன் கூறினாள். சாளேஸ்வரக் கண்ணாடியைத் திருத்திக்கொண்டு சற்று முகமுயர்த்திய படியாகத் தடிபூனறித தள்ளாடிச் சாலையை ஊர்ந்து கடந்தார் அவர்.

சிறுமி விலகிக்கொண்டு வெறுப்போடு சாபமிட்டதும் வாகனங்கள் சலனித்து நரகத்தை நோக்கி விரைந்தன.

கணப்பொழுது பிரமித்து நின்றவிட்ட காலம் தனது தாமதத்தைச் சரிக்கட்ட ஒடோடிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது இப்போது.

காதல் பரணி

மலைவெளிகளை அமானுஷயமாக்கும் அந்தியின்மீது இருள் கவிந்த பிறகு தற்கொலையுள்ளதாக்கிலிருந்து கிளம்புகிற ஏக்க மூச்சுகள்

பள்ளத்தாக்கை அடையும் பாதைகள் வழியே மலையுச்சிகளையும் சமவெளிகளையும் நோக்கித் திரும்பிச் செல்கின்றன.

அதல பாதாளத்தில் நொறுங்கிக் கிடக்கும் எலும்புக் குவியலிலிருந்து

உயிர்த்தெழுகிற வைராக்கியங்கள்

பிடிப்பேதுமில்லாச் செங்குத்து மலைப்பிளவில்

பாறையையும் செடி கொடிகளையும் புற்களையும் பற்றியேறி

பள்ளத்தாக்கின் விளிம்பை அடைந்து

செய்வதறியாது திகைக்கின்றன.

உச்சாணிக் கொம்பில் தொங்கும் வெளவால்

(அது Vampire ஆக இருக்கலாம்)

சிறகடித்து மறைந்த பிறகு

பள்ளத்தாக்கின் பேராழத்திலிருந்து

குளிர்நட்டப்பட்ட மலைநிசப்பதத்தைக் குலைக்கும்படியாக

தமது மரணத்துக்குத் தாமே துக்கிக்கிற

ஆண் எலும்புக்கூடுகளின் குமுறல் கேட்கிறது;

மாரடித்து அழும்

பெண் எலும்புக்கூடுகளின் ஒப்பாரி கேட்கிறது.

ஷாராஜ்

கண்டொளி விளையாட்டு

நான் உங்களோடு ஆடிக்கொண்டிருப்பது
கண்டொளி விளையாட்டு.

இக்கணம்

நானும் நீங்களும் குழந்தைகள்.
உங்களைக் கண்பொத்தி நிறுத்திவிட்டு
மறைவிடம் நாடி ஓடும் நான்
மழலை மொழிகளில் பிறழும்
காலத்தைக் கடந்து
நாளளகளில் ஒளிந்துகொள்கிறேன்.
கண் திறந்து தேடும் நீங்கள்
அறிந்த

இன்றுகளின் சந்துபொந்துகள்
நேற்றுகளின் மூலைமுடுக்குகள்

எங்கும் நுணுகி ஆய்ந்து
என்னைக் காணாது சலிக்கிறீர்கள்.
நடந்து நடந்து கால் தேய
தேடித் தேடி கண் ஓய
ஆட்டத்தில் தோற்று வீடு திரும்புகிறீர்கள்.
அதற்குள் உங்களுக்கு
நரைகூடிக் கிழப் பருவமெய்துகிறது.
தள்ளாடி விழுந்து
நடுவழியில் மாரடைத்துச் சாகிறீர்கள்.
உங்களுக்கு நெய்ப்பந்தம் பிடித்த பேரக் குழந்தைகளின்
பேரக் குழந்தைகள்
கண்டொளி விளையாடும் காலத்தில்
என்னைக் கண்டுபிடிக்கிறீர்கள்.

பி. வி. ஜானகிராம்

ஷாராஜ்

பிள்ளை தரும் கரும்புற்றுக்கள்

சாமியார் மட
சந்தில் உள்ளது
அச்சாம்பல் நிறப்புற்று.
சாயங்காலம்
செந்தூர் வாணம்கொள்ளும்
பாம்பில்லாத புற்றுக்கு
நாள்தோறும்
பாலூற்றத் தவறமாட்டாள்
நண்டு என்ற நாச்சியார்
முட்டையின் மேலோடு
உடைத்துக் காலடியில் வைக்க
மஞ்சள் கரு
வானம் பார்க்கும்
கறையான் கருக்கொள்ளாத
புற்றிடம் சுற்றிவந்து
பிள்ளை வரம் கேட்டவள்
போன வருடம்
ஒரு வெள்ளை நாளின்
இரவுப் பொழுதில்
பிள்ளை ஒன்றை ஈன்றெடுத்தாள்
இப்போதும் சுற்றுகிறாள்
கால நேரமற்று,
புற்றெல்லாம் பரவிக்கிடக்கிறது
இன்னொருவனின் கருப்பு நிழல்.

ப. முருகன்

நேற்றைய நாளைப் போலவே
இன்றும்
மற்ற எல்லா நாட்களும்
மனத்தின் மண்டிப்போன
புதர்களின் செதில்களில்
படிநதிருக்கிறது
இன்றைய நாளின் அவமானங்களும்
நாளையோ
நாளைய மறுநாளோ
திறந்திருக்கலாம்
ஏதேனுமொரு சாளரம்
எனினும்
ஓவ்வொரு முறை
நேரும் அவமானங்களையும்
எச்சில் தொட்டு
அழித்துவிடத் தோன்றும்
சிறுபிள்ளை தனத்தோடு
நகர்கிறது
இந்தக் கணத்திய வாழ்வு.

தாண் டவன்

எஸ். தண்டால்

கவிதைகள்

எஸ். தனபால்

மடந்தை

வழக்கமான ஆழ் உறக்கம்
வெடித்து அதிரந்தது மெளனம்
மெல்ல அசைந்தது பூமி
கடல்கோளா நிலக்கோளா
ஐன்னலின் வெளியே
தீப்பூக்களாய் தகதகத்தது வானம்
சில்லிட்ட தரையில்
கூசிய பாதம் பதித்து
நடந்தேன்.

திருவிழா அணிநதிருந்தது நகரம்
வீதியில் கசகசத்தது
பாலும் தேனும்
புத்தாடை உடுத்திய மனிதர்கள்
படசணங்கள்
வழங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

எமது தளபதிகள் பவ்யமாய்
பூத்துப் பஞ்சடைந்த பாடடியின்
காரைபெயர்ந்த வீட்டுக் கதவைத்
தட்டினார்கள்.

கருங்கித் தேய்ந்த
அவளது காலடியில்
பட்டயங்களை அர்ப்பணித்தார்கள்
சில்லிட்ட தகட்டின் குறுகுறுப்பு
கூச நகர்ந்துகொண்டாள்.
மருண்டு சிறுத்த விழிகள்
மிரண்டு விழித்தன
நீண்டு கனத்த தாரைகள் முழங்கின.
முரசுகள் ஆப்பரித்தன
பறறப்படாத அப்பேரிளம் பெண்ணின்
மெலிந்து கருத்த விரல்கள் நடுங்கின.

தனையர்கள் திரும்பினர்
கொடிகளும் உதிரந்த
இதழ்களும் எச்சமிருந்தன
கிழவியின் மந்த செவிகளில்
தூரத்து கோஷங்கள் கரைந்தன

அவளது குறுகிய தாழ்வாரத்தில்
இருந்த பெரும் இருளை
விடியலின் மஞ்சள் கதிர்கள்
தாண்டவில்லை.

கனிமொழி

கதவிலும் ஒரு எண். வராண்டா முழுக்கக் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியான இருள் பரவியிருந்தது. வராண்டாவின் இறுதியில் ஒரு சன்னல். வெளியிலிருந்து வரும் வெளிச்சம் எப்படியோ இருளுக்குள் சற்றுத் தூரத்துக்குள்ளேயே தொலைந்து விட்டிருந்தது. அவ்வப்போது கீழ்ச்சாலைப் போக்குவரத்தின் சத்தம் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் கேட்டது.

வரதன் ஒரு கதவைத் தட்டினான். திறந்த கதவுக்குப் பின்னால் மிகப் பருமனான ஒரு வெள்ளைக்காரர். அவருடைய ஆகிருதிக்கு முன்னால் வரதன் சுருங்கிப்போனது போல இருந்தது. பிரகாசமான புன்னகை அவர் முகத்தில் தோன்றியது. அவருடைய தலைமுடி வைக்கோல் நிறத்தில் அடர்ந்திருந்தது. அது பின்னங்கழுத்தில் ஒரு குடுமியாக முடிந்திருந்தது. வரதனுடன் பேசும்பொழுது அவருடைய கை தானாகப் பின்னங்கழுத்தை வருடிக்கொடுத்தது. வரதனிடம் பேசினாலும் அவர் கண்கள் கிரியின் மேலேயே இருந்தன. அவர் ஒரு சமயத்தில் அறைக்குள் சென்று மேசை உள்ளூக்குள்ளிலிருந்து எதையோ எடுத்து வரதனின் கையில் கொடுத்தார். வரதன் தன்னுடைய கால்சட்டையின் பாக்கெட்டுக்குள் உடனே அதைத் திணித்துக் கொண்டான். அவன் முகம் இன்னும் பளீரென ஒளிர்ந்தது.

கிரியிடம் திரும்பி 'எனக்கு இன்னொரு ரூமுல வேலையிருக்கு. நான் வர வரைக்கும் இங்கியே இரு' என்றான். கிரி தலையாட்டினான்.

கதவு சாத்திய பிறகு அறைக்குள்ளும் புகை போன்ற இருள் சூழ்ந்தது. பட்டப்பகலில் இவ்வளவு இருள் எங்கிருந்து மண்டுகிறது என்பது கிரிக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. அந்த மனிதர் கிரியின் கைகளைப் பற்றிக் குலுக்கினார். பிறகு அவனை மெல்ல நடத்திச் சென்று அறை நடுவிலிருந்த கட்டில்மேல் அமர்த்தினார். படபடவென்று அவர் பேசிக்கொண்டே இருந்தார். கிரிக்கு ஒரு வார்த்தையும் புரியவில்லை. அவன் முழிப்பைப் பார்த்து அவர் ஒரு கணம் மௌனமானார். கிரிக்குத் தோற்றுப்போகத் தொடங்கி விட்டோம் என்று பதட்டமானது. கனவுகளில் தான் பேசிய பேச்சுக்கும் கொண்ட தோரணைக்கும் நேரெதிர்மாறாக நடந்துகொள்வது

அவனுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை அளித்தது. எண்ணெய் மண்டியின் வாசனை அவ்வறைக்குள் எப்படியோ நுழைகிறது. அவர் அவனுக்கு முதுகுப்புறத்தைக் காட்டியவாறு கட்டில் பக்கத்திலுள்ள மேசையில் எதையோ குடைந்தார். வெளியே போய்விடு என்பதை எழுதிக் காட்டப் போகிறாரோ என்று பயந்தான் கிரி. தன்னுடைய மூளையின் ஆற்றல் இவ்வளவுதான் என்று ஒப்புக்கொண்டு நேரே ஆரெஸ் வாத்தியாரின் ட்யூஷனுக்குச் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டியதுதான்.

அவர் திரும்பியபொழுது அவர் கைகளில் இரு கண்ணாடித் தம்ளர்கள் இருந்தன. ஒன்றைக் கிரிக்கு நீட்டினார். அதில் கால் தம்ளர் அளவுக்குத் திரவம் இருந்தது.

அவனை மார்போடு அணைத்துக்கொண்டார். மார்பும் வயிறும் பெரும் மலைகள்போல இருந்தன. தான் அதில் ஒரு எறும்புபோல ஓட்டிக்கொண்டிருப்பதாக கிரி உணர்ந்தான். அவன் கால்கள் பதறத் தொடங்கியிருந்தன.

அவன் கைபற்றி, தம்ளரை அவன் வாயில் வைத்தார். கிரி வாயைத் திறந்து ஒரு மடக்குக் குடித்தான். அவன் வயிறு அதிர்ந்தது. அத் திரவத்திலிருந்து ஒரு விரல் நீண்டு அவன் மூளையைச் சுண்டி விட்டாற்போல இருந்தது. அவர் அவனிடம் இப்போது மென்மையாகக் கிட்டத்தட்டப் பூளையின் குரலில் பேசினார். தன் கையில் இருந்தவற்றை ஒரு மடக்கில் வாயில் ஊற்றிக்கொண்டார். பின்பு கண்களை ஒரு கணம் மூடித் தலையைச் சிலிர்த்துவிட்டு, தன் மேல்சட்டையைக் கழற்றி வீசியெறிந்தார். பின்பு அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தார். அவருடைய சிரிப்பு சத்தம், கைக் கோப்பையிலிருந்த திரவத்தின் நெடி, அவருடைய வெற்று மார்பின் நிறம் கிரியை ஒருவிதமான மயக்கத்தில் ஆழ்த்தியது. கையிலிருந்ததை ஒரே மடக்கில் குடித்துத் தீர்த்தான். கிரி குடித்த வேகத்தைப் பார்த்துப் பெரும் சிரிப்புடன் அவனருகில் நகர்ந்தவர் அவனை மார்போடு

அணைத்துக்கொண்டார். மார்பும் வயிறும் பெரும் மலைகள்போல இருந்தன. தான் அதில் ஒரு எறும்பு போல ஓட்டிக்கொண்டிருப்பதாகக் கிரி உணர்ந்தான். அவன் கால்கள் அப்போது பதறத் தொடங்கியிருந்தன. கிரியின் முகத்தில் அவர் முத்தமிட்டார். அவன் சட்டைப் பொத்தான் களை ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றினார். தன் முகத்தை அவன் உடலில் தேய்த்துக்கொண்டு மிக அடங்கிய குரலில் முன்கினார். அவர் கைகள் இப்போது அவன் கால்களைத் தேடின.

கிரிக்கு வாந்தி வரும்போலிருந்தது. தலை ஓரிடத்தில் நிலலாமல் அவர் மேல் சரிந்துகொண்டேயிருந்தது. அவன் கண்கள் ஒவ்வொரு முறையும் புதிதான இடங்களைப் பார்த்தன. ஒவ்வொரு இடமும் வெள்ளிபோல மின்னுகிறது. அதில் திடீரென மரங்களும் புற்களும் புதர்களும் முளைக்கின்றன. ஒவ்வொரு மடிப்பிலும் குழைவிலும் பொன்னிற நிலவெளி உருவாகி அழிந்து வேறொன்றாய் மாறுகிறது. அவன் கண்கள் அவற்றை அள்ளிப் பருகுகின்றன. அதிலெங்கும் ஒற்றையாய் அலைவது அவனுக்குப் பயமாகவும் பரவசமாகவும் இருந்தது. கால்கள் பற்றும் நிலம் சரிந்து கொண்டேபோகிறது. அவனுடைய உடல் தலைகீழாய் புரள்கிறது.

•••

கிரி விழித்தபோது அவன் கண்களுக்குள் இருள் முள்போலச் செருகியிருந்தது. பக்கத்தில் அந்த மனிதர் நிர்வாணமாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவன் உடலெங்கும் இருள் பிசுபிசுப்புடன் ஓட்டியிருந்ததை உணர்ந்தான். மிக மோசமான வாசனை அறைக்குள்ளே இருந்தது. அப்போது அறை ஒங்கித் தட்டப்பட்டது. வரதன் கதவைத் தட்டுகிறான் என்று நினைத்தான் கிரி. கட்டிலுக்கும் கதவுக்கும் இடையில் இருள் கதவுத்தட்டலின் அதிர்வில் நடுங்குகிறது.

கட்டிலுக்குக் கீழே இருளுக்குள் அவனால் தனியாகக் கால்வைக்க முடியாது என்று நினைக்கிறான். இருளுக்குள் சித்தப்பாவும் வரதனும் மேலும் கீழுமாக அலைகிறார்கள். அவன் கண்கள் குழம்புகின்றன. கண்டிப்பாகத் தொலைந்துவிடுவேன் என்று கூறிக்கொள்கிறான்.

ஓவியங்கள்: சிவா

கிரிக்கு உள்ளிலிருந்து பொங்கியது. கண்ணில் நீர் தளும்பிவிடும் போலிருந்தது. கண்ணுக்கு முன்னால் தான் சேர வேண்டிய இடம் ஒரேயோரு ஜன்னலை மட்டும் திறந்து காட்டுகிறது. இன்று ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தால் நாளை கதவு திறந்துவிடாதா.

‘வரதா... உன்னோட நானும் வரேன்.’ கிரியின் குரல் நடுங்கியது. வரதன் அதைக் கவனித்துவிடக் கூடாதே என்று மறைக்கப் பார்த்தான்.

‘டேய், என்ன உளர்ற. உனக்கும் இதுக்கும் என்னடா சம்பந்தம்.’ வரதன் கத்தினான்.

‘வரதா நான் உன்னோடயே இருக்கேன். எனக்கு ஸ்கூல் வேண்டாம். எனக்கு உன்னோட சாமர்த்தியத்தைக் கத்துக்கொடு. ஸ்கூல் போனாலே வாந்தி வரும் போல இருக்கு. இந்த வருஷம் கண்டிப்பா நான் பெயில்தான். அதுக்கப்பறம் நான் எப்படியும் வீட்டைவிட்டு ஓடித்தான் போகணும்’ அடக்க முடியாமல் ஒரு தேம்பல் மனக்கொன்று அடிவயிற்றிலிருந்து எழுந்துவிட்டது. கிரிக்கு உடம்பெல்லாம் கூசிவிட்டது.

வரதன் கிரியின் முகத்தைப் பார்க்காது மேலே மொட்டைக் கோபுரத்தையே பார்த்து நின்றான். அவன் மேலுதட்டில் துளிர் விட்டிருந்த பூனை மயிர்களை அவன் கட்டை விரலும் சுட்டு விரலும் நீவிவிட்டன. வரதன் ஒவ்வொரு கணத்திலும் தன் உயரத்தைக் கூட்டிக்கொள்கிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டான் கிரி. வரதன் முகத்தில் லேசான இளகல் உருவாவதுபோலிருந்தது. கிரி உடனே தொடர்ந்தான்.

‘வரதா, என்கிட்டே உனக்குத் தரதுக்கு எதுவும் இல்லை. ஆனா நீ சொல்லிக் கொடுத்தியானா இந்த மாதிரி டாலரோ புதுப் பணமோ கிடைக்கறச்சே உனக்கே அத்தனையும் கொடுத்துடறேன்.’

வரதன் இரண்டடி பின்னால் நகர்ந்தான். கிரிக்குத் தன்னை முழுதாக வரதன் எடைபோடுவது போலிருந்தது. கிரி உடனே விறைப்பாக நின்றான்.

‘இங்கப் பாரு. இதெல்லாம் ரொம்பக் கவனமாருக்க வேண்டிய விஷயம். யாருக்கும் நீ என்னோட சுத்தறது தெரியக் கூடாது.’

‘சரி.’

‘நாளைக்கு ஒரு பார்ட்டி கோவில பாக்க வரப்போறாங்க. ஆனா நாம அவங்க இன்னிக்கே போய் பாத்தாத்தான் நாளக்கு அவங்க நம்மளச் சேத்துப்பாங்க. இதுக்கெல்லாம் பயங்கர காம்படிஷன் இருக்கு. நான் இப்போ ஜங்ஷன்ல அவுங்க இருக்கற ஹோட்டல்ல போய் பாக்கப்போறேன். வர்றதுன்னா என்னோட இப்போ வா.’

‘வரதா நான் உன்னோடயே இருக்கேன். எனக்கு ஸ்கூல் வேண்டாம். எனக்கு உன்னோட சாமர்த்தியத்தைக் கத்துக்கொடு. ஸ்கூல் போனாலே வாந்தி வரும் போல இருக்கு. இந்த வருஷம் கண்டிப்பா நான் பெயில்தான்.’

‘இப்பவேயா! ஸ்கூல்ல என்னோட பை இருக்கே’ என்றான் கிரி பதட்டத்துடன்.

‘இதப் பாரு, இதுக்குத்தான் நான் சொன்னேன். இதெல்லாம் உனக்கு ஒத்து வராதுன்னு. நான் கிளம்பறேன்’ வரதன் கத்தினான்.

‘வரதா, வரதா. இல்லை நான் வரேன் இப்பவே.’

•••

திருச்சி ஜங்ஷனில் எத்தனை நெரிசல். லாரிகளும் பஸ்களும் சைக்கிளோட்டிகளும் முட்டி மோதிக்கொண்டு நகர்கிறார்கள். கிரி இரண்டொருமுறை ஜங்ஷனுக்கு வந்திருக்கிறான். அதுவும் அப்பாவுடன். அப்பாவுடன் எங்கே யாவது வெளியே போனால் தானாகவே ஒரு நெருக்கடி அவன் முன்னால் முளைத்துவிடுகிறது. ஏதோவொரு பதற்றம். ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டை அவனுக்கு எதிராக உருவாக்குவது போலிருக்கும். அப்படியிருக்கும்

போது ஊரையும் உலகத்தையும் எப்படித் தன்னிச்சையாகக் கவனிக்க முடியும். இப்போது இந்த இடம் எத்தனை புதிதாகக் காட்சியளிக்கிறது அவனுக்கு. இங்கே நடமாடும் மனிதர்கள் வேறுவிதமான தோலால் செய்யப்பட்டவர்கள் போலத் தோன்றுகிறார்கள்.

ரெயிலடிக்குப் பின்னால் ஒரு ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்தான் வரதன். வாசலிலேயே கிரியை நிற்கச் சொன்னான். கண்ணாடிக் கதவு வழியாக ஹோட்டலின் முன் மேசையில் நின்றுருந்த ஆளுடன் வரதன் பேசுவதைப் பார்த்தான் கிரி. சற்று நேரத்தில் வரதன் கிரியைக் காண்பித்து அந்த ஆளிடம் ஏதோ சொல்வது தெரிந்தது.

வெளியே வந்த வரதன் கிரியின் கையைப் பற்றிக்கொண்டான். ‘வாடா உள்ள போகலாம். அவங்க உன்னைப் பாக்கணுமின்னு சொல்றாங்க. உன்ன அவங்களுக்குப் பிடிச் சதுன்னா பணம் மட்டுமில்லை, உன்னை அமெரிக்கா ஆஸ்திரேலியா அல்ல கூட்டிட்டுப் போறதுல்லாம் ஒரு விஷயமே இல்லை. அதுக்குப் பாதகமாக நடந்துக்காத.’

கிரிக்கு ஒரு நிமிஷம் துக்கம் தொண்டையை அடைத்தது. ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் பெருமாள்தலைமாட்டில் வரதனையும் பிரதிஷ்டை செய்தால் ஒரு குற்றமும் இல்லை.

‘வரதா, நீ ஒரு குறை காண முடியாதபடி நான் நடந்துப்பேன். இது சத்தியம்.’

வரதனைத் தொடர்ந்து கிரி உள்ளே நுழைந்தான். குளிரான காற்று முகத்தில் வீசியது. கிரி மாடிப் படியில் கால் வைத்து ஏறும் பொழுது வாழ்க்கையில் மேல் நோக்கிப் போகும் பயணத்தின் முதல் படி என்று தோன்றிவிட்டது. மனத்தில் தகர்க்க முடியாத உறுதி உருவாகியது. எந்தத் தடுமாற்றத்தையும் முட்டாள்தனத்தையும் அனுமதிக்கமாட்டேன் வரதா என்று அறிவிக்க வேண்டும்போல் தோன்றியது. மனத்தில் தீர்மானங்கள் புகை மூட்டமாகச் சுழல்கின்றன. அவற்றைப் புகையிலிருந்து வலுவான படிகளாக மாற்றிவிட்டால் அவன் பயணத்தை யாராலும் தடைசெய்ய முடியாது.

நீண்ட வராண்டா. இருபுறமும் வரிசையாக அறைகள். ஒவ்வொரு

பரப்புகள் ஏன் சிலருடைய கால்களுக்கு மட்டும் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும். அடைய வளஞ் சானின் மலச் சந்துகளும் இதே பூமியிலா இருக்கின்றன? அப்படங்களில் இருக்கும் பெண்கள் முகத்தில் என்ன ஒளி. அவர்களின் சருமங்கள் கண்களைக் கூசவைக்கும் ஒளியைத் தருகின்றன. சித்தப்பா கிரிக்குச் சிலவற்றை மட்டுமே காட்டுவார். சில பத்திரிகைகள் அவருடைய தலையணைக்கடியில் ஒளிந்திருக்கும், கிரியின் விரல்கள் அவற்றை ஸ்பரிசிக்கும் முன்னரே அவை அவருடைய பெட்டிக்குள் எப்படியோ இடம்

மாறிவிடும். சித்தப்பா திடீரென வாரக் கணக்கில், மாதக் கணக்கில் கூடக் கண்ணில் படமாட்டார். திரும்பி வரும்பொழுது அவர் கையில் வினோதமான பொருள்கள் முளைத்திருக்கும். புகைப்படங்கள் அவற்றில் பிரதானம். கூட்டமான வெளிநாட்டுப் பயணிகளுடன் சித்தப்பா சிரித்துக்கொண்டு நிற்பார். சில படங்களில் கோதுமை நிறத் தலைமுடியைக் கொண்ட பெண்கள் அவர் தோளோடு தோள் இடித்துக் கொண்டு நிற்பார்கள். இன்னும் பல விதமான வாசனைத் திரவங்கள் கொண்ட குப்பிகளைக் கொண்டுவருவார். சவரம் செய்துகொள்ள அவர் உபயோகப்படுத்தும் சோப்பு, சவரத்திற்கு அப்புறம் முகத்தில் தடவிக் கொள்ளும் லோஷன் இருக்கும் விசித்திரமான பாட்டில்கள், அதிலிருந்து எழும் அலாதியான் மணம், எல்லாம் சித்தப்பா கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து, இந்தத் தெற்கு வாசலிலிருந்து நகர்ந்து கொண்டிருப்பதை அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தும்.

கிரி சுற்றிலும் பார்த்தான். இன்றைக்கு ஒரு வெள்ளைக்காரனையும் காணோம். அவர்களின் போக்கையாரும் முன்கூட்டியே கணிக்க முடியாது என்று தோன்றியது. அவர்களின் மூளை ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொரு இடத்துக்கு அவர்

களை அழைத்துச் செல்கிறது. அப்பாவின் மூளையைப் போல அல்ல. மலை, குளம், சேரி, கோவில் எல்லா இடங்களையும் அவர்களின் கான்வால் ஷூக்கள் மிதிக்கின்றன. ஒவ்வொரு இடத்தையும் நின்று நிதானித்துக் கவனிக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னால் எந்த ஆசிரியரும் சூத்திரங்களை எழுதிப்போடுவதில்லை. அவர்கள் சிறகுடன் வளர்ந்தவர்கள். கிரிக்கு ஆரெஸ் வாத்தியார், பத்தாவது பரிட்சை எல்லாவற்றையும் எட்டி உதைத்து விட்டு ஊர் ஊராக அலைய வேண்டும்போல் இருக்கிறது.

‘என்னடா தினம் இங்க நிக்கற’ என்று கிரியின் சட்டையைப் பிடித்தான் வரதன்.

‘வரதா... வரதா...’ என்று கத்தினான் கிரி.

‘எனக்குச் சொல்லித் தர மாட்டியா உன்னோட தந்திரத்தை யெல்லாம்?’ என்று கேட்டான் கிரி.

வரதன் சிரித்தான். பதில் பேசாது சட்டைப் பைக்குள்

கைவிட்டுச் சில காகிதங்களைக் காட்டினான்.

‘என்ன இது?’

‘இதுதான் அமெரிக்கா டாலர். இது இங்கிலாந்து காசு. இது ஜெர்மனி. ஒவ்வொண்ணோட மதிப்பு தெரியுமா? ஆயிரம் ரூபாய்க்கும் மேல்’ கிரியின் குரலில் ஏற்றம் இருந்தது.

‘உனக்கு இவ்வளவு எப்படிக்கிடைக்கிறது?’

‘நான் அவங்களோட போறேன் இல்ல. அவங்களுக்கு என்னப் பிடிச்சிருக்கு. கொடுக்கறாங்க.’

‘சும்மாவே கொடுப்பாங்களா?’ எனக் கேட்டான் கிரி.

‘சும்மான்னா சும்மா கிடைக்குமா. வேல பண்ணன் இல்ல. அவங்களோட கோவிலுக்குப் போறேன். கேக்கற கேள்விக்குப் பதில் சொல்றேன் இல்ல.’ வரதனின் குரலில் இப்போது எரிச்சல் இருந்தது. கிரி உடனே பின்வாங்கினான்.

‘அப்படி இல்லடா வரதா. எனக்கு ஆச்சர்யமாயிருக்கு.’

‘பின்னே. இதுக்கெல்லாம் சில விஷயங்கள் பண்ணணும். நிறைய தடவை அவங்க என்னை அவங்க தங்கற ஹோட்டலுக்குக் கூட்டிட்டு போவாங்க. பயங்கர சாப்பாடு தெரியுமா. நீ வாழ்க்கைல கேள்விப்படாததை யெல்லாம் அவங்க திங்கறாங்க. நாம ஆனா ஒண்ணும் தெரியாதது மாதிரி

காட்டிக்கக் கூடாது. இதுப் பார் என்னோட பாஸ்போர்ட். இன்னும் கொஞ்ச நாள்ல தாய்லாந்துக்கு என்னைக் கூட்டிட்டு போப் போறாங்க.’

‘நீ அவங்ககூடவே இருந்துடுவியா?’

‘அதத்தான சொன்னேன். சரி, எனக்கு டைம் ஆச்சு. ஜங்ஷன் போகணும். நீ ஸ்கூலுக்குப் போ. அதுக்குத்தான் டா நீயெல்லாம் லாயக்கு.’

கணக்குச் சூத்திரங்கள் அவன் முளையைக் கந்தலாக்கு கின்றன. ஒரு வரிகூடப் புரிபடாது ஆசிரியர் போர்டில் எழுதுவதை இயந்திரம் போல நோட்டில் எழுதிக் கொள்கிறான். சில சமயம் எழுதிய வரிகளின் மேலேயே எழுதி விடுகிறான். அவை இன்னமும் அவனைக் குழப்புகின்றன. அவ்வப் போது ஆசிரியர் போர்டில் எழுதுவதை நிறுத்தி ஒவ்வொருவனையும் கேள்வி கேட்கிறார். கிரிக்குப் பதட்டமாக இருக்கிறது. எத்தனை நாளைக்கு இப்படிச் சகித்துக் கொள்ள முடியும் என்று யோசிக்கிறான். பக்கத்தில் பாலு தூங்கி வழிந்து கிரி மேல் சாய்கிறான். அவன் தலையிலிருந்து எண்ணெய் மண்டி நாற்றம் கிரிக்கு வருகிறது. வாந்தி வரும்போல இருக்கிறது. சித்தப்பா பாலுவின் தலையில் உட்கார்ந்து எனக்குக் குமட்டுகிறது என்கிறாற்போல இருக்கிறது. கணக்கு வாத்தியார் திடீரென எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டுக் கையிலுள்ள சாக்பீசைப் பாலுவின்மேல் வீசி எறிகிறார். குறி தவறிக் கிரியின் நெற்றியில் தெறித்துப் பறக்கிறது. பாலு தூங்கி வாரிப்போட்டு எழுந்து அமர்கிறான். கணக்கு வாத்தியார் சமாளிப்பதுபோலக் கிரியை எழுந்திருக்கச் சொல்லுகிறார். மனப்பாடமாக ஒரு சூத்திரத்தைச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்கிறார் கிரி. நிசப்தம் கணம் கணமாக விரிகிறது. வெறுமனே விழிக்கிறான். அப்போது தொடங்குகிறது கணக்கு வாத்தியாரின் அறிவுரை. கிரி எல்லாவற்றுக்கும் தலையாட்டுகிறான். எல்லாம் புரிந்துபோல நடிக்கிறான். உள்ளுக்குள் பயம் கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது. கிரியின் மூளைக்குள் ஒரு கறுப்புப் புகை அண்டுகிறது.

•••

மதிய இடைவேளை. கிரியின் கால் பரபரவென்று ஊறியது. பள்ளி மைதானம் வெய்யிலில் பொங்குவது போலிருக்கிறது. சிட்டாகப் பறந்தால் பத்து நிமிஷத்துக்குள் தெற்கு வாசலைச் சேர்ந்துவிடலாம். மதிய உணவு இடைவேளை மொத்தம் ஒன்றரை மணி நேரம். அவசர அவசரமாகச் சாப்பாட்டை அள்ளிப்போட்டுக் கொண்டு ஓடுகிறான். தெற்குவாசலில்

எப்போதும்போலக் கூட்டம் அலைபாய்கிறது. முனிசிபாலிட்டி பூங்காவில் சிலர் மரநிழலில் படுத்திருக்கின்றனர். பக்கத்தில் சீரங்கம் களப்புக்குள் கார்கள் அவ்வப்போது போகின்றன. கிரிக்கு களப் உள்ளே என்ன இருக்கிற தென்று பார்க்க வெகுகாலமாக ஆசை. இன்னும் சமயம் அமையவில்லை. குடிகாரர்களும் சீட்டாட்டக்காரர்களும் தான் உள்ளே இருப்பது என்று அப்பா அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வார். அதிலும் சித்திரை வீதிப் பட்டர்கள் பொழுது சாய்ந்த பிறகு குடுமியைத் தொப்பிக்குள் முடிந்துகொண்டு உள்ளே போவதைப் பார்த்திருப்பதாகப் பாலு கையிலடித்துச்

சந்துகளில் உள்ள உலகம்தான் எத்தனை வித்தியாசமான காட்சிகளைத் தந்திருக்கிறது. அனாயாசமாகச் சுருட்டுக் குடிக்கும் கிழவிகளும் காலை அகட்டி நின்று மூத்திரம் பெய்யும் பெண்களும் இந்த மூர்ங்கத்து மனிதர்கள்தானா.

சத்தியம் செய்கிறான். உத்திரை, சித்திரை, அடைய வளஞ்சான் வீதிகளில் மட்டுமே கிரிக்குப் பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு இருந்திருக்கிறது. சித்திரை வீதிக்கும் அடையவளஞ்சானுக்கும் இடையில் உள்ள சந்துகளில் உள்ள உலகம்தான் எத்தனை வித்தியாசமான காட்சிகளைத் தந்திருக்கிறது. அனாயாசமாகச் சுருட்டு குடிக்கும் கிழவிகளும் காலை அகட்டி நின்று மூத்திரம் பெய்யும் பெண்களும் இந்த மூர்ங்கத்து மனிதர்கள்தானா. அங்கே கேட்டிருக்கும் பேச்சுகள் தன்னுடைய மொழி சார்ந்தவை தானா? இவ்வளவு பகிரங்கமாகவா பெண்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்? ஆண்களின் நாதி கிழிபட்டுச் சாக் கடையாகப் போகும் கால்வாயில் மலத்துடன் கலக்கிறதே. கிரியின் கால்கள்தான் அவனை எங்கெல்லாம் அழைத்துச் சென்றிருக்கின்றன. ஊருக்கு வெளியே மேலூர்த் தோப்பில் தரையில் விழுந்திருக்கும் நிழல்கள் பூமியின் நிறத்தை எப்படி

யெல்லாம் மாற்றியடிக்கின்றன. பொழுது சாயும் நேரத்தில் தென்னைக் கீற்றுக்களுக்கிடையில் சேரும் இருட்டும் ஒளியும் போடும் நாடகம், கொள்ளிடம் நாவிதன் துறையின் வினோதங்களை அவன் முழுதாகப் பார்த்துத் தீரவில்லையே. இன்னும் முக்கொம்பு, கல்லணை என அவன் சுற்றியடித்திருக்கும் இடங்களுக்கு முடிவே இல்லை. ஆனால் இன்னமும் எத்தனை இடங்களில் எத்தனை ரகசியங்கள் ஒளிந்திருக்கின்றன. ஒரு மனித வாழ்க்கையில் அவற்றையெல்லாம் பார்த்துவிட முடியுமா? இன்னும் எத்தனை பிரதேசங்கள் அவன் கால் படக் காத்திருக்கின்றன? அவற்றின் வாசலுக்கு அருகே அல்லவா அவன் நிற்க வேண்டும்? ஒரு மந்திர கணத்தில் அது திறந்து அவனை உள்ளி முத்துகொண்டு விடாதா. ஆனால் பள்ளிக்கூடத்தின் கதவுகள் அல்லவா அவன் கால்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றன. சித்தப்பா, வரதன் இவர்களெல்லாரும் ஒரே எட்டில் பள்ளிக் கூடத்தைக் குப்புறத் தள்ளிவிட்டுக் கெக்கலிக்கவில்லையா?

சித்தப்பா ஒரு நாளும் இப்படித் தெற்குவாசல் அருகே நின்று கொண்டிருப்பதைக் கிரி பார்த்த தில்லை. சித்தப்பாவின் பாதைகள் மர்மங்கள் நிறைந்தவை. அந்த மர்மங்கள் தன்னையும் வாவென்றே அழைக்கின்றன. கால்கள்தான் பின்னிக்கொள்கின்றன. சித்தப்பாவின் சாகசங்கள் ஏன் அப்பாவின் நிழல்மீதுகூடப் படியவில்லை? அலுவலகத்துக்குள்ளும் வீட்டுக்குள்ளும் ஏன் சித்தப்பா சொன்னது போல அலுவலகக் கோப்புக்குள்ளேயே தலையை அறுத்து வைத்திருக்கிறாரே. இருவரும் ரத்த சகோதரர்கள் என்றால் யார் நம்புவார்கள்.

சித்தப்பாவுக்கு வண்ணமயமான உறைகளில் நிறைய கடிதங்கள் வரும். விரல் வழக்கும் அட்டைகளைக் கொண்ட பத்திரிகைகள் பல. அதிலிருக்கும் மனிதர்கள் எத்தனை உற்சாகமாகத் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் பின்னணியில் உள்ள நிலவொளி எத்தனை பிரமாதமாக இருக்கிறது. அப்படங்களில் இருக்கும் கடலும் மலையும் பனியும் பாலையும் இந்தப் பூமியிலா இருக்கின்றன? அவற்றின்

அம்மாவுக்குத் தெரியும் பதிலளிக்க முடியாத கேள்விகளை எப்படிச் சமாளிப்பதென்று.

‘ஜீயர் தெக்கு வாசல்ல ராஜ கோபுரம் கட்டப்போறாராம்’ என்றாள்.

‘பத்தாவதுல வழக்கம்போல பாஸ் மார்க் மட்டும் வாங்கினா ஒண்ணும் நடக்காது.’

‘இன்னும் கொஞ்சம் குழம்பு விட்டடுமா?’

‘வெறும் பாஸ் மார்க் வாங்கினான்னா பி. ஏ. இங்கிலீஷ், தமிழ் ஹிஸ்டரி இவ்வளவுதான் படிக்க முடியும். கிளர்க்கு வேலைக்குக்கூட இப்போ அது போறாதுன்னு தெரிஞ்சுக்கணும்.’

‘ராஜ கோபுரம் கட்டினா சிலோன் மூழ்கிப்போயுடும்னு எல்லோரும் பேசிக்கறா.’

‘நான் படிக்கும் போதெல்லாம் என்னோட அப்பா அம்மா படிடான்னு ஒரு வார்த்தை சொன்ன தில்லை. அதச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தையும் நான் ஏற்படுத்தின தில்லை. ரிஜிஸ்ட்ரார் உத்தியோகம் யாரும் தாம்பாளத்துல வச்சு எனக்கு ஒதியிடலை.’

அம்மா இப்போது பேசாது இருந்தாள். மேலுதடும் கீழுதடும் ஒரே கோடாக இறுகியிருந்தன.

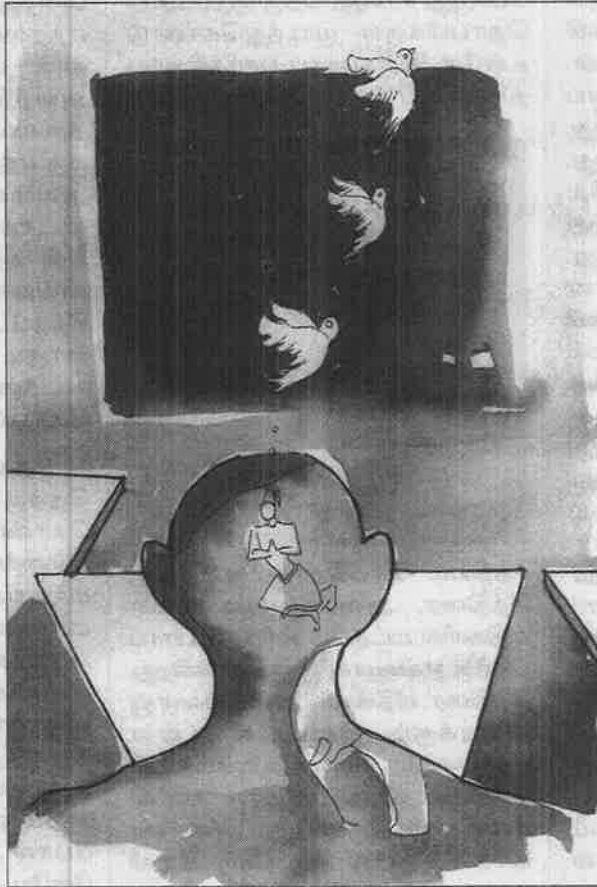
‘இப்படித்தான் இருக்கணும்னு அவசியமில்லை. படிக்காம இருக்கலாம். ஊர் சுற்றியாவே இருக்கலாம். உதவாக்கரையாப் போகலாம். அதுக்கெல்லாமும் நிறைய உதாரணங்கள் கண்முன்னே இருக்கே. அதுக்கான பின்விளைவுகளை ஏத்துக்கத் தயாராக இருக்கணும். ஆரெஸ் கிட்டேயும் எஸ்ஜி கிட்டேயும் டியூஷன் ஏற்பாடு பண்ணதோட என் பொறுப்பு தீர்ந்தது. அதுக்கப்பறம் படிக்கறவனோட பாடு.’

அப்பா விசுக்கென்று எழுந்து கொல்லைக்குப் போனார். அம்மா அப்பாவின் தட்டில் தன்னுடைய உணவைச் சரித்துக்கொண்டாள்.

கிரி சித்தப்பாவைப் பார்த்தான். ஹிண்டு பேப்பர் அவர் முகத்தை மூடியிருந்தது.

•••

காலையில் கிரி போர்வைக்குள் துளி வெளிச்சம்கூடப் புகாதபடி இழுத்துப் போர்த்திக் கிடந்தான். சித்தப்பாவின் வார்த்தைகள் அவன்

கண்களுக்குள் கனவாய்ச் சேர்ந்திருந்தன.

படகு போன்ற கார் கண்களுக்குள் மிதக்கிறது. ஆரெஸ் வகுப்பில் கிரி சோம்பிக்கிடக்கிறான்.

கார் வகுப்புக்குள்ளேயே வருகிறது. பயல்கள் எல்லாம் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள். அதிலிருந்து இரு வெள்ளைக்காரர்கள் இறங்குகிறார்கள். ஒரு ஆண் ஒரு பெண். பெண்ணின் தலைமயிர் எரியும் தங்கம்போல் புரள்கிறது. இருவரை

யும் எல்லோரும் மொய்க்கிறார்கள். ஆரெஸ் மிகக் கேவலமாக அவர்கள் முன்னால் இளிக்கிறார். அவர்கள் எல்லோரையும் ஒதுக்கிவிட்டு அவன் முன்னால் வந்து கை குலுக்க வேண்டிக் கை நீட்டுகிறார்கள். ‘உன்னைப் போன்ற ஜீனியஸ்ஸைத் தான் தேடிக்கொண்டு இருந்தோம். எங்களுடன் வந்துவிடு’ என்கிறார்கள். கிரி காருக்குள் ஏறுகிறான். இருபுறமும் அவர்கள் அமர்ந்து கொள்ள கார் கிளம்புகிறது. கிரி பேசத் தொடங்குகிறான். திடீரென வரதன் காருக்குள் முளைக்கிறான். தஸ்புஸ் என்ற ஆங்கிலத்தில் எதையோ அவிழ்த்து விடுகிறான். இருவரும் அவனைப் புறக்கணித்துவிடுகிறார்கள்.

அவன் மீண்டும் மீண்டும் குறுக்கிடுகிறான். அவர்கள் டிரைவர் என்கிறார்கள். டிரைவர் வரதனின் சட்டைக் காலரைப் பற்றி வெளியே தள்ளுகிறான். கிரி வலது கையை விசிறி அவர்களுக்கு அறிவிக்கிறான்: “உங்களிருவருக்கும் இவ்விடத்தைச் சுற்றிக்காட்ட என்னால் இயலும்.” அவர்களிருவரும் அவனை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்க்கின்றனர். அவர்கள் முகத்தில் எத்தனை சந்தோஷம். காருடன் பக்கத்தில் கூட்டமாக மக்கள் ஓடி வருகிறார்கள். பத்தாவது பத்தாவது பரிட்சை பரிட்சை என்று அலறிக்கொண்டே அப்பா கார் முன்னால் ஓடுகிறார். கிரி கார் கண்ணாடியை மேலேற்றும்படி டிரைவருக்குச் சைகை செய்கிறான். கண்ணாடி எல்லா

சப்தங்களையும் மழித்து உயர்கிறது. அப்பாவின் முகத்திலுள்ள நெருக்கடியையும் சப்தமில்லாத அவர் கத்தல்களையும் பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கிறது. காருக்குள் மூவரும் உரத்துச் சிரிக்கிறார்கள்.

அம்மா அவன் முகத்தில் அலறினாள்: “எழுந்திருடா தடியா நேரமாச்சு!”

•••

கிரிக்குப் பள்ளிக்கூடம் தாள முடியாத இம்சையாக இருந்தது.

விடாமல் கத்தின. சட்டென்று கிளம்பிய காற்றில் இலைகள் சிலுப்பிக்கொண்டன.

‘சித்தப்பா, வரதனும் உங்களை மாதிரி கைடு ஆயிட்டான்’ என்றான் கிரி.

‘யாரு வரதன்?’ ‘என் பழைய கிளாஸ்மேட். எட்டாவது பரிட்சையில் அவுட் ஆனதுக்கப்பறம் ஸ்கூல் பக்கமே வரலை. இன்னிக்கு அவனை தெற்குவாசல் மொட்டைக் கோபுரத்துக்கிட்டே பார்த்தேன். ஒரு ஃபாரினரோட. எனக்கு அவனை ஒரு நிமிஷம் அடையாளமே தெரியலை.’

சித்தப்பா பார்வையை என்னிடமிருந்து அகற்றிக்கொண்டார். அவர் கவனம் வேறெங்கோ போனது போல இருந்தது. தொக்கி நின்ற அவர் நடுவிரல் நுனியில் செந்நிற எண்ணெய்த் துளி சொட்டுவதற்குத் தயாராக இருந்தது.

‘நாலு வார்த்தை ஓட்டை இங்கிலீஷ் கத்துண்டு இந்தப் பசங்க அடிக்கற கூத்து எவ்வளவு நாளு ஓடும்?’ அவர் வேப்பமரத்தைப் பார்த்துக் கேட்பது போலிருந்தது. காக்கைகள் தலை திருப்பிக் கொண்டன.

‘சித்தப்பா கைடு ஆக என்ன படிக்கணும்?’

சித்தப்பா இப்போது அமர்த்தலாகச் சிரித்தார். கட்டை விரலால் காதுக்குப் பின்னால் சொறிந்து கொண்டார்.

‘காமன்சென்ஸ் படிக்கணும். பேசத் தெரியப் படிக்கணும். யார் யாரோட எப்படிப் பழகணும்னு தெரிஞ்சுக்கணும். அவ்வளவுதான்.’

சற்று நேரம் அவர் முகம் யோசனையிலாழ்ந்தது. அதற்குள் அம்மா அடுத்த தோசை ரெடி எனக் கத்தினாள். மிளகாய்ப் பொடியைத் தட்டில் தேய்த்தபடி இருந்தது அவர் விரல்.

‘நான் பத்தாவது பெயில். உங்கப்பா வானத்துக்கும் பூமிக்கும் துள்ளினான். அவன் க்ராச்சுவேட் ஆச்சே. கவர்மென்ட் உத்தியோகம் வேற. உதவாக்கரைக்கு இனிமே என்ன வேலை கிடைக்கும். அடைய வளஞ்சான் வீதில எண்ணெய்

மண்டில வேலைக்குச் சேர்த்து விட்டான். எண்ணெய் வாசனை குமட்டிண்டு வந்தது எனக்கு. ஒரு வாரத்துக்கப்பறம் அங்கே கால் வைக்கலை. விட்டுட்டேன். கோயில்லைப்ரரில கோவில் பத்திப் புத்தகங்களைப் படிக்க ஆரம்பிச்சேன். பொழுது ஓட்டத்தான் அப்படி செஞ்சேன். அப்ப என்ன பண்ணணும்னு எனக்குத் தெளிவா இல்லை. கோவில் பட்டர்கள் கிட்ட நிறையப் பேசிக் கதைகள் கேட்டுக்கிட்டேன். அவ்வளவுதான். ரெண்டு மூணு மாசத்திலேயிருந்து தனியா கைட் வேலை பண்ண ஆரம்பிச்சிட்டேன்.’

‘ரெண்டு மாசத்திலேயேவா?’ என்று வாயைப் பிளந்தான் கிரி.

‘நான் பத்தாவது பெயில். உங்கப்பா வானத்துக்கும் பூமிக்கும் துள்ளினான். அவன் க்ராச்சுவேட் ஆச்சே. கவர்மென்ட் உத்தியோகம் வேற. எண்ணெய் மண்டில வேலைக்குச் சேர்த்து விட்டான். குமட்டிண்டு வந்தது. ஒரு வாரத்துக்கப்பறம் அங்கே கால் வைக்கலை.’

‘ஆமாம். இதெல்லாம் ஒவ்வொருத்தரோட மூளையைப் பொறுத்தது. பத்து பதினஞ்சு வயசு தாண்டறதுக்குள்ளேயே எவ்வளோ பேர உலகம் ஜீனியஸ்னு முடிவு பண்ணியிருக்கு. பல பேருக்கு இது ஒரு புதிர்தான். புரியாத விஷயத்தைப் பண்ணவனை முட்டாளனு சொல்லுவாங்க. ஆனால் அவங்க முகத்துல ஒரு நாள் காலம் மண்ண வாரிப் போடறது வழக்கம்தானே. இந்தச் சீரங்கம் மட்டும் இதுக்கு விதி விலக்கா என்ன. இப்பப் பாரு இந்த ஊரப் பத்தி மட்டுமில்லை. சவுத் இண்டியாவோட எல்லாக் கோவில் ஹிஸ்டரியும் எனக்கு அத்துபடி.

அந்தக் கதையெல்லாம் இங்கிலீஷ்ல வேணுமா, ப்ரெஞ்சுல வேணுமா, இல்ல ஜெர்மன்ல வேணுமா?’ சித்தப்பாவின் குரல் கெட்டியடித்திருந்தது. அவர் கண்களில் கிரி இதுவரை பார்த்திராத ஒரு தீவிரம் சேர்ந்திருந்தது.

‘போன வாரம்கூட ப்ராங்பர்ட்டிலிருந்து முயல்லர் லெட்டர் போட்டிருந்தான். என்ன எழுதியிருக்கான்? மிஸ்டர் க்ரிஸ் யு ஆர் வேஸ்ட்டிங் யூர் டைம் இன் இண்டியா. யு ஷூட் லிவ் இன் யூரோப்ன்னு.’

‘போயிடுவீங்களா?’ என்று கத்தினான் கிரி.

‘உங்கப்பாவை யாராவது இந்த மாதிரி கூப்பிட்டுருக்காங்களா? சீரங்கம் ஸப்ரெஜிஸ்த்ரார் ஆபிஸ்ல ஃபைலுக்குள்ளேயே தலையைப் புதைச்சுக்கச் சொல்லு.’ சித்தப்பாவின் குரலில் ஒரு சிறல். காங்கங்கள் சட்டென்று வேப்பமரத்திலிருந்து எழும்பிப் பறந்தன.

தட்டை எடுத்துக்கொண்டு சமையலறைக்குள் சித்தப்பா மறைந்தார். கிரி, அவர் முதுகையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

•••

சமையலறையிலிருந்த அப்பாவின் குரல் கூடத்தில் கணக்குப் புத்தகத்தைப் பிரித்து வைத்துப் பராக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கிரிக்குக் கேட்கும்படி உயர்ந்திருந்தது. சித்தப்பா கிரியைப் பார்த்து லேசாகக் கண்களை உருட்டினார். கிரிக்கு நன்றாகக் கேட்க வேண்டும் என்றுதான் பேசுகிறார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யாரிடமும் எதையும் நேரிடையாகப் பேசும் வழக்கம் அப்பாவிற்ருக் கிடையாது. அப்பாவின் பேச்சு எல்லாம் காற்றிலிருக்கும் ஒரு உருவத்திடம்தான். கிணற்றுச் சொம்பு, சாப்பாட்டுத் தட்டு, காபித் தம்ளர், செய்தித்தாள், ரேடியோப் பெட்டி. இவைகளிடமும் பேசுவார். இப்போது சாப்பாட்டுத் தட்டிடம்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தார். தட்டுக்கும் தலைக்கும் இடையில் ஒரு அடி இடைவெளி இருந்தால் அதிகம். தரை நழுவிவிடாமல் இருக்க இடது கை தரையில் கெட்டியாக நங்கூர மிட்டிருந்தது. வலது கை படுவேகத்துடன் தட்டிற்கும் வாய்க்கும் பறந்து கொண்டிருந்தது. அம்மா பக்கத்தில் பாத்திரங்களுடன் கிடைக்கும் இடைவெளியில் அவர் தட்டில் பரிமாறத் தயாராக இருந்தான்.

‘அடுத்த வருஷம் பத்தாவது பரிட்சை தெரியுமா இல்லியா அவனுக்கு.’

றன. அதோ, நெடுஞ்சாண்கிடையாக ஒரு உருவம் கூட்டத்தின் நடுவில் முளைத்தெழுகிறது. கிரிக்கு இப்போது பரபரப்புக் கூடுகிறது. இந்த உயரம், இந்த நிறம் எங்கிருந்து வருகிறது இவர்களுக்கு? கருப்பும் சோகை பிடித்த மாநிறமும் காம்படி எண்ணெய் வழியும் முகங்களும் எந்தச் சங்கோஜமும் இல்லாது பக்கத்தில் ஒட்டுகிறதே. கிரி தன் முகத்தைக் கிள்ளினான். அதே அழுக்கு அதே எண்ணெய் என்கையிலும் ஊறுகிறது. என் மூளையிலும் அது சேர்ந்துகொண்டால்...

கூட்டத்துக்குள் பரபரவென்று ஊடுருவினான் கிரி. அந்த வெளி நாட்டுப் பயணியின் உருவம் சாரை சாரையாக ஊறும் கூட்டத்தின் இடுக்கில் துண்டுதுண்டாகத் தெரிகிறது. அடிவயிற்றில் எழும்பும் தயக்கத்தை அழுத்திக் கிரி உலர்ந்த உதடுகளை ஈரப்படுத்தியவாறு அருகில் நகர்ந்தான். அந்த உயர மனிதன் சுழத்தைச் சற்றே சாய்த்துத் தோள்களைச் சரித்துப் பக்கத்தில் வருபவனிடம் பேசியபடி நகர்ந்தான். அவன் பக்கத்தில் வருவது வேறு யாரும்ல்ல, வரதனேதான். கிரிக்குத் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. வரதன்தான் என்ன மிடுக்காக நடந்து வருகிறான். அவன் முகத்தில் என்ன களை! உதட்டின் மேலே கருப்பு நிழல் அடர்த்தியாகப் படிய ஆரம்பித்துவிட்டது. போன வருடம் எட்டாம் வகுப்பில் பின்புறம் பொத்தலிட்ட 'போஸ்ட்டாபீஸ்' ட்ரவுசரை அணிந்த உருவமா இது? உடையை விட்டுத் தள்ளினாலும் முகத்தில்தான் என்ன தோரணை, பேசும் பேச்சில் ஒரு அலட்சியம் — தொண்டைக் குழி நகராத நளினத்துடன் வார்த்தைகளை உருட்டுகிறானே. எட்டாம் கிளாஸ் பெயிலான பிறகு பள்ளிக்கூடம் பக்கமே தலைகாட்டவில்லை அவன். இப்போது இங்கிலீஷில் என்ன போடு போடுகிறான். பயணியோ வரதனின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் பெருமாளே பேசுவதுபோல எப்படிக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். வரதா என்று கத்தியபடி குறுக்கே பாய்ந்து அவன் கைச்சட்டையைப் பிடித்து இழுத்தான் கிரி. வரதன் சற்றே தோளைக் குலுக்கினானே தவிரப் பேசும் பேச்சில் ஒரு தடங்கலும் இல்லை. ஓரகண்ணால் கிரியைப்

பார்த்து முறைத்தான். அந்தக் குலுக்கலே கிரியை அடித்து போட்டுவிட்டது. அவன் பக்கமே ஒட்டி நடந்தான் கிரி. அத்தனை அருகில் அந்த வெளிநாட்டுக் காரணைப் பார்ப்பதே போதுமானதாக இருக்கிறது. நட்டநடு மதிய வெய்யிலில் அவன் நிறம்தான் எப்படி மினுங்குகிறது. எல்லா நாற்றத்தையும் மீறி ஏதோவொரு நறுமணம் அவ்வப்போது நாசியைத் தீண்டும்போது உடம்பெல்லாம் கூசுவதைப் போலுணர்ந்தான். இந்த மயக்கத்தின் நடுவில் திடீரெனக் கிரியின் விலாவில் முழங்கையால் இடித்தான் வரதன்.

என்ன வரதா எனக் குழறினான். அவன் முகம் பக்கவாட்டில் அரை வட்டம் திரும்பியதைப் பார்த்தான்

அந்தனை அருகில் அந்த வெளிநாட்டுக்காரனைப் பார்ப்பதே போதுமானதாக இருக்கிறது. மதிய வெய்யிலில் அவன் நிறம்தான் எப்படி மினுங்குகிறது. நாற்றத்தை மீறி ஏதோவொரு நறுமணம் நாசியைத் தீண்டும்போது உடம்பெல்லாம் கூசுவதைப் போலுணர்ந்தான்.

கிரி. ரங்க விலாஸ் ஹோட்டல் வாசலில் ஆரெஸ் வாத்தியார் வெற்றிலையைக் குதப்பியபடி நின்று நுந்தார். அய்யோ என்று கத்தினான் கிரி. அவர் மட்டும் அவனை இங்குப் பார்த்துவிட்டால் என்ன நடக்குமென்பதை யாராலும் கற்பனை கூடப் பண்ண முடியாது. பள்ளிக் கூடப் பயல்களின் எல்லாத் தந்திரங்களையும் ஒரே பாய்ச்சலில் தாண்டிக் குலையை இறுகப் பிடித்துவிடும் கலையை நன்கு அறிந்தவர். போன மாதம் எப்படியாவது ஆரெஸ் வாத்தியைக் கைக்குள் போட்டுக் கொள்ள பாலு வடக்குச் சித்திரை வீதியில் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்குக் கிளம்பச் சைக்கிளில் கால் வைத்த அவர் முன்னால் புத்தகப் பையுடன் நின்றான். 'ஸார் குட்மார்னிங். இப்போ மணி என்ன ஸார்?' என்று பவ்யமாக ஆரம்பித்தான். அவனுடைய கணக்கு மணியிலிருந்து எப்படியாவது பேச்சை அரை

யிறுதித் தேர்வு வினாத்தாளுக்குக் கொண்டு சென்றுவிடலாம் என்றிருந்தது. ஆரெஸ் ஒரு கணம்கூடத் தயங்கவில்லை. வலது கைச் சுட்டு விரலால் மூக்குக்கண்ணாடியை மேலேற்றினார். அதே சமயம் இடது மணிக்கட்டு ஒரு குலுக்கல் குலுங்கியது. அடுத்த வினாடி பாலுவின் நடுங்கும் கைகளில் அவருடைய கைக்கடிக்காரம் விழுந்திருந்தது. ஒரே மிதியில் அவருடைய சைக்கிள் கிழக்குச் சித்திர வீதியில் திரும்பியிருந்தது. பாலு இரண்டு நாள்களுக்கு ஸ்கூல் பக்கமே வரவில்லை. ஆரெஸ் வீட்டில் இல்லாத சமயமாகப் பார்த்துப் போய் பாலுவின் அப்பா கைக்கடிக்காரத்தைத் திருப்பியதற்குப் புறம்தான் பாலுவின் குளிர்ஜூரமே நின்றது. இப்படிப்பட்ட ஆளிடம் பள்ளிக்கூடத்தின் பி.டி. வகுப்பிலிருந்து நடுவித் தெற்குவாசலில் ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருப்பது கண்ணில்பட்டால் அவ்வளவுதான். கிரி சிட்டாக அங்கிருந்து பறந்தான்.

•••

அம்மா தோசை வார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கல்லில் எண்ணெயும் மாவும் சந்தித்துக் கொள்ளும் ஓசை சாட்டையடி போல இருந்தது. கைத்தட்டில் மிளகாய்ப் பொடியின் நடுவில் குழியிட்டு எண்ணெயைக் குளமாக்கிக் காத்திருந்த சித்தப்பா, அம்மா சுடச்சுட இரண்டு தோசைகளைத் தட்டில் போட்ட பிறகு கிணற்றடி அருகே துவைக்கும் கல்லில் உட்கார்ந்தார். மதியம் சித்தப்பா போட்டிருந்த தூக்கம் பொங்கியிருந்த அவர் கண்களில் தெரிந்தது. ஒவ்வொரு விள்ளலாகத் தோசையை எடுத்துச் சாப்பிட்டார். அடுத்த தோசைக்கான குரல் அடுப்பறையிலிருந்து வரும் வரையில் மிளகாய்ப் பொடியை நுனி விரலால் தொட்டெடுத்து நக்கிக்கொண்டார். கிரி கிணற்றுச் செம்பிலிருந்து நீர் விட்டுக் காலை அலம்பினான்.

'என்னடா சூரப்புவி தோசை சாப்பிடலையா?' என்றார் கிரியிடம்.

சித்தப்பாவின் அருகில் கல்மீது கிரி உட்கார்ந்தான். இதமான சூடு கல்லில் இருந்து அவன் பின் புறத்துக்குப் பரவியது. வேப்ப மரத்திலிருந்து இரண்டு காக்கைகள்

வழிகாட்டி

கோகுலக் கண்ணன்

கிரிக்குத் தலைக்குள் வெந்நீரை ஊற்றிக்கொண்டதுபோல இருக்கிறது. மண்டை உச்சியில் நரம்புகள் கண்ணென்று ரீங்காரமிடுகின்றன. தெற்குவாசல் மொட்டைக் கோபுரத்திற்கு அப்பால் தாஸ் போட்டோக் கடையின் வாசலில் நின்றுகொண்டிருக்கவனித்தான். காக்கைகள் வீதியோரம் இரைந்திருக்கும் மதிய உணவுத் துண்டங்களைக் கொத்திக்கொத்திப் பறக்கின்றன. எல்லோர் முகத்திலும் பளிர்ந்து அறைகிறது வெயில். இருந்தும் தெற்குவாசலில் என்ன கூட்டம்! முடிச்ச முடிச்சாகக் குழந்தை குட்டிகளை இழுத்துக்கொண்டு அலையும் மக்கள். புகை கக்கி உறுமும் பஸ்களின் முகப்பில் கொட்டை எழுத்துகளில் நிறைய ஆச்சரியக் குறிகளைக் கொண்ட தெலுங்கு, ஹிந்தி, சமஸ்கிருத வரிகள் எழுதப்பட்ட திரைகள் காற்றில் அலைகின்றன. மொட்டையடித்த கும்பல், தலையில் காவி நிற முண்டாசு அணிந்திருக்கும் மக்கள் 'ரங்கா ரங்கா' என்றபடி இறங்குகிறார்கள். பல நாள்சாக வடக்கிலிருந்து தெற்காக, மேற்கிலிருந்து கிழக்காக ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்தையும் விடாது தரிசித்து வரும் மனிதர்கள். பஸ் ஜன்னல்களில் ஈரத் துணிகள் காய்கின்றன. பஸ்டிரைவர்கள் டிக்கடைகளிலும் ஹோட்டல்களிலும் விழுந்து கிடக்கிறார்கள். சிலர் பஸ்ஸுக்குள் முகத்தைத் துண்டால் மூடியபடி இருக்கையில் சாய்ந்து உறங்குகிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் ஈக்கள்கும் முகின்றன. நாமக்கட்டி, குங்குமம், சந்தனம், கற்பூரம், பழம், மாலை, தேங்காய் விற்கும் கடைகளிலிருந்து கூக்குரல்கள் எழுகின்றன. குங்குமமும் மஞ்சளும் கடைகளின் முன்னால் மலைகளாய் குவிந்திருக்கின்றன. வெயிலுக்காகக் கடைகளின் முன்புற படுதாக்கள் சற்றேப் பிரித்துவிடப்பட்டிருக்கின்றன. வியர்வையும் ஊதுபத்தியும் சந்தனமும் குப்பையும் கலந்த ஒரு வாசம் எங்கும் எழுகிறது. வெய்யிலைப்

போலக் கூச்சலும் நெரிசலும் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன. எப்பொழுதாவது ரங்கநாதரின் ஆலயத்திலிருந்து கோவில் மணி அடிப்பது கேட்கிறது. பாதிக்கும்பல் அப்பொழுது கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்கிறது. கோயிலை நோக்கி நகரும் அவர்கள் கால்கள் அப்போது வேகம் கொள்கின்றன. குழந்தைகள் சதா அழுகின்றன.

நகரும் கறுப்பு, மாநிறத் தோல்கள் அணிந்த மனிதர்களுக்கிடையில் கிரியின் பார்வை துழாவுகிறது. ஒரே யொரு வெள்ளைத் தோல், கீழை நாட்டுச் சூரிய வறுவலில் செக்கச் சிவப்பாய்க் கனிந்திருக்கும் சருமத்தைத் தேடுகிறான். முட்டியைத் தொடும் அவனுடைய நிஜாரின் ஓரங்கள் வியர்வையில் ஓட்டுகின்

கொற்றவை

ஜெயமோகன்

காப்பியம்

கொற்றவை - ஜெயமோகன் ரூ. 290
காரல் மார்க்கு காப்பியம் - ஆ. பழனி 60
பெரியார் காப்பியம் - மகுடேசுவரன் கலை

நாவல்கள்

புயலிலே ஒரு தோணி 140
சித்தார்த்தன் 55
அத்தைக் கன்னி - ஜெ.பி.கிருபா 150
நிலாக்கள் தூர தூரமாக - பாரததேவி 160
அஞ்சலை - கண்மணி குணசேகரன் 160
அற்றைத் திங்கள் இந்நிலத்தில் - சுபாஷ் சந்திர போஸ் 190
காதலின் துயரம் - கதே - (எம். கோபாலகிருஷ்ணன்) 65
மரணத் தடம் - தாமஸ் மன் - (உபாலி) 65
ஆழி சூழ் உலகு - ஜோடி குருள் 265
பகடையாட்டம் - யுவன் சந்திரசேகர் 130

தேவதேவன்
கவிதைகள்

மணல்கடிகை - கோபாலகிருஷ்ணன் 265
ஏழாம் உலகம் - ஜெயமோகன் 130
காலச்சுமை - ராஜ்கொளதமன் 160
ரத்த உறவு - யூமா வாசுகி 140
யாரும் யாருடனும் இல்லை - உமா மகேஸ்வரி 130
காதல்தேவதை - மாலோ 55

சிறுகதைகள்

ரஸீகன் கதைகள் (ஆய்வுப் பதிப்பு) 220
ச. தமிழ்ச்செல்வன் கதைகள்
வெண்ணிலை - சு. வேணுகோபால்
சுவங்களின் சாமி கதைகள் - அ.கா. பெருமாள் 45
தற்கால வட அமெரிக்க கதைகள் - தொகுப்பாசிரியர் அ. முத்துலிங்கம்
நாஞ்சில்நாடன் கதைகள் 275
அ. முத்துலிங்கம் கதைகள் 350
இராசேந்திர சோழன் கதைகள் 250
ஆ. மாதவன் கதைகள் 240
தொலைகடல் - உமா மகேஸ்வரி 50
நெரிக்கட்டு - அழகியபெரியவன் 55
வெள்ளெருக்கு - கண்மணி குணசேகரன் 90

கவிதைகள்

தேவதேவன் கவிதைகள் ரூ. 380
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 1, 2 250, 290
நிழலன்றி ஏதுமற்றவன் - ஜெ.கிருபா 40
பிஷ்புகளின் ராணி - அசுதா 40
அருப நஞ்சு - அழகிய பெரியவன் 30
வஜ்ஜாலக்கம் - வைரப்பேழை - ஜயவல்லபன் (மு.கு. ஜகந்நாதராஜா) 60
காமக் கடும்புனல் - மகுடேசுவரன் ரூ. 100

பிற நூல்கள்

நதியின் பிழையன்று நறும்புனல் இன்மை - நாஞ்சில் நாடன் 150
கர்ப்பமாய்ப் பெற்ற கன்னிகள் - அ. கா. பெருமாள் 75
கானலம் பெருந்துறை 170
அணுசக்தி - ஜெயபாரதன்
கொடுங்கோளுர்
கண்ணகி - ஜெயமோகன் 55
அலைகளினூடே - தொகைநூல் 170
லண்டனில் சிலுவைவராஜ் - ராஜ் கொளதமன் 90
புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராஷஸ் - ,, 60
புதுமைப்பித்தனும் கயிற்றரவும் - ராஜமார்த்தாண்டன் 70

தமிழினி

67, பீட்டர்ஸ் சாலை, ராயப்பேட்டை, சென்னை - 14.

e mail: tamizhinool@yahoo.co.in. Ph: 98841 96552

நதியின் பிழையன்று நறும்புனல் இன்மை

நாஞ்சில்நாடன்

புதுமைப்பித்தனும் ஜெயகாந்தனும் - எம். வேதசகாயகுமார் 70
அங்கே இப்ப என்ன நேரம்? - அ. முத்துலிங்கம் 180
திருமூலர்: காலத்தின் குரல் - கரு. ஆறுமுகத்தமிழன் 55
நாராயண குரு - சீனிவாசன் 100
சொல் பொருள் மௌனம் - க. மோகனரங்கன் 140
இலக்கிய முன்னோடிகள் - ஜெயமோகன் 280
கடவுளும் 40 ஹெர்ட்ஸும் - அரவிந்தன் நீலகண்டன் 80
பரிணாமத்தின்பாதை 140
கவிமணி கட்டுரைகள் 70

ஷீலம்பரம்

போக்கைத் தடுத்தன. அரசு அவற்றை அப்புறப்படுத்தாமல் அவற்றில் வெள்ளம் புகாமல் தடுக்கச் சுவர் எழுப்பியது. இது வெள்ள நீர்மட்டத்தை அதிகரித்தது.

கொள்ளிடம் ஆற்றில் போகக் கூடிய வெள்ளம் வினாடிக்கு 4,50,000 கன அடி ஆனால் தற்போது போனது வினாடிக்கு 3,80,000 கன அடி மட்டுமே! இது மணல் அள்ள லாரிகள் போவதற்காக கரைகளை வெட்டி வைத்ததன் விளைவு. அதன் வழியாக வெள்ளம் வழிந்து அருகில் உள்ள ஊர்களை மூழ்கடித்தது.

1980களில் சுமார் 4000 ஏக்க்டேர் பரப்பளவு கொண்ட பள்ளிக் கரணை சதுப்பு நிலம் சென்னைக்குக் குடிநீர் வழங்கப் பயன்படும் என Mott Mc Donald என்ற இங்கிலாந்து நிறுவனம் ஆலோசனை வழங்கியது. அதற்காகப் பல லட்சங்கள் கட்டணம் பெற்றுக்கொண்டது. தற்போது அரசு, ஒனிக்ஸ் நிறுவனத்திற்குச் சென்னை மாநகரக் குப்பைக் கழிவுகளை அகற்றும் ஒப்பந்தப் பணி வழங்கியுள்ளது. ஒப்பந்தப்படி இக்கழிவுகளைக் கொட்ட பள்ளிக்

கரணை சதுப்பு நிலத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. ஏற்கெனவே பள்ளிக் கரணை சதுப்பு நிலம் ஆக்கிரமிப்பால் 400 ஏக்க்டேர் பரப்பிற்குச் சுருங்கி விட்டது. இப்போது சுற்றியுள்ள விரிவாக்கப் பகுதிகள் வெள்ளத்தில் மிதக்கின்றன.

இனிச் செய்ய வேண்டியது என்ன?

தமிழ்நாட்டில் உள்ள நீர்நிலைகள் பற்றிய உண்மையான புள்ளி விவரம் இல்லை. தற்போது அணைத்து நீர்நிலைகளும் நிரம்பி யிருப்பதால் தற்போதைய விண்வெளிப் படங்களை அரசும் பல்கலைக்கழகங்களும் ஆய்வுசெய்து சரியான தகவல்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

சென்னை நீர் வழிகளை ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீட்க வேண்டும். நமது நீர்வளத்தை ஆக்கிரமிப்பிலிருந்தும் மணல் திருட்டிலிருந்தும் பாதுகாக்க வேண்டுமெனில் ஆறு, குளங்களில் மணல் அள்ளுவதை அனுமதிப்பதைக் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

தற்போது ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதங்களிலிருந்து ஆறு, குளங்களின் கரைகளைப் பலப்படுத்தும் பொறுப்பைக் கான்ட்ராக்டில் விடாமல் வெளிப்படையாக அறிவித்து, அந்தந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளிடமே விட வேண்டும். அத்துடன் "அதனை அவர்களே பலப்படுத்திக்கொள்வதால் அடுத்த முறை அதைவிடக் குறைவாக வெள்ளம் வந்து கரைகள் உடைந்தால், நிவாரண நிதி வழங்கப்பட மாட்டாது" என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். இதனால் ஊழல் இன்றிக் கரைகள் மிக நன்றாகச் செப்பனிட வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கட்டுரையாளர் தமிழக அரசின் நீர்வள ஆதார அமைப்பின் (பொதுப் பணித் துறை) கண்காணிப்புப் பொறியாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். 15 ஆண்டு களுக்கு முன் தேசிய அளவிலான கருத்தரைங்கை நடத்தி, குளங்கள் பராமரிப்புக் குறித்த ஆலோசனைகளை அரசுக்குத் தெரிவித்தவர். 'தமிழகப் பாசன வரலாறு' என்னும் நூலின் (சினேகா வெளியீடு) ஆசிரியர்.

மின்னஞ்சல்: palagomu@yahoo.co.in

With Best Compliments from

Mani Offset

Offset Printers, Designers & D.T.P.

112/2, Bells Road
Triplicane, Chennai - 5
Phone: **28555249**

163, Bells Road
Triplicane, Chennai - 5
Phone: **28588186**

வெப்பம்

இதனையொட்டித் தமிழ்நாடு உயர் நீதிமன்றமும் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. (காண்க: படங்கள் 1, 2).

குளம் அமைக்கப்படும் இடத்தின் நில அமைப்பிற்கேற்ப, குளத்தின் கொள்ளளவும் நீர்ப் பரப்பும் இருக்கும். தனியாக இருக்கும் குளங்களைவிடத் தொடர் சங்கிலிபோல அமைப்பது நல்லது. மழைநீரைச் சேமிப்பதற்குப் பெரிதும் உதவும் இந்தத் தொடர் சங்கிலிக் குளங்களின் தலைப்பில் உள்ள குளம், மழை வடிமுகத்திலிருந்து வரும் நீரை ஏந்துவதால் “ஏந்தல்” எனப்படும். அதன்பின் உள்ள குளங்கள், ஏந்தலிலிருந்து வடியும் வெள்ளம் மற்றும் அதிகப்படி நீரைத் தாங்குவதால் அவை “தாங்கல்” எனப்பட்டன. இன்றும் பல மாவட்டங்களில் இப்பெயரிலேயே ஏரிகள் அழைக்கப்படுகின்றன.

இப்படித் தொடராக அமைந்து, இடைப்பட்ட நிலங்களில் பாசனம் செய்ய உதவுவதோடு பாசன வயல்களின் வடிநீரையும் இவை தாங்குகின்றன. மீண்டும் மீண்டும் பலமுறை பயன்பட்ட பின்பே இறுதியில் ஆற்றிலோ கடலிலோ தண்ணீர் சேருகிறது. சமீபத்தில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் 1917ஆம் ஆண்டில் செய்யாறு வடி நிலத்தில் இருந்த ஏரிகளின் நிலவரை 2002இல் எடுக்கப்பட்ட விண்வெளிப் படத்துடன் ஒப்பிடப்பட்டது, எத்தனை ஏரிகளை அழித்துவிட்டோம். ஏரிகளின் இணைப்புகளும் அழிந்தன என்பது அப்படங்களின் மூலம் விளங்கும் (படம்:1, 2).

தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்கண்ட துறைகள் ஏரி, குளங்களின்மீது அதிகாரம் செலுத்துகின்றன.

வனத் துறை : நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி பொதுப்பணித் துறை: பெரிய ஏரிகளின் கரைகள், கலிங்கு செப்பனிடுதல்

பஞ்சாயத்து ஒன்றியம்: சிறிய ஏரிகளின் கரைகள், கலிங்கு

ஊரக வளர்ச்சித் துறை: சிறிய ஏரிகளின் கரைகள், கலிங்கு செப்பனிடுதல்

சமூகக் காடுகள் துறை: ஏரியிலும் அதைச் சார்ந்த இடங்களிலும் வளரும் மரங்கள்.

வருவாய்த் துறை: ஏரி நிலம்,

வண்டல் ஏலம் விடுதல்.

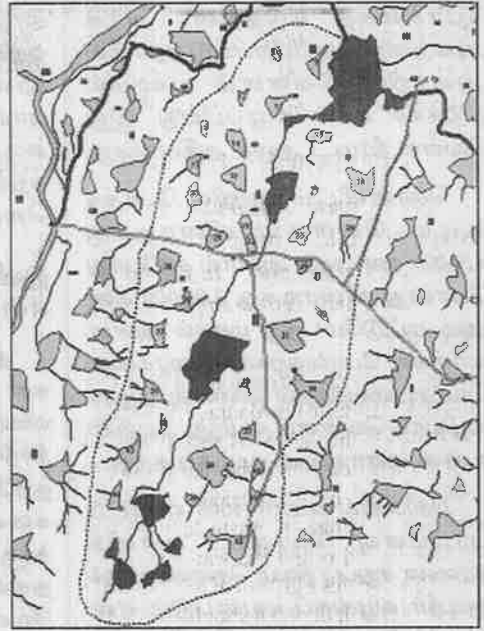
மீன்வளத் துறை: ஏரியில் உள்ள மீன்களை ஏலம் விடுதல்.

ஆனால் மக்களுக்கும் பஞ்சாயத் துறைக்கும் எந்த உரிமையும் இல்லை!

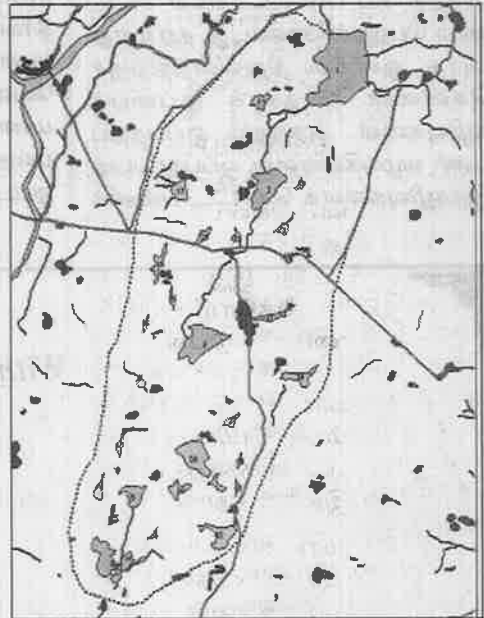
நகர்ப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டவோ அல்லது பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள், பேருந்து நிலையம் கட்டவோ ஏரிகளும் ஏரிகள் சார்ந்த இடங்களும் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன. யாரும் கேட்காத காரணத்தால் தனிப்பட்டவர்களும் ஆக்கிரமிக்கின்றனர். இவ்வகையில் நீர் நிலைகள் எண்ணிக்கையில் குறைந்துவருகின்றன. முன் யோசனையற்ற கட்டுமானப் பணிகளால் நீரோட்ட வழிகள் அடைக்கப்பட்டு, தண்ணீர் திசை திருப்பிவிடப்படுவதால் மீதமிருக்கும் நீர் நிலைகளுக்கு நீர்வரத்தும் பாதிக்கப்படுகிறது.

ஆறுகளின் அழிவு

சென்னை பஞ்சாயத்து கள் சட்டம் 1958 (Madras Panchayat Act 1958) சட்டப் பிரிவு 84இன்படி, ஆறு, குளங்களில் மணல் அள்ளுவதை அனுமதிப்பது கிராமப் பஞ்சாயத்துகளின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டது. 1994ஆம் ஆண்டு புதிய பஞ்சாயத்துகள் சட்டத்தில் இப்பிரிவு நீக்கப்பட்டது. பொதுப்பணித் துறைதான் ஆற்றைப் பராமரிக்க வேண்டும். ஆனால் ஆற்றில் உள்ள மணல் “சிறு கனிமம்” (minor mineral) என்று வரையறுக்கப்பட்டு மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு மணல் உரிமையாக்கப்பட்டது. ஆறுகளில் மணல் அள்ளுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, இச்சட்டம் மணல் அள்ளுவதைக் குத்தகைக்கு விடுவதைக் குறித்த சட்டமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆற்றில் இயந்திரங்கள் மூலம் மணல் அள்ளுவதை இச்சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் நடப்பதென்ன? அப்பாவி விவசாயிகள் குளங்களில் தூர் வாரினால் அவர்களைக் கைது செய்ய இச்சட்டம் வருவாய்த் துறையால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆற்றுப் படுகையில் உள்ள ஆக்கிரமிப்புகள் நீரோட்டத்தைத் தடுத்து நீர்

படம் 1: 1917இல் இருந்த குளங்கள் மற்றும் இணைப்புகள்

படம் 2: 2002இல் செயற்கைக் கோள் படத்தில் தெரியும் குளங்கள்.

மட்டத்தை உயர்த்துவதால் கொஞ்சம் அதிக நீர் வந்தாலேயே வெள்ளமாகிவிடுகிறது. சென்னை ஆறுகளில் கூவும், அடையாறு மட்டுமே மொத்தம் வினாடிக்கு 35,000 கன அடி கொள்ளும். வந்ததோ வினாடிக்கு 30,000 கன அடிதான். அடையாறில் வினாடிக்கு 7000 வந்ததுமே கோட்டூர்புரம் மிதப்பதற்குக் காரணம் ஆக்கிரமிப்புகள். அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகள், குடிசைகள், அரசு கட்டிய குடியிருப்புகள் ஆகியவை ஆற்றின்

இரண்டு வழிகளில் நீர்நிலைகளின் மீது தாக்குதல் நடந்தது. அவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்போம்:

ஏரி, குளங்களின் சீரழிவு

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏரியின் முழு நீர் மட்டத்திற்கு மேல் 30 கஜ அகலத்திற்கு மரங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று உத்தரவு இருந்தது.

Report on the "Investigation of Protective Irrigation Works in the Madras Presidency" published in the year 1901 recommended "dry cultivation round the margin of the tanks should be discouraged as far as possible; a fringe of waste land should be maintained round the waterspread of each tank. On this a growth of jungle should be encouraged; in fact it should be treated as reserved forest." This recommendation was made to reduce the siltation in tanks.

ஆனால் விடுதலைக்குப் பின் தென்னை, மூங்கில், தேக்கு வளர்ப்பதற்காக ஆற்றுப்படுகை மற்றும் ஏரிப் புறம்போக்கு நிலங்கள் தனியாருக்கு Conditional Patta மூலம் வழங்கப்பட்டன. அனுமதியின்றி அந்நிலங்களைப் பயன்படுத்துவோருக்கும் இதுபோன்ற 2C Patta வழங்கப்பட்டது. இது பட்டா அல்ல. "இவர் ஆக்கிரமிப்பாளர், தண்டத் தீர்வை கட்டுபவர், எப்போது வேண்டுமானாலும் அப்புறப்படுத்தப்படுவார்" என்ற அறிவிப்பு தான். இன்றும் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தம்மிடம் பட்டா இருக்கிறது என்று சொல்வது இதனைத்தான்.

1970இல் மரம் வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக வீட்டுமனைக்காக ஏரிப் புறம்போக்கு நிலங்களை அரசே தனியாருக்கு வழங்கியது. குறிப்பாகச் சிலவற்றைப் பார்த்தால் குற்றம் புரியாதவர்கள் கல்லை எறியலாம் என்ற இயேசுபிரானின் வார்த்தைகளின் பொருள் விளங்கும்.

நாகர்கோவில்:

வடசேரிப் பேருந்து நிலையம், ஸ்டேடியம், குளத்துப் பேருந்து நிலையம்

தேவாரம்:

அரசு மருத்துவமனை

மதுரை :

12 பெரிய ஏரிகள் — மொத்தம் 16.5 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பு ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது

ஆறுகளின் வெள்ளம் போகும் அளவுகள்

ஆற்றின் பெயர்	ஆற்றில் போகக்கூடிய வெள்ளம்-வினாடிக்கு எத்தனை கன அடி	ஆவணங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட பெருவெள்ளம் வந்த ஆண்டுகள்
ஆரணியாறு	36000	1943, 1976, 1985, 2005
கொற்றலையாறு	36000	1943, 1976, 1985, 2005
கூவம்	15000	1943, 1976, 1985, 2005
அடையாறு	20000	1976, 1985, 2005
பாலாறு	250000	1865, 1874, 1903, 1916, 1930, 1935, 1937, 1943, 1992, 1993, 2005
வராகநதி	65000	1966, 1985
தென்பெண்ணை	300000	1964, 1966, 1972, 1977, 1993, 2005
வெள்ளாறு	250000	1964, 1966, 1972, 1977, 1993, 2005
காவிரி - மேட்டூர்	550000	1858, 1896, 1906, 1911, 1920, 1924, 1961, 1977, 2005
கொள்ளிடம் - மேலணை	450000	1858, 1896, 1906, 1911, 1920, 1924, 1961, 1977, 2005
அமராவதி	200000	1977, 2005
வைகை	150000	1971, 1977, 1993, 2005
தாமிரவருணி	250000	1810, 1827, 1847, 1867, 1869, 1874, 1877, 1895, 1914, 1971, 1979, 1984, 1990, 1991, 1992, 1993
கோதையாறு	10000	1971, 1979, 1984, 1990, 1991, 1992, 1993

மாநகராட்சி, அனைத்திந்திய வானொலி, நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம்

திருச்சி :

கோளரங்கம்

தஞ்சை :

பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீட்டுமனையாக வழங்கப்பட்டது

பெரியகுளம்:

விடுதலைப் போராட்டத் தியாகிகளுக்கு வீட்டுமனையாக வழங்கப்பட்டது

சென்னை:

கோட்டூர்புரம் அம்பேத்கர் மணி மண்டபம், வள்ளுவர் கோட்டம்

இன்னும் ஏராளம். இவை அரசே செய்த அதிகாரபூர்வமான ஆக்கிரமிப்புகள். வேலியே பயிரை மேய்ந்த கதை.

Tamilnadu Encroachments Act 1905- இன்படி பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஆணையாளர் அக்கிரமிப்புகள் நடந்த மூன்று மாதத்திற்குள் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற நடவடிக்கை

எடுக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக 17.11.1960 தேதியிட்ட அரசு ஆணை G.O. No. 1829 மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வருவாய்த் துறைக்கு அதிகாரம் உள்ளது. ஆனால் அரசே 1990களில் பிறப்பித்த மற்றொரு ஆணைப்படி 10 ஆண்டுகள் ஆக்கிரமித்தால் அவர்களுக்கே பட்டா வழங்கியது.

இது தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஒன்றை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

"ஒரு குளத்தில் மழைக்காலத்தில் தண்ணீர் இருக்கும். குளத்தின் பகுதியில் தண்ணீர் பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை என்பதாலேயே குளத்தின் ஒரு பகுதியைப் பிற பயன்பாட்டிற்கு வழங்கக் கூடாது. தண்ணீர் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் குளம் குளம்தான். நீர்நிலைகளைப் பேண வேண்டியது அரசின் பொறுப்பு."

(Hinch Lal Tiwari Vs Kamaladevi and Others, AIR 2001 SC 3215 Paragraphs 12, 13)

வெள்ளம்: பின்னணியும் பரிகாரமும்

பழ. கோமதிநாயகம்

காய்ந்து கெடுப்பதும் பெய்து கெடுப்பதுமாக இரண்டு வழிகளிலும் வானம் மக்களை வாட்டி வருகிறது. வறட்சி, சுனாமி, பெரு வெள்ளம் ஆகியவை அடுத்தடுத்து வந்து மக்களை வதைக்கின்றன.

1709 முதல் 1735 வரை 7 முறை (1770, 1811, 1847, 1877 ஆண்டுகளில்) பஞ்சம் ஏற்பட்டது. லட்சக்கணக்கானோர் மாண்டனர். 1947க்குப் பின் பஞ்சம் இல்லை. ஆனால் மழை குறைந்து பல முறை வறட்சி ஏற்பட்டது.

கடந்த சில வாரங்களாகத் தமிழகம் மழையிலும் வெள்ளத்திலும் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னை, திருச்சி, சிதம்பரம் ஆகிய நகரங்கள். மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டது. ஏராளமான உயிர் மற்றும் பொருள் சேதம். இது இயற்கையின் விளைவா அல்லது மனிதனின் தவறுகளின் ஓட்டு மொத்த விளைவா?

தமிழ்நாட்டு ஆறுகள் பருவ மழையால் பெருக்கெடுப்பவை. எனவே இயல்பாகவே அவை வெள்ள நீரை விரைவாகக் கடலில் சேர்க்கும் விதத்தில் அகலமும் ஆழமும் கொண்டவை (காண்க: அட்டவணை).

ஆறுகளைத் தவிர 39000 பாசன ஏரிகளும் எண்ணற்ற குட்டைகளும் வெள்ளத்தின் ஒரு பகுதியைச் சேமிப்பதுடன் வெள்ளச் சீற்றத்தையும் குறைக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டன. நிலத்தின் அமைப்பு, எந்தத் தேவைக்காகத் தண்ணீர் பயன்படும், மழை அளவுகள், மழையின் காலம் போன்ற எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு மழைநீரைச் சேமிக்கும் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. அவை ஏரி, குளம், குட்டை, கயம், மடு, வாவி, கிடங்கு, தடாகம், பொய்கை, ஊரணி எனப் பல்வேறு விதங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பாசனத் திறகாக ஒரு குளம், குடி நீருக்காக

ஒர் ஊரணி, ஆலயம் இருந்தால் ஒரு கோயில் குளம் என்று அமைத்தார்கள்.

இப்படி இருந்தும் ஏன் இந்த அவதி? இந்த நீர்நிலைகளின் தற்போதைய நிலைக்கான காரணங்களை விருப்புவெறுப்பின்றி ஆய்ந்தால் பல அதிர்ச்சித் தகவல்கள் வெளிவருகின்றன.

ஆறுகளும் ஏரிகளும் தமது கொள்ளளவை இழந்து மழை நீரைச் சேமிக்கும் வழியில்லாமல் போய் விட்டன. வெள்ளச் சீற்றத்தைக் குறைக்கும் வழிகளும் அடையப்படன. யாரால் இந்த நிலை?

ஆங்கிலேயர் வரும்வரை நீர் நிலைகள் அனைத்தும் கிராமப் பொதுச் சொத்தாக இருந்தன (Common Property Resource). ஏரிகளில் தண்ணீர் பங்கீடு மற்றும் கலிங்கு (surplus weir), வெள்ளநீர் போக்கிக் கால்வாய்கள் அனைத்தையும் திறம்படப் பராமரிப்பது ஆகிய பணிகளைப் பல்வேறு கிராம மக்கள் சாதி, இன வேறுபாடின்றித் தலைமடை, கடைமடை ஏற்றத் தாழ்வின்றிக் கூட்டாகச் செய்து வந்தனர். அதற்கான பணியாளர்கள் இருந்தனர். ஊரிலுள்ள அனைவரும் இணைந்து பாடுபட்டு, வரும்

விளைச்சலில் மடை கோலுபவர்கள், நீர்ப் பாய்ச்சிகள், காவலர்கள் போன்ற ஊர்ப் பணியாளர்களுக்கு அவரவருக்கு உரிய பங்கு போக, மீதமுள்ளது அரசனுக்கும் மக்களுக்குமிடையே பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டது. பொதுவாக அரசனின் பங்கு ஆறில் ஒன்றாக இருந்தது.

ஏரிப்பட்டி விளைச்சலில் வரும் வருமானத்தை ஏரிப் பராமரிப்பு தவிர வேறெதற்குப் பயன்படுத்தினாலும் ஏரிவாரியாகப் பெருமக்களுக்கே அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ரயத்வாரி முறையைக் கொண்டுவந்தபோது, கிராமப் பொதுச் சொத்துகளை அரசே எடுத்துக்கொண்டது. நில வருவாய் அதிகம் வரும் பெரிய ஏரிகளைப் பராமரிக்கப் பொதுப்பணித் துறை 1852இல் உருவானது. சிறிய ஏரிகள் பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் ஜமீன்தாரர்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இருந்தபோதும் 1935 பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் ஆறுகள் மற்றும் நீர் நிலைகளிலிருந்து மணல் எடுப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரம் பஞ்சாயத்துகளிடமே வழங்கப்பட்டது.

விடுதலைக்குப் பின் தலைகீழ் மாற்றம் நேர்ந்தது. படிப்படியாக

ஐம்பது தொண்டு நிறுவனங்கள் சுனாமி நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. அவை முப்பத்து மூன்று இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டித்தரும் பணியில் இறங்கியுள்ளன. சுனாமி பாதிப்பை ஒப்பிட்டால் இப்போது வெள்ளத்தால் ஏற்பட்டுள்ள சேதம் மிகமிக அதிகம்.

கடலூர் மாவட்டத்தில் வெள்ளத்தால் இதுவரை உயிரிழந்தவர்கள் 41 பேர். மேலும் 383 கிராமங்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்கின. ஒன்னரை லட்சம் வீடுகள் அழிந்துபோயுள்ளன. சுமார் 80 ஆயிரம் ஹெக்டேர் நிலங்களில் பயிர் நாசமடைந்துள்ளது. இப்படி மாவட்டம் முழுவதுமே இப்போது பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்கான நிவாரணப் பணிகளோ, சுனாமி சமயத்தில் நடந்ததில் நூறில் ஒரு பங்குகூட இல்லை. "சிவில் சமூகம்" இதில் ஈடுபாடு காட்டவே இல்லை. தொண்டு நிறுவனங்களும் பெரிதாக ஆர்வம் காட்டவில்லை.

இதில் மீடியாவின் பங்கை நாம் கவனிக்க வேண்டும். குஷ்பு பிரச்சினையில் மீடியா காட்டிய ஆர்வத்தில் ஒரு சிறிதேனும் இதற்குக் காட்டியிருக்கலாம். ஜெயா டி.வி. ஜெயா தர்ஷனாக உள்ளதென்றால் சன் டி.வி. இப்போது தயா தர்ஷனாகிவிட்டது. அவர்களது மூஞ்சிகளையே பார்க்கும்படி நாம் சபிக்கப்பட்டுள்ளோம். அந்த அணை உடையப்போகிறது. இந்த அணை உடையப்போகிறது எனப் பீதி கிளம்புவதிலும் இறப்புகளின் எண்ணிக்கையை வேண்டுமென்றே உயர்த்திக்காட்டி பயமுறுத்துவதிலும் தான் சன் டி.வி. கவனமாயிருந்தது. உண்மையில் வெள்ளம் வடிந்துவிட்ட பகுதிகள்கூட சன் டி.வி.யில் மூழ்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தன. ஜெயா டி.வி. யிலோ மக்கள் இலவச உணவைத் திருப்தியாகச் சாப்பிட்டு முதல் வரை வாழ்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜெயலலிதா தனது தலைவரின் திடீர் ஞாபகத்தில் சாலையோரப் "பராரிகளை"ப் போலிக் கருணையோடு குசலம் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தார். குடியரசுத் தலைவர் விமானத்தில் பார்வையிட்டுத் தனது தமிழ்க் கடனைத் தீர்த்துக் கொண்டது போன்ற நிர்ப்பந்தம் கூடப் பிரதமருக்கு இல்லை.

சென்னைச் சம்பவம் நடந்ததும் அரசாங்கத்தையும் அதிகாரிகளையும் பாதுகாக்கும் விதமாகப் பேசிய ஜெயலலிதா, மறுநாள் (வேறுவழியின்றி) சென்னை கலெக்டரை மாற்றியுள்ளார். வழக்கம்போல ஓய்ந்துபோன நிதிநியைக் கொண்டு ஒரு விசாரணை கமிஷன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் நடந்துபோன துயரச் சம்பவத்துக்குத் தீர்வாகாது. மாநில அரசு தனது கடமையைச் சரிவரச் செய்யாததே இவ்வளவு உயிரிழப்புகளுக்கும், பொருள் இழப்புகளுக்கும் காரணம். எதிர்க்கட்சிகள் குற்றம் சாட்டுவது போல அவர் வெள்ள நிவாரணத் தொகையைத் தேர்தல் நோக்கிலேயே பயன்படுத்த முனைவது தெரிகிறது. அதனால்தான் உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யாரென்று அடையாளம் கண்டு நிவாரணம் தருவதைத் தவிர்த்து எல்லோருக்கும் ஆயிரம், இரண்டாயிரமென்று "அன்பளிப்பு" கொடுக்க உத்தரவிட்டு இருக்கிறார். நிவாரணம் கிடைக்காதவர்கள் ஓட்டுப்போடாமல் போய்விடுவார் தனோ என்ற அச்சமே அதற்குக் காரணம்.

பதின்மூன்றாயிரம் கோடி ரூபாய்க்குமேல் உதவி கேட்டு மத்திய அரசிடம் அவர் விண்ணப்பித்து அதற்காக டெல்லிக்கு "திடீர் விசிட்" அடிப்பதெல்லாம் சரிதான். ஆனால்

முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் திட்டக்கட்டுரைகள் ஆய்வறிக்கைகள்

ஆகியவற்றைச் சிறந்த முறையில் ஒளியச்ச செய்து வழங்கும் திருவாரூரின் சிறந்த ஒரே நிறுவனம்.

கரபா கம்ப்யூட்டர்ஸ்

Printing & Publishing

38/6, பஹை மடசந்து நேதாணி சாலை, திருவாரூர்.

☎ 04366 - 225060

உங்கள் படைப்புகளை மெய்ப்பு திருத்தவும் சிறந்த முறையில் புத்தகமாக்கம் செய்யவும் தொடர்பு கொள்க.

யாழிளி பதிப்பகம்

3/324, இராஜகணபதி நகர் மண்ணை சாலை, விளமல், திருவாரூர். ☎ 94438 64205

விளம்பரம்

கிடைத்த ஆயிரம் கோடி எப்படிச் செலவிடப்பட்டுள்ளது? இதுவரை அணைத்துக்கூடக் கூட்டத்தைக்கூடக் கூட்ட மறுக்கிற அவரது எதேச்சாதி காரப் போக்கினால் பாதிக்கப்படுவது அப்பாவி மக்கள்தான்.

தி. மு. க. உள்ளிட்ட எதிர்க்கட்சிகளும் இதை அரசியல் லாபத்துக்கே பயன்படுத்த முனைகின்றன. அவர்களுக்கும் கூட மக்கள் மீது ஒரு மதிப்பும் இல்லை என்பதே உண்மை. ஜெயலலிதா பார்வையிட்டதால் கருணாநிதியும் பார்வையிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அவர் கண்ணீர் விட்டால் இவரும் ஒப்பாரி வைக்க வேண்டிய நெருக்கடி. மத்திய ஆட்சியில் தமக்கிருக்கும் செல்வாக்கை மாநில நலனுக்காகப் பயன்படுத்த இந்தக் கட்சிகள் முன்வரவே இல்லை. இடையிடையே நிதி அமைச்சர் சிதம்பரம் அவிழ்த்து விடும் பொய்முட்டைகள் திராவிடக் கட்சிகளே தேவலாம் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகின்றன.

சுதந்திரத்துக்குப் பிறகான இந்திய அரசியலில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இப்படியொரு கேவலமான அரசியல் சூழல் நிலவுவதாகத் தெரியவில்லை. இப்படியான நெருக்கடிச் சூழலில் தமிழ் நாட்டு அறிவுஜீவிகள் ஓய்வெடுக்கப் போய் விடுவது வழக்கம். அதைத் தான் கடந்த ஆண்டு சுனாமியின் போது பார்த்தோம். பாசிச அபாயம் பற்றி எச்சரிப்பவர்கள் இப்போதைய அரசியலில் வெளிப்படும் பாசிசக் கூறுகளைக் கண்டறிய முன்வராதது வியப்புக்குரியதல்ல. ஏனென்றால் அந்தச் சொல்லை அதன் அரசியல் உள்ளடக்கத்தோடு அவர்கள் புரிந்து கொண்டவர்களில்லை.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் சிலவற்றில் சில மார்க்சிய லெனினிய அமைப்புகள் துண்டறிக்கைகளை விநியோகித்துள்ளதைப் பார்த்தேன். தொண்டு நிறுவனங்களின் வழியாக வரும் ஏகாதிபத்திய சதியைப் பற்றி அந்தத் துண்டறிக்கைகள் எச்சரிக்கின்றன. தொண்டு நிறுவனங்கள் சில இடங்களில் அரிசியும் அத்தியாவசியப் பொருட்களும் தந்துள்ளன. படிக்காத மக்கள் பாவம், துண்டறிக்கைகளைப் போட்டுவிட்டு அந்த அரிசியை வாங்கச் சென்றுவிட்டனர்.

கொள்ளுங்கள்” என்று அவர் அலட்சியமாகப் பதில் சொன்னாராம். வெள்ளத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள அந்தப் பகுதிகளைப் பார்வையிட அந்தத் தொகுதியின் (மயிலாடுதுறை) நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மணிசங்கர் அய்யர் இதுவரை வரவில்லை. அவர் “வருவாரா வரமாட்டாரா” என்று கேட்டுப் பல இடங்களில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டுள்ளன.

சென்னையில் ஒரே இடத்தில் நான்காயிரத்து ஐநூறு பேருக்கு நிவாரணம் வழங்குவதாக அறிவித்த தால்தான் அவ்வளவு மோசமான நெரிசலும் சாவும் நேர்ந்துள்ளது. தேர்தலின்போது ஓட்டுக் கேட்டு வீடு வீடாக ஏறி இறங்கும் அரசியல்வாதிகள், வாக்குச்சாவடிகளுக்கு வாகனங்களை வைத்து மக்களை வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் செல்லும் அரசியல்வாதிகள், நிவாரணம் வழங்கும்போது அதே அக்கறையைக் காட்டலாமல்லவா? வெள்ளப் பகுதிகளைப் பார்வையிடும் போது முதலமைச்சருக்கும் மற்ற அரசியல்வாதிகளுக்கும் வழங்கப்படுகிற பாதுகாப்பில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கையாவது நிவாரணம் பெறும் மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கலாமல்லவா? இதெல்லாம் அந்த மக்களை மிருகங்களிலும் கேவலமாக நினைக்கும் மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடேயாகும்.

சென்னை நெரிசலில் உயிரிழந்தோரில் பலர் நடுத்தரக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு அந்த நிவாரணத் தொகையான ஆயிரமோ இரண்டாயிரமோ பெருந்தொகை அல்ல. ஆனால் இலவசமாகத் தரப்படும்போது அதை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை அவர்களைச் செலுத்தியுள்ளது. தாங்கள் வாங்காவிட்டால் தமது பெயரில் வேறு யாராவது எடுத்துக்கொள்வார்களென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் (தமக்கு உரிமையானதைத் தாங்கள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நியாயமான எண்ணமும் அவர்களை

உந்தியிருக்கலாம்). மக்களை வெறி கொள்ளச் செய்து அலைபாய வைக்கும் இந்த “ஆசை” தினந்தோறும் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தால் வளர்க்கப்படுவதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் விலையுள்ள பத்திரிகைக்கு ஐந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்களை இலவசமாகத் தருவது, தள்ளுபடிகளை அறிவிப்பது, ஒன்று வாங்கினால் மற்றொன்றை இலவசம் என அறிவிப்பது — இப்படி நித்தம் நித்தம் இலவசங்களைத் தந்து மக்கள் மனத்தில் கீழ்த்தரமான வெறியைத் தூண்டிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள் வியாபாரிகள்.

தமிழக அரசியலில் நாற்பது ஆண்டுகளாய் நடைமுறையில் உள்ள “பாப்புலிச” அரசியலின்

விளைவுதான் இது. மக்களெல்லாம் பிச்சைக்காரர்களாக மாற்றப்பட்டதால்தான் “கருணாநிதிச் சோழனும்” “கொடைவள்ளல் எம்.ஜி.ஆரும்” உருவானார்கள். “ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி” என்ற கோஷத்தை வைத்து ஆட்சிக்கு வந்த திராவிடக் கட்சியினர், ஆரம்பம் முதலே மக்களைக் கையேந்திகளாக மாற்று வதில்தான் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். சினிமாத் துறையில் செய்ததைவிட மிகப் பெரிய சீரழிவை வெகுசனப் பண்பாட்டுத் தளத்திலும் அரசியல் தளத்திலும் அவர்கள் செய்துள்ளனர்.

இந்த வெள்ள நிவாரண நடவடிக்கைகளைக் கடந்த ஆண்டு

சுனாமி தாக்கியபோது மேற் கொள்ளப்பட்ட நிவாரண நடவடிக்கைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். சுனாமி ஏற்படுத்திய உயிர்ச் சேதம் காரணமாகவும் அந்த அழிவின் வேகம் மற்றும் வீச்சின் காரணமாகவும் மீடியாவின் கவனத்தையும் உலக நாடுகள் மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களின் கவனத்தையும் அது ஈர்த்தது. அரசாங்கம் செயல்பட ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே “சிவில் சமூகம்” செயலில் இறங்கியது. மீட்பு மற்றும் நிவாரண நடவடிக்கைகளில் மக்களைத் தன்னெழுச்சியாக ஈடுபட்டதைப் பார்த்தோம். அதைத் தொடர்ந்து அறுநூறுக்கும் மேற்பட்ட தொண்டு நிறுவனங்கள் மறுகட்டமைப்புப்

பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. விமர்சனங்கள் பல இருந்தாலும் கூட வலைகள், படகுகள், வீடுகள் என அவர்கள் வழங்கியுள்ள நிவாரணங்கள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு நெம்பைக் கொடுத்துள்ளன.

கடலூர் மாவட்டத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே அறு நூற்றுப் பதினெழு பேர் இறந்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இறந்தவர்களின் குடும்பத்துக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் இழப்பீடு தரப்பட்டது. கடலூர் மாவட்டத்தில் ஐம்பத்தோரு கிராமங்கள் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டன. சுமார் ஒரு லட்சம் மக்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளானதாக அறிவிக்கப்பட்டது. சுமார் ஐநூறு ஹெக்டேர் நிலத்தில் பயிர் சேதமடைந்தது. ஆயிரத்து ஐநூறு ஹெக்டேர் நிலம் உப்புத்தன்மை ஏறியதால் பயிரிடுவதற்கு லாயக்கில்லாமல்போனது. மாவட்ட நிர்வாகத்தின் கணக்குப் படி கடலூர் மாவட்டத்தில் 11,804 குடும்பங்கள் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டன. அவர்களுக்காக தற்போது சுமார் நான்காயிரம் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. உள்கட்டமைப்பு வசதிகளுக்காக சுமார் இருநூறு கோடி ரூபாய் செலவிடப்படவுள்ளது. அந்த மாவட்டத்தில் மட்டும் சுமார்

இலவச உயிர்கள்

ரவிக்குமார்

சிதறிக் கிடக்கும் காலணிகள்; காயம்பட்ட மனிதர்கள்; வார்த்தைகள் கரைந்து பெருகும் ஓலக் குரல்கள்; கிடத்தப்பட்டிருக்கும் பிணங்கள் — போலி அனுதாபம் ஏற்றப்பட்ட அறிவிப்பாளரின் குரலின் ஆபாசத்தையும் தாண்டி நம்மை உலுக்கிவிட்டன அந்தக் காட்சிகள். நாற்பத்தி இரண்டு உயிர்கள். உயிர்களுக்கு என்ன மதிப்பு? ஐம்பதாயிரம், ஒரு லட்சம், அவ்வளவுதான்.

இந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு கண்டிருக்கும் மழை, கடந்த ஐம்பதாண்டுகளில் பெய்ததில்லை என்கின்றனர். உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழகத்தின் இருபத்திரண்டு மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் சேதத்துக்கு மழை மட்டுமே காரணமில்லை. கடந்த நாற்பதாண்டுகளாய் ஆண்டு வரும் திராவிடக் கட்சிகள் இந்த மாநிலத்தின் இயற்கை ஆதாரங்களின் மீது ஏற்படுத்தியுள்ள சீரழிவுகளும் சேர்ந்துதான் இந்தச் சேதத்தை விளைவித்துள்ளன.

முதல் கட்ட வெள்ளம் ஏற்படுத்திய அழிவு மக்களால் தாங்கக் கூடியதாக இருந்தது. இரண்டாவது கட்ட மழையின்போது ஏற்பட்ட முன்னறிவிப்பில்லாத வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுத்திய நாசமே மிக அதிகம். அதற்குக் காரணம் மழை மட்டுமல்ல. அமராவதி ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கைச் சமாளிக்க அதைக் காவிரியில் திறந்து, அங்கிருந்து கொள்ளிடத்தில் திறந்து — அதனால்தான் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் மிதக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. வீராணத்திலிருந்து திடுமென வெள்ளியங்கால் ஓடையில் திறக்கப்பட்ட நீர் ஏறத்தாழ நாற்பது கிலோ மீட்டர் தூரத்துக்குள் இருந்த நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களை மண்மேடாக்கிவிட்டது.

இரண்டாவது வெள்ளப் பெருக்கு அரசாங்கத்தின் தவறால் நடந்தது எப்படி உண்மையோ அப்படியே இன்று சென்னையில் ஏற்பட்டுள்ள உயிரிழப்புகளுக்கும் கூட பெரிதும் அரசாங்கமே பொறுப்பு. முதலில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின்போது வியாசர்பாடியில் இதேபோன்று நெரிசலில் சிக்கி ஏழு பேர் உயிரிழந்த சம்பவம் இன்னும் நினைவை விட்டு அகலாத நிலையில் இப்படியொரு கோரம் நடந்திருப்பது இந்த அரசாங்கம் மக்கள் உயிரை எவ்வளவு மலிவாக எண்ணுகிறது என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இந்தச் சூழலில் அவசர அவசரமாகக் கூடிய எதிர்க்கட்சிகள் “முதலமைச்சர் பதவி விலக வேண்டும்” எனத் தீர்மானம் போட்டிருப்பது அரசியல் அநாகரிகத்தின் உச்சம். வதந்தி பரப்பினார் எனக் குற்றம் சாட்டி தி.மு.க. கவுன்சிலரைக் கைது செய்திருப்பது அதைவிடக் கேவலம்.

சென்னையில் மட்டுமின்றித் தமிழ்நாடு முழுவதுமே வெள்ள நிவாரணத்தில் பல குளறுபடிகள் நடந்துவருகின்றன. சேதத்தை மதிப்பிட அறிவுபூர்வமான முறைகள் எதையும் அதிகாரிகள் கடைபிடிக்கவில்லை. “ஊர் முழுவதுமே பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது” எனப் பொத்தாம் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டுவிட்டனர். இதில் அவர்களுக்கு இரண்டு விதமான லாபம்

உள்ளது. ஒன்று: அவர்களது வேலை சுலபமாகிவிடுகிறது. இரண்டாவது: பாதிக்கப்படாதவர்களுக்கும் நிவாரணம் வழங்க வழிசெய்து அவர்களிடமிருந்து லஞ்சம்பெற வகை செய்துகொள்கிறார்கள். தமிழக அரசு அறிவித்துள்ள இரண்டாயிரம் ரூபாய் இழப்பீட்டில் குறைந்தது இருநூறு ரூபாய் லஞ்சமாக வசூல் செய்யப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைப் பல இடங்களில் கேட்க முடிகிறது.

மீட்பு, நிவாரணம் ஆகிய இரண்டு நடவடிக்கைகளிலும் மிகவும் அலட்சியத்தோடும், மக்களைக் கேவலப்படுத்தும் விதமாகவும் அதிகாரிகளும் அரசியல்வாதிகளும் நடந்துகொண்டனர். நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் வெள்ளம் பாதித்த கிராமங்கள் சிலவற்றை நானும் கருப்பன், ஐ. ஏ. எஸ். (ஓய்வு) அவர்களும் பார்வையிட்டோம். வெள்ளத்தின்போது தாங்கள் தங்கவைக்கப்பட்ட

பள்ளிக்கூடங்களின் வகுப்பறைகளைக் கூடத் திறந்து விடாமல் வராண்டாக்களில் படுக்க வைத்தனர் எனவும், தமக்கு வழங்கப்பட்ட உணவு மிகவும் மோசமாக இருந்ததாகவும், அந்தக் கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் புகார் தெரிவித்தனர். அந்தப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சர் பொள்ளாச்சி ஜெயராமன் வந்தபோது தமது குறைகளைச் சொல்லி அவர்கள் முறையிட்டுள்ளனர். வீட்டுச் சுவர்களெல்லாம் இடிந்துபோய் விட்டதாகவும், வீடுகளில் சேறு மண்டிக் கிடப்பதால் படுக்கக்கூட முடியாத நிலை உள்ளதாகவும் கூறியுள்ளனர்.

“மண்ணைக் கிளறி எடுத்து வைத்தால் சுவர். சேற்றை வழித்துப் போட்டுவிட்டுப் படுத்துக்

க வி த க் க ா க

ஆனந்த்

சி. சு. செல்லப்பாவின் 'எழுத்து'க்குப் பிறகு க. நா. சு.வின் 'இலக்கியச் சிந்தனை' தவிரச் சரியான இலக்கியப் பத்திரிகை எதுவும் வரவில்லை என்று சொல்லலாம். இலக்கியக் கூட்டங்களும் விவாதங்களும் நடந்துகொண்டிருந்தன என்றபோதிலும் தரமான கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் இவையெல்லாம் மிகவும் தூர்பமான விஷயங்களாக இருந்தன.

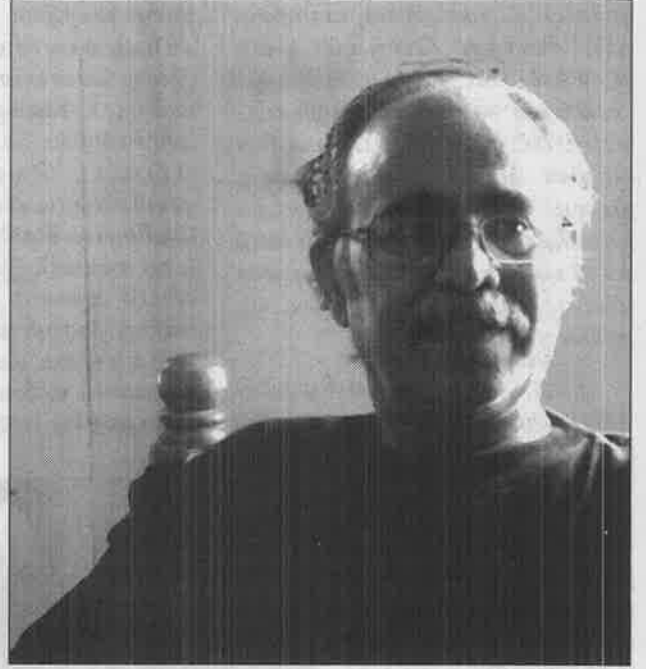
ஒருமுறை நான் நண்பர் பதியின் அறையில் இருந்தபோது அவ்வப்போது அங்கு வரும் ந. முத்துசாமியுடன் ஞானக்கூத்தனும் வந்தார். நடை இலக்கிய இதழ் அப்போதுதான் வரத் தொடங்கியிருந்தது. அன்றோ அல்லது அதற்குச் சில தினங்கள் கழித்தோ ஞானக்கூத்தன் நடை இதழில் வெளியாகியிருந்த ஒரு கவிதையைக் காட்டினார். 'பிரச்னை' என்ற கவிதை அது.

திண்ணை இருட்டில் எவரோ கேட்டார்
தலையை எங்கே வைப்பதாம் என்று
எவனோ ஒருவன் சொன்னான்
களவு போகாமல் கையருகே வை.

'களவு போகாமல் கையருகே வை' என்ற வரி பல நூறுமுறை எனக்குள் சில தினங்கள் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. அந்த வரி மனத்தில் மிகவும் நூதனமான ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்தியது என்பது இன்னும் நினைவில் இருக்கிறது.

நடை சில இதழ்கள் வந்து நின்றுபோய்விட்டது. மறுபடி தீவிர இலக்கிய உலகில் ஒரு வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. அப்போது சீரிய, தீவிரமான இலக்கிய நண்பர்கள் பலர் சேர்ந்து கசடதபுர இலக்கிய இதழைத் தொடங்கினார்கள். அப்போது நிலவிக் கொண்டிருந்த இலக்கிய மனச் சூழலுக்கு மிகவும் அவசியமானதாகவும் உபயோகமுள்ளதாகவும் அது அமைந்தது. கசடதபுர இதழ் சார்ந்த எல்லா விஷயங்களும் - கதை, கவிதைகள், கட்டுரைகள் தேர்வு செய்தல், அவை பற்றிய பரிசீலனைகள், விவாதங்கள் எல்லாம் ஞானக்கூத்தன் அறை என்று சொல்லப் பட்ட திருவல்லிக்கேணி தோப்புத் தெருவில் தான் நடக்கும். எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், ஓவியர்கள், சிற்பிகள், வாசகர்கள் எல்லாம் அங்குக் கூடிப் பேசி மாலைப் பொழுதுகளில் அங்குத் தீவிரமான ஒரு அதிர்வு இருந்துகொண்டே இருக்கும். சில நாள்களில் மேற்கத்திய இசை, ஹிந்துஸ்தானி இசை என்று இசைத் தட்டுகள் வழியாக அறை முழுவதும் இசை நிரம்பியிருக்கும். பெரும்பாலும் பல மாலை நேரங்களை நான் அங்குக் கழித்திருக்கிறேன். அங்குப் பேசப்படும் பல விஷயங்கள் எனக்குள் புதிய பல சிந்தனைகளைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்தன என்பதைப் பிற்பாடுதான் உணர்ந்தேன்.

அப்போது அவருடன் தொடங்கியது என் நட்பு. அக்காலத்தில் நான் கதையோ கவிதையோ ஏதும் எழுதும் எண்ணத்தில் இருந்ததில்லை. ஒரு நோட்டுப் புத்தகத்திலோ அல்லது காகிதங்களிலோ வாழ்வனுபவம் குறித்த என் எண்ணங்களைச் சிறு குறிப்புகளாக எழுதி வைக்கும் பழக்கம் இருந்தது. ஒருமுறை வழியில் தற்செயலாகச் சந்தித்தபோது என் குறிப்புகளைப் பார்த்த அவர், அதில் இருந்த இரண்டு பக்கங்களைப் பிரித்து எடுத்து அவருக்கு அனுப்பச் சொன்னார். அது ஒரு நல்ல புதுக்கவிதையாக வந்திருக்கிறது என்றும் சொன்னார். நான் குறித்து வைத்திருந்த கருத்துகள் அவருக்குப் பிடித்திருக்கின்றன என்று நான் நினைத்தேன். வேண்டுமானால் அதைக் கவிதையாக ஆக்க முயல்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதைச் சிறிதும் மாற்றிவிட வேண்டாம் என்றும் உள்ளபடியே அது சிறந்த கவிதையாக வந்திருக்கிறது என்றும் சொன்னார். பிறகு அது கசடதபுரவில் பிரசுரமாயிற்று. நான் எழுதியதைக் கவிதை என்று எனக்கு அடையாளம் காட்டித் தந்தவர் அவர்தான்.

என் போலவே ஆத்மாநாமுக்கும் அவர் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்துவந்தார். டூ, கவனம் இதழ்களுக்கும் அவை மூலமாக அன்றைய நவீனத் தமிழ் இலக்கியப் போக்குகளுக்கும் அவர் அளித்த பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. இன்னமும் இளம் கவிஞர்களிடம் அவர் காட்டிவரும் பரிவு, கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமான திசைகளைத் திறந்துகொண்டிருக்கிறது.

அவரைப் பற்றி வெளிவரும் விமர்சனங்களை அவர் எதிர்கொள்ளும் விதம் அவர்பீது எனக்கு மிகுந்த மரியாதையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அடிப்படை நாகரிகம் என்னும் கோட்டுக்கு மிகவும் மேலேதான் அவரது செயல்பாடு எப்போதும் இருந்துவந்திருக்கிறது. தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தோடு அவருக்கு உள்ள உறவு அடிப்படையிலேயே அன்பும் மரியாதையும் கலந்ததாக இருக்கிறது. இந்த அகமுதிர்ச்சி அவருடைய மிகப் பெரிய பலம்.

கவிதை என்பதைத் தன் வாழ்தலின் மையமாக அவர் கொண்டிருப்பது பலர் அறிந்த விஷயம். கவிதை தொடர்பான வடமொழிக் கருத்துகளில் அவருக்கு இருக்கும் பரிச்சயம் நம்மை வியப்புறச் செய்துவிடும். பேச்சிலும் எழுத்திலும் தெரியும் அவருடைய தெளிவும் எளிமையும் அவருடைய ஆழமான சிந்தனையின் வெளிப்பாடு. புதிய பத்திரிகைகளைத் தொடங்கி விருப்பம் கொண்டவர்கள் அவரை அணுகும்போது அவர்களுக்கு அவர் தரும் ஒத்துழைப்பும் கவனமும் ஆலோசனைகளும் அவர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகமும் நம்பிக்கையும் அளித்துவந்திருக்கின்றன.

கவிதை எழுதுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நவீனத் தமிழ்க் கவிதையின் ஓட்டத்தில் நாற்பது ஆண்டுகளாக அவர் பல விதங்களில் அளித்துவரும் பங்கு நிகரில்லாதது. விருதுகள் வேடிக்கைகளாக இருந்துவரும் இக்காலத்தில் 'விளக்கு' அமைப்பு இந்த ஆண்டு ஞானக்கூத்தனுக்கு விருதைத் தருவதன் மூலம் தன் தரத்தை மறுபடியும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. 'விளக்கு' அமைப்புக்கும் ஞானக்கூத்தனுக்கும் என் பணிவான பாராட்டுகள்.

வெளிவந்துவிட்டது

தமிழில் முதல் முறையாக உலகப் புகழ்பெற்ற அறிமுக நூல்வரிசை

சுருக்கமான அறிமுகங்கள், புதிய துறைகளை அறிந்திட ஆர்வத்தைத் தூண்டும் இலகுவான வழி; முக்கியமான விஷயங்களைக் கற்றிட விரும்பும் எல்லோருக்கும் தேவைப்படும் அடிப்படையான நூல்கள்; துறை வல்லுநர்களால் எழுதப்பட்டு, உலகம் முழுவதும் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இப்போது தமிழில் சுருக்கமான அறிமுகங்கள்:

சமூக-பண்பாட்டு மானிடவியல்

ஜான்மோனகன், பீட்டர்ஜஸ்ட்
தமிழில்: பக்தவத்சல பாரதி

இந்து மதம்

கிம் நாட்
தமிழில்: டி.கே.ரகுநாதன்

பௌத்தம்

தாமியென் கோவ்ன்
தமிழில்: சி.மணி

புத்தர்

மைக்கேல் கேரிதர்ஸ்
தமிழில்: சி.மணி

பாசிசம்

கெவின் பாஸ்மோர்
தமிழில்: அ. மங்கை

ஃப்ராய்ட்

அந்தோனி ஸ்டோர்
தமிழில்: சி.மணி

வரலாறு

ஜான் எச்.அர்னால்டு
தமிழில்: பிரேம்

தத்துவம்

எட்வர்டு கிரெய்க்
தமிழில்: சே.கோச்சடை

இறையியல்

டேவிட்எஃப். ஃபர்ட்
தமிழில்: சூசைமாணிக்கம்

அரசியல்

கென்னத் மினோக்
தமிழில்: ஆனந்தராஜ்

இலக்கியக் கோட்பாடு

ஜானதன் கல்லர்
தமிழில்: ஆர்.சிவகுமார்

கலைக் கோட்பாடு

சிந்தியாஃப்ரிலேன்ட்
தமிழில்: செ.பாபு ராஜேந்திரன்

உலகமயமாக்கல்

மான்ஃப்ரட் பி.ஸ்டெகர்
தமிழில்: க.பூர்ணச்சந்திரன்

உளவியல்

கில்லியன் பட்லர்,
ஃபிரிதா மெக்மெனஸ்
தமிழில்: டி.ஐ.ரவீந்திரன்

பின்காலனியம்

யூங்
தமிழில்: அ.மங்கை

பின் நவீனத்துவம்

கிறிஸ்டோபர் பட்லர்
தமிழில்: பிரேம்

பின் அமைப்பியல்

கேதரின் பெல்ஸி
தமிழில்: அழகரசன்

பயங்கரவாதம்

சார்லஸ் டவுன்சென்ட்
தமிழில்: ஞாநி

தொல்லியல்

பஹவல் பாஹன்
தமிழில்: சு.ராஜவேலு

ஜனநாயகம்

பேனட்க்ரிக்
தமிழில்: த.ஜெயராமன்

வெளியீடு:

அடையாளம்

1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம் 621 310. ☎ 04332 273444 email:admin@adaiyalam.com

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்: பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை, கொழும்பு - 11.

கையடக்கமாய் . . .

சிறு பையடக்கமாய் . . .

உலகப் புகழ்பெற்ற
அறிமுக நூல்கள் . . .

கருத்தை ஈர்க்கும்
தமிழ் நடையில் . . .

இந்திய நீதிமன்றங்கள் செயல்படும் பாங்கு விசித்திரமானது. இவை பல வித மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியவை என்பதில் இரு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. நம் நாட்டு நீதித் துறை அமைப்பின் பலவீனத்தால் இது போன்ற அநியாய விநோதங்கள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. சக்கரியா இதை வேண்டுமானால் குறைகூறியிருக்கலாம்.

ரவீந்திரன்
சென்னை 33

‘எளிமையை மீட்டும் கலைஞன்’ என்ற ஜே.பி. சாணக்யாவின் கட்டுரை பாலுமகேந்திராவின் கலை ஆளுமையை மதிப்பிடுகிறது.

மிகுதியான ஆரவாரக் கூச்சலின் வெளியாக இருந்த தமிழ்த் திரைச் சூழலில் எதார்த்தத்தின் தாக்கமும் கூர்மையான பார்வைகளும் தொழில் நுட்ப ஆற்றலும் கொண்ட பாலுமகேந்திராவின் வருகையும் அவர் வகுத்துக் கொண்ட பாதையும் தமிழ் சினிமாவின் இயங்குதளத்தில் அமுத்தமான சலனத்தை ஏற்படுத்தியது. குறிப்பிடத்தகுந்த படங்களுக்கும் ஓரளவு வெகுசன ஆதரவு கிடைக்கும் நிலையை உருவாக்கியவர் பாலுமகேந்திரா என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஆனால் ‘அது ஒரு கணக்காலம்’ இதுவரை பாலுமகேந்திரா என்கிற ஆளுமை பெற்றிருக்கும் மதிப்பீட்டை எவ்வகையிலும் மேம்படுத்தும் படமல்ல. சராசரியானதொரு மசாலாப் படத்தைத் தன்னுடைய தொழிற்பாடுகள் மூலம் வணிக ரீதியாகவும் படைப்பு ரீதியாகவும் சமன்படுத்தி இரு தரப்பிலும் ‘சபாஷ்’ வாங்க முயன்று இரண்டு வகையிலும் பரிதாபமாகத் தோற்றிருக்கிறார் பாலுமகேந்திரா.

படத்தின் குறிப்பிடத்தக்க விஷயங்கள் சிறைச்சாலைக் காட்சிகளும் பின்னணி இசையும் ப்ரியா மணியும். ஓப்பனையற்ற முகத்தில் அவர் வெளிப்படுத்தும் பாவங்களும் உணர்ச்சிகளும் அவரை நம்பிக்கை தரும் நடிகையாக்குகின்றன. படம் முழுக்கக் காட்சியோடு ஓட்டித் தொழிற்படும் உடல் மொழி இன்றைய நடிகைகளிடம் காணக்கிடைக்காத அபூர்வம். இவை தவிர ‘எளிமையை மீட்டும் கலை’ எங்கும் என் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை.

இரா. முருகானந்தம்
தொப்பம்பட்டி (அஞ்சல்)

கண்ணன் எழுதிய ‘ஓழுக்கத்தின் கிழிந்த கொடி’ (கோணங்கள்) கட்டுரை, கற்பு விவகாரத்தில் பொய்களை அம்பலப்படுத்துகிறது.

ஓழுக்கம் குறித்துப் பதற்றமடையும் பலரின் குரல்கள் வருகின்ற தேர்தலை முன்வைத்தே ஒலிக்கின்றன.

அடையாளம் வெளியீடு

முஸ்லிம்களின் அரசியல்
பரிணாம வளர்ச்சி
(ஆய்வு நூல்)

ஜே.பி.பி. மோரே
பக்: 256, விலை: ரூ. 110

அடையாளம்

1205/1, கருப்பூர் சாலை,
புத்தூத்தும - 621 310.

☎: 04332 273444

பாவனைகளும் பழம் பெருமைகளும் வாளைச் சமூற்றியபடியே வலம் வருகின்றன. ஓழுக்கம் குறித்த மதிப்பீடுகள் மாறிவரும் சூழலில் பொய்யான பிம்பங்களை இங்கு நிறுவப் பல முயற்சிகள் நடைபெற்ற வண்ணம் உள்ளன. புரையோடிக்கொண்டிருக்கும் புண்களின் மீது புனிதத் திரைகளைப் போட்டு மறைத்துக்கொள்ள முயற்சிப்பவர்கள் பண்பாட்டைக் காக்கப் புதிய அவதாரம் எடுத்துள்ளதாகக் கருதிக்கொள்கின்றனர். வளர்ந்து வரும் நாகரிக அறிவியல் சூழலின் முன்பு, எதிர்ப் பெண்ணியவாதிகளின் குரல் பரிதாபமாக ஒலிக்கிறது.

கே. இரவிச்சந்திரன்
திருச்சி 1

2004இல் கடற்கோள் வந்தபோது இந்திய அரசு இயற்கைப் பேரழிவுக் கான மீட்பு நடவடிக்கையை ஆரம்பித்த நிலையையொட்டிப் பல்வேறு விமரிசனங்கள் வந்தாலும், மீட்புப் பணிகள் நடந்தேறின. அதே வேளையில், ‘கதர்னா’ புயலை எதிர்ப் கொண்ட நியூ ஆர்லியன்ஸ் நகர மக்களது அவலம் புயலுக்கு முன்னரே தொடர்ந்துள்ளது என்பதை அறியும் போது, உலக அளவில் அமெரிக்க நாடு, உலக வங்கி, ஈராக், இந்திய நாட்டிற்கெதிராய் முன்வைக்கும் வணிகச் சமன்பாடுகள் வியப்பைத் தருகின்றன. புயலென்னும் இயற்கைப் பேரிடர் வந்த போது ‘அமெரிக்காவின் அவமான கரமான தோல்வி’ பற்றிய கிருஷ்ணனின் கட்டுரை முக்கியமான பதிவு.

முத்தமிழ் விரும்பி
கோயம்புத்தூர் - 4

முன்வெளியீட்டுத் திட்டம்
உலக இலக்கியப் பேராசான் -
லியோ டால்ஸ்டாய் எழுதிய
உலகப் புகழ்பெற்ற,
அழியா காதல் காவியம்
“அன்னா கரீனினா”
(நாவல்)

“பக்கம் பக்கமாக வரும் நாள் மடக்குகளில் உரு ஏற்றப்படும் கீறல்களில் குஷயக் குருதியும் பணியும் ரகசியமாய் உருகிவரும்போது சிறுவரிகூடக் கதாபாத்திரங்களாய் பெயர்ந்து எழுகிற கலை டால்ஸ்டாயினுடையது”
- கோணங்கி

சோவியத் யூனியனில் எட்டு ஆண்டுகள் தங்கி இருந்து மொழிபெயர்ப்பில் சாதனைகள் புரிந்த பேராசிரியர் நா. தர்மராஜன் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது.

- சுமார் 1000 பக்கங்கள்
- அழகிய கெட்டி அட்டை
- விலை ரூ. 450/ முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 300/
- முன்பதிவு செய்துகொள்பவர்களுக்கு மட்டுமே முன்னுரிமை
- தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாளில் 14.4.2006 புத்தகம் வெளியாகிறது
- முன்வெளியீட்டு விலையை பாரதி புக் ஹவுஸ் என்ற பெயரில், மதுரையில் மாற்றத்தக்க வண்ணம் டிராப்டாகவோ அல்லது M.O மூலமோ கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக.

- முன்பதிவு செய்துகொள்பவர்களுக்கு தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாள் முதல் மதுரை பாரதி புக் ஹவுஸில் புத்தகங்கள் வழங்கப்படும்
- கூரியர் அல்லது தபாலில் பெற விரும்புவோர் அதற்கான செலவிற்கு ரூ. 50/ சேர்த்து அனுப்ப வேண்டுகிறோம்

2006 ஜனவரி 1 முதல்
முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில்
பதிவு செய்யப்படுகிறது.

பாரதி புக் ஹவுஸ்

D-28, மாநகராட்சி
வணிக வளாகம்
பெரியார் பேருந்து நிலையம்
மதுரை 625 001

விநாயகம்

சு.ரா. பத்திகள், குறிப்புகள் வாசித்த சமயம் நம்மிடம் அவர் இப்பொழுது இல்லை என்னும் வேதனை அலைக் கழிக்கிறது. வெகுஜன ஊடகங்களிலும் சிறுபத்திரிகை உலகத்திலும் சு.ரா. குறித்த விரிவான பதிவுகள் வெளி வந்தது புதிய வாசகர்களுக்கு நவீன வாசிப்புக் களத்தினுள் நுழைவதற்கு வழிவகுத்துள்ளது.

**இளஞ்சேரல்
இருகூர் - 3**

மத்தியதர வர்க்கம் பற்றிய சுந்தர ராமசாமியின் அவதானிப்புகள், ஒரு சமூகவியல் அறிஞன் தமிழ்ச் சூழலைப் பற்றிய தனது கருத்துகளைக் கூர்மைப்படுத்திக்கொள்ளப் பெரிதும் உதவும். இதே எண்ண ஓட்டத்துடன் படித்தால் 'அடுக்களையில் முடங்கிய வாழ்வு' கதையின் தேவகியம்மாள், எவ்வளவோ ஏமாற்றத்துக்கிடையிலும் வாழ்க்கையின் மீது புகார்களோ கோபங்களோ இல்லாமல் வாழ்வது, மத்திய தர மன அமைப்பின் புலம்பல் குணத்தின் மறுபக்கம் என்று சொல்லலாம்.

**ஸ்ரீ. கௌதமன்
மயிலாடுதுறை**

அப்துல் நாசர் மதானி குறித்த சக்கரியாவின் ஆதங்கம் நியாயமானது தான். நம் அரசுகளின் கொடூர முகங்கள் அலட்சியங்கள், கையாலாகாத தனங்கள் எல்லாமே இப்படிச் சமூகத்தின் பல தளங்களில் வாழ்ந்துவரும் மனிதர்களின் இருப்பைச் சிதைத்துக் கொண்டதானிருக்கின்றன.

கருணாநிதி, ஜெயலலிதா, வாஜ்பாய் யாருமே விதிவிலக்கில்லாமல் தங்கள் 'அரசியலை'க் காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தடா, பொடா... போன்ற எதெதையோ போட்டு எவ்வெவரையோ திருப்திசெய்து அநீதியான வெ(ற்)றியினைப் பெற்றுக் கொண்டாடுகிறார்கள்! அந்தக் கொண்டாட்டத்தில் நசங்கி அடையாளமிழந்து அழிந்துகொண்டிருக்கும் அப்பாவி களைப் பற்றி எழுத எந்த எழுத்தாளனுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் நேரமில்லை.

அதே நேரம் இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். கோகோ கோலாவுக்கு எதிராக நடக்கும் 'போராட்ட நாடகங்கள்' என எழுதியிருப்பது

வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. இது உழைக்கும் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம்; ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம்; இதை நாடகமெனச் சொல்வது குதர்க்கமானது. கோக் எதிர்ப்பு என்பது நம் மண்ணின் நீர் ஆதாரத்தைக் காக்கும் போர். இதனைக் கொச்சைப்படுத்துவது மதானி பற்றிய இவரது ஆதங்கத்தை அர்த்த மற்றதாகக்கிவிடும்.

**ப.க. இராசா ராவணன்
பழனி - 1**

சிறுபான்மையினர் மனம் புண்பட இடங்கொடுத்து விடலாகாது. எவ்வளவு நிர்ப்பந்தமானாலும் என்ன விலை கொடுத்தும் மத நல்லிணக்கம் காக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் நமக்கு நாமே கட்டுப்பாடுகளை விதித்துக்கொண்டு பயங்கரவாத நாசவேலைகளை உறுதியோடு ஒடுக்குவதற்குப் பதிலாக அடக்கி வாசிப்பது எதில் கொண்டுபோய்விடும் என்பதற்குச் சக்கரியாவின் பத்தி ஒரு சரியான எச்சரிக்கை.

யார் இந்த மதானியும் அவர் சகாக்களும்?

ஹவாலா மோசடி, அடாவடி அடி தடி, மதத்தின் பெயரால் தம் மதத்தைச்

சேர்ந்த வணிகப் பெருமக்களிடம் கட்டாய மாமூல் என்று திரியும் வெறும் ரவடிக்கூட்டம். இக்கூம்பலைத்தான் ஏதோ சிறையில் வாடும் அரசியல் கைதிகளைப் போல ஒரு சித்திரம் வரைந்து அவர்களமீது அனுதாப அலையைத் தோற்றுவிக்க முற்படுகிறார் மலையாள எழுத்தாளர் சக்கரியா. விவரம் தெரிந்த எழுத்தாளரான சக்கரியாவே இப்படி வினையாற்றினால், மற்றவர்கள் போக்கு எப்படி இருக்கும் என்பதை விவரிக்கத் தேவையில்லை.

மதானியும் அவர் சகாக்களும் மட்டுந்தானா, சில ஹிந்து முன்னணியினருங்கூடச் சிறையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்க நாதியில்லை. என்னைப் போன்றவர்களாவது இதுபற்றி எழுதலாம் என்றால் அதற்கு விரிவான ஒரு தளம் இல்லை. இவ்வளவுக்கும் விகடன், கல்கி, தினமணி என்று தொடர்ந்து எழுதி வந்த பிரபல எழுத்தாளன் என்கிற பூச்சு வேறு எனமீது. எனக்கே இது பற்றி எழுதப் பெரிய பத்திரிகைகளில் இடம் இல்லை. காரணம், மதச் சார்பின்மை, மத நல்லிணக்கம், மதவாதிகளின் கண்முடித்தனமான தாக்குதல் பற்றிய அச்சம் எனப் பல தயக்கங்கள்.

**மலர்மன்னன்
சென்னை - 86**

சக்கரியா அவர்களின் 'பிடிசாப'க் கட்டுரையை வாசித்தேன். மதானியும் அவர் கூட்டாளிகளும் சாதாரணமானவர்கள் அல்ல. மிகப் பெரிய இயக்கங்களும் அதைவிடப் பெரிய பண்பல ஆதரவும் உள்ளேயும் வெளிநாடுகளிலும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் ஏன் இந்த வழக்குகளை முறையாகக் கையாளவில்லை?

ஜெயலலிதாமீது குறைசொல்வது எளிது. ஆனால் கருணாநிதி நிச்சயமாக, இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், தைரியமாக முஸ்லிம்களைப் பகைத்துக்கொள்ளக்கூடியவர் அல்ல. அப்படி இருக்கும்போது, அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் 2 1/2 ஆண்டுகளாக மதானியும் அவர் கூட்டாளிகளும் சிறையில் இருந்தது, அரசின் தவறாக மட்டும் இருக்க முடியுமா?

கடிதம், விவாதம், படைப்பு...

- ◆ வாசகர் கடிதம் அனுப்புவார்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் 15ஆம் தேதிக்குள் கடிதம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புக. மின்னஞ்சலில் கடிதம் அனுப்புவோர் (Kalachuvadu@sancharnet.in) TAM, TAB, TSCII, Bamini ஆகிய குறியீடுகள் கொண்ட எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துக.
- ◆ விவாதம் பகுதிக்கு எழுதுவோர் தங்கள் கருத்துகளை 500 சொற்களுக்கு மிகைப்படாமல் எழுதுக.
- ◆ படைப்புகள் அனுப்புவோர் பிரதி எடுத்துவைத்துக்கொண்டு அனுப்புக. மொழிபெயர்ப்புகளை அனுப்புவோர் மூலத்தின் ஒளிநகலையும் இணைக்க வேண்டும்.
- ◆ படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே தபால் தலைகளை இணைக்க வேண்டாம். பிரசுர விவரம் முன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்கப்படும்.
- ◆ பிரதியின் பின்புறம் முழு முகவரியையும் காசோலை அனுப்புவதற்கான பெயரையும் மறக்காமல் குறிப்பிடுக.
- ◆ அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்பப்படும் கவிதைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டா.

தீர்ப்பைச் செல்லாததாக்கும் சட்டமொன்றை நாடாளுமன்றத்தில் இயற்றியாக வேண்டும். அதைச் செய்ய எந்த அரசியல் கட்சியும் முன்வராது.

சாதாரண வழக்கில் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டால் கூட, ஒரு கைதிக்கு (அவர் விசாரணைக் கைதியாக இருந்தாலும்) வாக்குரிமை கிடையாது. எந்த ஒரு தொழிலிலும் ஒருவர் அந்தத் தொழிலின் தார்மீகங்களுக்கு மாறாகச் செயல்பட்டால் அவரை அந்தத் தொழிலை மேற்கொள்ள முடியாதபடி அனுமதியை ரத்து செய்யும் நடைமுறை நாட்டில் வழக்கத்தில் உள்ளது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் மாறாக நமது சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் லஞ்சம் பெறுவதையும் ஊழல் செய்வதையும் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என உச்ச நீதிமன்றமே சொல்வது வெட்கக்கேடு.

‘இதைவிட அதிகமாக ஊழல் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்படவில்லையே, அவர்களோடு ஒப்பிட்டால் இது சிறிய தவறுதானே’ எனச் சிலர் கூறக்கூடும். ஒரு குற்றவாளி தண்டிக்கப்படாதது இன்னொரு குற்றவாளி தப்பித்துக்கொள்வதற்கான நியாயம் ஆகிவிடாது. நமது நாடாளுமன்ற அமைப்பின் கேடுகளைக் களைந்து அதனைச் சீர்படுத்துவதற்கான உடனடித் தேவையையே இந்த லஞ்ச விவகாரம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த எம்.பி.களுக்கு அளிக்கப்படும் கடுமையான தண்டனை அப்படியான சீர்திருத்தத்தின் தொடக்கமாக அமையட்டும்.

கோணங்கள்

அரிதான ஒரு பதிவு

கண்ணன்

தீவிரமான செய்திகள் தீவிர இதழ்களில் மட்டுமே காணப்படும் என்பதும் வெகுஜன இதழ்களில் வெளிவருபவை எல்லாம் ‘குப்பைகள்’ என்பதும் தமிழ் அறிவுலகின் முன்முடிவு. முன்முடிவுகளும் பொதுக் கருத்துகளும் ஒரு பக்கச் சார்பான, பல சமயங்களில் வசதியான, கருத்தாக்கங்களை உருவாக்கிக்கொள்ளத் துணைபோகின்றன. விழிப்புணர்வு கொண்ட ஒருவர் முன்முடிவுகளுக்கு அப்பால் கிடக்கும் சாத்தியப் பாடுகளை ஆராய்வது அவசியம். ஆனால் சில சமயங்களில் முன்முடிவுகளுக்கு அப்பால் செலுத்தப்படும் பார்வை அல்லது செயல்பாடு முன்முடிவுகளையே வலியுறுத்திவிடுவது மிகவும் சங்கடமான அனுபவம். தமிழ் வெகுஜனப் பண்பாட்டை முன்முடிவின்றிப் பார்க்கும்போது பல சமயங்களில் அவை ‘குப்பைகள்’ என்ற பொதுக்கருத்துக்கு, அப்பதிவுகளின் செறிவற்ற தன்மை நம்மை இட்டுச் சென்று விடுகிறது. தமிழ் வெகுஜனப் பண்பாடு, வெகுஜனப் பண்பாட்டைக் கொண்டாட ஆசைப்படுபவர்களுக்கு அதிகம் கை கொடுக்கவில்லை. பெரும்பாலும் நிராசையாகவே முடிந்துவிடுகிறது அவர்கள் துடிப்பு.

வெகுஜனப் பண்பாட்டை விமர்சிக்கலாம், கண்டிக்கலாம், சீரழிவை நினைத்துத் துக்கப்படலாம், ஆனால் அதைப் புறக்கணிப்பதுபோல அபத்தம் வேறில்லை. ஏனெனில் தமிழ் வெகுஜனப் பண்பாடு அதன் எல்லாக் குறைகளையும் தாண்டி வீரியம் மிக்கது. மாற்றுக் கருத்துகளை வெகுஜனப் பண்பாட்டில் ஊடுருவ விடுவது சமூக நலனுக்கு அவசியம். இத்தகைய பதிவுகளின் முக்கியத்துவம் தீவிர தளத்தில் போதுமான அளவு உணரப்படுவதில்லை.

வெகுஜனத் தளத்தில் வெளிப்படும் ஏதேனும் ஒரு வரிகூட ஒரு வாசகப் பயணத்தின் துவக்கப் புள்ளியாக இருந்துள்ளமைக்குப் பல உதாரணங்கள் உள்ளன. வாசகர்கள் தங்கள் வாசிப்பு அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும்போது வெகுஜன இதழ்களில் வெளிவந்த ஒரு வரி, ஒரு நூலின் பெயர் அல்லது

ஒரு படைப்பாளியைப் பற்றிய குறிப்பு, ஒரு தேடலின் துவக்கமாக அமைந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றனர். பல தீவிர எழுத்தாளர்கள் மற்றும் பண்பாட்டுப் பணியாளர்களின் முதல் அடையாளம் வாசகர் என்பதுதான்.

குஷ்பு மற்றும் சுஹாசினியால் தூண்டப்பட்ட தமிழ்ப் பண்பாட்டு மேளம் உச்சத்தில் இருக்கும் காலம் இது. அரசியல்வாதிகளுடன் ‘மாயக் காம உறுப்புகளை மாட்டிக்கொண்டு அவ்வுறுப்புகளை ஓயாமல் நம்மேல் உரசிக்கொண்டிருக்கும்’ சின்னத்திரை/பெரிய திரை நடிகர் நடிகைகளும் இதழியல் வியாபாரிகளும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு அரிதாரம் பூசிக்கொள்ளும்போது, நடைமுறைத் தமிழ்ப் பண்பாடு என்ன என்பதைப் பார்த்துவிட வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது.

அத்தகைய ஒரு பதிவு ‘கற்பு, கலாச்சாரம், எய்ட்ஸ்’ ஆனந்த விகடன் 4.12.05 இதழில் வெளிவந்துள்ளது. எய்ட்ஸ் பற்றிய தெளிவான புள்ளி விவரங்களோடு ‘எய்ட்ஸ்’ களத்தில் செயல்படும் மருத்துவர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் பிரகாசமான மேற்கோள்களுடன் கச்சிதமாக எழுதப்பட்ட கட்டுரை.

வெகுஜனத் தளத்திலிருந்து தீவிர சூழலுக்கும் பாலமாக இருந்துள்ள த. ஜெயகாந்தன், கி. ரா., சுஜாதா, பாலகுமாரன் போன்ற பலருடைய எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து பிரசுரித்துவரும் இதழ் ‘ஆனந்த விகடன்’. தற்போது பல ஆக்கபூர்வமான விஷயங்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வாசகரைக் கிறங்கடித்துவரும் எஸ். ராமகிருஷ்ணனுக்கும் ‘ஆனந்த விகடன்’ களமாக அமைந்துள்ளது.

‘கற்பு, கலாச்சாரம், எய்ட்ஸ்’ கட்டுரையை எழுதிய த.செ. ஞானவேலுக்கும் ஆனந்த விகடனுக்கும் பாராட்டுகள்.

நாடாளுமன்றத்துக்கு அச்சுறுத்தல்

நாடாளுமன்றக் கட்டடத்தைத் தகர்க்கப்போவதாக அமெரிக்கத் தூதரகத்துக்கு வந்த அனாமதேய மின்னஞ்சல் மிரட்டலையடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், போலீஸ் விசாரணைகள் முதலியவற்றைப் பார்க்கும்போது செப்டம்பர் 11க்குப் பிறகான அமெரிக்க அரசாங்கத்துக்கு இந்திய அரசு எந்த வகையிலும் குறைந்ததல்ல என்ற எண்ணமே ஏற்படுகிறது. இப்படியான மின்னஞ்சல் மிரட்டல்கள் நாட்டில் எழுப்பும் பதற்றமும் அதையொட்டிச் சிறுபான்மை மதத்தவரிடையே அதிகரிக்கும் பாதுகாப்பற்ற உணர்வும் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் மறுப்பெதுவுமில்லை. ஆனால், நாடாளுமன்றக் கட்டடத்துக்கு விடப்பட்ட இந்த அனாமதேய மிரட்டலை விடவும் நாடாளுமன்ற அமைப்புக்குத் தற்போது எழுந்துள்ள மிரட்டலும் அச்சுறுத்தலும் தாம் கூடுதலாக நம் கவனத்தைக் கோருகின்றன.

நமது எம்.பி.கள் கேள்வி கேட்பதற்காக லஞ்சம் பெற்றதை ரகசிய காமிராவில் படம்பிடித்து ஒரு வலைத்தளம் வெளியிட்டதைத் தொடர்ந்து நமது நாடாளுமன்ற அமைப்பின் லட்சணம் அம்பலப்பட்டுள்ளது. பா.ஜ.க. (6 பேர்), பகுஜன் சமாஜ் கட்சி (3 பேர்), காங்கிரஸ், ராஷ்டிரிய ஜனதா தளம் (தலா ஒன்று) ஆகிய கட்சிகளைச் சேர்ந்த அந்தப் பதினொரு எம்.பி.களையும் அந்தந்தக் கட்சிகள் உடனடியாக இடைநீக்கம் செய்துள்ளன. ஒரு விசாரணைக் குழுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களைப் பதவிநீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையை உரத்து எழுப்புவதன் மூலம் தம்மை உத்தமர்களாகக் காட்டிக் கொள்ள மற்ற எம்.பி.கள் முயற்சித்தாலும் அவர்களெல்லாம் 'பிடிபடாததால் யோக்கியர்கள்' என்பது மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தொகுதி மேம்பாட்டு நிதி ஒதுக்கீடு விஷயத்தில் இதே போல் மேலும் சில எம்.பி.கள் மாட்டிக்கொண்டிருப்பது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் லட்சணத்திற்கு மேலும் ஓர் உதாரணம்.

நாடாளுமன்றத்தில் கேள்வி நேரம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது. வேறு வழியாக அறிந்துகொள்ள முடியாத அரசாங்க நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு என்பதோடு மட்டுமின்றி, அரசாங்கக் கொள்கைகள்

கேள்விகளால் வடிவமைக்கப்படுவதும் உண்டு. கேள்வி நேரத்தில் எழுப்பப்படும் வினாக்களுக்கு அளிக்கப்படும் பதில்கள் தவறாக இருந்தால் அது உரிமை மீறலாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படும் என்பதால் அமைச்சர்கள் மிகவும் கவனமாகவே பதிலளித்தாக வேண்டும். இப்படியான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உரிமையைத்தான் நமது எம்.பி.கள் காசுக்கு விற்றிருக்கிறார்கள்.

கேள்விகளை எழுப்பச் செய்து அரசாங்கத்தின் போக்கை அறிந்துகொள்வது வர்த்தகச் சூதாடிகளுக்குத் தேவையாக உள்ளது. அவர்கள் தமது விவாபார நலன்களைக் காக்க இப்படி எம்.பி.களை விலைக்கு வாங்கி நாட்டின் நலனைச் சீரழிக்கிறார்கள். இப்படியான 'தேசத் துரோகம்' இந்தியா குடியரசாக ஆன நாளிலேயே துவங்கிவிட்டது. 1951இல் ஹெச்.ஜி. முட்கல் என்ற காங்கிரஸ் எம்.பி. இப்படிப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு கேள்வி கேட்டதை டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி தலைமையிலான குழு கண்டுபிடித்தது. அவரைப் பதவிநீக்கம் செய்ய வேண்டும் என அன்றைய பிரதமர் நேரு வலியுறுத்தினார். அந்த எம்.பி.யோ ராஜினாமா செய்கிறேன் என்றார். ஆனால் அதை நேரு ஏற்கவில்லை. முட்கல் பதவிநீக்கம் செய்யப்பட்டார். இப்போதும் கூட அதே போல இவர்களின் பதவிகள் பறிக்கப்படலாம். ஆனால் அவர்களது அரசியல் வாழ்க்கை அத்துடன் முடிந்து விடாது. அவர்கள் மீண்டும் தேர்தலில் போட்டியிடுவதை இப்போதுள்ள சட்டங்களால் தடுக்க முடியாது.

லஞ்சம் வாங்கிய எம்.பி.கள் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுப்பதிலும் கூடச் சிக்கல் உள்ளது. ஜார்க்கண்ட் முக்தி மோர்ச்சா எம்.பி.கள் லஞ்சம் பெற்றுக்கொண்டு நாடாளுமன்றத்தில் வாக்களித்தது தொடர்பான வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் அளித்துள்ள தீர்ப்பு இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக உள்ளது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 105(2)இன்படி ஒரு எம்.பி. நாடாளுமன்றத்துக்குள் மேற்கொண்ட செயல்களுக்காக அவரைத் தண்டிக்க முடியாது என அந்தத் தீர்ப்பு கூறுகிறது.

லஞ்சத் தடுப்பு வழக்கின் கீழ் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் மேற்சொன்ன உச்ச நீதிமன்றத்

நிறுவனர் சுந்தர ராமசாமி	ஆலோசனைக் குழு தமிழ்நாடு:	சிங்கப்பூர்: கனகலதா, மு. ந. மூர்த்தி	
ஆசிரியர் குழு	ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி	மலேசியா: சை. பீர் முகமது	
ஆதவன்	ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி	வடிவமைப்பு	
அரவிந்தன்	களந்தை பீர்முகம்மது	கீழுவேளூர் பா. ராமநாதன்	பதிப்பாளர் - ஆசிரியர்
நஞ்சுண்டன்	இலங்கை: எம். ஏ. நு. மான்	தயாரிப்பில் உதவி	எஸ். ஆர். சுந்தரம்
உதவி ஆசிரியர்	இங்கிலாந்து: பத்மநாப அய்யர்	இரா. சக்திவேல்	(கண்ணன்)
திவாகர் ரங்கநாதன்	அமெரிக்கா: கோகுலக் கண்ணன்	கலை	
		சந்தோஷ	

■ தலைமை அலுவலகம்: 669, கே. பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001, தொலைபேசி: 91-4652-278525
தொலைநகல்: 91-4652-231160, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

■ சென்னை அலுவலகம்: பழைய எண் 216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 005.
தொலைபேசி: 91-44-28481662, 91-44-52155972. மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@gmail.com

பாடப்பகம்
மாநக இசை

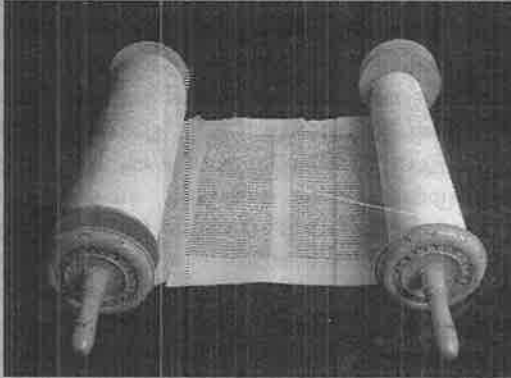
நிறுவனர்:

சுந்தர ராமசாமி

ஜனவரி 2006 • இதழ் 73

தமிழகீர்ப்பு புத்தியிர் தந்த பதிப்புகள்

49-89

- சு. வேங்கடராமன்
- பொ. வேல்சாமி
- அ. கா. பெருமாள்
- தஞ்சை டி. என். இராமச்சந்திரன்
- ராஜ் கௌதமன்
- பெருமாள்முருகன்
- ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்
- பழ. அதியமான்
- ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
- நா. மம்மது

49-89

படைப்பு

சினிமா

37-42

சிறுகதை

18

கோகுலக் கண்ணன்
கவிதைகள்

26

கனிமொழி, ப. முருகன், மஜீத்.
தாண்டவன், ஷாராஜ், சரவணன் 1978.
க. அம்சப்ரியா, ஜனகப்பிரியா

கொங்குதேர் வாழ்க்கை

ராஜமார்த்தாண்டன்
பிரேம்-ரமேஷ்

43

தவமாய் தவமிருந்து

தேவிபாரதி

ஹசீனா

மலர்மன்னன்

பெள்ளுமும் லீபாரணமும் 10-16

பிற

இவச உயிர்கள்
ரவிக்குமார்

பின்னணியும் பரிகாரமும்
பழ. கோமதி நாபகம்

தலைவங்கம்	4
கோணங்கள்	5
கடிதங்கள்	6
விளக்கு விருது	9
உலக வர்த்தகக் கழகம்	35
குஷ்பு: ஓயாத சர்ச்சை	47
விவாதம்: காந்தி	94
கலை: புறம் நாற்பது	99

பதிப்புகள்

அரவானிகளின் நாடகம்	42
அற்றைத்திங்கள்	90
தமிழ் இனி 2000 வெளியீடு	91

சு. ரா.

அஞ்சலிக் கட்டங்கள்
கவிதைகள்

96-98

With Best Compliments from

தீனமலர்

தேசியத் தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai | Vellore | Pondicherry
Erode | Salem | Coimbatore | Tiruchi
Madurai | Tirunelveli | Nagercoil

தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகளும் முக்கிய ஆளுமைகளும் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த பண்பாட்டுச் சூழல், தொடக்க காலப் படைப்பு முயற்சிகள், இலக்கிய நட்புகள் ஆகியவற்றை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

கோவையில் ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்றாம் ஞாயிறு அன்று மாலை அற்றைத் திங்கள் என்னும் தலைப்பில் நடைபெறும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் 2006 ஜனவரி மாதம்

சற்றுச்சூழல் ஆர்வலர், திரை ஆய்வாளர், கட்டுரையாளர்

சு. தியடோர் பாஸ்கரன்

கலந்துகொள்கிறார்

சு. தியடோர் பாஸ்கரன் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் முதுகலை (வரலாறு) பட்டம் பெற்றவர். திரைப்பட வரலாறு, கானூயிர் ஆகிய துறைகளில் முக்கியப் பங்களிப்புகளைச் செய்திருக்கிறார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் தீவிர இதழ்களிலும் வெகுஜன ஊடகங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

நாள்: 15.01.2006 நேரம் : மாலை 6:30 மணி
இடம்: கோவை பாரதீய வித்யா பவன்
582, D.B. சாலை, ஆர்.எஸ். புரம்

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்

சந்தா செலுத்த சில எளிய வழிமுறைகள்

காலச்சுவடுக்கு சந்தா செலுத்த விரும்புவோர் மற்றும் காலச்சுவடு வெளியீடுகளை நேரடியாகப் பெறப் பணம் செலுத்த விரும்புவோருக்கான சில எளிய வழிமுறைகள்.

காலச்சுவடு ICICI வங்கிக் கணக்கு எண் 609505010967

ICICI வங்கியின் எந்த கிளையிலிருந்தும் காலச்சுவடு கணக்கு எண்ணுக்கு சந்தா அல்லது புத்தக விலையைப் பணமாக டெப்பாசிட் செய்யலாம். வங்கி கமிஷன் இல்லை.

பிற வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Kalachuvadu Pathippagam பெயருக்கு காசோலை எழுதி காலச்சுவடு கணக்கு எண் குறிப்பிட்டு உள்ளூர் ICICI வங்கியில் டெப்பாசிட் செய்யலாம். கமிஷன் இல்லை.

ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Kalachuvadu Pathippagam பெயருக்கு செக் எழுதி காலச்சுவடு கணக்கு எண் குறிப்பிட்டு பணம் transfer செய்துவிடலாம். கமிஷன் இல்லை.

Internet வழி காலச்சுவடு கணக்குக்குப் பணம் செலுத்தலாம். தனி கமிஷன் உண்டு.

சில குறிப்பிட்ட பெரிய நகரங்களில் தொலைபேசி வழி (Phone Banking) பணம் செலுத்தும் வசதி உண்டு. ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Phone Banking வழி பணம் செலுத்தலாம். இதற்கும் கமிஷன் உண்டு.

ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் வரைவோலை (Draft) எடுப்பதற்குப் பதில் ICICI வங்கியின் Payable at par at all branches of ICICI Bank in India cheque எழுதி காலச்சுவடு முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

anyindian.com இணைய தளம் வழியாகவும் சந்தா செலுத்தலாம்.

மேற்படி வழிமுறைகளில் பணம் அனுப்புவவர்கள் செலுத்தப்பட்ட தொகை, தேதி, இடம், நாள் மற்றும் தேவைகளைக் குறிப்பிட்டு காலச்சுவடு தலைமை அலுவலக முகவரிக்கு கடிதம் எழுதவேண்டுகிறோம். அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

காலச்சுவடு விளம்பரக் கட்டணம்

	ரூ.
பின் அட்டை (multi colour) :	10000
உள் அட்டை (multi colour) :	5000
உள் பக்கம் கவர் :	5000
முழுப் பக்கம் :	2500
அரைப் பக்கம் :	1250
ஒரு பத்தி (1/3 பக்கம்) :	750
கால் பக்கம் :	650

புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 25% தள்ளுபடி உண்டு. ஒரு வருடம் (12 இதழ்கள்) தொடர்ந்து வரும் புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 50% தள்ளுபடி.

புத்தக (சிறு) விளம்பரம்

ஒரு நூலின் முக்கிய விவரங்கள் தவிர சிறு குறிப்பும் (25 வார்த்தைக்குள்) இடம் பெறும். விளம்பரக் கட்டணம் நூல் ஒன்றிற்கு ரூ.125 மட்டுமே.

அளவு : 5 x 9 செ.மீ

காலச்சுவடு சிறப்புத் திட்டங்கள்

- ❖ காலச்சுவடு தனி இதழ் ரூ.15. ஆண்டுச் சந்தா ரூ.140. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.240. ஐந்தாண்டுச் சந்தா ரூ.600. மாணவர் ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 75 (அடையாள அட்டையின் ஒளிநகலை அனுப்புக.)
- ❖ வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 600. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.1000. ஐந்தாண்டுச் சந்தா US\$ 75.
- ❖ காலச்சுவடு ஆயுள் சந்தா ரூ.2500. அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆயுள் சந்தா US\$ 250. ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ரூ.500க்கான காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ❖ மூன்று வாசகர்களை சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டப்படி ஆண்டுச் சந்தா, இரண்டாண்டுச் சந்தா, ஐந்தாண்டுச் சந்தா, மாணவர் சந்தா, ஆயுள் சந்தா ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும் அதற்கு இணையான ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ ரூ.500க்குக் காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை எங்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்குக் காலச்சுவடு ஓராண்டுச் சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு 6 (பழைய) இருமாத இதழ்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இதை இந்தியாவில் இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு மூலமாக அனுப்பலாம். பழைய இதழ்கள் கையிருப்பை அனுசரித்து வழங்கப்படும்.

சந்தாத் தொகையை Kalachuvadu என்ற பெயரில் பணவிடையாகவோ, வரைவோலையாகவோ நாகர்கோவில் / சென்னை வங்கிக் காசோலையாகவோ அனுப்புக. இதரக் காசோலைக்கு ரூ. 40 சேர்த்து அனுப்புக.

தலைமை அலுவலகம்

669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001
 தொலைபேசி: 04652 278525
 தொலைநகல்: 04652 231160
 மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

சென்னை அலுவலகம்

216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை,
 திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005
 தொலைபேசி: 28481662, 55686039
 மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@gmail.com

காலச்சுவடு 2005 வெளியீடுகள்

பாரதியின் கடிதங்கள்

ரா. அ. பத்மநாபன்
விலை ரூ. 50 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 55)

கல்வி கற்பதற்கு எட்டயபுரம் அரண்மனையின் பொருளுதவி வேண்டி, பதினைந்து வயதுச் சிறுவனாக எழுதிய கவிதைக் கடிதம் முதல், இறப்பதற்குக் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு குத்தி கேசவப் பிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதம் வரை, பாரதி எழுதிய இருபத்துமூன்று கடிதங்களின் அரிய தொகுப்பு இந்நூல்.

பாரதி புதையல் திரட்டுகள், சித்திரபாரதி ஆகிய நூல்களை வழங்கிய பாரதி அறிஞர் ரா. அ. பத்மநாபன் (1917) அவர்களின் முயற்சியில் உருவான நூலின் செப்பமான புதிய பதிப்பு.

தமிழகத்தில் அடிமைமுறை (ஆய்வு நூல்)

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்
விலை ரூ.80 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 85)

மன்னர்களை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்படும் மரபுவழி வரலாற்றுக்கு மாற்றாக உருவாகியுள்ள விளிம்பு நிலை வரலாற்றில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் படிக்கவேண்டிய நூல். சங்க காலம் தொடங்கி வெள்ளையர் ஆட்சிக்காலம் முடிய தமிழ்நாட்டில் நிலவிய அடிமை முறையை, கல்

வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஓலைச்சுவடிகள், காகித ஆவணங்கள், இலக்கியம் ஆகியனவற்றின் துணையுடன் ஆராய்கிறது இந்நூல்.

வடு

(சுயசரிதை)

கே. ஏ. குணசேகரன்
விலை ரூ. 65 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 70)

கே. ஏ. குணசேகரனின் 'வடு' அவர் அனுபவங்களின் தொகுப்பாக மட்டுமின்றி அந்தக் காலத்தின் பதிவாகவும் இருக்கிறது. ஆசிரியராக வேலை பார்த்தபோதிலும் தன்னைப் படிக்க வைக்கத் தனது தந்தை பட்ட சிரமங்களைச் சொல்லும் போதும், அந்தக் காலத்திலேயே எட்டாம் வகுப்புவரை படித்திருந்த தனது தாய் சினிமாக் கொட்டகையில் டிக்கெட் கொடுத்து, விறகு வெட்டி விற்று, புல்லறுத்து விற்றுத் தங்களைக் காப்பாற்றியதைச் சொல்லும் போதும், காலை வேளைகளில் ஊறவைத்த புளியங்கொட்டைகளைத் தின்று பசியாறியதைச் சொல்லும் போதும் நம்மிடம் இரக்கத்தைக் கோராத, ஆனால் நம் நெஞ்சின் ஆழத்தைத் தொடுகிற ஆற்றலைக் குணசேகரனின் மொழி பெற்றுள்ளது.

இரட்டைமலை சீனிவாசனின் 'ஜீவிய சரித்திர சுருக்கம்' (1939) வெளிவந்த பிறகு தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் தலித் சுயசரிதை நூல் இது.

முன்னுரையில் ரவிக்குமார்

அழிவற்றது

(புதிய சிறுகதைகள்)

அசோகமித்திரன்
விலை ரூ. 60 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 65)

ஐம்பது ஆண்டுகளாக எழுதிக் கொண்டிருக்கும் அசோகமித்திரனின் அண்மைக் காலச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. அசோகமித்திரனின் ஆகி வந்த களங்களான செகிந்திராபாத், சென்னை நகரங்களில் நடைபெறும் கதைகளும் அயோவாவைக் களமாகக் கொண்ட ஒரு கதையும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒருவித விலகலுடன் வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் அசோகமித்திரன், துல்லியமும் தீவிரமும் குன்றாமல் வாழ்வைப் பதிவுசெய்கிறார். இதுவரை எந்தத் தொகுப்பிலும் இடம்பெறாத இந்தக் கதைகள் அசோகமித்திரன் கதையலகின் பல்வேறு கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றன.

கூடை என்கிற கோட்டான் இடப் பெயர்ச்சியில் ஆர்வமில்லாத பறவை. மிகுந்த வலிமை கொண்டது எனினும் அந்த வலிமையைத் தன் உணவுக்காக அன்றி வேறு சமயங்களில் பெரிதும் பயன்படுத்துவதில்லை. இருளில் வெளிவந்து உலவும் இயல்புடையது. பகலிலோ அஞ்சி ஒடுங்கித் தன் பொந்துக்குள் கிடக்கும். கூடையின் தோற்றத்தை அருவருப்பாகப் பார்ப்பதும், கோரம் என்று முத்திரை குத்துவதும்,

அதைக் காணுதலையும் அதன் குரல் ஒலி கேட்பதையும் அபசகுனம் என்று கருதுவதும், இந்தச் சமூகத்தில் பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்து வரும் பொதுப் புத்தி. கூடையைத் தலித்துகளுக்கான குறியீடாக்கி சமகாலத் தலித் வாழ்க்கையைப் படைப்பாக உருவாக்குவதில் பெரும் வெற்றி கண்டிருக்கிறார் சோ. தர்மன்.

கூடை

(நாவல்)

சோ. தர்மன்
விலை ரூ. 175 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 175)

எனது இந்தியா (கட்டுரைகள்)

ஜிம் கார்பெட்

தமிழில்: யுவன் சந்திரசேகர்
விலை ரூ. 125 (வி.பி.பி.யில் ரூ.125)

சாகச விழைவுக்குச் சமமாக அற உணர்வும் கொண்ட வேட்டைக்காரர் ஜிம் கார்பெட். விலங்குகளைத் தாழ்வாகக் கருதும் சராசரி மனித சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டவர். மனிதர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாத விலங்குகளை வேட்டை இன்பம் கருதிக்

கொல்லத் துணியாதவர். முழுநேர எழுத்தாளருக்குரிய அவதானிப்பும் எழுத்தில் முதிர்ச்சியும் கொண்டவர். வனங்களையும் மனங்களையும் மிக நேர்த்தியாகச் சித்தரிப்பவர். அவரது படைப்புகளை வேட்டை இலக்கியம் என்று வகைப்படுத்தலாம்.

நிழல் முற்றம்

(நாவல்)

பெருமாள் முருகன்
விலை ரூ. 70 (வி.பி.பி.யில் ரூ.75)

சினிமா காட்சிகளை எட்டடர் கத்தரித்து நீக்கும் சேர்க்கும் பாணியை நாவலுக்குரிய பாணியாய் உருமாற்றி, வார்த்தைகளைப் பேசும் காட்சிகளாக முருகன் அமைத்துள்ளது இந்நாவலின் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். வாழ்க்கையின் கனத்தையும் கலைஞரின் படைப்பாற்றலையும் இணைக்கும் புள்ளியாக நாவலின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. முருகன் பேணும் எழுத்துக்கட்டுப்பாடும் சொற்களை விரயப்படுத்த விரும்பாத அவரது கலைத் தன்மையும் 'நிழல் முற்ற'த்தைக் கச்சிதமான கதை உலகமாக ஆக்குவதில் கைகொடுக்கின்றன.

துயர்மிகு வரிகளை

இன்றிரவு

நான் எழுதலாம்

பாப்லோ நெருடா கவிதைகள்

தமிழில்: சலபதி

விலை ரூ. 40 (வி.பி.பி.யில் ரூ.50)

என் கவிதைகள்

கவிதைகளைத்

தீன்பதில்லை . . .

வாழ்க்கையை நான்

வாழ்க்கையிலிருந்தே

கற்றுக்கொண்டேன்.

காதலை ஒரு முத்தத்திலிருந்து கற்றேன்.

காதல், இருத்தலியல் வேதனை, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, அரசியல் எனப் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த பாப்லோ நெருடா கவிதைகள், சலபதியின் நேர்த்தியான, நம்பகமான மொழிபெயர்ப்பில்.

கனவுப் புத்தகம்

(சிறுகதைகள்)

ஜே. பி. சாணக்யா

விலை ரூ.90 (வி.பி.பி.யில் ரூ.95)

தீவிரமான பாலியல் பிரக்ஞை கொண்ட பெண், ஆண்மை உணர்வு அவமானப்படுத்தப்படுவதன் விளைவாகக் கொலை வெறி கொள்ளும் சிலம்பாட்டக் கலைஞன், வேலை வாய்ப்பின் பொருட்டு அவமானத்தை வலிந்து ஏற்கும் இளம் கணவன்,

சக்களத்திகளாகி மோதிக் கொள்ளும் தாயும் மகளும் என வாழ்வின் அனைத்து விளிம்புகளிலிருந்தும் வெளிப்படுகிறார்கள் கதைமாந்தர்கள். படைப்பாளியின் எழுதுகோல் சிலம்பாட்டக் கலைஞரின் கைச்சிலம்பாக மாறி வாழ்வின் சொற்களை வெளியெங்கும் நிறைக்கிறது. கவித்துவமும் செறிவும் நிரம்பிய சொற்கள் உருவாக்கும் வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் தமிழின் பரந்த புனைவு வெளிப் பரப்பில் பிரத்யேக அடையாளத்துடன் உயிர் பெறுகின்றன.

சிறந்த சிறுகதைக்கான 'கதா' விருது பெற்ற சாணக்யாவின் இரண்டாம் தொகுப்பு இது.

முதல் 74 கவிதைகள்

எம். யுவன்

விலை ரூ.50 (வி.பி.பி.யில் ரூ.55)

தனிமனித உறவுநிலைகளில் உண்டாகும் முரண்கள் மற்றும் பிறழ்வுகளைப் பேசும் கவிதைகளில் உணர்ச்சியின் தழுதழுப்பு வெளிப்படையாகவும், எளிதில் தொற்றக் கூடியதாகவும் இருக்கும். அறிவார்த்தத்தின் பாதையில் தொடர்ந்து சென்று, மேற்செல்ல இடமின்றி முட்டி நிற்கும் கவிதைகள் உருவாக்கும்

அனுபவமும் உணர்ச்சிபூர்வமானதுதான் - ஆனால், ஏற்கனவே அறியப்பட்ட அர்த்தத்தில் அல்ல. தர்க்கத்தின் பாதையில் வளர்ந்து சென்று தர்க்கமுறிவின் காரணமாக உருவாகும் கையறுநிலையைச் சந்திப்பதே என் பெரும்பாலான கவிதைகளின் முயற்சியாக இருந்திருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது.

எம். யுவன்

கடக்க வேண்டிய இரவு

(கவிதைகள்)

புதுவை இளவேனில்

விலை ரூ.40 (வி.பி.பி.யில் ரூ.50)

ஒரு கவிருளுக்குச் சொல் எப்படியோ அப்படித்தான் ஒரு புகைப்படக் கலைஞனுக்கு ஒளி. சொல் என்னும்போது மெளனத்தையும் நாம் சேர்த்தே அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறோம். அப்படித்தான் ஒளி என்பதோடு நிழலையும் நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இளவேனிலின் கவிதைகளை அவரது புகைப் படங்களிலிருந்து பிரித்துப் புரிந்துகொள்வது கடினம். அவர் ஒரு புகைப்படக் கலைஞர் என்பதால் இப்படிச் சொல்லவில்லை. அவரது புகைப்படங்களில் ஏறியிருக்கும் கவித்துவத்தையும், சொற்களில் ஊடுருவியிருக்கும் புகைப்படத்தின் கூறுகளையும் புரிந்துகொண்டதால் இதைக் கூறுகிறேன்.

முன்னுரையில் ரவிக்குமார்

நீலி (கவிதைகள்)

மாலதி மைத்ரி
விலை ரூ.40 (வி.பி.பி.யில் ரூ.50)

தனக்கேயான கவிதை மொழியைக் கண்டடைந்து எழுதிவரும் மாலதி மைத்ரியின் மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதி இது. ஒரு பார்வையாளரின் வெளிப்பாடுகளாக அல்லாமல் பங்கேற்பாளரின் அனுபவங்களாகவே இவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. அகமன வோட்டங்களை

மட்டுமல்லாமல் சமூகப் பார்வையையும் கவிதையாக்குவதில் திறன் கொண்டவர். குறுகிய காலத்துக்குள்ளாகவே வெளிப்பாட்டு முறையில் அவர் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு வருவதை இத்தொகுப்பு பிலுள்ள கவிதைகள் உறுதி செய்கின்றன.

பொய்த்தேவு (நாவல்)

க.நா. சுப்ரமணியம்
விலை ரூ.150 (வி.பி.பி.யில் ரூ.150)

சமூக அந்தஸ்தில் அந்தணர் முதல் தீண்டாதார்வரை, நாசூக்கு நாராயணர்கள் முதல் ரஷ்டிகள்வரை, நிலச் சுவாந்தார்கள் முதல் பிச்சைக்காரர்கள், பாலியல் தொழிலாளிகள்வரை வெவ்வேறு தளங்களில் பிரிந்தும் இணைந்தும் உருவாகும் சமூக உறவுக் கண்ணிகளைச் சுருக்கமாகவும் நுட்பமாகவும் கோடிகாட்டுகிறது இந் நாவல். சமூக அமைப்பின் அதிகார அடுக்குகள் பற்றிய துல்லியமான படப்பிடிப்பும் இதில் உள்ளது. இரண்டு மூன்று தலைமுறைக்குச் சொத்து சேர்த்து வைத்திருப்பவர்களும், ஆண்டவனை கதி என்று கிடப்பவர்களும் நாவலில் உதிரிகளாக வந்து போகையில் ரஷ்டிகளும் கீழ்த்தட்டு மக்களும் கூடுதலான கவனம் பெறுகிறார்கள். நாவலின் மையமான கதா மாந்தர்களும் அவர்கள் பேணும் ஒழுக்கமும் சமூகத்தின் மையத்தை அல்லாமல் விளிம்பு நிலைகளைப் பிரதிபலிப்பது தற்செயலானதாக இருக்க முடியாது. சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டுகள் குறித்த நாவலாசிரியரின் அக்கறையின் வெளிப்பாடாகவே இருக்க முடியும். தவிர, ஒரு உணரின் வரலாறு என்பது அவ்வூரின் 'சிறந்த' மனிதர்கள் வரலாறு மட்டும் அல்ல என்ற பார்வையையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது.

அரவிந்தன்

பிள்ளை விளையாட்டு

(கவிதைகள்)
குவளைக் கண்ணன்
விலை ரூ.40 (வி.பி.பி.யில் ரூ.50)

தற்கணத்தில் தன்னை இழந்து விடும் சிறுகுழந்தையின் இயல்பான தீவிரத் தன்மை வெளிப்படும் இக் கவிதைகளில் தீவிரமான ஒரு மனத்தின் இயல்பான கணங்களுடைய குழந்தைமையும் மிளிக்கின்றது.

முன்னுரையில் ஆனந்த்

மாபெரும் சூதாட்டம்

(சிறுகதைகள்)
சுரேஷ் குமார இந்திரஜித்
விலை ரூ.125 (வி.பி.பி.யில் ரூ.125)

நவீன தமிழ்ச் சிறுகதைப் பரப்பின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்திய சில படைப்பாளிகளில் ஒருவர், சுரேஷ் குமார இந்திரஜித். முன்னோடிகளின் பாதிப்பு இல்லாமல் சுயமான தடத்தில் செல்கிறார். இவருடைய கதைகளில் நிகழ்வு களுக்கும் உள்மனவோட்டத்துக்கு மிடையேயான தருணங்கள் சிருஷ்டி கரமான புனைவுகளாக உருவாகின்றன; வாழ்க்கையின், உறவுகளின் மர்மங்கள் மாயப் புனைவுகளாக வெளிப்படுகின்றன.

2005 வரை சுரேஷ் குமார இந்திரஜித் எழுதிய கதைகளின் தொகுப்பு இது.

உ.வே. சா.

பன்முக ஆளுமையின்
பேருருவம் (கட்டுரைத் தொகுப்பு)
தொகுப்பாசிரியர் : பெருமாள் முருகன்
விலை ரூ. 100 (வி.பி.பி.யில் ரூ.100)

பழந்தமிழ் நூல் பதிப்பு வரலாற்றில் நிலைபெறுடைய பெயர் உ. வே. சாமி நாதையார். பதிப்பு நுட்பங்களைத் தம் அனுபவத்தின் மூலமாக அறிந்து செம்மையாகச் செய்த அவர் பல்வேறு தளங்களில் ஆளுமை கொண்டவர்.

மிகுந்த புலமையாளர், உரையாசிரியர், உரைநடை எழுத்தாளர், தம் காலச் செய்திகளைப் பதிவாக்குவதில் பெரு விருப்புடைய ஆவணக்காரர், சிறந்த ஆசிரியர் என அவரைப் பலவாறு கணிக்கலாம். அவர் தம் துறை சார்ந்த சார்புகளும் உடையவர்.

அவரையும் அவரது பணிகளையும் மதிப்பிடும் கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ள இந்நூலில், தமிழ் ஆய்வுக் களத்தில் நல்ல பங்களிப்புகளைச் செய்த அறிஞர்களின் கட்டுரைகளும் சம கால எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளும் ஒருசேரத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன.

சந்திர ராமசாமி கவிதைகள்

விலை ரூ.125 (வி.பி.பி.யில் ரூ.125)

சந்திர ராமசாமியின் பாடுபொருட்கள் சமகால வாழ்வைச் சார்ந்தவை. கடந்த காலத்தின் கீர்த்தியையோ எதிர்காலத்தின் கணவையோ அவை கவிதைப் பொருட்களாகப் பெரும்பாலும் ஏற்பதில்லை. நிகழ்காலத்தின் நடப்பு பற்றியும் அதில் மறைந்திருக்கும் சிக்கல்கள் சிறுமைகள் புதிர்கள் வியப்புகள் ஆகியவற்றையும் அலசுகின்றன. அலசலின் முத்தாய்ப்பாக சமகால வாழ்வு சார்ந்த ஒரு கருத்து நிலையை வந்தடைகின்றன. அந்தக் கருத்தாக்க நிலை அவரே குறிப்பிடாதுபோல கோட்பாடுகள் சார்ந்து அமைவதல்ல.

சுருமாரன்

புதுமைப்பித்தன் கதைகள்:

சு.ரா. குறிப்பேடு

விலை ரூ.175 (வி.பி.பி.யில் ரூ.175)

'புதுமைப்பித்தன் கதைகள்' செம்பதிப்பின் (பதிப்பாசிரியர் : ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி) முன்னுரையாக அமைந்த 'புதுமைப்பித்தன் : ஆளுமையும் ஆக்கங்களும்' கட்டுரையை எழுதுவதற்காகப் புதுமைப்பித்தனின் அனைத்துக் கதைகளையும் மீண்டும் படித்து, 1999இன் ஆரம்பத்தில் சுந்தர ராமசாமி புதிய கோணத்தில் தயார் செய்த விமர்சனக் குறிப்புகள்.

இந்தக் குறிப்புகளை விரிவுபடுத்தி, 'புதுமை, சுந்தரிரம், நூதனம், எளிமை, வாசகனுடன் மனம்திறந்து பேசுதல் போன்ற குணங்களைக் கொண்டிருக்கும்' வகையில் விரிவான விமர்சன நூலொன்றையும் எழுத சுந்தர ராமசாமி திட்டமிட்டிருந்தார். 'எழுத்தாளர் குறிப்பேடு' (writer's notebook) என்ற வகைமையில் தமிழில் வெளிவரும் முதல் நூல் இது.

இலக்கிய வடிவமொன்றைப் படமாக்க முற்படும்போது, திரைக்கதை இன்றியமையாத ஒன்றாகின்றது. திரைப்படத்தின் வடிவத்தைத் (structure) திரைக்கதை தீர்மானிக்கிறது. திரைக்கதை, திரை வசனத்திலிருந்து வேறுபட்டது. தமிழில் அண்மைக்காலத்தில்தான் திரைக்கதை நூல் வடிவில் அச்சேற ஆரம்பித்திருக்கின்றது. வெங்கட் சாமிநாதன் எழுதிய அக்கராரத்தில் கழுதை என்ற படத்தின் திரைக்கதை இந்த விஷயத்தில் ஒரு முன்னோடி. இதன்

பின்னர்தான் திரைக்கதைக்கும் வசனத்திற்கும் உள்ள

வாழும் கணங்கள்

(படைப்புகளின் தொகுப்பு)

சுந்தர ராமசாமி

விலை ரூ.125 (வி.பி.பி.யில் ரூ.125)

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமது எழுத்துகள் மூலம் தமிழ் வாழ்வில் ஆழ்ந்த சலனங்களை ஏற்படுத்தியவர் சுந்தர ராமசாமி.

தமது இறுதி காலத்தில் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஆங்கில நாளிதழ், புதிய பார்வை, காலச்சுவடு, இந்தியா டுடே, காலம் ஆகிய இதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், உரைகள், ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை, நாட்குறிப்புகள், எழுதத் திட்டமிட்டிருந்த அடுத்த படைப்புப் பற்றிய குறிப்புகள் ஆகியவை அடங்கிய தொகுப்பு இது.

வேறுபாட்டைத் தமிழ் வாசகர்கள் உணர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

. . . திரைக்கதையை நூலாகக் கொண்டுவருவதின் பயன் என்ன? ஒரு திரைப்படத்தை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள, ஆய்வுசெய்யத் திரைக்கதை உதவும். தனி வாசிப்பிற்கும் இது பயன்படும். பெர்க்மெனின் எல்லாப் படங்களின் திரைக்கதைகளும் புத்தக வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. தமிழிலும் அம்மாதிரியான நூல்கள் வர ஆரம்பித்திருப்பது மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி. திரைக்கதை என்பது படமெடுக்கும்முன் இயக்குநர் தயாரிக்கும் வரைபடம். சில படங்கள் வணிக வெற்றி பெற்றபின் அதன் திரைக்கதை என்ற ஒன்றை எழுதி வெளியிடுகிறார்கள் சிலர் என்பதையும், அம்ஷன் குமாரின் இப்படைப்பு அந்த ரகத்தைச் சேர்ந்ததல்ல என்பதையும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். திரைக்கதை எழுத முற்படுவோரும் தமிழ்த் திரையைக் கூர்ந்து நோக்குவோரும் இந்நூலை நிச்சயம் வரவேற்பார்கள். சினிமா ரசனை வளர இந்நூல் உதவும்.

சு. தியடோர் பாஸ்கரன்

காலச்சுவடு 2005 மறுபதிப்புகள்

வாடிவாசல்

(நாவல்)

சி. சு. செல்லப்பா
ரூ. 40 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 50)

ஜெல்லிக்கட்டு ஒரு வீர நாடகம். அது விளையாட்டும்கூட. புய வலு, தொழில் நுட்பம், சாமர்த்தியம் எல்லாம் அதுக்கு வேண்டும். தான் போராடுவது மனிதனுடன் அல்ல, ரோஷமூட்டப்பட்ட ஒரு மிருகத்துடன் என்பதை ஞாபகத்தில் கொண்டு வாடிவாசலில் நிற்க வேண்டும் மாடு அணைப்பவன். அந்த இடத்தில் மரணம்தான் மனிதனுக்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கும். காளைக்குத் தன்னோடு மனுஷன் விளையாடுகிறான் என்று தெரியாது. அதற்கு விளையாட்டிலும் அக்கறை இல்லை. அதை மையமாக வைத்துப் புனைப்பட்ட இந்தக் கதையில் ஜெல்லிக்கட்டு பற்றிய வர்ணனை தத்ரூபமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நுட்பமாகவும் கூட.

புலிநகக் கொன்றை

(நாவல்)

பி. ஏ. கிருஷ்ணன்
ரூ. 175 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 175)

தென் தமிழ் நாட்டில் வசித்த தென் கலை ஐயங்கார் குடும்பம் ஒன்றின் நான்கு தலைமுறைகளின் வாழ்க்கை, இந்த நாவலில் படர்ந்து விரிகிறது. படுத்த படுக்கையாக இருக்கும் பொன்னா பாட்டி தன் நினைவுகளுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறாள். சிதறுண்டு போன, மங்கலான அவளது உலகினுள் அவளது கொள்ளுப் பேரன்களான நம்பியும் கண்ணனும் பிரவேசிக்கிறார்கள். மரணத்தின் மடியிலும் மறதியின் இருளிலும் புதைந்துபோன தமது மூதாதையரின் வாழ்வைத் தோண்டி எடுக்கிறது அவர்களது தேடல்.

பி.ஏ. கிருஷ்ணன் இந்நாவலை முதலில் ஆங்கிலத்தில் *The Tiger Claw Tree* என்ற பெயரில் எழுதினார். அது பெங்களூரின் வெளியீடாக 1998இல் வெளிவந்தது. அதை அவரே இப்போது தமிழில் எழுதியிருக்கிறார். கிருஷ்ணனின் முதல் நாவல் இது.

இவை என் உரைகள்

சுந்தர ராமசாமி
ரூ. 150 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 150)

எழுத்தைத் தன் இயல்பான வெளிப்பாட்டு ஊடகமாகக் கொண்ட சுந்தர ராமசாமி பேச்சிலும் தனது படைப்பாளுமையையும் சிந்தனை வீச்சையும் வெளிப்படுத்தி வருகிறார். ஐம்பதாண்டுகளுக்கு மேல் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் அவர் கருத்தரங்குகளிலும் கூட்டங்களிலும் ஆற்றிய உரைகளின் தொகுப்பு இது

1987 முதல் 2002வரை சு.ரா. ஆற்றிய உரைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை முதல் முறையாகப் பிரசுரம் பெறுகின்றன.

இலக்கியம், சமூகப் பிரச்சினைகள், பண்பாடு, திரைப்படம் எனப் பல பொருள்களை மையமாகக்கொண்ட உரைகள் இவை.

தலித்திய விமர்சனக் கட்டுரைகள்

ராஜ் கௌதமன்
ரூ. 90 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 95)

இத்தொகுப்பிலுள்ள கட்டுரைகள் கடந்த பத்தாண்டுகளில் தனிப்பிரசுரமாகவும் பத்திரிகைகளுக்காகவும் கருத்தரங்குகளில் வாசிப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்டவை. குறிப்பிடத்தக்க சில நூல்களுக்கு

விரிவாக எழுதப்பட்ட விமர்சனக் கட்டுரைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரைகள் அனைத்திலும் ஊடுபாவாக இழைந்து செல்வது அக்காலகட்டத்தில் விவாதங்களினூடாக மேலெழுந்து வந்த தலித்திய விமர்சனத் சிந்தனை. முந்தைய பத்தாண்டு காலத்தில் தலித்திய விமர்சனக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துக்கொள்வதற்கு இந்நூல் தனது பங்களிப்பை ஆற்றக்கூடும்.

புதுமைப்பித்தன் கதைகள்

(ப.ஆ.) ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி
ரூ. 350 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 350)

2000இல் முதலில் வெளியான இம்முதல் தொகுப்பில் புதுமைப்பித்தன் கதைகள் அனைத்தும் இடம்பெறுகின்றன. காலவரிசையில் கதைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதன்முதலில் இக்கதைகள் வெளியான இதழ்களோடும் புதுமைப்பித்தன் காலத்தில் வெளியான முதல் பதிப்புகளோடும் ஒப்பிடப்பட்டு, திருத்தமான பாடத்தோடு இந்நூல் அமைந்துள்ளது. பின்னிணைப்புகளில், கதைகளை வெளியிடப் புதுமைப்பித்தன் பயன்படுத்திய புனைபெயர்கள், பதிப்புக் குறிப்புகள், பாட வேறுபாடுகள் முதலானவை இடம்பெறுகின்றன. பல்லாண்டுக்கால ஆராய்ச்சியில் உருவாகியுள்ள தொகுப்பு இது. செம்பதிப்பு எனச் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுவிட்ட இத்தொகுப்பின் மூன்றாம் பதிப்பு இது. பல புதிய செய்திகளும் திருத்தங்களும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தோட்டியின் மகன் (நாவல்)

தகழி சிவசங்கரப் பிள்ளை
தமிழில்: சுந்தர ராமசாமி
ரூ. 75 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 80)

‘தோட்டியின் மகன்’ படித்த போது விருப்பமும் வியப்பும் மனதில் அலைமோதின. வெளியுலகத்துக்கே தெரியாத ஒரு இருண்ட வாழ்க்கையினூடே எப்படி இவ்வளவு இவ்வளவு சகஜமாகப் புகுந்து மன உணர்ச்சிகளை அள்ளிக் கொண்டு வர முடிகிறது? தகழி வெளிப்படுத்தியிருப்பது தோட்டிகளின் வாழ்க்கை சார்ந்த தகவல்களை அல்ல என்பதையும் காலம் அவர்களது அடிமனங்களில் மூட்டும் நெருப்பு என்பதையும் உணர்ந்தபோது மிகுந்த வியப்பு ஏற்பட்டது. கொடுமையில் மனம் கொள்ளும் கோபத்தில், ரத்தத்தில் உஷ்ணம் ஏறாமல் என்னால் அப்போதெல்லாம் ‘தோட்டியின் மகன்’னின் எந்தப் பக்கத்தையும் படிக்க முடிந்ததில்லை.

முன்னுரையில் சுந்தர ராமசாமி

இதம் தந்த வரிகள்

கு. அழகிரிசாமி - சுந்தர
ராமசாமி கடிதங்கள்
ரூ. 45 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 55)

நவீனத் தமிழின் முக்கியப் படைப் பாளிகளான கு. அழகிரிசாமியும் சுந்தர ராமசாமியும் பரிமாறிக் கொண்ட சில கடிதங்களின் தொகுப்பு இந்நூல். அஞ்சலட்டை ஐந்து பைசாவாகவும் இன்லேண்ட் பத்துப் பைசாவாகவும் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் இவை. இவர்கள் இருவரது படைப்புகளிலும் ஈடுபாடு கொண்ட வாசகர்கள் இவர்களின் கதை, கட்டுரைகளில் வெளிப்படாத இலக்கியம், வாழ்க்கை குறித்த பார்வைகளை அறிய இத்தொகுப்பு வகைசெய்கிறது.

நினைவோடை

க.நா.சு.
சுந்தர ராமசாமி
ரூ. 50 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 55)

இளமைக்காலத்தில் புதுமைப்பித்தனுக்கு அடுத்தபடியாக சுந்தர ராமசாமியை ஈர்த்த இலக்கிய ஆளுமை க.நா.சு. எழுத்தை மட்டுமே பிடிமானதாகக் கொண்ட க.நா.சு.வின் நாடோடி வாழ்க்கையின் அலட்சியமான பக்கங்கள் சு.ரா.வின் நினைவுகளினூடே விரிகின்றன. க.நா.சு மீது தான் வைத்திருந்த அன்பும் மதிப்பும் தோய்ந்த நட்புக்குச் சலுகையளிக்காமல் சு.ரா. கூறிச் செல்லும் விமர்சனங்களையும் இந்நூலில் காணலாம்.

படைப்புகளிலும் ஈடுபாடு கொண்ட வாசகர்கள் இவர்களின் கதை, கட்டுரைகளில் வெளிப்படாத இலக்கியம், வாழ்க்கை குறித்த பார்வைகளை அறிய இத்தொகுப்பு வகைசெய்கிறது.

நினைவோடை

கிருஷ்ணன் நம்பி
சுந்தர ராமசாமி
ரூ. 70 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 75)

சுந்தர ராமசாமி தன் கதையைப் பேசும் போதும் எழுதும்போதும் நட்பு சார்ந்த உரிமையோடு ஒருமையில் அழைக்கும் ஒரே நபர் கிருஷ்ணன் நம்பி. இந்நூல் நம்பியுடனான சு.ரா.வின் அனுபவங்களின் பதிவு. சு.ரா.வுக்கும் நம்பிக்குமிடையே நிகழ்ந்த விநோதமான அறிமுகம், தங்களை முட்டிக்கொண்டிருந்த மனநெருக்கடிக்கு ஆறுதலாக ஒருவருக்கொருவர் மாறியது, அந்த உறவில் விழுந்த முடிச்சுகள், நம்பிக்கு சரளமாகக் கைவந்த ஹாஸ்யம், அவர் தமிழ் வாசகர்களுக்குத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ள மட்டும் அனுமதித்த அகால மரணம் போன்றவை இதில் பேசப்படுகின்றன.

நினைவோடை

சி. சு. செல்லப்பா
சுந்தர ராமசாமி
ரூ. 40 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 50)

பரஸ்பர நேசத்தின் ஈரம் படராத நட்பு என்று சுந்தர ராமசாமி - சி.சு. செல்லப்பா இடையிலான உறவைச் சொல்லலாம். சிநேகத்தை விட விசுவாசத்தையே தன்னிடம் எதிர்பார்த்த சி.சு. செல்லப்பாவுடனான உறவில் ஏதேனும் ஒரு முரண்பாடு சு.ரா.வுக்கு உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. 'எழுத்து' பத்திரிகைக்காக சி.சு. செல்லப்பாவிடமிருந்து வெளிப்பட்ட அசுர உழைப்பு, பிரமிள் மீது அவர் கொண்ட அளவுக்கதிகமான அக்கறை உட்பட சி.சு. செல்லப்பாவின் ஆளுமை அதற்குரிய நிறை குறைகளுடன் இதில் நினைவுகூரப்படுகிறது.

பாம்புக் காட்டில் ஒரு தாயை

(கவிதைகள்)

லதா
விலை ரூ. 50 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 60)

எளிமையும் நுட்பமும் வாய்ந்தவை லதாவின் கவிதைகள். இயல்பான நடைமுறை அனுபவங்கள் அவரது கவித்துவப் பார்வையின் புதிய நிலைகளை அடைகின்றன. ஆழமான பார்வையில் வாழ்வின் ஈரம், உணர்ச்சிகளின் மேலோட்டமான

இரவு மிருகம் (கவிதைகள்)

சுகிர்தராணி
விலை ரூ. 35 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 45)

போலி மதிப்பீடுகள் இருளாய்க் கவிய, வாழ்வின் முச்சந்தியில் திசை தெரியாமல் குழம்பும்போது, வேட்கையை ஒரு விளக்கென உயர்த்திப் பிடிக்கின்றன இந்தக் கவிதைகள். காதல் என்பது ஒரு வர்த்தகப் பெயராக, பெண் உடல் என்பது ஒரு வணிகப் பொருளாக மாற்றப்பட்டு விட்ட சூழலில், இச்சையின் ஆதி அர்த்தத்தை மீட்டு அதன் வழி பெண்ணின் விடுதலையைச் சாதிக்க முயல்கிறார் சுகிர்தராணி. 'எட்ட நின்று குச்சியால் கிளறுவதே' வாசிப்பு என நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்களைக் கிவி கொள்ளச் செய்யும் இக்கவிதைகள், முன் முடிவுகள் இல்லாமல் அணுகுவோரை வாஞ்சையோடு வரவேற்கின்றன.

வெளிப்பாடாகப் போய்விடாமல் உள்ளார்ந்த மென்மையின் கசிவாக வெளிவருகிறது. படிமங்களின் நகர்தல் வாசக மனத்தின் ஆழங்களில் நெருக்கத்துடன் நுழைந்து சோகம் இழைந்த ரகசியங்களைச் சொல்கிறது - கூடவே கொஞ்சம் மெல்லிய கோபத்தையும்.

நீரின்றி அமையாது உலகு
(கவிதைகள்)

மாலதி மைத்ரி
ரூ. 40 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 50)

கிழவனும் கடலும் (நாவல்)

எர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே
தமிழில்: எம்.எஸ்.
ரூ. 50 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 55)

பஞ்ச பூதங்களாலான மனித உடல் சமூகப் பண்பாட்டுக் காரணகாரிய மதிப்பீடுகளை வழிநடத்தும், செயல்படுத்தும், கடத்தும் ஊடகமாக மாறியிருக்கிறது. இவற்றின் வன்முறைகளிலிருந்து எளிய மனித உடலை மீட்டு அதன் இயற்கை விதிகளுக்கு ஆட்பட்ட பேரியக்கத்தில் ஒன்றிவிடும் எத்தனிப்பாக இத்தொகுப்பின் கவிதையியல் கட்டமைகிறது.

ஒரு மனிதனுக்கும் மீனாக்குமிடையே நடைபெறும் உயிர்ப் போராட்டத்தைக் காவியச் சுவையுடன் சித்தரிக்கிறது இந்த நாவல். அழகிய கோட்டோவியங்கள் இடம்பெற்ற பதிப்பாக இப்போது வெளிவருகிறது.

ஒரு புளியமரத்தின் கதை

சுந்தர ராமசாமி
விலை ரூ. 125 (வி.பி.பி.யில் ரூ.125)

முச்சந்தி இலக்கியம்

(கட்டுரைகள்)
ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
விலை ரூ. 140 (வி.பி.பி.யில் ரூ. 140)

1966இல் முதல் பதிப்பு வெளிவந்த காலத்திலிருந்து தீவிர வாசகர்களின் கவனத்தில் இருந்துவரும் 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' ஒரு நவீன செவ்வியல் புனைவாக நிலைபெற்றுவிட்டது. மலையாளத்திலும் இந்தியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இந்நாவலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை பெங்குயின் வெளியிட்டது. 2000த்தில் தமிழிலிருந்து நேரடியாக ஹிப்ருவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' குறுகிய காலத்தில் இரண்டு பதிப்புகள் கண்டதுடன் அம்மொழிக்குச் சென்றுள்ள முதல் இந்திய மொழிநூல் என்ற பெருமையையும் பெறுகிறது. ஒப்பீட்டிலக்கிய விமர்சகர் கே. எம். ஜார்ஜ் இந்நாவலை நோபல் பரிசு பெறத் தகுதியான தமிழ் நாவலாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

'பெரிய எழுத்துப் புத்தகங்கள்', 'குஜலி நூல்கள்', 'காலணா, அரையணா பாட்டுப் புத்தகங்கள்', 'தெருப் பாடல்கள்' என்று பலவாறாக அழைக்கப்பட்ட வெகுசன இலக்கியக் கருவூலம் பற்றிய முதல் நூல் இது. மெல்லிய தாளில், மலிவான அச்சில், பெரிய எழுத்தில், பல்வேறு பொருள்கள் பற்றி

19ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியிலிருந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை வெளியான வெகுசன இலக்கியம் குறித்த விரிவான ஆய்வு. இவ்விலக்கியத்தின் தன்மை, உருவாக்கம், உள்ளடக்கம், இயற்றியோர், வெளியிட்டோர், பரப்பியோர், வாசகர்கள், வாசிப்பு முறை ஆகியவற்றை இந்நூல் விரிவாக ஆராய்கிறது. துண்டுதுண்டுக்களாகப் பல்வேறு இடங்களில் சிதறிக்கிடக்கும் அரிய செய்திகளைக் கொண்டு சுவையாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் எழுதப்பட்ட நூல் இது.

தில்லி உலகப் புத்தகச் சந்தையில்
காலச்சுவடு பதிப்பகம்

ஜனவரி 27 முதல் பிப்ரவரி 4 வரை நடைபெற உள்ள
தில்லி உலகப் புத்தகச் சந்தையில்
காலச்சுவடு பதிப்பக ஸ்டால் இடம்பெறுகிறது.

காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களுடன் கிழக்கு, தமிழினி, காவ்யா, செண்பகா, கவிதா, கலைஞன், அடையாளம், மித்ர, பாரதி புத்தகாலயம், மருதா, வ.உ.சி., சந்தியா, க்ரியா ஆகிய பதிப்பகங்களின் நூல்களும் கிடைக்கும்

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669 கே.பி. ரோடு, நாகர்கோவில் 629 001

போன் : 04652-278525

email : Kalachuvadu@sancharnet.in

தொடர்புக்கு : 93810 - 49832, 93675 - 11084

தினந்தோறும் நூல் வெளியீடுகள்

சென்னை புத்தகச் சந்தையில் காலச்சுவடு ஸ்டாலில் தினந்தோறும் மாலை 6 மணிக்கு பல நூல் வெளியீடுகள் நடைபெற உள்ளன. அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

தேதி	புத்தகத்தின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு / அறிமுகம்
6 வெள்ளி	நீலி (கவிதைகள்)	மாலதி மைத்ரி	கே.எஸ். சுப்ரமணியன்
7 சனி	நீர் மிதக்கும் கண்கள் (கவிதைகள்) பன்முக ஆளுமையின் பேருருவம் (உ.வே.சா. பற்றிய கட்டுரைகள்)	பெருமாள்முருகன் (தொ-ர்):பெருமாள்முருகன்	பா. செயப்பிரகாசம் ஐராவதம் மகாதேவன்
8 ஞாயிறு	மாபெரும் சூதாட்டம் (சிறுகதைகள்) பெண்வழிகள் (மலையாளக் கவிதைகள்)	சுரேஷ்குமார இந்திரஜித் தமிழில்: சுகுமாரன்	பிரபஞ்சன் கனிமொழி
9 திங்கள்	பிள்ளை விளையாட்டு (கவிதைகள்) ஒரு தந்தையின் நினைவுக் குறிப்புகள் (அனுபவப் பதிவு)	குவளைக் கண்ணன் டி.வி. ஈச்சரவாரியர் தமிழில்: குளச்சல் மு. யூசுப்	ஞானக்கூத்தன் பத்மா ரேவதி
10 செவ்வாய்	ஜீவனாம்சம் (நாவல்) வேள்வித் தீ (நாவல்)	சி. சு. செல்லப்பா எம்.வி. வெங்கட்ராம்	வெளி ரெங்கராஜன் தேனுகா
11 புதன்	பொய்த் தேவு (நாவல்) ஒற்றன் (நாவல்)	க.நா. சுப்ரமண்யம் அசோகமித்திரன்	அசோகமித்திரன் திலீப்குமார்
12 வியாழன்	வெளிச்சத்தின் வாசனை (கவிதைகள்) சொற்கள் உறங்கும் நூலகம் (கவிதைகள்)	பா. தேவேந்திர பூபதி யவனிகா ஸ்ரீராம்	பிரம்மராஜன் ஆனந்த்
13 வெள்ளி	பதிவுகள் அழியும் காலம் (பத்திகள்)	கண்ணன்	அஜிதா
14 சனி	வாழும் கணங்கள் புதுமைப்பித்தன் கதைகள்: சு.ரா. குறிப்பேடு சுந்தர ராமசாமி கவிதைகள் நினைவோடை : பிரமிள்	சுந்தர ராமசாமி	கி. நாராயணன்
15 ஞாயிறு	கடக்க வேண்டிய இரவு (கவிதைகள்) பாதயாத்திரை	புதுவை இளவேனில் ஆ. பெருமாள்	ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி பால. இரமணி

காலச்சுவடு பதிப்பக வைப்பு நிதி திட்டம்

காலச்சுவடு பதிப்பகத்தில் ரூ.5000 டெபாசிட் செய்யுங்கள். ரூ.1000க்கான நீங்கள் விரும்பும் காலச்சுவடு வெளியீடுகளை உடனே பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். பின்னர் ஆண்டுதோறும் ரூ.1000க்கான காலச்சுவடு வெளியீடுகள் உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அந்த ஆண்டில் எஞ்சுகின்றத் தொகைக்கு உரிய நூல்களை அடுத்த ஆண்டிலோ பின்னரோ பெற்றுக் கொள்ளலாம். டெபாசிட் இருக்கும் காலம் முழுவதும் காலச்சுவடு இதழ்கள் அன்பளிப்பாக தொடர்ந்து அனுப்பி வைக்கப்படும். டெபாசிட் தொகையை கடைசியாக நூல்கள் பெற்றுக் கொண்ட ஆண்டிலிருந்து ஒரு ஆண்டிற்கு பிறகு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

20 ஆம் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

கிரௌன் 1/4 (19x25cm) அளவில்
1000 பக்க கெட்டி அட்டைத் தொகுப்பு
70 நிமிடக் குறந்தகடு (VCD) இணைக்கப்பட்டுள்ளது

நன்கொடை ரூ.750

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் ஒரு பன்னாட்டு மொழியாக, நவீன மொழியாக, பரந்து வளர்ந்து நிற்பதைத் தொகுத்துக் கணித்த மாபெரும் மாநாடு தமிழ் இனி 2000.

எந்த அரசு ஆதரவுமின்றி உலகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உதவியை மட்டுமே கொண்டு நிகழ்ந்த இந்த மாநாடு, நடந்து முடிந்த பிறகும் நம்ப முடியாத அதிசயம்.

அந்நி கோபால கிருஷ்ணனின் துவக்கவுரை, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, சந்திர ராமசாமி ஆகியோரின் சிறப்புரைகளோடு கூடிய தொடக்கம் -

தமிழகம், இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகள் எனத் தமிழர் குடிமக்களாகவும் புலம்பெயர்ந்தோராகவும் வாழும் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து வந்த நவீன எழுத்தாளர்கள், திறனாய்வாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், இதழாளர்கள், பேராசிரியர்கள், பல்துறை வல்லுநர்கள், வாசகர்கள், மாணவர்கள் எனப் பல்வேறு தரப்பினரின் பங்கேற்பு -

கருத்தரங்கோடு ஓவியக் கண்காட்சி, புத்தக விற்பனை அரங்குகள், நாடகங்கள், தன்னியலான கலந்துரையாடல்கள் எனப் பெருவிறாவாக விரிந்த பிரம்மாண்டத்தின் சாரமாக -

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் முதலிய வடிவங்கள்... அறிவியல் புனைகதைகள், குழந்தை இலக்கியம், எதிர்ப்பிலக்கியம் முதலிய உள்ளடக்கங்கள்... தேசியம், திராவிடம், மார்க்சியம், தலித்தியம் முதலிய இசங்கள்... இதழியலும் இலக்கியமும், திரை இலக்கியம், இணையத் தமிழ் முதலிய ஊடகங்கள்... மொழிநடை, மொழிபெயர்ப்பு, கணினித் தமிழ் முதலிய மொழி நிலைகள் என வகைமை வளம் சான்ற அடிப்படைகளில் கணக்கெடுப்புகளாகவும் பன்முகக் கணிப்புகளாகவும் அரங்கில் முன்வைக்கப் பெற்ற ஏறத்தாழ நூறு கட்டுரை, கருத்துரைகளின் தேர்ந்து செப்பம் செய்யப் பெற்ற 1000 பக்க அளவிலான தொகுப்பு இந்நூல்.

மாநாடு பற்றிய திட்டமிடல், பல்வேறு கட்டச் செயல்பாடுகள், மாநாட்டு நிகழ்வு மாநாடு பற்றிய கருத்துப் பதிவுகள், மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைக் கட்டிலாளர்க்கும் வண்ணப் புகைப்படங்கள் ஆகியன நூறு பக்கங்களில் பின் இணைப்புகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இனி 2000 நிகழ்ந்த காலத்திற்கும் களத்திற்கும் மீள அழைத்துச் செல்லும் வகையில், டிஜிட்டல் முறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட, 70 நிமிடக் குறந்தகடு (CD) ஒன்று இத்துடன் வழங்கப்படுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியம் - அதாவது நவீனத் தமிழிலக்கியம் பற்றி இந்த அளவிலும் தரத்திலும் இதுவரை எந்தத் தொகுப்பும் வெளிவரவில்லை. இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

20 ஆம் நூற்றாண்டு
இலக்கிய வரலாறு

JRC

JR CONSTRUCTIONS

Engineering Contractors

We construct you dreams . . .

43, 2nd Street, Pallavan Nagar, P.P. Chavady, Madurai - 16.

Phone : 0452 - 2605333, 2383848

e mail : jrbuilders@rediffmail.com

Priority
DEALER

NOKIA

NOKIA இன்

உருடி உருபகை

தண்டுககல்ல்ல்

NOKIA

Priority
DEALER

NOKIA *Zone*

No. 10, K.R. Pushpam Complex, Aarthi theatre Road,
Dindigul - 624 001. Tel : 0451- 2434276.

நூல்களை
உருவாக்கும்
மையம்

சுவடியில் உருவான
நூல்கள்

சுவடி
புத்தகப் பட்டறை

- Books □ Magazines □ Brochures
- Artworks □ Designing
- Translation □ Editing

வடிவமைப்பு, அச்சாக்கம்: தமிழ் மற்றும் ஆங்கில நூல்கள், இதழ்கள், நிறுவனத்தைப் பற்றிய அறிமுக வெளியீடுகள் (brochures), லோகோ, வாழ்த்து அட்டைகள், புத்தக அட்டைகள், சித்திரங்கள்.

மொழிபெயர்ப்பு (தமிழ் - ஆங்கிலம்; ஆங்கிலம் - தமிழ்): புலப்பெயர்வு (immigration), மருத்துவம், சட்டம், வர்த்தகம், தொடர்பான ஆவணங்கள், தகவல் தொழில்நுட்பம், தொலைத்தொடர்பு, கலை, இலக்கியம் உள்ளிட்ட பல துறை நூல்கள்.

செம்மையாக்கம் மற்றும் மெய்ப்புநோக்குதல்: எல்லா வகை நூல்களுக்கும்

- ❖ சிறந்த எடிட்டர்கள் ❖ மெய்ப்புநோக்காளர்கள்
- ❖ மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ❖ ஓவியர்கள்

ஆகியோரின் உதவியுடன் நவீன அழகியல் உணர்வுடன் உங்கள் தேவைக்கும் ரசனைக்கும் ஏற்ப நூல்கள், இதழ்கள், கையேடுகளை உருவாக்கித் தருகிறோம்.

தயாரிப்பதற்கான அசல் கட்டணங்கள் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, எங்கள் கட்டணமாக மொத்தச் செலவில் 15% தனியாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

அயல்வாழ் தமிழர்களுக்கும் இதே முறைமை பின்பற்றப்படும்.

மின்னஞ்சல் மூலம் துரிதமான தொடர்புகள் பேணப்படும்.

அயலில் இருப்பவர்களுக்கு 'காலச்சுவடு எக்ஸிம்' ஏற்றுமதி நிறுவனத்தின் மூலம் குறைந்த செலவில் நூல்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 005
தொ.பே: 044 28481662, மின்னஞ்சல்: chuvadi@gmail.com

மீடியா மெசேஜ் இன்க் வழங்கும்

உடகச் சேவைகள்

- பத்திரிகை □ வலைத் தளம் □ இணைய இதழ்
- விளம்பரங்கள் □ அறிமுக வெளியீடுகள்

வலைத் தளம் / இணைய இதழ்

அரசியல், சமூகம், இலக்கியம், சினிமா முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் தரமான உள்ளடக்கத்தைத் தயாரித்துத் தருகிறோம். வாடிக்கையாளர் தேவைக்கேற்ற முறையில் பிரத்யேகமாக இந்தச் சேவையை வழங்குகிறோம். வலைத் தளத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

விளம்பரங்கள்

தமிழில் விளம்பரங்கள், அறிமுகக் கையேடுகளைப் படைப்பூக்கம் மற்றும் எளிமையுடன் உருவாக்கித் தருகிறோம். ஆங்கில விளம்பரங்களைச் சுவை குன்றாமல் நல்ல தமிழில் தருகிறோம்.

தோழி.காம்

www.thozhi.com

ஆரெம்கேவி நிறுவனத்திற்காகப் பெண்களுக்கென தோழி.காம் என்னும் இணைய இதழை நடத்திவருகிறோம். கனிமொழி, டாக்டர் ஷாலினி மற்றும் பலரது பத்திகள் இடம்பெறுகின்றன. சூடான விவாதங்கள், அழகுக் குறிப்புகள், சுய முன்னேற்றத் தகவல்கள் ஆகியவையும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.

மீடியா மெசேஜ் இன்க்

பழைய எண் 216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை - 600 005
தொலைபேசி: 044-4215 5972 மின்னஞ்சல்: mediams@gmail.com

சிறப்புப் பகுதி

49-89

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

கம்பராமாயணப் பதிப்புகள்: சு.வேங்கடராமன்
 ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புகள்: பொ.வேல்சாமி
 நாட்டார் வழக்காற்றியல் பதிப்புகள்: அ.கா.பெருமாள்
 திருவாசகப் பதிப்பு: தஞ்சை டி.என்.இராமச்சந்திரன்
 திருவருட்பா பதிப்பு: ராஜ் கௌதமன்
 சமய நூல்கள் பதிப்பு: பெருமாள்முருகன்
 தமிழும் வினிலியமும்: ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
 பாரதியாரின் உரைநடை நூல்கள்: பழ.அதியமான்
 தமிழில் மகாபாரதப் பதிப்புகள்: ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதி
 தமிழ் இசை நூல்கள் : நா.மம்மது

இப்பகுதி சிறப்புடன் அமைய வாழ்த்துக்கள்
 அ.வேலுமணி, பழநி

சிறப்புப் பகுதி

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

■ பொ. வேல்சாமி, பெருமாள்முருகன்

பழமையைப் பேசுவது, புதிய சிந்தனைகள் இல்லாதது, எந்த நூல் எந்த ஆண்டு வந்தது என்னும் 'பயனில்லாத' தகவல்களைத் தருவது எனப் பதிப்பு பற்றிய கவனங்களைக் கொச்சைப்படுத்தும் பார்வை தமிழில் நிலவுகிறது. சமகால அரசியலுக்குப் பழமை அடிப்படையாக அமையும் நிலையை இருபதாம் நூற்றாண்டு முழுக்கவும் கண்டிருக்கிறோம். தமது அரசியல் கோட்பாடுகளை உணர்ச்சிமயமாக உருவாக்குவதற்குக் கட்சிகள் பழமையையே சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. தமக்குத் தேவையான பழமையைக் கட்டமைத்துக்கொள்வதற்குப் பழம் நூல்களே பெரிதும் உதவுகின்றன. பொற்காலப் புனைவு, அகண்ட தேசக் கவி, அகச்சமயம் X புறச்சமயம் என்னும் முரண் உருவாக்கம் உள்ளிட்ட பல கருத்துகள் பழம் நூல்களை ஆதாரமாகக் காட்டியே விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டன. சமயப் பகைமைகளை வளர்த்துக் கொண்டு செல்ல, அதிகமாகப் பயிலப்படாத நூல்களைச் சான்றாக்கிக் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் சமத்தாரங்களை வெகுஜனப் பத்திரிகைகள் சாதாரணமாகச் செய்கின்றன. பன்னிரண்டாயிரம் வைணவர்களை இஸ்லாமியர்கள் கொன்றனர் எனச் சொல்லிக் 'கோயிலொழுகு' நூலை ஆதாரமாக்கிய கஜாதாவின் தீர்ப்பை அம்பலப்படுத்த அந்நூலின் பதிப்புகளைத் தேடிப் போக வேண்டியிருந்த சம்பவம் சமீபத்தில் நடந்ததை நினைவுபடுத்திக்கொள்ளலாம்.

பதிப்புகளை மையமாகக் கொண்டு புதிய சிந்தனைகள் உருவாவதும் புதிய சிந்தனைகளின் வெளிச்சத்தில் பதிப்புகளைக் காண்பதும் இயைந்து செல்வன. சமூக இயக்கம் ஒன்றின் பின்னணியில் நூல் பதிப்புகள் இருப்பதையும் சாதனை மனிதர்களின் சிந்தனைகளுக்கு மூல ஊற்றைக் கண்டடையப் பதிப்புகளைப் பயன்படுத்துவதையும் தற்கால ஆய்வுப் போக்குகளில் காணலாம். அயோத்திதாசரின் எழுத்துகள் பதிப்பிக்கப் பட்ட பின், பெரியாருக்கு முன்னோடியாக அவர் இருந்திருக்கக் கூடுமோ என்னும் ஆய்வு ஐயங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. அம்பேத்கரின் நூற்றாண்டை ஒட்டி அவர் எழுத்துகள் தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டன. அதனால் அறிவுத் துறை, அரசியல் துறை எனப் பல தளங்களில் பெருகிய புதிய சிந்தனைகளைக் காண்கிறோம். ஒரு நூலின் பழம் பதிப்பைக் கண்டெடுப்பதன் வாயிலாக வரலாற்றில் இருண்மையாக இருக்கும் பகுதியொன்றை வெளிச்சமாக்க முடியும் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் நம்மிடம் உள்ளன. பாரதியாரின் விஜயா இதழ்கள் கிடைத்ததும் அவற்றிலிருந்த கட்டுரைகள் தொகுத்து நூலாக்கப்பட்டதும் பாரதி பற்றிய ஆய்வினும் அக்கால வரலாற்றிலும் சில வெளிச்சங்கள் உருவாகக் காரணமாகி யுள்ளன.

ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி பதிப்பித்துக் காலச்சுவடு வெளியீடாக வந்த 'அண்ணை இட்ட தீ', 'புதுமைப்பித்தன் கதைகள்' ஆகியவை சமகால நூல் பதிப்பு வரலாற்றில் பெரும் சாதனை முயற்சிகளாகும். இவை வெளியான பின் புதுமைப்பித்தன்

தொடர்பான ஆய்வுகளில் புதிய சிந்தனைகள் உருவானதோடு அவரது எழுத்து, கருத்து வளர்ச்சிகளை மதிப்பிடவும் இப்பதிப்புகள் பேருதவி புரிந்தன. சமகால எழுத்துகளைப் பதிப்பிக்கும் நுட்பங்கள் குறித்த தெளிவான புரிதலையும் சலபதியின் இப்பதிப்புகள் உருவாக்கின.

ஒரு நூலின் முதல் பதிப்பு எப்போது வந்தது என்பதும் அதன்பின் எந்தெந்த ஆண்டுகளில் பதிப்பிக்கப்பட்டன என்பதும் பதிப்பித்தவர் யார் என்பதும் வெற்றுத் தகவல்கள் அல்ல. ஒரு பதிப்பின் பின்னுள்ள பல்வேறு நோக்கங்களை அறிவதற்கு இந்தத் தகவல்களே உதவுகின்றன.

அடியை மாற்றுவது, சொற்களை மாற்றுவது ஆகிய மோசடிகளின் குறிக்கோளை, பதிப்புகளை ஒப்பிடும்போதே கண்டடைய முடிகிறது. இலக்கிய நயங்களை உணர்வதற்கும் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கும் செம்மையான பதிப்புகளின் அவசியம் இன்று உணரப்படுகிறது. ஒருவரது தேவைக்கேற்றபடியான பதிப்பைத் தேர்வு செய்துகொள்வதற்குக் கூட வாய்ப்பற்ற தமிழ்ச் சூழலில் பதிப்புப் பற்றிய ஆய்வுகள் வாசகருக்கும் மிகவும் முக்கியமானவை.

இவ்வாறு பல்வேறு விஷயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, பதிப்பு ஆய்வுகளுக்கு எதிரான பொதுப் புத்தியில் சில சலனங்களையேனும் உண்டாக்கிவிடும் எண்ணத்தில் பதிப்புப் பற்றிய சிறப்புப் பகுதி வெளியிடப்படுகிறது. இப்பகுதியில் உள்ள கட்டுரைகள், தனித்த பார்வைகளின் அடிப்படையில் பதிப்புகளைக் காணும் பல்வேறு துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவையே முழுமையானவை ஆகிவிடாது. பதிப்புகளைப் பற்றிய கவனங்களை உருவாக்குவதோடு சிறு துண்டுதல்களையும் இவை வழங்கக்கூடும்.

பதிப்பு வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுகளில் இன்னும் செய்யப்பட வேண்டியவை ஏராளம். நிறுவனங்கள் சார்ந்த பதிப்புகள் தொடர்பான வரலாறுகள் கூட இன்னும் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை. சரசுவதி மகால், திருவாவடு துறை மடம், மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் உள்ளிட்ட நிறுவனங்கள் ஏராளமான நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளன. அவை பற்றிய வரலாறுகள் அறியப்பட வேண்டும். திருவாவடுதுறை மடத்துப் பதிப்புகளில் ஈடுபட்ட த.ச. மீனாட்சிசுந்தரம் போன்ற பல பதிப்பாசிரியர்கள் இன்னும் ஈரியாக அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. தமிழக வரலாற்றில் அறியப்பட்டவற்றிற்கு எதிரான பல கூறுகளைக் கொண்ட நூல்கள் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம் முதலிய நிறுவனங்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச் கலாச்சாரம் பற்றிய கருத்து மோதல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய சூழலில் அத்தகைய பதிப்புகள் அறியப்படுவதும் பயிலப்படுவதும் அவசியம். இவ்வாறு இத்துறையில் செய்யப்பட வேண்டியவை பல. அதற்கோர் தொடக்கப் புள்ளி இது.

இந்தச் சிறப்புப் பகுதியை ஒருங்கிணைத்த

பொ. வேல்சாமி, பெருமாள்முருகன் ஆகியோருக்கு நன்றி

- ஆசிரியர் குழு

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

கம்பராமாயணம் இன்று மேடைப் பேச்சாளர்களாலும் கதாகாலட்சேபம் செய்பவர்களாலும் மக்களிடையே பரவியுள்ளது. இவர்களையும் தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களையும் நம்பி வணிக நோக்கில், மூலம் மட்டும், மூலமும் குறிப்புவரையும் என்று பல்வேறு பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. கம்பன் காவியம் பாடப்பட்ட காலத்தில் சோழப் பேரரசனின் ஆதரவு இல்லாமல் சடையப்ப வள்ளல் ஆதரவுடன் தான் பாடப்பட்டது. கம்பனின் கவிச் சுவையை உணர்ந்த பொதுமக்கள் அவனைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி என்று கொண்டாடினர். கம்பன் கவிதை, வைணவ சமயக் கடவுளாகிய திருமாலின் அவதாரமான இராமனைக் காவிய நாயகனாகப் போற்றுகிறது. ஆழ்வார்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, இராமாநுசரால் நிறுவன சமயமாக ஆக்கப்பட்ட தமிழ் வைணவ மரபின் வெளிப்பாடாகவே கம்பன் காவியம் அமைந்துள்ளது. ஆயினும் கம்பன் காவியத்தை வைணவ உரை ஆசிரியர்கள், வைணவ ஆச்சாரியர்கள் ஏற்கவில்லை (நம்பிள்ளை, ஒரு சில இடங்களில் தம் உரையில் கம்பனை மேற்கோள் காட்டுவது விதிவிலக்கு). அதுபோல வைணவக் கோயில்களில் கம்பன் கவிதை ஓதும் மரபைப் பெறவில்லை. வால்மீகியைப் போற்றும் அளவிற்கு, ஒரு சிறிதுகூடக் கம்பன் ஏற்கப்படவில்லை. வைணவத்தைப் பொறுத்தவரை ஆழ்வார்கள் தவிரப் பின்வந்த எந்த வைணவ நூலும் அந்த அளவிற்கு ஏற்கப்படவில்லை. இதனால் வைணவ மடங்களோ சமய நிறுவனங்களோ கம்பராமாயணப் பதிப்பு முயற்சியில் இன்றளவும் ஈடுபடவில்லை. ஆழ்வார் திருநகரி பெரியன் வெநா. ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார், சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், மு. ராகவையங்கார், பட்சிராஜ அய்யங்கார் போன்றோர் தனிப்பட்ட ஆர்வத்தில் பதிப்பு முயற்சியிலும் உரை எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டனர். இதற்கு இவர்களுடைய தமிழ் ஆர்வமே காரணம்.

க. வேங்கடராமன்

கைகூடாத கனவு

இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதிப்புகள் குறித்து 1955இல் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை நீண்ட மதிப்பீடும் பட்டியலும் தந்துள்ளார். அவர் கணக்கின்படி 1840இல் திருவேங்கடாசல முதலியார் வெளியிட்ட 14 பிரதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து வெளியிட்ட திருத்தப் பதிப்பு, கம்பராமாயணத்தின் முதற்பதிப்பாகும். 1843க்குள் உத்தரகாண்டம் வரை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். இதே போன்று 1978இல் ச. சிவகாமி வெளியிட்ட கம்பன் ஆய்வடங்கலில் அதுவரை வெளிவந்துள்ள அனைத்துக் கம்பன் பதிப்புகளையும் அவர் பட்டியலிட்டுள்ளார். மூலம், உரை,

குறிப்புரை, நீண்ட உரை, பாடபேதங்களுடன் கூடிய பதிப்பு என இன்றுவரை பல பதிப்புகள் வந்துள்ளன. ஆனாலும் முழுவதுமாக ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு இன்றுவரை வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கம்பராமாயணப் பாட வேறுபாடுகள் குறித்து ராகவையங்கார் செந்தமிழிலும் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை கம்பன் காவியம் நூலிலும் பள்ளியக்கரம் நீ. கந்தசாமிப்பிள்ளை, தமிழ்ப் பொழில் இதழிலும் அக்காலத்தில் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஏராளமான பாட வேறுபாடுகளையும் மிகைப்பாடல்களையும் கொண்ட ஒரே நூல் கம்பராமாயணம். இதற்குக் காரணம் அது வாய்மொழி வழக்காக ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வழங்கியதே ஆகும். மேடையில் கதாகாலட்சேபம் செய்பவர்களும் பேச்சாளர்களும் அவ்வப்போது தம் மனத்திற்கேற்ப, வெவ்வேறு பாடங்களைக் கொண்டதும் கம்பன் கவி ஓசையில் ஈடுபட்டுப் புதிய பாடல்களைச் செய்ததும் ஆகும்.

முதன்முதலில் ஒரு மூல ஏடு இருந்திருக்கும். அதைப் பார்த்துப் படியெடுத்தவர்கள் தத்தம் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு சென்றபோது, இடம் சார்ந்த கிளை மொழி, சாதி சார்ந்த கிளை மொழி ஆகியவை களுக்கேற்ப எழுத்து, சொல், தொடர் என்று பலநிலைகளில் பாட வேறுபாடுகளை உருவாக்கி இருப்பர். ஆகவே, நிறையப் பாட வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. சுவடிகள் பெருகின. ஆனால் பதிப்பு மேற்கொண்டவர்கள் சுத்தமான செம்பதிப்பு குறித்துத் தொடக்கத்தில் மிகவும் கவலைப்படவில்லை. முதலில் குறிப்பிட்ட திருவேங்கடாசல முதலியார் பதிப்பு (1840-43) 14 பிரதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து வெளியிட்ட திருத்தப் பதிப்பாகும். பின்னர் 1861இல் கோமளபுரம் இராசகோபாலப் பிள்ளை 10 பிரதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து சுத்தப் பதிப்பை வெளியிட்டார். பின்னர் 1926இல் கோபால

17.2.1956இல் தான் வையாபுரிப் பிள்ளை மறைந்தார். அவருடைய தொகுப்பான 77 சுவடிகளையும் பார்க்கவோ இப்பதிப்பில் சேர்க்கவோ இல்லை. பேராசிரியரைப் பதிப்புக் குழுவில் சேர்க்க முயற்சி நடந்ததா அல்லது அவரை அறவே விட்டு விட்டனரா என்பது கேள்விக்குறி. இதன்பின் நடந்துள்ள அரசியல் எதுவென்று நமக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் கல்கத்தா தேசிய நூலகத்திலுள்ள அவர் தொகுத்த இராமாயணச் சுவடிகள் முழுவதையுமே இப்பதிப்புக் குழு பார்க்கவில்லை என்பது உண்மை.

வையாபுரிப்பிள்ளை, யுத்த காண்டம் முதல் மூன்று படலங்கள் மட்டும் பல பிரதிகளைக் கொண்டு பாட வேறுபாடுகள் காட்டி, மூலம் மட்டுமாக ஒரு பதிப்பு (1932) வெளியிட்டுள்ளார். இப்பதிப்பு அவருடைய உழைப்பையும் பதிப்பு நேர்மையையும் காட்டுகிறது.

இத்தகைய பணிகள் இனியேனும் நடக்குமா?

மர்ரே எஸ். ராஜம், தமிழ் இலக்கியங்களை மூலம் மட்டுமாகச் சந்தி பிரித்து, மிக எளிமையாக அனைவருக்கும் புரியுமாறு மிகக் குறைந்த விலையில் வெளியிட்டார். சிறந்த பதிப்பாசிரியர் குழு இப்பணிக்கு உதவியது. 50-60களில் இந்தச் சாதனை நிகழ்ந்தது. அதெல்லாம் பழைய கதை. இன்று அந்தப் பதிப்புகளை அதே முறையில் தரமாகவும் பிழை இல்லாமலும் வெளியிடுவார் இல்லை. 1958-59ஆம் ஆண்டுகளில் 9 பகுதிகளாகக் கம்பராமாயணத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டார். மிகைப் பாடல்கள், பாடல் முதற் குறிப்பு அகராதி என்பன பதிப்பாசிரியர்களின் கடும் உழைப்பைக் காட்டும். சா. கணேசன், நீ சுந்தராமியினை ஆகியோர் இதன் பதிப்பைப் பார்த்தனர். இதன் பதிப்பு நுட்பம் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்கிறது.

இந்த இடத்தில் ஒரு கருத்தை மிக அழுத்தமாக முன்வைக்க வேண்டும். கல்கத்தா தேசிய நூலகத்தில் உள்ள வையாபுரிப்பிள்ளை தொகுத்த கம்பராமாயணச் சுவடிகள், பிற சுவடிகள் முழுவதையும் தமிழ்நாட்டில் ஏதேனும் ஒரு நூலகத்தில் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுவந்து வைத்திட அல்லது நுண்படம் எடுத்துப் பாதுகாக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரன், தம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நூலில் 'சி.பி. 12ஆம்

நூற்றாண்டின் தாழை மடல் ஓலைகளில் எழுதப்பட்ட (திபெத் நாட்டின் சாதகமான தட்ப வெப்பத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட) தமிழ் நூல்களின் புகைப்பட நகல்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. வருந்தத்தக்க விதமாக, தற்போது அவை ஆய்வுக்குக் கிடைக்குமா என்று நம்மால் கூற முடியவில்லை' (ப. 6) என்று எழுதுகிறார். திபெத்தில் உள்ள அப்புகைப்பட நகல்களைப் பெறுவதற்குத் தமிழகத்திலிருந்து எம்முயற்சியும் இதுவரை செய்யப்படவில்லை.

சென்னைக் கம்பன் கழகம் 1976இல் கம்பராமாயணம் முழுவதையும் மூலம் மட்டுமாக

வடிவமைப்பாளர் பரிசீலகர் பதிப்பாளர்

ங்கிலத்திலும் செய்து தரப்படும்.

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

சிறந்த முறையில்

ராகாஸ்

அஹமது வணிக வளாகம், தரைத் தளம்
12/293, இராயப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

தொலைபேசி: 28350437

செல்பேசி: 9444050437

னவரி 2006

னவரி 2006

யம்
ரா
பாடத்
ளிவர
றும்
திப்பு,
டிய
க்கூடிய
பல
பன்
க்க

பாடல்கள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தம் நூலில் இணைத்துக்கொண்டார் என்பது வெளிக்க வேண்டிய செய்தியாகும்.

1912இல் ஈழத்தைச் சேர்ந்த சிவநாதப் பிள்ளை திருமந்திரத்தைத் தன்னுடைய குறிப்புரையுடன் திப்பித்து வெளியிடுகிறார். அந்த நூலுக்கு வேதாரண்யத்தைச் சேர்ந்த மண சாஸ்திரி என்பவர் ஒரு கண்ட ஆராய்ச்சி முன்னுரை எழுதியுள்ளார். இன்றைய நிலையிலும் திருமந்திரம் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவர்களுக்கு ஒரு துணையாகும் விவாதம் செய்பவர்களுக்கு எதிரியாகவும் அந்த முன்னுரை உபயோகப்பட்டுள்ளது. 1920 வாக்கில் டி.நகர் எஸ். பூபாலன் பிள்ளை என்பவர் எழுதிய தமிழ் வரலாறு பக்க முன்னுரையுடன் கூடிய பக்க நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தின் தமிழ் பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ள இந்த நூலைத் தமிழறிஞர்கள் பாரும் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. முதன்முதலாக தமிழ் வரலாறு எழுதிய தஞ்சை ரிவாசப் பிள்ளையின் நூலுக்கு அண்டு முன்னதாகவே இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த காலகட்டத்தில் எட்டுத் தரகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய குறுநூற்றுக்கு ஈழத் தமிழறிஞர் வர் உரை எழுதியுள்ளார். தாசிவ ஐயர் என்பவரைப் ப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட அந்நூலின் ரிவாசப் பிள்ளையின் யாரென்று தெரியவில்லை. ப. சாமிநாதையர் வெளியீடாக உள்ள ஐங்குறுநூற்றில் பழைய இல்லாத பாடல்களுக்கும் உரை வரைந்துள்ளார். வை துரைசாமிப் பிள்ளை ர்களின் ஐங்குறுநூறு விளக்க றுக்குப் பதினைந்து ஆண்டு கு முன்பே வெளிவந்த இந்த யுள்ள உரைப் போக்குக் கு முனைவர் சிவலிங்கராஜா ிடுவது வருமாறு:

ஹ சுட்டி விளக்குதல்

பொருள் கூறுதல்

பொருள் விளக்கம் கூறுதல்

பொருள் விளக்கம் உரைத்தல்

5. மேற்கோள் காட்டுதல்
6. இலக்கணக் குறிப்புத் தருதல்
7. பாடபேதம் சுட்டுதல்

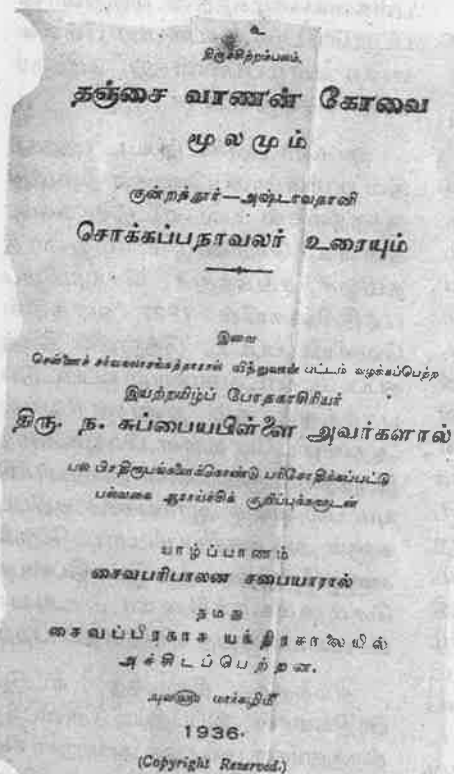
இந்த நூலை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 1999இல் வெளியிட்டுள்ளது.

பொன்னம்பலம் பிள்ளை என்பவர் வில்லி பாரதத்திற்கு எழுதியுள்ள உரை விளக்கம், திருவிளங்கம் என்பவர் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கப் பகுதிக்கு எழுதியுள்ள பேருரை, நவநீத கிருஷ்ண பாரதியாரின் திருவாசக ஆராய்ச்சிப் பேருரை, பெரும்புலவர் சி. கணேசையர் தொல்காப்பிய உரைகளுக்கு வரைந்துள்ள விளக்கங்களும் ஆராய்ச்சி முன்னுரைகளும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களில் முதன்மையானவராகச் சொல்லப் படுபவரும் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவருமான 'அரச கேசரி' என்பவர் மொழிபெயர்த்த காளிதாசனின் இரகு வம்சத்திற்குக் கணேசையர் எழுதியுள்ள விளக்க வரையும் பண்டித ச. அருளம்பல வனாரின் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சிப் பேருரையும், திருவாசக விரி வரையும், நா. சிவபாதசந்தரனாரின் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

ஆராய்ச்சியில் புத்துரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களின் தமிழ்ப் பணியாகும்.

ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தமிழகத்தில் சூரியனார் கோவில் ஆதீனத்தில் இருந்த இலக்கணத் தம்பிரான் என்ற (அவரது உண்மைப் பெயர் தெரியவில்லை) சைவத் துறவி மட்டும் இல்லா விட்டால், தமிழில் உள்ள ஒரே பேருரை என்று சொல்லப்படும் பாஷ்ய நூலாகிய சிவஞானபோத மாபாடியம் என்னும் சிவஞான முனிவரின் நூல் அச்சில் வராமலே மறைந்துபோயிருக்கும்.

தமிழகத்தின் பழங்காலம் பற்றிய செய்திகளைப் புராணத் தன்மையிலிருந்து வரலாற்றுத் தன்மைக்கு மாற்றியமைத்ததில் ஈழத் தமிழறிஞர்களுக்குப் பெரும் பங்கு இருப்பது போலப் பழந்தமிழர் இசைதான் இன்றைய கர்நாடக இசைக்கான மூலம் என்பதை நிறுவுவதில் பெரும் பங்காற்றிய ஆபிரகாம் பண்டிதரைப் போல, அவரை அடியொற்றித் தன் ஆய்வுகளை வளப் படுத்தியவர் ஈழத்தைச் சேர்ந்த அறிஞர் சுவாமி விபுலானந்தர். அவருடைய யாழ் நூல்

ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தமிழகத்தில் சூரியனார் கோவில் ஆதீனத்தில் இருந்த இலக்கணத் தம்பிரான் என்ற சைவத் துறவி இல்லாவிட்டால், தமிழில் உள்ள ஒரே பேருரை என்று சொல்லப்படும் பாஷ்ய நூலாகிய சிவஞானபோத மாபாடியம் என்னும் சிவஞான முனிவரின் நூல் அச்சில் வராமலே மறைந்துபோயிருக்கும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதையின் உள்ளே, யாழ் ஆசிரியன் அமைதி கூறும் 25 அடிகளுக்கு இயைந்ததொரு விரிவுரையாகக் கருதத்தக்கது. அத்துடன் 'நரம்பின் மறை' எனத் தொல்காப்பியரும், 'இசையொடு சிவணிய யாழின் நூல்' எனக் கொங்குவேளிரும் குறிப்பிட்ட யாழ் நூல்பொருள் இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்து விட்ட இந்நாளிலே, தன்னுடைய நுண்ணறிவாலும் இசைப் புலமை யாலும் அதனை மீள் கட்டமைப்புச் செய்து தமிழர்களுக்கு அளித்த பெருமையுடையதாகக் கருதத்தக்கதாகும். 'திராவிட சொற்பிறப்பு' பற்றிய ஆராய்ச்சியில் முன்னின்று பணிபுரிந்த கிறித்தவப் பாதிரியார் ஞானப்பிரகாசரும்⁶ இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்தான். இவர் யாழ்ப்பாண வரலாறு பற்றிய நூலொன்றும் எழுதியுள்ளார்.

பழந்தமிழ்ப் பதிப்புகளில் கவனம் செலுத்தும் தமிழக ஆய்வாளர்கள் ஈழத்துப் பதிப்புகள் குறித்துக் கவனம் கொள்வதில்லை. ஆனால் தமிழ்நூல் பதிப்பு வரலாறு ஈழத்துப் பதிப்புகள் இன்றி நிறைவு பெற்றதாகாது. சில நூல்களுக்குத் தமிழகப் பதிப்புகளைவிட ஈழப் பதிப்புகளே சிறந்தவையாக⁷ விளங்குகின்றன. அத்தகைய சிறப்புடைய ஈழப் பதிப்புகளில் ஒன்று தஞ்சை வாணன் கோவை ஆகும்.

சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் போன்ற தமிழ்நூல் வரிசையில் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று குறிப்பிடப் படுகிற ஒரு தொகுப்பும் உண்டு. இதனைப் பிரபந்த இலக்கியம் என்றும் கூறுவார்கள். பழைய காலங்களில் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்கு நன்னூல், தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, அகப்பொருள் விளக்கம் போன்ற இலக்கண நூல்களுடன் மூவருலா, குற்றாலக் குறவஞ்சி, திருக்கோவையார், தஞ்சைவாணன் கோவை போன்ற நூல்களையும் கற்பிப்பது வழக்கம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வித்துவான், புலவர், தமிழ் பி.ஏ. போன்ற பட்டய, பட்ட வகுப்புகள் நவீனமாகத் தொடங்கப் பட்ட பின்பும் மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களின் பயிற்சியும் தொடர்ந்தது. இதனால் பாடத்திட்டத்திற்காகப்

பழந்தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடும் வணிக நிறுவனங்களும் தோன்றின. இத்தகைய நிறுவனங்கள் வெளியிட்ட நூல்களில் பல, பிழைகள் மலிந்து இருந்தன. அந்த வகையில் சிக்கிக்கொண்ட நூல்களில் ஒன்று பொய்யாமொழிப் புலவர் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவை. இந்த நூல் 400 பாடல்களையுடையது. இந்தப் பாடல்களுக்குக் குன்றத்தார் அஷ்டாவதானி சொக்கப்ப நாவலர் என்பவர் இயற்றிய உரையும் உண்டு. நூலைப் போலவே இந்த உரையும் புகழ்பெற்றது. ஆகையால் ஏட்டுச் சுவடிகளில் இந்த நூலும் உரையும் இணைத்தே எழுதப்பட்டிருக்கும்.

இது முதன்முதலாக 1893இல் திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம் பிள்ளை அவர்களாலும் தெய்வ சிகாமணி முதலியார் அவர்களாலும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, ப.மு. செல்வராச முதலியார் அவர்களால் சென்னை அமெரிக்கன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது. பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட இந்நூல் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டதனால் யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையாரால் 1936இல் மீண்டும் அச்சிடப்பட்டது. அதன் பதிப்பாசிரியராகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான் பட்டம் பெற்ற ந. சுப்பையா பிள்ளை என்ற யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர் பணி செய்துள்ளார்.

முன்னர் அச்சிடப்பட்ட புத்தகத்தில் ஏராளமான பிழைகள் நிறைந்திருந்ததனால் பல ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொண்டும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் 1907 வாக்கில் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில் திருத்தப்பட்ட பாடங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தம் நுண்ணறிவால் அதனிடையே உள்ள பிழைகளைத் திருத்தியும் குறைகளை நிறைவாக்கியும் பல வகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும் அடிக்குறிப்புப் பாட பேதங்களும் சேர்த்தமைத்து இப்பதிப்பைச் செம்மையாக்கினார். அவர் செம்மை செய்த விதத்தைப் பற்றி,

எமக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதிகளால் இப்பதிப்பு அடைந்த திருத்தங்கள் பலப்பல. அவற்றுள் சில வருமாறு: ப.மு. செல்வராச முதலியார்

பதிப்பில் 4ஆம் பக்கம், 1-2 வரியில் "களவினொழுக்கமுங் காலமுந்- திங்களிரண்டினகமென மொழிப்" என விளங்கா மேற்கோட் செய்யுளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது முன்னுட்பின்னுமுள்ள வசனங்களோடு யாதொரு தொடர்புமின்றி நிற்கக் காணலாம்.

அஃது ஏட்டில், 'களவினொழுக்கமுங் காலமுந் "திங்களிரண்டினகமென மொழிப்" என்னுஞ் சூத்திரவரையி- கண்டுகொள்க.' (இப்பதிப்பு பக்கம்- வரி 4-6 எனக் கண்டு திருத்தப் பெற்றது.)

இங்ஙனமே, 82ஆம் செய்யளி விசேடவுரை இறுதிப் பாகத்திலு 118ஆம் கிளவிக் கருத்துள் இறுதியிலும், 128ஆம் செய்யளி விசேடவுரையிலும் முற்பதிப்பு பாடமும், ஏட்டிற் கண்டு திருத்த இப்பதிப்பிற் பாடமும் கண்டுகொள் இன்னும் பல இடங்களில் இப்பதிப்பில் ஏற்பட்ட இவைபோன்ற திருத்தங்கள் முற்பதிப்புடன் இப்பதிப்பு ஒப்பிட்டு நோக்கிற் புலப்பட்டு இன்னும் மூலத்துடன் உபொருந்தாமலும், பொழிப்புரையெ விசேடவுரை ஓவ்வாமலும் ஐயுறவு இடமாய் சில பகுதிகள் கீழ்க்குறிப்பிட்டு குறிப்பிட்டும், விரிவஞ்சிச் பகுதிகள் குறிப்பிடாதும் (வேறு அகப்படின் ஆராயப்பட்டுத் திருத்தப் பெற இடமுண்டாகும் என்ற நோக்கம் பற்றி) யாதும் மாற்ற செய்யாது ஏட்டிற் கண்டபடி பதிப்பிக்கப்பட்டன. பொருட்பொரு முதலிய நோக்கி ஏட்டுமுதுவோ ரெகிழ விடப்பட்டனவாக ஊர் நவமாகச் சேர்த்த எழுத்துக்கள் சொற்களும் [] இவ்வித அடைய- துடன் அமைத்துச் சேர்ப்பட்டுள்ளன. விளங்கிய வகை மேற்கோட் செய்யுட்கள் இந்நூலிலுள்ளவையென அவ்வவ இறுதியிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. பேதங்கள் கீழ்க்குறிப்பில் அடைய- மிட்டும் விளக்கக் குறிப்பி- அதன்கீழாக இலக்கமிட்டும் சேர்ப்பட்டுள்ளன. முற்பதிப்பின் உ- வாளாவிடப்பட்ட பிற செய்யுட்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உரையெ குறிப்புரையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு விவரித்துக் கூறு பழைய பதிப்பிலிருந்த நூற்

மேலான பகுதிகள் இவரால் திருத்தம் செய்யப் பெற்றுள்ளது, இந்த யாழ்ப்பாணப் பதிப்பு நூலின் சிறப்பாகும்.

இவ்வாறு திருத்தப்பட்ட ஒரு பதிப்பு வந்து 16 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் (1952) சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தால் தமிழ் நாட்டில் இந்நூல் வெளியிடப் படுகிறது. கழகப் பதிப்புவையில் “இத்தகைய நூலை செவ்விய அமைப்புடன் செப்பஞ் செய்து தமிழுலகு கூட்டுண்டு மகிழ, ஆசிரியர் வரலாறு, உரையாசிரியர் வரலாறு, முன்னுரை முதலியவற்றுடன் வெளியிட்டுள்ளோம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது தவிர கழகப் புலவர் செல்லூர்க்கிழார், செ.ரெ. இராமசாமிப் பிள்ளை எழுதிய ஒரு முன்னுரையும் உள்ளது. ஆனால் நூலானது பழைய 1893இல் வெளிவந்த முதல் அச்சுப் பதிப்பின் நகலாகவே உள்ளது. எனவே இது, நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பிழைகள் நிறைந்ததாகவே உள்ளது. கழகத்தால் 2000க்குப் பின்னர்

வெளியிடப்பட்ட இந்த நூலின் ஏழாம் பதிப்போ அல்லது எட்டாம் பதிப்போ பழைய பிழை மலிந்த மறு அச்சின் நகல் வடிவமாகவே உள்ளது. தமிழகத்தில் வெளிவந்த செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையையும் பாராது, தக்க புலவர்களைக் கொண்டு திருத்தங்களும் செய்யாது, ஒரு பதிப்பகம் வெளியிட்டாலும் இரண்டு தலைமுறைக் காலமாகத் தமிழ்நாட்டின் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூலாகக் கோலோச்சி வருவதுதான் தமிழகப் பழந்தமிழ்ப் பதிப்புகளின் அவலம்.

இதுவரை பார்த்துவந்த ஈழத்து அறிஞர்களின் தமிழ்த் தொண்டில் வைணவ நூல்களோ சமண, பௌத்த நூல்களோ இடம்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1860இல் வெளிவந்த ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பித்த திருக் கோவையார் நூலின் இறுதியில், இனி வெளிவரும் பதிப்புகள் என்ற பட்டியலில் இடம்பெற்ற வளையாபதி என்ற சமண மதம் சார்ந்த தமிழ்க் காப்பியம்

வெளிவராமலே காணாமல் போய் விட்டது. யாழ்ப்பாணத்துச் சூத்திரர்களான வெள்ளாளர்களின் பெருமை பரப்பும் நூல்கள் தவிர மற்ற தமிழ் நூல்கள் என்பன, அவர்களால் கண்டுகொள்ளப்படாமல் விடப்பட்டாலும் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் செம்மை குன்றாது இருந்தன. ஆனால் தமிழ்நாட்டு மேல்சாதிச் சூத்திரர்கள் தமிழை வணிக மயமாக்கித் தங்கள் செல்வத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் வளர்க்கிறோம் என்று வாய்ப்பறைகொட்டிப் பாமர மக்களைத் தங்கள் வலையில் வீழ்த்தி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிச் சுவைப்பதில் முன்னணியில் நின்றதனால், தமிழ் செம்மொழி என்று அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின்னரும் அந்தச் செம்மொழிக் கான தகுதியைப் பெற்றுத்தரும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பல இன்றும் செம்பதிப்புப் பெறாத அவல நிலையிலேயே உள்ளன.

With Best Compliments from

Print Specialities
Offset Press

13 (Old No. 7) Srinivasaperumal Sannadhi 3rd Street
Royapettah, Chennai - 600 014.

Phone: 28350393

94441 26440

e-mail: print_speciality@vsnl.net

அடிக்குறிப்புகள்:

1. சைமன் - காசிச் செட்டி அவர்கள் கூற்று:

எங்கள் புலவர்களின் சரிதம் பற்றி ஒரு நூலை மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பது நெடுங் காலமாக எனது எண்ணமா யிருந்தது. ஆனால் தமிழிலே பண்டைக் காலத்திலோ அல்லது தற்காலத்திலோ எழுந்த வாழ்க்கைச் சரித நூல்கள் இன்மையால், நான் எதிர்பார்த்ததிலும் பார்க்க, நூலுக்கு வேண்டிய விஷயங்களைப் பெறு வது பெரும் வேலையாக இருந்தது. இதனால் நான் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை ஆற்றாமையாற் கை விட்டுவிடுவதாகப் பெரும்பாலும் தீர்மானித்திருந்தன. ஆயினும் மக்களிடையே நிலவிய கர்ண பரம்பரைக் கதைகளைச் சேர்த்து, அவற்றிலிருந்து கீழைத்தேயக் கற்பனையாளர் விழையும் புனைவுச் செய்திகளையும் முருகியற் செய்தி களையும் நீக்கினால் தேவையான செய்திகள் கிடைக்குமென்பதை அறிந்து அம்மூலத்தை ஆராய்ந் தேன். அதன் விளைவு இப்பொழுது மக்கள் முன்னிலையிற் குறைபாடு களுடன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது". (பொ. பூலோகசிங்கம், தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், கலைவாணி புத்தக நிலையம், யாழ்ப்பாணம், முதற் பதிப்பு 1970. (பக். 17, 18.)

2. அரகேசரி பாடிய இரகுவம்சத்தில் 2444 பாடல்களும் 26 படலங்களும் இருப்பதாகக் காசிச் செட்டி அவர் கள் கூறுகிறார்கள். அவர் சொன்ன காலத்திற்கு சுமார் 40 ஆண்டு களுக்குப் பின் 1887இல் யாழ்ப்பாணம் ச. பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட நூலில் அதே போன்று மாற்றமின்றி உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

(மேற்குறிப்பிட்ட நூல், ப. 30)

3. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் (ப. 11)

4. ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம் - பூம்புகார் பதிப்பகம், 2003 (ப. 15)

இந்தப் பூம்புகார் பதிப்பில் மூல நூல் ஆசிரியர் பெயர் கனகசபை என்றுள்ளது. கனகசபைப் பிள்ளை என்பதில் பிள்ளையை எடுத்து

விட்டு இவ்வாறு எழுதுவது பதிப்பு நேர்மை அல்ல. இந்த நிலை தொடர்ந்தால் உவே. சாமிநாதையர் என்பது வருங்காலத்தில் உ.வே. சாமிநாதர் என்று குறிக்கப்பட வாய்ப்புள்ளது.

5. கத. திருநாவுக்கரசு, இலங்கையில் தமிழ்ப் பண்பாடு, சேகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1978, ப. 173-174.

6. விபுலானந்தர் சுவாமிகள் இயற்றிய யாழ்நூல், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சை, 1974, முன்னுரையில் ப. 3.

7. ஈழத்து தலித் தமிழ் நாவல் படைப்பாளியான டானியல் அவர்களின் அடிமைகள் நாவலில் வரும் முக்கியமான கதாபாத்திர மான ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் இவர்தான் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இதரக் குறிப்புகள்:

1. தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் களின் பெருமுயற்சிகள் என்ற நூல் பாவலர் சரித்திர தீபகம் நூலின் பதிப்பும் குறிப்புகளும் போன்றவற்றின் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, கைலாசபதி யின் சமகாலத்து ஆய்வாளர். பாவலர் சரித்திர தீபகம் நூலிலுள்ள அவருடைய குறிப்புகள் என்பன, ஒரு நூலை எவ்விதம் பதிப்பித்து வெளியிட வேண்டும் என்பதற்குச் சிறந்த வழிகாட்டியான ஒரு படைப்பு. தமிழ் ஆய்வாளர்கள் கவனத்தில் கொண்டு படிக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான நூல். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்று நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான ஆய்வாளர் பொ. பூலோகசிங்கம்.

2. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் வரையில், மதம் சார்ந்து எழுதப்பட்ட சில தமிழ் நூல்களை அம்மதம் சாராதவர்களுக்குக் கற்பிக்கக் கூடாது என்றும் அம்மதம் சார்ந்தவர் களில் தீட்சை போன்றவை பெறாதவர் களுக்கும் துறவிகள் அல்லாதவர் களுக்கும் கற்பிக்கக் கூடாது. அப்படிக்க கற்பித்தால் அம்மதம் சார்ந்த கடவுளுக்குச் செய்யும் துரோகமாக அது கருதப்பட்டது. அத்தகைய நூல்களில் ஒன்றுதான் சிவஞான போதம் என்ற சைவ சித்தாந்த நூலுக்கு, சிவஞான மாபாடியம் என்ற பெயரில் திருவாவடுதுறை ஆதினத் துறவியாகிய சிவஞான முனிவர் எழுதிய பேருரை. திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்கு உட்பட்ட சூரியனார் கோவில் ஆதினத்தில் துறவியாகத் தங்கியிருந்த இலங்கையைச் சேர்ந்த சைவத் துறவி ஒருவருக்கு 'இலக்

யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ்

காமக் கரும்புனல்
(கவிதைகள்)

மகுடேஸ் வரன்
பக்: 207, விலை: ரூ. 100
முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2004

யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ்

67, பீட்டர்ஸ் சாலை,
ராயப்பேட்டை, சென்னை-14

கணத் தம்பிரான்' என்று பெயர். இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீன மடாதிபதிக்கு நெருக்கமானவர். இவர் காலத்தில் இந்நூலின் ஒரு சில பகுதிகளே அச்சில் இருந்தன. திருவாவடுதுறை ஆதினத்தில் இருந்த ஏட்டுப் பிரதியை ஒரு வாரத்தில் படித்துவிட்டுத் தருவதாக வாங்கி வந்த இவர், அதனை இரவோடு இரவாகச் சில மாணவர்களை வைத்துப் பிரதி செய்தார். படிக்க மட்டும்தான் கொடுக்கிறோம்; அதனைப் பிரதி செய்யக் கூடாது என்று ஆதினத் தலைவர் தன் ஆள்களைவிட்டுப் பறித்துச் சென்று விடுகிறார். 99.9 விழுக்காடு பிரதி எடுக்கப்பட்ட அந்த நூல் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அச்சிடப்பட்ட அந்தப் பிரதியில் விடுபட்டுப்போன அந்தப் பகுதியைப் பேராசிரியர் வச்சிரவேலு முதலியார் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வெளியிட்டு நிறைவு செய்தார். இந்தச் செய்தி சைவ சித்தாந்தப் புலவர்களிடம் வாய்மொழியாக வழங்கிவருகிறது. இன்றும் கிடைக்கும் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு, சைவ சித்தாந்த சமூக வெளியீடு, திருநெல் வேலி அருள்நந்தி சிவம் அருட்பணி மன்ற வெளியீடு போன்ற நூல்களில் ஆறாம் சூத்திரத்தின் விரிவுரையின் இறுதிப் பகுதி குறைபாடுகளுடன் இருப்பதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. திருநெல்வேலி பதிப்பில் வச்சிரவேலு முதலியார் வெளியிட்ட பகுதிகூட நிறைவானதல்ல என்ற குறிப்பு உள்ளது.

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் தொடரை (folklore) நாட்டுப்புற யியல், நாட்டார் இயல் என்று பொதுவாக வழங்குகின்றனர். மக்களின் பண்பாடு, இலக்கியம், கலை தொடர்பானவற்றைக் குறிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சொல் இது. 1835ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்த முறையான ஆய்வு தொடங்குகிறது. இது பற்றிய மேலைக் கருத்தாக்கங்களைத் தமிழிற்கு ஏற்ப உள்வாங்கிக் கொண்டு விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கும் தே. லூர்து, இது வாய்வழிப் பரப்பப்படுவது, மரபுவழிப்பட்டது, ஆசிரியர் இல்லாதது, ஒருவித வாய்பாடுகளுக்குள் அடங்குவது, ஒரு குழுவினரால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது, பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைவது என்னும் அலகுகளால் பாகுபாடு செய்கிறார்.

தமிழகத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரித்தவர்களில் பெரும்பாலோர் வெளிநாட்டவர்கள்தாம். இவர்களில் மிஷனரிகளும் பிரிட்டிஷ அதிகாரிகளும் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினர். இவர்களின் இந்தச் சேகரிப்பிற்கு மதங்களைப் பரப்புதல், இந்தியாவில் ஆங்கில ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளுதல் என்னும் நோக்கங்கள் இருந்தன என்ற ஆறு. இராமநாதனின் கருத்து பொருத்தமானதுதான்.

1713இல் பார்த்தலோமியோ சீகன் பால்கு என்ற கிறிஸ்தவ மத போதகர் நாட்டார் தெய்வங்களைப் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரித்திருக்கிறார். இந்தச் சேகரிப்பு 1867இல் புத்தகமாக வந்தது. பெர்சிவல் பாதிரியார், H.W. லாரி (1870), சார்லஸ் கோவூர் (1871) போன்றோர்கள் பழமொழி, நாட்டார் பாடல்கள் முதலியவற்றைச் சேகரித்துப் பதிப்பித்தனர். 1870க்கு முன்பே அமராவதி கதை, சித்திரபுத்திரர் கதை போன்ற பெரிய எழுத்து அம்மாணைக் கதைகள் வந்துவிட்டன.

ஆரம்ப காலத்தில் நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரித்துப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம்

அ.கா. பெருமாள்

நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள்

மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை

மிஷனரிகளுக்கு மட்டுமன்றி உள்நாட்டுக்காரர்கள் சிலருக்கும் இருந்தது. இவர்கள் நாட்டார் வழக்காறுகளைத் தங்கள் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் ஒரு பகுதியாகவே எடுத்துக்கொண்டனர். பண்டித நடேச சாஸ்திரி 1884, 86, 1908 ஆகிய ஆண்டுகளில் தென்னிந்திய நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரித்துப் பதிப்பித்திருக்கின்றார்.

பெருமளவில் பரந்துகிடந்த தமிழ் இலக்கிய ஏடுகளைத் தேடுவதில் அன்றைய காலகட்டத்தில் போட்டா போட்டிகூட இருந்தது. உவேசாவிற் கும் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளைக்கும் இடையே இருந்த பதிப்பு தொடர்பான மௌனப் பூசல் என் சரித்திரத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாம் தர இலக்கியங்களை அச்சில் கொண்டு

வர, பட்ட சிரமத்தைத் தமிழ்த் தொண்டாகவே எடுத்துக்கொண்ட நிகழ்ச்சிகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இதே காலகட்டத்தில் நாட்டார் வழக்காற்று மரபுகளைப் பதிவுசெய்தவர்கள் ஏளனத்துடன் ஓரங்கட்டப்பட்டிருக்கின்றனர். இதில் ஆராய்ச்சியாளர்களும் கூட விதிவிலக்கல்ல.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்த கே.பி.எஸ். ஹமீது என்பவர் பரிகாசமாகப் பார்க்கப்பட்டதை டாக்டர் வ.ஆய். சுப்பிரமணியம் பல கருத்தரங்குகளில் பேசியிருக்கிறார். இது அறுபதுகளின் நிகழ்வு. நான் 1983இல் வில்லுப் பாட்டு கதைப்பாடல்களை பிளச்டிக் ஆய்வுக்கு எடுத்தபோது சில பேராசிரியர்களால் ஒதுக்கப்பட்டதை இன்றும் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது.

இந்திய மொழிகளில் தமிழில் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் பெரிதும் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் உண்டு. செழிப்பான, நீண்ட பாரம்பரியம் உடைய இலக்கியங்கள் கொண்ட மொழியைப் பேசுகிறவனுக்கே உரிய உயர்வு மனப்பான்மை அது. ஆரம்ப காலத் தமிழறிஞர்களின் கண்ணில் தட்டுப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் ஏடுகள் குவிந்து கிடந்த நிலையில் அவர்கள் வாய்மொழி மரபை ஏன் பொருட்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்ற கேள்வி அன்றே எழுந்தது.

நாட்டார் வழக்காற்று நூற்களின் பதிப்புகளைப் பற்றிய செய்திகளை முதலில் தந்தவராக மு. அருணா சலத்தைக் கொள்ளலாம். இவர்கதைப்பாடல்களின் பதிப்புகளைக் குஜிலிக் கடைப் பதிப்பு, பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு, வையாபுரிப் பிள்ளை பதிப்பு, சரஸ்வதி மகால் பதிப்பு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பு எனப் பகுக்கிறார். உண்மையில் இதைத் தாண்டிய வேறு பதிப்புகளும் உள்ளன.

வையாபுரிப் பிள்ளை இராமப் பையன் அம்மாணையைப் பதிப்பித்

துள்ளார். (1953) இதன் பின்னிணைப்பாக 'இரவிக்குட்டிப் பிள்ளை போர்' கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு என்று சொல்ல முடியாது. இரவிக்குட்டிப் பிள்ளை போர் குறித்த கள ஆய்வுச் செய்திகள் மேம்போக்காகக்கூட இப்பதிப்பில் இல்லை. மதுரை காமராசர் பல்கலைப் பதிப்பு நா. வானமாமலையின் பதிப்புதான். இதைக் கதைப்பாடல்களின் பதிப்பு என்பதைவிட நிகழ்த்துகலைக்குரிய கதைப் பதிப்பு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். குஜிலிக் கடைப் பதிப்பு என்பது தனிப்பட்ட ஒன்றைக் குறிப்பதாக அமையாது. இதை விரிவாக ஆராய்ந்த ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி பெரிய எழுத்து அம்மானையிலிருந்து மாட்டு வாகடம், பட்டினத்தார் பாடல்கள் வரையுள்ள எல்லாவற்றையும் இப்பதிப்பில் அடக்குகிறார். இதனால் குஜிலிப் பதிப்பைக் கதைப்பாடல் பதிப்பாகக் கொள்ள முடியாது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பாதியில் நிகழ்த்துகலை, வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் தொடர்பான கதைப் பாடல்கள் அச்சேறியதற்குத் தனியான காரணங்கள் இருந்தன. இந்த நூற்றாண்டின் பாதிக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளிலும் வழிபாடு தொடர்பான சடங்குகளிலும் நாட்டார் தெய்வ விழாக்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட கலைகளின் பின்னணியாகவும் பாடப்பட்ட கதைப் பாடல்களை அச்சில் கொண்டுவர வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. அச்சு இயந்திரம் தென் தமிழ் மாவட்டங்களில் பரவலானது இதற்கொரு காரணம்.

வழிபாடு, விழா தொடர்பான சடங்குகளில் கதைப்பாடலை ஒருவர் படிக்கப் பிறர் கேட்கும் மரபுவழிப்பட்ட பழக்கத்தின் காரணமாக அச்சுப் புத்தகத்தின் தேவை உருவானது. கதைப் பாடல்கள் அச்சில் வந்த பிறகு, இதைக் கேட்பவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகியது. புத்தகத்தைப் படிப்பவர் ஒருவரே. அதனால் புத்தகத்தை வாங்குவதற்கும் படிப்பதற்கும் பணம் சேகரிக்கும் பழக்கம் நடைமுறையில் பரவலானது. இப்படி வாங்கப்பட்ட புத்தகம்,

படிப்பவரின் வீட்டில் இருக்கும். இந்த வழக்கம் பெரும்பாலும் மதுரையை ஒட்டிய மாவட்டங்களில் இருந்ததால், தென்மாவட்டங்களில் கதைப்பாடல்கள் பெருமளவில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்தக் காரணங்களுக்காகவே சித்திரபுத்திர நயினார் கதையும், அமராவதி கதையும் முதலில் வெளிவந்தன (1868). இக்கதைகள் சித்திரபுத்திர நயினார் நோன்பில் படிப்பதற்காகவே அச்சிடப்பட்டன. இவற்றின் விற்பனை நம்பிக்கை தருவதாக இருந்ததால் 1869இல் நல்லதங்காள் கதை வெளிவந்தது. "இந்தக் கதையைப் படிப்பதால் சனியும் வேறு பீடைகளும் நெருங்கா" என்ற விளம்பரம் புத்தக விற்பனை அதிகரிக்கக் காரணமானது. இந்த நூலின் முதல் பதிப்பின் இறுதிப் பக்கத்தில் "இதைப் படிப்பவர் கேட்பவர் அச்சிட்டோர் எல்லோரும் சனியிலிருந்து மீண்டு வருவர்" எனக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த உத்தியை வேறு கதைப் பதிப்பாளர்களும் பயன்படுத்தினர்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பாதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் இத்தகைய கதைப் பாடல்களை வெளியிடப் பதிப்பகங்கள் முளைக்க ஆரம்பித்தன. இவற்றில் ரத்தின நாயகர் சன்ஸ், ஆர்.ஜி. பதி அண்ட் கோ, சண்முகானந்த புக் டிப்போ, பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், கலைமகள், ஸ்ரீமகள் கம்பெனி போன்றவை முக்கியமானவை. இந்தப் பதிப்பு களைப் பொதுவாகக் குஜிலிப் பதிப்பு எனச் சலபதி குறிப்பிடுகிறார். இந்தப் பதிப்புகளைத்தான் தமிழறிஞர்கள் ஏளனத்துடன் ஒதுக்கினர்.

நிகழ்த்துகலைகளில் பாடப்பட்ட கதைப்பாடல்களில், அச்சில் வந்தவற்றில் வில்லிசைப் பாடல்கள் முக்கியமானவை. ஏட்டில் உள்ள கதைகளை வில்லிசைக் கலைஞரோ கோவிலைச் சார்ந்தவரோ படிக்க, கலைஞர்கள் இசைக் கருவிகளை இயக்கிப் பாடுவதும் அண்ணாவி விளக்கம் சொல்லுவதுமான வழக்கம் 1950களிலும் இருந்தது.

கார்த்திகை மாதச் செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் நாட்டார்

தெய்வக் கோவில்களில் நிகழும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் கோவிலைச் சார்ந்தவர்கள் கதைப்பாடல்களைப் படிக்கும் வழக்கம் உண்டு. இதற்காகப் பாடல்களை அச்சிடும் வழக்கம் 19ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானது.

ஆரம்ப காலத்தில் மூலப்பாடல்களை முழுவதும் பாடும் வழக்கம் இருந்தது. முக்கியத் தெய்வம் பற்றிய கதைகளை முழுவதும் பாடுவது, துணைத் தெய்வக் கதைகளின் ஒரு பகுதியைப் பாடுவது என்ற வழக்கம் இருந்ததால் துணைத் தெய்வக் கதைகள் பெரும்பாலும் அச்சேற்றப்படவில்லை. பெரும்பாலும் இது போன்ற கதைகளை ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் போன்ற தனிப்பட்டவர்கள் பதிப்பித்தனர்.

நிகழ்த்துகலைகளில் மரபு வழியான பாடல்களும் மெட்டுகளும் பாடும் நிலை குறைய ஆரம்பித்த பின்னர் கலைஞர் களுக்கான பதிப்பு ஓய்ந்துவிட்டது. இது உத்தேசமாக 1975 என வரையறை செய்யலாம். இந்தப் பின்னணியில் நிகழ்த்துகலைகளுக்கூரிய கதைப்பாடல்களை வெளியிட்ட பதிப்புகளை,

1. நிகழ்த்துகலைக் கலைஞர்களின் தேவைக்காகவும் கோவிலைச் சார்ந்தவர்களுக்காகவும் தனிப்பட்டவர்களோ பதிப்பகங்களோ வெளியிட்டவை

2. தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஆய்வு நிறுவனங்களும் வெளியிட்டவை

என வகைப்படுத்தலாம்.

நிகழ்த்துகலைகளுக்காகக் கதைப் பாடல்களைப் பதிப்பித்தவர்களில் ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடாரும் ஸ்ரீமகள் கம்பெனியை நடத்திய சங்கு கணேசனும் முக்கியமானவர்கள். ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் 18 கதைப் பாடல்களையும் மகாத்மா துக்கச் சிந்து, நாட்டு மான்மியம், அப்புக்குடன் யானையைப் பிடித்த கதை உட்பட 12 சிறுபிரகரங்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் வெளியிட்ட நூற்களில் ஏழுக்கு மட்டுமே முகவுரை உள்ளது. பிற எல்லாவற்றிலும் மூலப் பாடல்கள் மட்டுமே உள்ளன. இவர் பெரிய

எழுத்து அம்மாணப் பதிப்பு களைத் தனக்கு மாதிரியாகக் கொண்டிருந்தாலும், அச்சப் பிழை வராமல் இருப்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார். அந்தக் கால டிரெடில் அச்சுக்கூடத்தில், எட்டுப் பக்கப் பாரத்தை டிரெடில் அச்சடிக்கும்போது, முதல் அச்சப் பக்கங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவரது பதிப்புகளில் இடைச் செருகல் உண்டு என நிகழ்த்து கலைஞர்கள் கூறுகின்றனர். நா.வா.வும் இதை என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் தன் ஊரின் பேரிலும் ஊரை அடுத்த இடங்களிலும் பற்றுக்கொண்டவர். அதனால், தான் பதிப்பித்த நூல்களில் தன் ஊரின் பெருமை வரும்படி செய்துவிடுவார். இவரது முதல் பதிப்பிலும் இரண்டாம் பதிப்பிலும் உள்ள வேறுபாட்டிற்கு இதுவே காரணம் பூலங்கொண்டாளம்மன் கதையின் முதல் பதிப்பில் (சங்கு நூலகம் 1959, ப. 2) இக்கதையை எழுதியவர் குமாரசாமி நாடார் என்றும் இரண்டாம் பதிப்பில் (நாகர் கோவில் 1977, ப. 41) இக்கதையை எழுதியவர் அணஞ்ச பெருமாள் புலவர் என்றும் உள்ளது. இதுபோல வேறு சில உதாரணங்களைக் கூற முடியும்.

சங்கு கணேசன், கதைப் பாடல் களைப் பாடிய கலைஞர்களுக்கு காப்பிரைட் கொடுத்திருக்கிறார். ஏடு தேடிக் கொண்டுவருபவர்களை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார்.

கதைப்பாடல்களைப் பதிப்பித்த ஆராய்ச்சியாளர்களில் என். இராமச்சந்திரன், ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், தசரதன், நடராஜன், நிர்மல் செல்வமணி, நிர்மலா தேவி, நா. வானமாமலை, ஜெயக்குமார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

இராமச்சந்திரனின் பிச்சைக் காலன் பதிப்பும், சிவசுப்பிரமணியனின் பூச்சியம்மன் வில்லுப்பாட்டு பதிப்பும் துல்லியமானவை. இப்பதிப்பாளர்கள் கள ஆய்வின் வழியே கிடைத்த செய்திகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே கதைப் பாடலைப் பதிப்பிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உடையவர்கள்.

இதை இவர்களின் பதிப்பில் காண முடியும்.

நடராஜன் தனியாகவும் வேறு ஆய்வாளருடன் இணைந்தும் 11 நூற்களைப் பதிப்பித்திருக்கிறார். ஏட்டில் இருப்பதை அப்படியே பதிப்பிப்பது இவரது வழக்கம். இவர்கதை நிகழ்ந்த காலத்தைப் பொத்தம் பொதுவாகச் சொல்கிறார். எல்லாக் கதைப்பாடல்களையும் 17-20 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உட்பட்டு அடக்கிவிடுகிறார். இவரிடம் கள ஆய்வுச் செய்திகளை ஒப்பிடும் வழக்கம் இல்லை.

நிர்மல் செல்வராணியின் பலவேசம் சேர்வைக்காரன் கதை (1989)யில் நீண்ட ஆராய்ச்சி உரை உள்ளது. ஆனால் இவரும் கள ஆய்வு செய்யாமல், வட்டார வழக்கு அறியாமல் பதிப்பித்தால் அடிக்குறிப்புகள் கொடுத்ததில் தவறிவிடுகின்றார். இக்கதைப் பாடலில் வாடாவிளக்கு என்பதைத் தலையில் அல்லது தோளில் வைத்து சுமந்து செல்லும் காஸ் விளக்கு அல்லது பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கு என்கிறார் (1989, ப. 62) உண்மையில் வாடாவிளக்கு என்பது நாள் முழுதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் எண்ணெய் விளக்கு. நெருப்புப் பெட்டி வருவதற்கு முன்பு இது போன்ற விளக்குகளிலிருந்து நெருப்பை எடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது பற்றிய வழக்காற்றுக் கதைகள் உள்ளன.

நிர்மலா தேவி 9 கதைப் பாடல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். இவர் கால ஆராய்ச்சியில் மிகவும் கவனம் செலுத்துகிறார். ற, ர, ண, ன எழுத்துகளின் தவறுகளை நீக்குதல், சந்திப்பிழை நீக்குதல் போன்ற வற்றைக் கவனித்துப் பதிப்பித்துள்ளார். இவர் பதிப்பித்த தடிவீரைய சுவாமி கதையில் சுவடிகள் பற்றிய விரிவான கட்டுரை உள்ளது. அச்சில் வராத கதைப் பாடல்கள் பற்றிய செய்திகள் இதில் உள்ளன. இவர் பதிப்பித்த கதைப் பாடல்களுடன் தொடர்பான நாட்டார் தெய்வங்கள், அவற்றின் வழிபாடு, நிகழ்த்துதல் சடங்குகள், கதை தொடர்பான சாதிகள் குறித்த செய்திகளைப் பதிவு செய்யவில்லை. இவை கள ஆய்வின் மூலமே பதிவு செய்ய முடியும் என்பதால் இவை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கதைப்பாடலைப் பதிப்பிக்க முக்கியமாகக் கள ஆய்வுச் செய்திகள் அவசியம். கள ஆய்வின் மூலம் பெறப்படும் செய்திகள் மட்டுமே நிகழ்த்துகலைக்குரிய கதைப் பாடல்களின் பதிப்பைக் கருவாக்க முடியும். நிர்மலா தேவியின் பதிப்புகளில் கொடுக்கப்பட்ட அடிக்குறிப்புகளில் தவறுகள் வந்தமைக்குக் கள ஆய்வு இல்லாமை ஒரு காரணம் என்று கூற முடியும்.

இவரது உச்சினி மாகாளியம்மன் கதை பதிப்பில் (1987) 'செனை இட்டலி' என்பதற்குப் 'பருத்த இட்டலி' எனப் பொருள் தருகிறார். இது தவறு. செனை இட்டலி என்பது சர்க்கரைப் பாகில் வறுத்துப் பொடித்த சிறுபயிறு கலந்த கலவையைத் தோசைமாவில் வைத்துச் செய்யப்படுவது. இதே கதைப் பாடலில் முசியாமல், கிடாரம், தோக்கு போன்றவற்றிற்கு இவர் தரும் விளக்கமும் பொருளும் தவறு. இவரது வெங்கலராசன் கதைப் பாடல் பதிப்பில் (1986) ஊர், இடம் குறித்த தவறுகள் நிரம்ப உள்ளன. இந்த நூலில் 'காடாத்து பொய்கையிலே' என்பதற்குப் பிணம் எரித்த நெருப்பை ஆற்றும் சடங்கு என விளக்கம் கொடுக்கிறார் (ப. 127). இது தவறான தகவல். இங்குக் காடாத்து என்பது ஒரு சிற்றூரைக் குறிப்பது. இந்த ஊர் வெங்கலராசன் கதை தொடர்பானது. இது குறித்த வாய்மொழிக் கதை ஒன்று உண்டு.

இது போலவே சின்னத்தம்பி கதை (1987) பதிப்பில் இக்கதை எழுதியவர் நாஞ்சில்நாட்டுக் கோலப்பப் பிள்ளை என்கிறார். இது தவறான தகவல். இங்குக் குறிப்பிடப்படும் கோலப்பப் பிள்ளை 1896 - 1978 வரை வாழ்ந்தவர். இவர் கதைப் பாடல்கள் எழுதவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்த இவரது மகனும் வேறு கலைஞர்களும் கூறிய செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சின்னணைந்தான் கதை பதிப்பில் (1988) ஆந்திரமுடையார் கதை, புலமாடன் கதை, பிச்சைக் காலன் ஆகியன அச்சில் வரவில்லை என்கிறார். ஆனால் இவை 1988க்கு முன்பே அச்சில் வந்து விட்டன.

வானமாமலைதான் கதைப் பாடல்களை நிகழ்த்துகலைக்குரியன, கோவில் விழாவும் தெய்வமும் தொடர்பானவை என்ற பார்வையைக் குறைத்துக்கொண்டு சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் பதிப்பித்திருக்கிறார். இவரது பதிப்புகளில் மூலப் பாடல்களுக்குச் சரியான, பரவலான விளக்கக் குறிப்புகள் இல்லை. மேலும் இவரது நீண்ட முகவுரை முரண்பாட்டையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

நா.வா., முத்துப்பட்டன் நூலின் முகவுரையில் (1971) இந்த நூல் 260-300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்று கூறுகிறார். (ப. 10) எனவே இந்த நூலைப் பதிப்பித்த 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 260-300 ஆண்டுகளைக் கணக்கிட்டால் 1670-1710 என வரும். எனவே நா.வா.வின் கணக்குப்படி முத்துப்பட்டன் கதையின் காலம் 1670-71 ஆகும். ஆனால் இதே நூலின் முகவுரையில் (vii) இக்கதை நிகழ்ச்சிகள் 300-400 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது

என்று இரண்டு இடங்களில் கூறுகிறார். எனவே இந்தக் கணக்கின்படி இந்த நூலைப் பதிப்பித்த 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கணக்கிட்டால் நூலின் காலம் 1570-1670 என வரும். இது முன் கூறிய கருத்துக்கு முரணானது.

வில்லிசைப் பாடல்களை வெளியிட்ட ஆய்வுப் பதிப்புகளில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் ஆசியவியல் நிறுவனமும் குறிப்பிடத் தகுந்தன.

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

திருவாசகப் பதிப்புகள்: சில குறிப்புகள்

நாணின்மை, அச்சமின்மை

தஞ்சை டி.என். இராமச்சந்திரன்

1. முதன்முதலில் அச்சேறிய திருமுறை, திருவாசகமே. அதனை அச்சிட்டவர் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர். 1835இல் இந்நூல் வெளிவந்தாலும் 1833லேயே காழித்தாண்டவராயர் 'அநுபூதி உரை' எழுதிவிட்டார். ஆனால் அவ்வுரை 1954இல்தான் உ.வே.சா. நூலக வெளியீடாக வந்தது.

2. 1897 ஆம் ஆண்டு பட்டாளம் வாசுதேவ முதலியார், சில புலவர்களைக் கொண்டு உரையுடன் கூடிய ஒரு பதிப்பு வெளியிட்டார். இதே ஆண்டில் பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியாரின் உரைப்பதிப்பும் வெளியாயிற்று. 1906ஆம் ஆண்டு 'ரங்கூனிலிருந்து' வெளிவந்த ஒரு பதிப்பில் சிவ அருணகிரி முதலியார் எழுதிய குறிப்பு களுடன் திருவாசக மூலம் உள்ளது.

3. மறைமலையடிகள் உரை எழுதிய நான்கு இயல்புகளைக் கண்டித்து 'சைவ சமயிகளே ஏமாந்து போகாதீர்கள்', 'நாணின்மை, அச்சமின்மை (என்று) இரண்டு சிறகுகள் படைத்து வெளிவந்திருக்கும் திருவாசக விரிவுரை முற்பாகம்' முதலிய தொடர்களைக் கொண்ட 39 பக்க மறுப்புடன் ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த பராசக்தி என்பவர் எழுதிய துண்டுப் பிரசுரமும் 1922இல் வந்தது.

4. சுந்தர மாணிக்க யோகீசுவரர் 1929இல் யோக ரீதியான உரையொன்றைத் திருவாசகத்திற்கு எழுதினார். 1931இல் கா.சு.பிள்ளை எழுதிய உரையைக் கழகம் வெளியிட்டது. அதில் பல பிழைகள் காணப்பட்டன என்னும் விமர்சனமும் வந்தது. அப்பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து 1959இல் இரத்தின நாயகர் சன்ஸ் வெளியிட்டதைக் கழகம் மீளவும் அச்சிட்டது.

5. 1950, 53இல் மு. கதிர்சென் செட்டியார் திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், திருவெம்பாவை ஆகியவற்றிற்கு எழுதிய விரிவுரை வெளிவந்தது. தருமபுர ஆதீனம் 1949இல் தண்டபாணி தேசிகர் எழுதிய குறிப்புரையை வெளியிட்டது. 1964இல் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 'குருவருள் விளக்கம்' என்னும் பெயரில் தண்டபாணி தேசிகர் எழுதிய பேருரையை வெளியிட்டது.

6. 1954இல் இலங்கையிலிருந்து நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார் எழுதிய உரை வெளிவந்தது. இதில் உள்ள முக்கியமான குறிப்பு மாணிக்கவாசகரின் உண்மைப் பெயர்

'சிவபாத்தியர்' என்பதும் நூல் முழுவதும் அகத்துறையைச் சார்ந்தது என்பதுமாகும். இலங்கையைச் சேர்ந்த பண்டித அருளம்பலவாணர் எழுதிய திருவாசக ஆராய்ச்சி உரை 1966, 1973 ஆகிய ஆண்டுகளில் இரண்டு பாகங்களாக வந்தன.

7. 1957இல் வீரபாகுப் பிள்ளையின் உரை; 1963இல் புலியூர் கேசிகன் உரை; இதே ஆண்டு இராமநாத பண்டிதர் உரை எழுதிய கழக வெளியீடு; 1967இல் திருவாசக மெய்கண்ட உரை; 1968இல் சுவாமி சித்பவானந்தரின் மலிவு விலைப் பதிப்பு; 1969இல் கழகம் வெளியிட்ட கையடக்கப் பதிப்பு; 1971இல் ஜி. வரதராஜனின் விரிவுரையுடன் கூடிய பழனியப்பா பிரதர்ஸ் பதிப்பு; 1987இல் வழித்துணைராமன் எழுதிய பதிப்பு; அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் 'திருவாசகம் சில சிந்தனைகள்' (1999) எனப் பலவகைப் பதிப்புகள் வந்துள்ளன.

8. 1941இல் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் திருவாசகம் மூலத்தைப் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளுடன் வெளியிட்டது. இதே சமாஜம் 1939இல் வெளியிட்ட அ.சோமசுந்தரம் செட்டியாரின் அரும்பத விளக்கவுரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தகுந்தது. 1966இல் தருமபுர ஆதீனம் வெளியிட்ட அருணை வடிவேல் முதலியார் எழுதிய குறிப்புகளையுடன் கூடிய பதிப்பு சிறந்ததாகும்.

9. 1964இல் பள்ளியகரம் நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளையைக் கொண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சிறந்த பதிப்பை வெளியிட்டது. சுவடியில் உள்ளபடியே மூலமும் அதனெதிரே சீர்பிரித்த பாடலும் இப்பதிப்பில் உள்ளன. அருஞ்சொற்களுக்கு எண் வழங்கப்பட்டுப் பாடலின் பக்கத்திலேயே பொருளும் தரப்பட்டுள்ளது. நூலாசிரியர் மாண்பு, நூல் மாண்பு, கதை விளக்கம், மரபு விளக்கம், சிறந்த முன்னுரை ஆகியவற்றுடன் கூடிய நல்ல பதிப்பு இது. முதல் பகுதி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் திருவாசக நூல் முழுமையும் இதில் அடங்கியுள்ளது. இச்சிறந்த பதிப்பு மீள் அச்சிடப்பட்டு இப்போது விலைக்குக் கிடைக்கிறது.

இராமச்சந்திரன் எழுதிய விரிவான கட்டுரையின் சுருக்கம்:

- பொ. வேல்சாமி, பெருமாள்முருகன்

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

நவீனத்துவத்தை உருவாக்கியவற்றுள் ஒன்றாகவும் அந்நவீனத்துவத்தின் உற்பத்திகளில் ஒன்றாகவும் விளங்குவது பதிப்புத் துறையாகும். அதுவே அறிவுச் சொல்லாடல்களின் உற்பத்தி நிறுவனமாகவும் சாதனமாகவும் அறிவுச் சொல்லாடல்களுக்குரிய துணை (அல்லது) உபரிச் சொல்லாடலாகவும் விளையாற்றுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அது முதலீடு செய்து இலாபம் (அல்லது) வருவாய் ஈட்டுகிற வணிகத் தொழிலாக உள்ளது.

வெறும் பணம் ஈட்டும் வணிகத் தொழிலாக இயங்குகிற பதிப்புகளைப் பற்றி இங்கு எழுதும் நோக்கம் கிடையாது. சமகால எழுத்துக்களைப் பதிப்பிக்கும் பதிப்பின் ஓர் அம்சம் பற்றியும்

ராஜ் கௌதமன்

பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்பு (1930 - 1959)

பதிப்பாளர்களுக்கான பாடநூல்

இங்குப் பேசப்போவதில்லை. ஐம்பது (அல்லது) ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டுத் தலைமுறைகளாகப் பிரதி செய்யப்பட்டோ அல்லது பதிப்பிக்கப்பட்டோ வந்துள்ள செவ்வியல் பண்பேறிய மூலபாடங்களைச் செம்பதிப்பாக உழைத்து வெளியிடுகிற பதிப்புகளே இங்குக் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இன்னும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதென்றால் 1823 முதல் 1874 ஜனவரி வரை சென்னை முதல் கருங்குழி, வடலூர், பார்வதிபுரம், மேட்டுக்குப்பம், சித்திவளாகம் வரை வாழ்ந்து மறைந்த வள்ளலார் சுவாமிகள் என்று போற்றப்படும் சி. இராமலிங்கரின் படைப்புகளின் மூலபாடத்தை அறிவியல், அறவியல், ஆன்மீக இயல் நோக்கு நிலைகளிலிருந்து பிசகாமல் 1930 முதல் 1959 வரை பதிப்பித்த பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்பு பற்றித் தமிழர்கள் அறிந்துகொள்

வதற்காக இக்கட்டுரை எழுதப் படுகிறது.

ஒரு நூலின் தரத்தையும் அதனைப் படிப்பவர்களின் வாசிப்புத் தரத்தையும் அதன் நம்பகத்தன்மையையும் தீர்மானம் செய்கிற பல்வேறு அம்சங்களில், அந்நூலைப் பதிப்பிக்கிற பதிப்பு முயற்சியும் ஒன்று. அப்படியொரு முயற்சிதான் பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்பு.

‘ஆ. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை, பி.ஏ., எம்.எல்., அட்வொகேட்’ அவர்கள் சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலையில் தத்துவ நூல் ஆசிரியராகவும் சென்னைச் சட்டக் கலாசாலையில் அறநூல் ஆசிரியராகவும் சென்னை ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட்ஸ் போர்டில் செகரட்டரியாகவும் கமிஷனராகவும் கடமையாற்றிவர். இராமலிங்கரின் சங்கம், சாலை, சபை ஆகிய சுத்த சன்மார்க்க முயற்சிகளிலும் சன்

மார்க்க நெறியிலும் முழு ஈடுபாடு கொண்டதால், பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை தமது வாழ்நாளின் ஒரே இலட்சியமாக இராமலிங்கரின் திருவருட்பாவை மட்டுமின்றி, வசனம், கடிதம், உபதேசம், விண்ணப்பம், வியாக்கியானம் முதலிய அனைத்து எழுத்துக்களையும் முழுமை, மூலம் மாறாமல் பதிப்பிப்பதை மேற்கொண்டார். ஒரு பதிப்பாளருக்கு வேண்டிய அர்ப்பணிப்பு, விடாமுயற்சி, கடும் உழைப்பு, நாணயம், நேர்மை, சமூக அக்கறை, தொலைநோக்கு, அறிவியல் - அழகியல் நோக்கு முதலிய அத்தனையும் இவருக்கு இருந்தன என்பதற்கு அவர் பதிப்பித்த நூல்களே சாட்சி.

இராமலிங்கரின் திருவருட்பாக்கள் 5818; (வேறு சில பாடல்களும் உண்டு) இவை ஆறு தொகுதிகளாக - திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. 1867இல் முதல் நான்கு திருமுறைகளும் 1880இல் ஐந்தாம் திருமுறையும் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தன. 1867 முதல் 1874 வரை இராமலிங்கர் இயற்றிய பாடல்கள், அவர் காலத்துக்குப்பிறகு 1885இல் ஆறாம் திருமுறையாக வெளிவந்தன. பின்னர், சென்னை சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தின் சார்பாக, இராசமாணிக்கம் பிள்ளை முதலைந்து திருமுறைகளை ஒரு நூலாகவும் ஆறாம் திருமுறையைத் தனியொரு நூலாகவும் 1932இல் பதிப்பித்தார். (இதன் மறுபதிப்பு 1942இல் வந்தது). 1924இல் ரிப்பன் பிரஸில் இராமலிங்கரின் வசனப் பகுதிகள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. வேறு பதிப்புகள் இருக்கவும் கூடும்.

1930இல் பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை தமது பதிப்பைத் தொடங்கியபோது இராமலிங்கரின் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் முதல் பதிப்பும் மறுமதிப்புகளும் அவரது பதிப்பு ஆய்வுக்கான மூலங்களாக இருந்தன. 1930 முதல் 1959 வரை பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்பில் இராமலிங்கரின் படைப்புகள் முழுமையும் பன்னிரு நூல்களாக வெளிவந்தன. நூல்களுக்கு நல்ல

வரவேற்பு இருந்தது. அடக்க விலையில், எளிதில் எடுத்துச் சொல்லத்தக்க அளவில், உயர்ந்த காகிதத்தில் அழகிய முறையில் பதிப்பு அமைந்ததால் சென்னை, சிதம்பரம், ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகங்கள், நூல் நிலையங்கள், கோவில்கள், மடங்கள் மட்டுமின்றிப் பொதுமக்களும் ஆதரவு தந்தார்கள் என்று பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை எழுதியுள்ளார்.

இவரது அயராது உழைப்பின் விளைச்சலை எலிகளைப் போலத் திருடிப் பயன்படுத்திய 'நூற்கள்வர்' பற்றிப் பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை குறிப்பிட்டு அவர்களமீது நடவடிக்கை எடுக்க நேரிடும் என்ற எச்சரிக்கையை அவருடைய நூல்களில் வெளியிட்டார். பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்புப் பணியை நடத்திய காலகட்டம் அறிவுத் திருட்டுக்குப் பேர்போனது. இவ்விதமான திருட்டை அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த புதுமைப்பித்தன் 'களவாணித்தனம்' என்று சொன்னார். திருட்டை ஒழிக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்ததாலோ என்னவோ 'திருடராய்ப் பார்த்து திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது' என்று பின்னாளில் பட்டுக்கோட்டையார் எழுதினார் போலும்.

தமது பதிப்பு முயற்சியில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டார் என்பதைப் பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பட்டியலிடும் தம் பதிப்பின் சிறப்பியல்புகள் வழியாக அறியலாம். இராமலிங்கரின் மூல பாடத்தைக் கண்டறிவதற்காக அவர் பின்வரும் ஆதாரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

1. இராமலிங்கரின் கையெழுத்துப் பிரதிகள்
2. அவரது பார்வையில் அச்சான அவர் பாடல்களின் முதற்பதிப்பு.
3. அவரது அருகிலிருந்து அவர் கூறியவற்றை எழுதிய அன்பர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகள்.
4. இராமலிங்கரின் படைப்புகளின் பல்வேறு பதிப்புகள்.

இவ்வாறு தேடியெடுத்த ஆதாரங்களை ஒவ்வொரு எழுத்தாக ஆராய்ந்து, பாடபேதங்கள், மேற்கோள்கள், குறுக்கு மேற்கோள்கள் முதலியவற்றைத் தமது பதிப்பு

நூல்களில் அடிக்குறிப்புகளாக இணைத்தார். அவர் பதிப்பித்த நூல்களுக்கு அவர் எழுதிச் சேர்த்த பின் குறிப்புகளின் மொத்த எண்ணிக்கை மூவாயிரத்து நூற்று நாற்பத்து நான்கு. இராமலிங்கர் தமது காலத் தமிழில் எவ்வாறு எழுதினாரோ அந்தப் பாடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, முந்தைய பதிப்புகளில் 'பிழை' திருத்தம் செய்யப் பட்ட பாடபேதங்களை அடிக்குறிப்புகள் வழியே வெளிப்படுத்தினார். இராமலிங்கரின் தமிழ்நடையை சொற்களஞ்சியத்தை, அறிய இவை உதவுகின்றன. மேலும் பதிப்பித்த நூல்களுக்குப் பாயிரம், முன்னுரை, அநுபந்தங்கள் ஆகிய பகுதிகளை அவர் இணைத்தார்.

இராமலிங்கரின் படைப்பின் மூலபாடத்தைப் பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பன்னிரு நூல்களாகப் பதிப்பித்தபோது ஒரு ஒழுங்கைப் பின்பற்றியுள்ளார். முதல் ஆறு நூல்களும் இராமலிங்கரின் பாடல்கள் தவிர்த்த ஏனைய வசனங்கள், கடிதங்கள், உபதேசங்கள் முதலியவற்றையும் பின் ஆறு நூல்களும் அவரது அருட்பாக்களையும் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன.

1. பெருநூல் பகுதி (முதல் திருமுறை) (7)
2. திருஔறியூர்ப் பகுதி (இரண்டாம் மூன்றாம் திருமுறைகள்) (8)
3. திருத்தணிகைப் பகுதி (ஐந்தாம் திருமுறை)(9)
4. பூர்வஞான சிதம்பரப் பகுதி (நான்காம் திருமுறை + ஆறாம் திருமுறையின் முற்பகுதி) (10)
5. உத்தர ஞான சிதம்பரப் பகுதி (ஆறாம் திருமுறையின் இடைப் பகுதி) (11)
6. சித்திவளாகப் பகுதி (ஆறாம் திருமுறையின் முடிந்த பகுதி) (12)

இந்த வைப்பு முறை இராமலிங்கரின் காலம், இடம் சார்ந்த சரித்திரத்தையும் சென்னையிலிருந்து சித்தி வளாகம்வரை வளர்ந்து வந்த இராமலிங்கரின் ஆன்மீகப் பரிணாம வளர்ச்சியையும் கருத்தில் கொண்டுள்ளது.

முதல் மூன்று திருமுறைகளும் இராமலிங்கர் சென்னையில்

வாழ்ந்த காலத்தில் பாடிய முருகன், சிவன் பற்றிய தோத்திரப் பாடல்களே. அதாவது 1856 வரை பாடிய வற்றின் தொகுப்பு. ஐந்தாம் திருமுறை, இராமலிங்கர், கருங்குழியிலிருந்தபோதும் பாடியவற்றின் தொகுப்பு. நான்காம் திருமுறை, வடலூருக்கு வந்த பிறகு தில்லை நடராஜனை (சிதம்பரம்) போற்றிப் பாடியவற்றின் தொகுப்பு. இத்தகு பாடல்கள் சில ஆறாம் திருமுறையின் முதற்பகுதியாகவும் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

ஆறாம் திருமுறையின் எஞ்சிய இரு தொகுப்புகளும் இராமலிங்கர், 'சன்மார்க்க சங்கம்', 'சத்திய தருமச் சாலை', 'சத்திய ஞான சபை' (கோவில்) உத்தர சிதம்பரம் ஆகிய அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி வடலூர், மேட்டுக்குப்பம் ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்தபோது இயற்றிய யோக சாதனப் பாடல்களின் தொகுப்புகளாகும்.

தமக்குமுன்னர் பதிக்கப்பட்ட ஆறாம் திருமுறையை இராமலிங்கர் பாடலின் பொருள், காலம், இடம் சார்ந்து மூன்று தொகுப்புகளாகப் பிரித்துப் பதிப்பித்தது பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை என்பது பதிப்புகளை ஆய்ந்த பின்னர் உறுதிப்பட்டால், முதன்முறையாக இத்தெளிவை ஏற்படுத்திய பெருமை பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை அவர்களையே சேரும்.

ஆ. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளையின் அருட்பா திருமுறைப் பதிப்பு, தமிழகப் பதிப்பு வரலாற்றில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. செம்பதிப்புக்கு இது ஒரு முன்னோடி, இலட்சியம், பதிப்பாளர்களுக்கான பாடநூல்.

பின் குறிப்பு:

பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை பதிப்பித்த இந்த மூலநூல்களின் மூலப்படிகள் புதுச்சேரி தாகூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி நூலகத்தில் முடிந்த வரை பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இனியும் அவை ஒழியும் தறுவாயிலுள்ள தாள்களோடு அழிவிலிருந்து தப்பிமா என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. மூன்றாம் உலக ஏழை நாடுகளில் அரசாங்கங்களை விட, அதிகாரிகளைவிட அந்நாடுகளில் வாழும் மக்களுக்கே பொறுப்பு கள் இருக்கின்றன.

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

தமிழ் இலக்கிய நெடும்பரப்பில் பல சிறந்த நூல்கள் மறைந்துபோய் விட்டன. ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் *வளையாபதி*, *குண்டலகேசி* ஆகிய இரண்டும் கிடைக்கவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பழந்தமிழ் நூல் பதிப்பு தொடர்பான விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருந்தபோது *வளையாபதி* யின் ஓலைச்சுவடிகள் இருந்தன என்பதற்கு மூன்று சான்றுகள் உள்ளன.

முதலாவது, உ.வே. சாமிநாதையர் தம் *என் சரித்திரம்* நூலில் *வளையாபதி*யைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகும். 'திருவாவடுதுறை மடத்துப் புத்தகசாலையில் *வளையாபதி* ஏட்டுச் சுவடியை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் அத்தகைய பழைய நூல்களில் எனக்குப் பற்று உண்டாக வில்லை. அதனால் அந்நூலை

பெருமாள்முருகன்

பதிப்புகளில் சமயக் கண்ணோட்டம்

தீதற விளங்கிய திகிரியோன்

எடுத்துப் படிக்கவோ பாடம் கேட்கவோ சந்தர்ப்பம் நேரவில்லை. பழைய நூல்களை ஆராய வேண்டுமென்ற மனநிலை என்பால் உண்டான பிறகு தேடிப் பார்த்த போது அந்தச் சுவடி மடத்துப் புத்தகசாலையில் கிடைக்கவில்லை' (ப. 626) என்று உ.வே.சா. எழுதுகிறார். சமணக் காப்பியமாகிய *சீவக சிந்தாமணியை* அவர் பதிப்பித்த போது அதற்குப் பல இடங்களிலிருந்து எதிர்ப்பு கிளம்பியது. அதற்கும் பெரும்பான்மைக் காரணம், சைவ மடத்தவரோடு தொடர்புடையவராக இருந்தும் சமண நூலை எப்படி அவர் பதிப்பிக்கலாம் என்னும் சமயக் கண்ணோட்டமே. திருவாவடுதுறை மடத்திற்குள் ளிருந்து எழுந்த எதிர்ப்பை உ.வே.சா. தம் நூலில் ஓரளவு பதிவு செய்திருக்கிறார். *வளையாபதி*யும் சமணம் சார்ந்த காப்பியமே. அந்நூல் உ.வே.சா.வுக்குக் கிடைக்கக் கூடாது என்னும்

நோக்கில் மடத்துப் புத்தகசாலையில் இருந்த *வளையாபதி* ஏடு காணாமல் போயிருக்கக்கூடும்.

பதிப்பு முன்னோடிகளுள் ஒருவரான ஆறுமுக நாவலர் *வளையாபதி*யை வெளியிட இருந்தார் என்பது இரண்டாவது சான்று. அவர் 1860ஆம் ஆண்டு *திருக்கோவையாரைப்* பதிப்பித்தார். அந்நூலின் பின்பகுதியில் 'அச்சுக்குச் சித்தமாக இருக்கும் நூல்கள்' என்று பட்டியல் ஒன்றைத் தந்துள்ளார். அப்பட்டியலில் *வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்*, *சீவக சிந்தாமணி*, *சிலப்பதி காரம்*, *மணிமேகலை*, *வளையாபதி* முதலியவை இடம்பெற்றிருந்தன (அச்சம் பதிப்பும், ப. 187). அச்சுக்குச் சித்தம் செய்து தயாராகவைத்திருந்த நூல், மறைந்துபோன நூற்பட்டியலுக்கு மாறிய காரணம் என்னவாக இருக்கக்கூடும்? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவ சமயம் புத்தெழுச்சி பெறக் காரணமாக

இருந்தவர்களுள் ஒருவர் ஆறுமுக நாவலர். சைவ சமய வினா விடை முதலிய நூல்களை எழுதியதோடு சைவம் குறித்துச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியும் வந்தார். சைவத்தை வலுப்படுத்தும் பொருட்டு சைவ தூஷண பரிகாரம் முதலிய மறுப்பு நூல்களையும் எழுதினார். 'சைவப் பற்று மிக்க ஆறுமுக நாவலர், எவரேனும் தம் சமயத்தைப் பற்றி அவதூறாகப் பேசினாலோ அல்லது எழுதினாலோ அதற்கெல்லாம் சுடச்சுடப் பதிலிறுப்பதைத் தம் கடனாகக் கொண்டு மறுப்புரைகளைத் தந்துகொண்டேயிருந்தார்' என மா.சு. சம்பந்தன் (ப. 183) கூறுகிறார். அச்சுக்குச் சித்தப்படுத்திய *வளையாபதி* வெளியிடப் படாமலே போனமைக்கு ஆறுமுக நாவலரின் சைவப் பற்று காரணமாகியிருக்கலாம்.

வளையாபதி ஏட்டுச் சுவடி பற்றிய மூன்றாவது சான்று செவிவழிச் செய்தி ஒன்றாகும். கொங்கு மண்டல சதகம் உள்ளிட்ட சிற்றிலக்கியங்களைப் பதிப்பித்த தி.அ. முத்துசாமிக்கோனார், ஏராளமான ஏட்டுச் சுவடிகளைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார். அவற்றுள் *வளையாபதி*ச் சுவடியும் இருந்தது. கோனாரின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த சம்பவம் ஒன்றினால் மனவிருத்தி அடைந்த அவர், தம்மிடமிருந்த சுவடிகள் அனைத்தையும் நெருப்பில் போட்டு எரித்துவிட்டார்.¹ அதில் *வளையாபதி*யும் ஒன்று (தகவல்: புலவர் செ. இராசு, ஈரோடு). இந்தத் தகவலை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள எழுத்துச் சான்று எதுவுமில்லை. எனினும் தி.அ. முத்துசாமிக்கோனார் பற்றிய சில செய்திகளை அறிவது அவசியம். அவர் மிகுந்த சைவப் பற்றாளர். உ.வே. சாமிநாதையர், *சீவக சிந்தாமணி*யைப் பதிப்பித்தபோது கடும் கண்டனம் தெரிவித்தவர்களுள் அவரும் ஒருவர். *சிந்தாமணி*, *சிலப்பதிகாரம்*, *மணிமேகலை* முதலிய நூல்களை உ.வே.சா. பதிப்பித்தபோது மிகுந்த எரிச்சலுக்கு உள்ளாகித் தாம் நடத்திய திருச்செங்கோட்டு விவேக

திவாகரன் என்னும் இதழில் உ.வே.சா.வைக் கேலிசெய்து எழுதியவர். 'பெளத்த சமயப் பிரபந்த பிரவர்த்தனாசிரியர்' என்று அவருக்குப் பட்டம் கொடுத்து எழுதித் தம் சைவப் பற்றைக் காட்டிக்கொண்டவர். ஆகவே அவர் நெருப்பிலிட்ட சுவடிகளுள் வளையாபதியும் இருந்தது என்பது வியப்புக்குரியதல்ல.

சமயப் பற்றின் காரணமாக நூல்கள் அழிக்கப்பட்டமை ஒருபுறமிருக்க, கிடைத்த நூல்களின் பதிப்புகளிலும் உரைகளிலும் நேர்ந்த குன்றுபடிகள் சுவாரச்யமானவை. உரைவேந்தர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை மிக முக்கியமான பல நூல்களுக்கு உரை கண்டவர். *ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப் பத்து, புறநானூறு, நற்றிணை* உள்ளிட்ட நூல்களுக்குச் செம்மையான உரை எழுதியுள்ளார். அவரும் சைவப் பற்று மிகுந்தவர். அது அவரது உரையிலும் பதிப்பிலும் ஒருசார்பை உருவாக்கி விட்டது.

துரைசாமிப் பிள்ளை உரை எழுதிய முக்கியமான சங்க இலக்கியம் *நற்றிணை*. அதன் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் திருமாலைப் பாடுவது. 'வேத முதல்வன் என்ப தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே' என்னும் இறுதியடிகள் திருமால் என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டுவன. திகிரியோன் - சக்கராயுதத்தை உடையவன் எனப் பொருள்படும். இதற்குத் துரைசாமிப் பிள்ளை, 'தீதற விளங்கிய திகிரியோன் - உயிர்கள் மலமாசு நீங்கி ஞான வாழ்வு பெறுமாறு இலங்குகின்ற திருவருளாகிய ஆணையை யுடையனாகிய முதல்வன்' (பக். 3, 4) என உரை எழுதியுள்ளார். தீதற விளங்குதல் என்பதற்குச் சைவ நோக்கில் 'மலமாசு நீங்கி' எனவும் திகிரியோன் என்பதற்கு 'திருவருளாகிய ஆணையை உடையவன்' எனவும் உரை கூறிப் படிப்போர் 'சிவபெருமான்' எனக் கருதுமாறு செய்துள்ளார். வெளிப்படையாகப் பொருள் விளங்கும் ஒரு பாடலுக்கே இந்தக் கதி என்றால் பொதுநிலையில் உள்ள பாடல்கள் பல என்ன கதியாயிருக்கும் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

துரைசாமிப் பிள்ளை, *யசோதர காவியத்திற்கு* உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். இது ஐஞ்சிறுங் காப்பியங்களுள் ஒன்று எனக் கருதப்படுவது. இது சமண சமயம் சார்ந்தது. சைவப் பற்று மிக்க தமிழறிஞர்கள் பலர், சமண, பெளத்த இலக்கியங்களைத் தமிழிலிருந்து அகற்றவும் முடியாமல் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இயலாமல் பெருத்த சங்கடத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை நூற்றாண்டு வாரியாக எழுதிய மு. அருணாசலம், *யசோதர காவியம்* குறித்துத் தம் நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். அவ்விடத்தில் 'அவர்கள் (சமணர்கள்), காவியம் என்று எடுத்த இடமெல்லாம் தோல்விதான்' எனவும் *சிந்தாமணி, சூளாமணி, நீலகேசி* ஆகிய காவியங்கள் காவியக் கட்டுக்கோப்புச் சிறிதும் உடையன அல்ல. ஆனால் ஒவ்வொன்றும் ஏதோ கதை உடையதாக இருக்கிறது' (ப. 379) எனவும் கூறுகின்றார். *யசோதர காவியத்* தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடும்போது, ஏன்தான் இந்த நூல் கிடைத்ததோ என்னும் மனச்சுழிப்பு வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. இது 'கீழ்த்தரமான நூல்' என்றும் 'எந்தக்

கதைப் பண்பும் இல்லாத ஒரு விசித்திரப் படைப்பு' என்றும் கூறுகிறார். இது சமணம் சார்ந்த நூல் என்பது மட்டுமல்ல, இந்நூலின் கதைப் போக்கும் அவருக்கு ஒவ்வாமையைக் கொடுத்துள்ளது.

அமிர்தமதி என்னும் அரசியாணைப் பாசனாகிய அட்டபங்கன் என்பவனுடன் கூடா ஒழுக்கம் கொண்டிருந்தாள். அதனை அறிந்த கணவன் யசோதரனையும் மாமி சந்திரமதியையும் விஷம் கலந்த லட்டுகளை உண்ணக் கொடுத்துக் கொன்றாள். அவற்றின் காரணமாகப் பல பிறவியெடுத்துக் பெருந்துன்பம் அடைந்தாள் என்பது கதைப் போக்கு. பெண் ஒருத்தி கணவன்ல்லாத வேறொர் ஆடவனுடன் உறவு கொண்டிருந்தாள் என்பதையும் கணவனையே ஒரு பெண் கொன்றாள் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத 'தமிழ்மனம்' கொண்டவர் அருணாசலம். 'எல்லா வகையாலும் பெண்கள் சிறப்புப் பெற்றிருந்த தமிழ்நாட்டில் இப்படி ஒருவர் "காவியம்" பாட வந்தது விசித்திரமான நிலை' (ப. 383) என்பது அவர் கணிப்பு.

இந்த *யசோதர காவியம்* 1887இல் காஞ்சி பாகுபலி நயினார் என்னும்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் தமிழ் மொழி இலக்கியங்கள் என்று பார்க்கும் பார்வை இன்றுவரை உருவாகவில்லை. சமயம் கடந்த தமிழ் மரபிலக்கியங்கள் என்னும் பொதுவெளிக்குள் இவற்றை இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகளை வரையறுக்கும் நோக்கிலோ தமிழக வரலாற்றை உருவாக்கும் வகையிலோ நடைபெறவில்லை.

சமணரால் முதலில் பதிப்பிக்கப் பட்டது. 1908இல் தில்லையம்பூர் வேங்கடராமையங்கார் மீண்டும் பதிப்பித்தார். அவ்விரு பதிப்பு களிலும் உரை இல்லை. பிறவி குறித்த சமணக் கோட்பாட்டை மையமாகக் கொண்ட இந்நூலுக்கு உரை எழுதுவது கடினம். சமணக் கோட்பாடுகளில் மிகுந்த பரிச்சயம் உடையவர்களே இந்நூலை விளக்க முடியும். அக்கடினமான பணியை துரைசாமிப் பிள்ளை 1944இல் செய்தார். ஐம்பெரும் காப்பியம், ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்னும் மரபு தமிழில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட காலத்தில் பாடத் திட்டத் தேவைக் காக அவர் இவ்வரை செய்திருக்கக் கூடும். ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் நீலகேசியும் சூளாமணியும் அளவால் பெரியவை. நாககுமார காவியம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே பாடத்திட்டத்திற்கு ஏற்புடையவை உதயகுமார காவியமும் யசோதர காவியமும். இவற்றுள் யசோதர காவியமே சிறப்புடையது என்னும் கருத்து இருந்துள்ளது. யசோதர காவியம் பல ஆண்டுகள் பாடத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

இந்நூலை உரை எழுதிப் பதிப்பித்த துரைசாமிப் பிள்ளை தம் விமர்சனங்களையும் முன்வைத்துள்ளார். அரசியாகிய அமிர்தமதி, யானைப் பாகன்மீது காதல் கொண்டமைக்குக் காரணமாக, அவன் பாடிய மாளவபஞ்சமம் என்னும் பண்ணிசை அரசியின் நெஞ்சை உருக்கியதை ஆசிரியர் கூறுகிறார். நூலில் இசை பற்றிய கடுங்குறிப்பு எதுவும் இல்லை. ஆனால் 'இந்நூலாசிரியர் இசையினைப் பழிதாற்றியுள்ளார்' எனக் கொண்டு துரைசாமிப் பிள்ளை விரிவான விளக்கம் எழுதுகிறார். அருணாசலமும் சரி, துரைசாமிப் பிள்ளையும் சரி சைவ சமய நூல்கள்மீது சிறு விமர்சனத்தையும் வைத்தவர்கள் அல்லர். சைவ நூல்களைப் பதிப்பித்தவர்கள் பற்றி அருணாசலம் குறைபட்டுக் கொண்டுள்ளார். ஆனால் மூலநூல்களை எவ்விடத்திலும் குறைகூறி எழுதியதில்லை. சைவம் தொடர் பான துண்டுப் பிரசுரமாக இருப்பினும் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர் அருணாசலம்.

சிலப்பதிகாரம் இயற்றிய இளங்கோ வடிகள் சமணர் அல்ல என்று நிறுவுவதில் பெருவிருப்புடையவர் அவர்.

சைவ நூல்களின் மீது விமர்சனம் வைக்காதது மட்டுமல்ல, பிற நூல்களையும் பாடல்களையும் சைவச் சார்பானதாக மாற்ற முயற்சி மேற்கொண்டவர்கள் இவ்விருவரும். 'சார்பின்றி யாரும் எதுவும் சொல்ல முடியாது, நூல் செய்ய முடியாது. எனினும் இங்கு சமயச் செய்தி களைக் கூறுமிடத்தும் நூல்களை ஆராயுமிடத்தும் இயன்றவரையில் எந்தச் சார்புமின்றி நடுநிலையில் நின்று விருப்பு, வெறுப்பு இன்றிப் பொதுநோக்காக உண்மைகாணவும் வரலாறு கூறவும் நூல்களை மதிப்பிடவும் முயன்றிருக்கிறோம்' (ப. IX) என அருணாசலம் கூறினாலும் சைவச் சார்புப் பார்வையிலிருந்து அவரால் பெரிதாக விடுபட முடியவில்லை. துரைசாமிப் பிள்ளை, தமக்குப் புலமையில்லாத பிற சமய நூல்களுக்கு உரையெழுதும் போது பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளைக்கூடக் கைக்கொள்ளவில்லை. யசோதர காவியத்திற்கு அவர் எழுதிய உரையில், சமண சமயக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணான விளக்கம் உள்ளது என்னும் விமர்சனம் எழுந்தது. தமிழிலும் வடமொழியிலும் மிக்க புலமையும் சமண சமயக் கோட்பாடுகளில் ஈடுபாடும் கொண்ட சமணராகிய வீரூர் பூர்ணசந்திரன் என்பவர் அவ்விமர்சனத்தை வைத்தார்.

துரைசாமிப் பிள்ளையின் உரையில் யசோதர காவிய மூலத்திற்கு மாறாகத் தவறான பாடம் கொண்டு இயைபில்லாமல் விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கும் இடங்களைச் சுட்டிப் பூர்ணசந்திரன் கடிதம் ஒன்றைத் துரைசாமிப் பிள்ளைக்கு எழுதினார். நேரில் துரைசாமிப் பிள்ளையைச் சந்தித்து மாறுபட்ட உரையுள்ள இடங்களைப் பற்றியும் கூறினார். ஆனால் துரைசாமிப் பிள்ளையின் பதில்: 'ஒரு நூலுக்குப் பலர் உரை எழுதலாம். ஆதலின் தாங்களும் இதற்கு ஓர் உரை எழுதுங்கள்.' அவரது உரை மறு பதிப்பாகப் பலமுறை வந்தபோதும், தவறான

இடங்களைச் சரிசெய்ய அவர் முயலவில்லை. ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து முரண்களைப் பூர்ணசந்திரன் சுட்டியுள்ளார்.

'இந்நிலவுலகத்தைச் சூழ மூவகைக் காற்று மண்டல முண்டென்பது சமண சமயக் கொள்கை. அம்மண்டலத்தின்மேல் உளது மேக மண்டலம்' என்றோர் இடத்தில் துரைசாமிப் பிள்ளை எழுதியுள்ளார். சமண சமயக் கொள்கை அப்படியானதல்ல. பூர்ணசந்திரன் காட்டிய இடங்களில் பெரும்பாலானவை இப்படிப்பட்டவை. துரைசாமிப் பிள்ளை தவறுகளைத் திருத்தத் தயாராக இல்லாமையால், பூர்ணசந்திரனே தனி ஒரு பதிப்பு வெளியிட வேண்டியதாயிற்று. துரைசாமிப் பிள்ளையின் பதிப்பு முறையிலிருந்தும் உரையிலிருந்தும் வேறுபட்டு மிகவும் திருத்தமான முறையிலும் சமணக் கொள்கைகளுக்கு முரண்படாத வகையிலும் பூர்ணசந்திரனின் பதிப்பு அமைந்துள்ளது. இப்பதிப்பை வையாபுரிப் பிள்ளை, தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், வை.மு. கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார் முதலியோர் பாராட்டி அணிந்துரை வழங்கியுள்ளனர்.

துரைசாமிப் பிள்ளைக்கு நேர்ந்ததுபோல அக்காலத்துச் சீவக சிந்தாமணி உரையாசிரியரான நச்சினார்க்கினியருக்கும் நேர்ந்தது. முதலில் அவர் சீவக சிந்தாமணிக்கு எழுதிய உரையைச் சமண அறிஞர்கள் அங்கீகரிக்கவில்லை. பின்னர் சமண அறிஞர்களிடம் சென்று சமணக் கொள்கைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்து புதிதாக உரை எழுதினார்; அதையே சமணர்கள் அங்கீகரித்தனர் எனச் செவிவழிக் கதை ஒன்று நிலவிவருகிறது. சீவக சிந்தாமணியைப் பதிப்பித்த காலத்தில் அதில் பல இடங்கள் விளங்காமையால் சமணர்களைத் தேடிக்கண்டு விளக்கம் பெற்ற பின்னரே உ.வே. சாமிநாதையர் அந்நூலைப் பதிப்பித்தார். ஆனால் துரைசாமிப் பிள்ளையிடம் அப்பண்பைக் காண முடியவில்லை. பிற சமயத்தவர் நூலைப் பதிப்பிக்க நேர்ந்தபோதும் அவர்களிடம் ஆலோசிக்க இயலாமல் அல்லது அவர்கள் சொல்லிய திருத்தங்களை

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் செய்தது எது?

ஒரு நூலைப் பற்றிய கருத்துகளை உருவாக்குவதும் அந்நூலை முடிந்தவரை பிரபலப்படுத்தி விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதும் அந்நூல் வலியுறுத்தும் கொள்கைகளுக்கு முரணான வகையில் உரை எழுதுவதும் ஆகிய இத்தகைய செயல்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் தாம் சார்ந்திருக்கும் சமயத்தின் மீது கொண்டிருக்கும் பற்றேயாகும். தம் சமய நூல்களை விந்நோதுவதும் இலக்கியச் சிறப்பு இல்லை எனினும் சமயக் கொள்கைகளுக்காக அவற்றை உயர்த்திப் பிடிப்பதும் நிகழ்ந்துள்ளன. தம் சமயம் சார்ந்த நூல்கள் தவறாக வந்துவிடக் கூடாது என்பதில் மட்டும் மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ளனர். யசோதர காவியத்தில் நேர்ந்த பிழைகளைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டு, பூர்ணசந்திரன் புதியதொரு பதிப்பை உருவாக்கினாரே தவிர, பிற சமயம் சார்ந்த தமிழ் நூல்கள் பற்றி அவர் அக்கறைப்படவில்லை.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம், பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் தமிழ் மொழி இலக்கியங்கள் என்று பார்க்கும் பார்வை இன்றுவரை உருவாகவில்லை என்பதே இவ்விதக்கியங்கள் சமயப் பார்வை கொண்டுள்ளவைதாம் எனினும் அவற்றைக் கடந்த தமிழ் மரபிலக்கியங்கள் என்னும் பொதுவெளிக்குள் இவற்றை இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே பழந்தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகளை வரையறுக்கும் நோக்கிலோ தமிழக வரலாற்றை உருவாக்கும் வகையிலோ நடைபெறவில்லை. ஓர் இலக்கியத்தை அணுகும்போதே அது எந்தச் சமயம் சார்ந்தது என்னும் முன்கருத்தோடு அணுகும் பார்வையே உள்ளது.

சைவ இலக்கியங்களைப் பதிப்பிப்போரும் வெளியிடுவோரும் அந்தச் சமயத்தில் பற்றுக் கொண்ட தனிநபர்களும் மடங்களுமே. வைணவ இலக்கியங்களை வைணவர்களே இப்போதும் பதிப்பிக்கின்றனர். மாறனலங்காரம் என்னும் அணியிலக்கண நூல் பல

ஆண்டுகள் கழித்து இப்போது மறுபதிப்பாக வந்துள்ளது. இந்நூல் தண்டியலங்கார இலக்கணத்தை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு சான்றுப் பாடல்களை மட்டும் திருமால் தொடர்பானவையாகக் கொடுக்கிறது. ஆகவே இந்நூலை வைணவர்கள் போற்றுகின்றனர். தற்போது ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது.

சமண, பௌத்த சமயங்கள் இன்று மிகுவழக்கில் இல்லை என்பதால் அவற்றை முடிந்தவரை புறக்கணிப்பது நடந்துள்ளது. சமணர்கள் சிலர் வீரோ பூர்ண சந்திரனைப் போல நூல் வெளியீட்டிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். அ. சக்கரவர்த்தி நயினார் பதிப்பித்த நீலகேசி மிகவும் குறிப்பிட வேண்டிய பதிப்பு. அதற்கு ஏறத்தாழ முந்நூறு பக்க அளவில் அவர் எழுதியுள்ள ஆங்கில முன்னுரை சிறந்த ஆராய்ச்சியுரை ஆகும். சமயம் கடந்த இலக்கியப் பார்வை தமிழ்ப் பதிப்புத் துறையில் இன்னும் முழுமையாக உருவாகவில்லை.

தமிழைச் செம்மொழி என அறிவித்துத் தொகைகளும் ஒதுக்கி என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டம் இது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியப் பதிப்புகளிலும் உரைகளிலும் நிலைபெற்றிருக்கும் சமயப் பார்வைகளை இனங்காணச் செய்தலும் சமயக் காழ்ப்புகளினால் நேர்ந்த தவறுகளை அறிந்து அகற்றுதலும் அவசியம். குறிப்பிட்ட சமயப் பற்றுக் கொண்டவர்கள் தம் சொத்தாகப் பாவித்துக்கொண்டிருக்கும் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் தமிழ் மரபிலக்கியங்கள் என்னும் பொதுவெளிக்குக் கொண்டுவரும் வகையிலான பதிப்புகளையும் உரைகளையும் உருவாக்குதலே இப்போதைய தேவை. சமயக் காழ்ப்புகளாகிய தீதுகளை அறுத்து உண்மை விளங்கும்படியான பதிப்புகளையும் உரைகளையும் தரும் திகிரியோன்களாகப் பதிப்பாசிரியர்கள் செயல்பட வேண்டிய காலம் இது.

தம் சமய நூல்களை விந்நோதுவதும் இலக்கியச் சிறப்பு இல்லை எனினும் சமயக் கொள்கைகளுக்காக அவற்றை உயர்த்திப் பிடிப்பதும் நிகழ்ந்துள்ளன.

குறிப்பு:

1. ஓலைச் சுவடிகளை எரித்திருக்கக் கூடும். ஏனெனில் அச்சிட்ட நூலையே எரித்த வரலாறு நம்முடையது. காதம்பரி என்னும் வடமொழிக் காப்பியம் தமிழில் செய்யுள் வடிவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதனை 1912இல் அச்சிட்டனர். பி.ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரியார், குரு சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோரைக் கொண்டு 188 பக்க அளவிலான விளக்கமும் 17 பக்க அரும்பதவரையும் சேர்த்து ஸ்ரீரங்கம் ஜே. கிருஷ்ணயங்கார் என்பவர் வெளியிட்டார். அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட பூசல் காரணமாக அச்சிட்ட நூல்கள் அனைத்தையும் கொளுத்திவிட்டனர். அதில் தப்பிப் பிழைத்த பிரதியொன்றைக் கொண்டே உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் மறுபதிப்பு வெளியிட்டது. காதம்பரி தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான விவரங்களுக்குக் காண்க: மு. அருணாசலம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 15ஆம் நூற்றாண்டு, பக். 73, 77.

துணை நூல்கள்:

1. மு. அருணாசலம். 1970. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பதிமுன்றாம் நூற்றாண்டு), திருச்சிறந்தம்பலம், காந்தி வித்தியாலயம்.
2. மா.சு. சம்பந்தன். 1977. அச்சும் பதிப்பும், திருத்திய பதிப்பு, மணி வாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
3. உ.வே. சாமிநாதையர். 1990. என் சரித்திரம், முன்றாம் பதிப்பு, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
4. ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை. 1996. நற்றிணை முலமுடம் விளக்க வரையும், அருணா பப்ளிக்கேஷன்ஸ், சென்னை.
5. ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை. 1944. யசோதர காவியம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
6. வீரோ பூர்ணசந்திரன். 1965. யசோதர காவியம், இரண்டாம் பதிப்பு, முருகன் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி.

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

கிறித்தவர்களின் புனித நூலாக விளங்கும் பைபிள் ஒரு தனி நூலல்ல. பல சிறு நூல்களின் தொகுப்பாகும். இதன் அடிப் படையிலேயே புத்தகங்கள் என்ற பொருளைத் தரும் 'Bibilia' என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் திரிபாகவே பைபிள் என்ற சொல் உருவாகியுள்ளது. "பிபிலியா" என்ற கிரேக்கச் சொல்லை, தமிழில் விவிலிய என்னும் முதலில் குறிப்பிட்டவர் அண்ட்ரிக் அடிகளார் (1520 - 1600) என்ற போர்ச்சுகீசிய சேக்சபைத் துறவியாவார். விவிலிய என்ற சொல்லே பின்னர் விவிலியம் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று.

கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் (1534) இன்றைய நெல்லை, தூத்துக்குடி, குமரி மாவட்டங்களின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் கத்தோலிக்கம் பரவியது.

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

விவிலியமும்
தமிழ்ச் சமூகமும்

இராயனுக்குரியதை

இராயனுக்குக் கொடுங்கள்

கடல் சார்ந்த தொழில் புரிந்துவந்த பரதவர், முக்குவர் என்ற இரு சாதியினரும் பெருந்திரளாகக் கத்தோலிக்கராயினர். ஆயினும் உடனடியாக விவிலியத்தின் தமிழ் வடிவம் இவர்களுக்குக் கிட்டவில்லை. கி.பி. 1586இல் 669 பக்கங்கள் கொண்ட *அடியார் வரலாறு* என்ற தமிழ் நூலை அண்ட்ரிக் அடிகளார் புன்னைக் காயல் என்ற கடற்கரைச் சிற்றூரில் தாம் அமைத்த அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். 'Flos Sanctorum' என்ற ஸ்பானிய மொழி நூலின் தமிழாக்கமே இந்நூலாகும். இதை நேரடியான மொழிபெயர்ப்பு என்று கூற முடியாது அளவில் பரதவர்களுக்கு அறிவுரை சொல்லும் முறையில் பல செய்திகளை ஆங்காங்கே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூலில் பேதுரு (பீட்டர்), பவுல் ஆகியோரின் வரலாறு இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பகுதி

விவிலியத்திலுள்ள *அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்* என்ற நூலைத் தழுவி அமைந்துள்ளது. யேசுவின் சிலுவைப் பாடுகளையும் சில அத்தியாயங்களாக எழுதியுள்ளார். இவை விவிலியத்தை ஒட்டியே எழுதப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே மட்டும் சில விளக்கங்களை இவர் தந்துள்ளார். இவ்விளக்கங்களை நீக்கி விட்டுப் பார்த்தால் விவிலியத்தின் முதல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைத் தொடங்கிவைத்தவர் என்று அண்ட்ரிக் அடிகளாரைக் குறிப்பிடலாம்.

கி.பி. 1601இல் மதுரையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு மதுரை மறைத்தளம் உருவாகி உள்நாட்டுப் பகுதிகளுக்கும் கத்தோலிக்கம் பரவியது. ஆயினும் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பில் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஏனெனில் கல்வியிலும் சைவ வைணவக்

கோயில்களில் வழிபடவும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டு, நாட்டார் தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்த அடித்தள மக்கள் பிரிவினரே பெரும்பாலும் கத்தோலிக்கர்களாய் இருந்தனர். இவர்களை ஈர்க்கும் வகையில், புனிதர் வழிபாடும் தேர் சப்பர உலாக்களும் பாஸ்கு நாடகங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அத்துடன் அசனம் கொடுத்தல், மொட்டையடித்தல், பொங்கலிடல் போன்ற சடங்குகளை மேற்கொள்ளத் தடை எதுவும் இல்லை. சுருங்கக்கூறின் சடங்குகளை மிகுதியாகக்கொண்ட சமயமாகக் கத்தோலிக்கம் இருந்ததன் காரணமாக அடித்தள மக்களை ஈர்க்கும் சமயமாக அது விளங்கியது. சில அடிப்படைச் சமய விதிகளும் மந்திரங்களும் மட்டுமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பத்துக் கட்டளைகள், திருச்சபையின் கட்டளைகள், அன்றாட சமய வாழ்வில் பயன்படுத்தப்படும் சிலுவை மந்திரம், கிருபைதயாபத்து மந்திரம் போன்றவை மட்டுமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இம்மந்திரங்களைக் குருவானவரோ உபதேசியாரோ உரக்கச் சொல்ல, அதை மக்கள் பின்பற்றித் திரும்பச் சொல்லும் முறையில் மனனம் செய்ததன் வாயிலாகவே இவற்றைக் கற்றுக்கொண்டனர். மேலும், சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களைப் போன்று விவிலிய வாசிப்புக்குக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. எனவே தான் கத்தோலிக்கம் பரவிச் சில நூற்றாண்டுகள் ஆன பின்னரும் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பில் தமிழகக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை ஆர்வம் காட்டவில்லை.

சீர்திருத்தக் கிறித்தவம் அது தோன்றிய காலத்திலிருந்தே விவிலிய வாசிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. சீர்திருத்தக் கிறித்தவத்தைத் தோற்றுவித்த மார்ட்டின் லூதர், ரோமாபுரிக்கு எதிராக நிகழ்த்திய கலகச் செயல்களில் முக்கியமான ஒன்று ஜெர்மானிய மொழியில் விவிலியத்தை மொழிபெயர்த்ததாகும். விவிலிய வாசிப்பை இவர்கள் வலியுறுத்தியமையால் விவிலியத்தைத் தமிழில்

மொழிபெயர்க்க வேண்டிய கட்டாயம் இவர்களுக்கிருந்தது. இதனடிப்படையில் கி.பி. 1715இல் தரங்கம்பாடியில் விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரு பகுதி முதன்முதலாக அச்சேறியது. யேசுவின் நேரடிச் சீடர்களான மாற்கு, மத்தேயு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நால்வரும் எழுதிய நற்செய்தி ஏடுகள் நான்கும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் என்னும் நூலும் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்தன. இவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டவர் சீகன்பால்கு என்ற ஜெர்மானியர் ஆவார். ஐந்து நூல்களின் தொகுப்பாக இருந்தமையால் அஞ்ச தேவப் பொத்தகம் என்று சீகன்பால்கு இம்மொழி பெயர்ப்புக்குப் பெயரிட்டிருந்தார். (சரோஜினி பாக்கியமுத்து, 1990: 44). தஞ்சை மாவட்டத்தின் பேச்சு வழக்கிலேயே இந்நூல் அமைந்திருந்தது. 'எழுவான் திசை' எனக் கிழக்கும், 'படுவான் திசை' என மேற்கும் இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. மலையாள மொழியில் "எழு ஞாயிறு", "படி ஞாயிறு" என்ற சொல்லாட்சி உள்ளதை இதனுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். பழைய ஏற்பாட்டின் மொழி பெயர்ப்பு முற்றுப்பெறாத நிலையில் சீகன்பால்கு காலமானார். இந்திய மொழிகளிலேயே விவிலிய மொழியாக்கம் தமிழில்தான் முதலில் நிகழ்ந்தது.

பாப்ரிஷியஸ் என்ற ஜெர்மானியக் குரு, சீகன்பால்கு மொழி பெயர்க்காத பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளை மொழிபெயர்த்ததுடன் ஏற்கனவே அச்சான புதிய ஏற்பாட்டின் மொழி நடையைத் திருத்தும் பணியையும் மேற்கொண்டார். தமது மொழிபெயர்ப்பு வாசிப்புத் தன்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பி, தமது கையெழுத்துப் படியை அச்சுக்கு அனுப்பும் முன், பல்வேறு தரப்பு மக்களிடமும் படித்துக் காட்டுவதை வழக்கமாகக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் கூறும் பொருத்தமான திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவும் அவர் தயங்கியதில்லை. 808 பக்கங்களைக் கொண்ட இவரது பழைய ஏற்பாடு நான்கு பாகங்களாக 1796இல் வெளியானது.

இதன் பின்னர் இரேணில் ஐயர் பாப்ரிஷியசின் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்தியும் தாமே புதிதாக மொழி பெயர்த்தும் 1819இல் பழைய ஏற்பாட்டின் ஆதிகமத்தையும் நற்செய்தி ஏடுகள் நான்கை 1827இலும் வெளியிட்டார். பீட்டர் பெர்சிவல் என்பவர் ஆறுமுக நாவலரின் துணையுடன் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டு மொழிபெயர்ப்புப் பணியையும் முடித்தார். ஆனால் இதைப் பார்வையிட்ட சென்னை வேதாகமச் சங்கம் இதைப் பிரசுரிக்க மறுத்து விட்டமையால் இது அச்சேறவில்லை.

1858இல் பாப்ரிஷியசின் மொழி பெயர்ப்பைத் திருத்தும் பணியில் பவர் என்ற மிஷனரி ஈடுபட்டார். இவரது திருத்தப் பதிப்பாக 1864இல் புதிய ஏற்பாடும் 1867இல் பழைய ஏற்பாடும் வெளியாயின. 1871இல் இவை இரண்டும் இணைந்த பதிப்பு வெளியானது. கிறித்தவத் தமிழ் என்று கூறப்படும் தமிழ்நடையில் இந்நூல் அமைந்திருந்தமையால் இதை மாற்றியமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இவ்வாறு சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் விவிலிய மொழி பெயர்ப்பைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வந்தனர்.

1857இல்தான் கத்தோலிக்கர்கள் நற்செய்தி ஏடுகள் நான்கையும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் நூலையும் மொழிபெயர்த்துப் புதுச்சேரியில் வெளியிட்டனர். 1891இல்

புரிங்கால் என்ற சேக்சுபைத் துறவி புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

தமிழ் விவிலியப் பதிப்பு முயற்சி பல சுவையான சமூக வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாடு வந்த தத்துவப் போதகர் டி-நோபிலி நான்கு வேதங்களுக்கு அப்பால் ஐந்தாவது வேதம் உள்ளதாகவும் அதன் பெயர் "ஏசுவேதம்" என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்திய மரபில் வேதம் என்பது பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே உரியது. அதைச் சூத்திரர்கள் பயிலவது தண்டனைக்குரியதாக இருந்தது. இது "என்றவார்த்தையை உலகெங்கும் கொண்டு செல்லுங்கள்" என்ற இயேசுவின் மொழிக்கு முரணானது. என்றாலும் வேதம் என்ற சொல் கிறித்தவர்களுடன் தொடர்புடையதாக நிலைத்துவிட்டது. தங்களுக்கு எட்டாத ஒரு பெருமை கிறித்தவர்களுக்குக் கிட்டியமையால் அவர்களை "வேதக்காரர்கள்" என்று அழைத்தனர். அவர்கள் வாழும் தெரு "வேதக்காரத் தெரு" என்றும் அவர்களது தேவாலயம் "வேதக்கோயில்" என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவுவதைக்கூட "வேதத்தில் சேர்ந்துட்டாங்க" என்றே குறிப்பிட்டனர். வேதம் என்று அழைக்கப்பட்ட விவிலியம் கிறித்தவர்களுக்குத் தனி அடையாளத்தை வழங்கியது.

சீசுருக்கு வரி கொடுக்கலாமா என்ற கேள்விக்கு,
"சீசுருக்குரியதை சீசுருக்கும், தேவனுக்குரியதை தேவனுக்கும் கொடுங்கள்" என்று யேசு விடை பகர்ந்துள்ளார். இதை அப்படியே மொழிபெயர்த்தால், அக்காலத் தமிழர்களுக்குச் சீசர் என்றால் யார் என்பது புரியாது. எனவே இராயனுக்குரியதை இராயனுக்கும் தேவனுக்குரியதைத் தேவனுக்கும் கொடுங்கள் என்று மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் மதுரையில் வாழ்ந்த டி-நோபிலி எழுதிய சில தமிழ் நூல்களில் அவர் பயன்படுத்திய சில சொற்களைச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களும் உள் வாங்கிக்கொண்டனர். யேசுவைச் சிலுவையில் அறையும் படி உத்தரவிட்ட பிலாத்து, ரோம் நாட்டுச் சீசரின் (மன்னரின்) கவர்னர்தான். மதுரை, செஞ்சி, தஞ்சை ஆகிய பகுதிகளில் நாயக்கர்கள் ஆண்டாலும் அவர்களுக்கு மேலே உள்ள பேரரசர்களாக 'இராயர்' என்ற பட்டம் பெற்ற விஜயநகர மன்னர்கள் இருந்தார்கள். சீசருக்கு வரி கொடுக்கலாமா என்ற கேள்விக்கு, "சீசருக்குரியதை சீசருக்கும், தேவனுக்குரியதை தேவனுக்கும் கொடுங்கள்" என்று யேசு விடை பகர்ந்துள்ளார். இதை அப்படியே மொழிபெயர்த்தால், அக்காலத் தமிழர்களுக்குச் சீசர் என்றால் யார் என்பது புரியாது. எனவே இராயனுக்குரியதை இராயனுக்கும் தேவனுக்குரியதைத் தேவனுக்கும் கொடுங்கள் என்று மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.

விவிலியத்தைப் பெண்களிடம் அறிமுகம் செய்யும் முயற்சியில்

இறங்கிய சீர்திருத்தக் கிறித்தவச் சபை 'பைபிள் உமன்' என்ற பெயரில் சில பெண்களைப் பணிக்கு நியமித்தது. வீடுவீடாகச் சென்று, சிறுமிகள் மற்றும் இளம் பெண்களுக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுப்பது இவர்களது முதற்பணியாகும். அவர்கள் கல்வியைக் கற்ற பின்னர் அவர்களுக்கு விவிலியத்தை அறிமுகம் செய்வது இவர்களது இரண்டாவது பணியாகும். கவலை நூலின் ஆசிரியர் அழகியநாயகி அம்மாள் (2002: 126)

"கிறித்தவச் சபையைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மையாருக்கு சபையிலிருந்து சம்பளம் கொடுத்து, ஊர்ஊராக எழுத வாசிக்கத் தெரியாத பெண்பிள்ளைகளுக்கு வீடுதோறும் போய்ப் படித்துக் கொடுக்கும்படி சொல்லி அனுப்பினார்கள். அவர்களின் பெயர் நகோமி என்பார்கள். அந்த அம்மையார் வீடு வீடாய்ப் போய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள்."

என்று எழுதியுள்ளார். இதற்கு நேர்மாறான ஒரு செய்தியை 1903ஆம் ஆண்டில் மாதவையா எழுதியுள்ள முத்துமீனாட்சி என்ற நாவலில் படிக்கலாம். இந்நாவலின் மையப் பாத்திரமான முத்துமீனாட்சி, தன் தமையனின்

உதவியுடன் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுகிறாள். ஆர்வத்தின் காரணமாகத் தன் தந்தைக்கு கடிதம் எழுதுகிறாள். தந்தையிடமிருந்து பாராட்டு வரவில்லை. மாறாக அவளது தமையனுக்கு,

"முத்துவை யார் வாசிக்கச் சொன்னது? பெண்கள் வாசித்தால் கெட்டுப் போவார்கள். அவர்கள் வாசிப்பதை உடனே நிறுத்தவும்."

என்று கடிதம் எழுதுகிறார். இத்தகைய சமூகச் சூழலில் பெண்கள் கல்வி கற்க, விவிலியத்தைப் பரப்பும் முயற்சி மறைமுகமாகத் துணைநின்றது. தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் வரலாற்றில் உரையாசிரியர்களுக்குக் குறிப்பிடத்தகுந்த இடம் இருப்பது போல் விவிலிய மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் குறிப்பிடத்தகுந்த இடம் உண்டு.

துணை நூல்கள்:

1. அழகியநாயகி அம்மாள். 2002. கவலை.
2. சரோஜினி பாக்கியமுத்து. 1990. விவிலியமும் தமிழும்
3. ஆ.சிவசுப்பிரமணியன். 2003. தமிழ் அச்சுத் தந்தை அண்டரிக் அடிகளார்.

With Best Compliments from

Phone:

2522 3876

2522 7169

2522 7121

93852 23876

M/s DHANALAKSHMI PAPERS

Dealers in: Paper Board & Calico Cloth

194, Anna Pillai Street
Shop No. 2, Ground Floor
Chennai - 600 001.

விளம்பரம்

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

பாரதியாரும் பருத்தித் துணியும் ஒன்றல்ல. இலக்கியத்தைப் பிரசுரிக்க முயலும் முறை வேறு. இவர்கள் இதைத் தெரிந்துகொள்ள மறுத்தார்கள் எனால் பெரிய எழுத்து விக் கிரமதித்தன் கதையையும், பெருக்கல் வாய்ப்பாட்டையும் பிரசுரிக்க முயலட்டும்.

- புதுமைப்பித்தன்

இது தொகுப்புகளின் காலம். படைப்புகளின் மொத்தத் தொகுப்பு வெளியாகாத படைப்பாளர்கள் இனிதான் உருவாக வேண்டும். களஞ்சியமாகாத பழைய தமிழ்ப் பத்திரிகையும் இனிதான் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். புதுமைப் பித்தனில் தொடங்கிய மொத்தத் தொகுப்பு வெளியீட்டு முயற்சி மாலன் வரை வந்திருக்கிறது. இதில் வ.உ.சி. உள்ளிட்ட தமிழின் பழைய எழுத்தாளர்களும் அடக்கம். இதழ்களின் தொகுப்போ மணிக்கொடி உள்ளிட்டுக் கசடதற வரை. தமிழ்ப் பதிப்புத் துறையில் மிகச் சமீப காலத்தில் இது நேர்ந்திருக்கிறது. அரவை எந்திரத்தில் கொட்டப்பட்ட நெல், அரிசியாய் வந்து விழுவதைப்போல ஏதோ போட்டியில் நடக்கிற காரியம்போல இது நடக்கிறது. வந்து விழும் அரிசி உமி நீங்கியும் நீங்காமலும் முனை உடைந்தும், நொய்யாகியும்... ஏதோ அரிசி கிடைத்த சந்தோஷத்தில் வாசகன்.

இப்படித்தான் நவீனத் தமிழ்ப் படைப்புக் களம் தொகுப்பு களால் நிரம்பி வழிகிறது. இதன் பாதக அம்சங்கள் குறித்து நாம் பேசவில்லை. அப்படி யாராவது பேசினாலும் அதையும் விற்பனையை மிகுதிப்படுத்த உதவும் தந்திரோபாயமாய் மாற்றிவிடுகிற தந்திர பூமியாய் இருக்கிறது தமிழ்ப் பூமி.

தமிழுக்குச் செழுமையும் செம்மையும் மிக்க ஒரு பதிப்புப் பாரம்பரியம் இருக்கிறது. நவீன அச்சு கால் கொள்வதோடு அது தொடங்குகிறது. ஆறுமுக நாவலர், சிவை. தாமோதரம் பிள்ளை, உவே. சாமிநாதையர், வையாபுரிப் பிள்ளை என்று அது நீளும். சி.வை.

பழ. அதியமான்

பாரதியின் உரைநடை நூல்கள்

பாரதியாரும் பருத்தித் துணியும்

தாமோதரம் பிள்ளை தன் பதிப்பில் பிழை சுட்டுவோர்க்குப் பரிசு அறிவித்தார். தன்னை, தன் பிரதியைத் திருத்திக்கொள்ள உண்மையான தன்னடக்கத்துடன் தான் அவர் அவ்வறிவிப்பை வெளியிட்டார் என்றாலும், தன் உழைப்பிலும் அறிவிலும் அவ்வளவு நம்பிக்கை உறுதி தாமோதரம் பிள்ளைக்கு அதே நிலையில் தமிழ்ச் சமூகத்தையும் வைத்துப்பார்த்ததன் விளைவுதான் அவ்வறிவிப்பு. இன்றைய நிலையையும் இதனோடு இணைத்துப் பாருங்கள்.

நவீனத் தமிழ்ப் படைப்புகின் முன்னோடி பாரதி. பதிப்புப் பாரம்பரியம் உள்ள தமிழலகு, அவரது மொத்தப் படைப்புகளுக்கான செம்பதிப்பைக் கொண்டு

வந்திருக்கிறதா என்றால், ஒரு நூற்றாண்டு சூழ்ந்தும் இல்லை என்ற பதிலைத்தான் வெட்கம் இல்லாமல் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இதுவரை நடந்துள்ள பாரதி படைப்புகளின் பதிப்பு முயற்சிகளை இருபெரும் பிரிவுகளாய்ப் பகுத்துப் பார்க்கலாம். முதலாவது பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் அவராலும், அவரது நண்பர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள். இரண்டாவது அவரது மறைவிற்குப் பின் உறவினர்கள், அரசாங்கம், தனி நபர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள்.

பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் தன் படைப்புகளை வெளியிடுவதற்கெனச் செய்த முயற்சிகளைத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறை வளர்ச்சியோடு இணைத்துப் பார்த்து முன்பே சில நல்ல கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. எனவே அவர் மறைவிற்குப் பிறகு, அவரது படைப்புகள், அதிலும் குறிப்பாக அவரது உரைநடைகளின் தொகுப்பு/பதிப்பு முயற்சியை வரலாறாகத் தொகுத்துச் சொல்லும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Publishing, editing என்ற சொற்கள் குறிக்கும் இரண்டு செயற்பாடுகளும் தமிழ்ச் சூழலில் பதிப்பித்தல் என்ற சுட்டப்பட்டிருக்கிறது. Publishing வேலையைச் செய்யும் publisher, பதிப்பிப்பதற்குரிய நூலைத் தெரிந்தெடுத்து அச்சிட்டு வெளியிடுபவர். Editing வேலையைச் செய்பவர் நூலை, வெளியீட்டுக்கு ஏற்றவாறு பழைய நூல்களை ஒப்பிட்டுப் பாட பேதங்களைப் பார்த்தும், வேண்டுவன சேர்த்தும், வேண்டாதன நீக்கியும் இவை போன்ற வேலைகளைச் செய்து தயாரிப்பவர். இவர் பதிப்பாசிரியர் எனப்பட வேண்டும். சி.வை.தா., உவே.சா. போன்றோர் பதிப்பாசிரியர். இன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் பழைய நூல் பாதுகாப்பாளர் புதுக்கோட்டை கிருஷ்ணமூர்த்தி வீட்டிலிருந்து பழைய நூலைச் சென்னைக்குத் தருவிப்பவர் பதிப்பாசிரியர்.

பாரதி தன் நூல்களை வெளியிடும் நோக்கத்தில், தன்னிடம் பணமில்லாத நிலையில் பொது மக்களிடம் ஒரு திட்டத்தை முன் வைத்தார். தன் நூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தை அறிக்கையாகத் தயாரித்து அதைத் தமக்கு அறிமுகமானவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்துப் பண உதவி கோரினார்.

காலமாவதற்குச் சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குமுன் 1920 ஜூன் மாதம் அனுப்பத் தொடங்கிய அந்த அறிக்கையில் பாரதி தேர்ந்தெடுத்த நூல்களில் பெரும்பான்மை உரைநடை.

. . . வெளியிடுவதற்குத் தேர்ந்தெடுத்த நூல்களில் பெரும்பாலானவை உரை நடையிலான கதைகள். நெஞ்சைக் கொள்ளை கொள்ளும் பான்மை வாய்ந்தவை. எளிய, தெள்ளிய இனிய நடையில் அமைந்தவை. ஜனங்களுக்குப் பிடித்த மான நடையழகும், சொல்லழகும் கொண்டவை. அதே சமயம் பரிசுத்தமானவை. காவிய ரசனை பொருந்தியவை. எக்காலத்திலும் இருக்கக் கூடியவை.¹

என்று பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.

உள்ளடக்கத்தை விந்தோதிய பாரதியின் இந்த அறிக்கைக்குக் குறிப்பிடத் தகுந்த எந்தப் பயனும் இல்லாதுபோயினும் அவர் மனந் தளரவில்லை. மீண்டும் முயற்சியைத் தொடர்ந்தார். விற்பனை அம்சத்துக்கு அழுத்தம் கொடுத்து, 'தமிழ் வளர்ப்பு - ஒரு வேண்டுகோள்' என்ற தலைப்பில் தமிழ் வளர்ப்புப் பண்ணை ஒரு விரிவான வேண்டுகோளை வெளியிட்டது. அவ்வேண்டுகோள் பாரதியின் நூல்கள் நிச்சயம் விற்பனையாகும் என்பதை ஆறு காரணங்கள் கொண்டு வலியுறுத்தியது. முதலாகச் சொன்னது பாரதியின் உரைநடை பற்றித்தான்.

இந்நூல்களின் பெரும்பகுதி வசன நூல்கள். நேர்த்தியான, ஆச்சரியமான, ரஸமான, வாசிக்க வாசிக்கத் தெவிட்டாத கதைகளடங்கிய வசன கீர்த்தங்கள், மிகவும் தெளிவான, இனிய, எளிய தமிழ் நடையில் குழந்தைகளுக்குக்கூட நன்றாக விளங்கும்படி எழுதப்பட்டன. எனவே இந்நூல்கள் லக்ஷக்கணக்காக விலையாகுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.²

இவ்வறிக்கையும் பயனற்றுக் கழிந்தது. இப்படி பெரும் முயற்சிக்குப் பின்னரும் வெளியாகாது போன பாரதியின் உரைநடையை, அவரது காலத்திற்குப் பிறகு பதிப்பிக்கத் தமிழ்ச் சமூகம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை இனிப் பார்க்கலாம்.

பாரதியின் மறைவிற்குப் பிறகு, 1921இல் பாரதியின் மனைவி செல்லம்மாள், தன் சகோதரர் அப்பாத்துரையின் துணையோடு திலகர் ஸ்வராஜ்ய நிதியிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட ரூ. 1000, ரங்கூன் தமிழர்களின் நன்கொடை, பாரதி நூல்களுக்காகத் தமிழ் மக்கள் ரூ. 12 வீதம் அனுப்பிய முன்பணம், பிற நண்பர்கள் உதவிய தொகைகள் முதலியவற்றைக் கொண்டு பாரதியின் பன்னிரண்டு நூல்களை வெளியிட ஏற்பாடு செய்தார். இதற்கெனச் செல்லம்மாள் உருவாக்கிய வெளியீட்டு நிறுவனமே பாரதி ஆச்ரமம்.

1922இல் பாரதியின் தேசிய கீதங்கள் பாகம் 1, 2 என்ற நூல்களும் குயில், கண்ணன் பாட்டு, பாரதி அறுபத்தாறு ஆகிய மூன்றும் அடங்கிய ஒரு நூலும் பாரதி ஆச்ரமம் மூலம் வெளியாயின.³ இவர்கள் வெளியிட இருந்த நூல்களில் வசன நூல்களாக,

பகவத்கீதை, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம், சந்திரிகையின் கதை, கதைக் கொத்து, 12 வியாசங்கள், ஞானரதம் ஆகிய நூல்கள் இருந்தன. எனினும் மூன்று கவிதை நூல்களோடு இவர்களது முயற்சி (தோல்வியில்) முடிந்தது. நூல்களின் விற்பனை சுமாராகவே இருந்ததால், மேலும் எந்த நூலையும் வெளியிட அவர்களால் முடியவில்லை. பாரதி ஆச்ரமமும் இரண்டு ஆண்டுகளில் (1923இல்) செயலற்று நின்றது.

பாரதி ஆச்ரமம் செயலற்றுப் போனதையடுத்து, பாரதியின் தம்பி சி. விசுவநாத ஐயர், இந்தி பிரசார சபையின் செயலராக இருந்த ஹரிஹர சர்மா, பாரதியின் மருமகன் நடராஜன் ஆகியோர் இணைந்து 'பாரதி பிரசுராலயம்' என்ற நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி பாரதி நூல்களை வெளியிட முனைந்தனர். பாரதியின் மனைவி செல்லம்மாள், பெண்கள் தங்கம் மாள், சகுந்தலா ஆகியோரிடமிருந்து உரிமையை 1926இல் இவர்கள் வாங்கினர்.

பாரதி பிரசுராலயத்தின் இந்த மூன்று பங்களிகளில் ஒருவர் 1936இலும் மற்றொருவர் 1941இலும் விலகிவிட, சி. விசுவநாத ஐயர் மட்டும் 1949வரை இந்நிறுவனத்தை நடத்திவந்திருக்கிறார் என்று

ஷாராஜ்

பாரதி தன் நூல்களை வெளியிடும் நோக்கத்தில், தன்னிடம் பணமில்லாத நிலையில் பொது மக்களிடம் ஒரு திட்டத்தை முன்வைத்தார். தன் நூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தை அறிக்கையாகத் தயாரித்து அதைத் தமக்கு அறிமுகமானவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்துப் பணஉதவி கோரினார். காலமாவதற்குச் சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குமுன் 1920 ஜூன் மாதம் அனுப்பத் தொடங்கிய அந்த அறிக்கையில் பாரதி தேர்ந்தெடுத்த நூல்களில் பெரும்பான்மை உரைநடை.

தெரிகிறது. பிறகு அன்றைய தமிழக முதலமைச்சர் ஓ.பி. இராமசாமி ரெட்டியாரின் வேண்டுகோளின்படி தனக்கு இருந்த உரிமைகளை அரசுக்குக் கொடுத்துவிட்டதாக சி. விசுவநாத ஐயர் கூறுகிறாரென்ப பெநா. அப்புல்வாமி எழுதியுள்ளார் (தினமணிச் சுடர், 28.3.87).

பாரதியின் உறவினர்களைக் கொண்ட இவ்வமைப்புக்குப் பாரதி குடும்பத்தினரின் ஆதரவும் இருந்தது: பாரதி பிரசுராலயம் 1924இல் தொடங்கி 25 ஆண்டுக் காலம் பாரதியின் நூல்கள் பலவற்றை அச்சிட்டு வெளியிட்டது. பாரதியின் நூல்களைப் பரவலாக்கியது பாரதி பிரசுராலயமே.

1924-25இல் பகவத்கீதை மூலமும் உரையும், பகவத்கீதை முன்னுரை, 25-26இல் சந்திரிகையின் கதை, 1928இல் தராசு, நவதந்திரக்கதை, வேத ரிஷிகளின் கவிதை, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம் போன்றன பாரதி பிரசுராலயம் வெளியிட்ட பாரதியின் உரைநடை நூல்கள். பின்னர் பாரதி நூல்கள் வசனங்கள் என்ற தலைப்பில் ஞானரதம், சந்திரிகையின் கதை, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம், வேத ரிஷிகளின் கவிதை, தராசு இவற்றைக் கொண்ட பாரதி நூல்கள் - வசனங்கள் நூலை வெளியிட்டனர். காட்சி (பாட்டும் வசனமும் சேர்ந்தது), சித்தக் கடல் (1930), கதைக் கொத்து (1931) ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டனர். பின்னர் தத்துவம், மாதர், கலைகள், சமூகம் என்ற நான்கு தலைப்பில் தனித்தனியாக நூல்கள் வெளிவந்தன. இவை பின்னர், ஒரே நூலாக பாரதி நூல்கள் - கட்டுரைகள் எனவும் வெளியாயின (1935). தவிர Essays and Other Prose Fragments, Agni and Other Poems and Translations (1937), வேத ரிஷிகளின் கவிதை (1941) (இது 1928இல் வெளியிட்டதன் தொடர்ச்சி) எனப் பாரதி பிரசுராலயம் பல நூல்களை வெளியிட்டது. இவ்வகையில் பாரதியின் உரைநடை நூல்களைப் பரவலாக்கும் வேலையைச் செய்தது. விற்பனையும் நன்றாக இருந்ததாகக் கருதலாம். பாரதி பிரசுராலயப் பதிப்பு நூலொன்றில் (தேசிய கீதங்கள் ஏழாம் பதிப்பு (1938)) குறித்தி

ருக்கிறபடி அந்நூலின் விற்பனை 18,500ஐ எட்டியிருக்கிறது.

ஆனால் தரம் பற்றிய கேள்வி வரும்போது பாரதி பிரசுராலயத்திற்கு நல்ல பெயர் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பாரதி பிரசுராலயத்தின் பதிப்புகளில் காணப் பெற்ற பாடபேதத் தவறுகள் குறித்துப் புதுமைப்பித்தன் மணிக்கொடியில் தொடர்ந்து (15.11.1937, 1.12.1937) விமர்சித்திருக்கிறார். 'வியாபாரம் என்றதும் பாரதி பிரசுராலயத்தினரின் ஞாபகம் வருகிறது' என்று தொடங்கிய புதுமைப்பித்தன் (மணிக்கொடி, 15.11.1937),

ஜப்பான்காரன் நம்மிடை திணிக்க முயலும் துணிக்கும் பாரதியாருக்கும் ஒரு சிறிதும் வித்தியாசமில்லை என்று கருதுகின்றனர் இந்த பாரதி பிரசுராலய நிலையத்தினர். பாரதியாரும், பருத்தித் துணியும் ஒன்றல்ல. இலக்கியத்தைப் பிரசுரிக்க முயலும் முறை வேறு. இவர்கள் இதைத் தெரிந்துகொள்ள மறுத்தார்களானால் பெரிய எழுத்து விக்கிரமாதித்தன் கதையையும், பெருக்கல் வாய்ப்பாட்டையும் பிரசுரிக்க முயலுட்டும்; நான் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. பிழைகளோடு பிரசுரமாவது ஒரு புறமிருக்கட்டும், அது அவர்கள் உடன்பிறந்த வியாதி. பாட்டுகளைச் சரியான பாடங்களுடன் ஏன் பிரசுரிக்கலாகாது என்று கேட்கிறேன். புல்தகம் வாங்குகிறவர்கள் சார்பாக நான் கேட்கும் நியாயமான கேள்வி.

பாடல் பதிப்புகளில் வெளிவந்த தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டிய (உரைநடை பற்றிப் பேசுவதால் பாடல் பதிப்புத் தவறுகளை இங்குச் சுட்டவில்லை) புதுமைப்பித்தன், 'மாதர்' தொகுதியில் வெளியான உரைநடைத் தொகுப்பிலும் சில பிரச்சினைகளைச் சுட்டுகிறார்.

ஒரே கட்டுரை பல பெயரில் ஒரே தொகுதியில் வராமல் இருக்கக் கவனிக்க வேண்டும். உதாரணமாக பாரதியாரின் குழந்தை பேசியதாக ஒரு கட்டுரை, 'பெண் விடுதலைக்குத் தமிழ்ப் பெண்கள் செய்யத்தக்கது யாது?' என்பது. இதை அவர் குழந்தையின் பேரில் இருந்த பிரியத்தில் எழுதிக் கொடுத்திருக்கலாம். அதையே அவர் விரிவாக (36ஆம் பக்கத்தில் ஆரம்பிக்கும்) ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கும்போது முன்னதை வெளியிடாது இருந்திருப்பது நலம்.' (மணிக்கொடி, 8.9.1935)

என்றும் புதுமைப்பித்தன் யோசனை சொல்கிறார். அதே போல நிருபராகப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பும் சமாச்சாரங்களையும் வெளியிடாமல் இருப்பது ரசனையாகும் என்பது புதுமைப்பித்தனின் கருத்து. பாரதி ஆய்வாளர்களின் கருத்து இதற்கு மாறாக இருப்பது வேறு விஷயம்.

1930களில் புதுமைப்பித்தன் பாரதி பிரசுராலயப் பதிப்புகளை இவ்வாறு விமர்சித்தபோதும். 1948இல்கூட நிலைமையில் எந்த முன்னேற்றமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த காலச்சக்கரம் என்ற வாரப் பத்திரிகையும் இப்பிரசுரங்களின் தன்மையைக் கடுமையாக விமர்சித்தது.

பாரதியாரின் பாடல்கள் நெடுநூரத்துக்கு நெடுநூரம் இப்படிப் பரவாமலிருப்பதற்குப் பாரதியார் தங்களுக்காகவே அவதரித்த ஒரு "ஆர்ஜிதச் சொத்து" என்று கருதும் ஒரு சில சுயநலக் கும்பல்கள்தான் காரணம். தாங்கள் காசு கொடுத்து வாங்கிய வீடு போல, ஆடுமாடு போல, தனிப்பட்ட ஏதாவது ஒரு உடைமை போலப் பாரதியாரையும், அவரது பாடல்களையும் கருதுகிற நபர்கள் தங்களது உரிமைகளை விட்டுக்கொடுத்தாலொழிய, பாரதியை என்றைக்குமே தமிழன் உள்ளபடி அறிந்துகொள்ள முடியாது ...

... குறிப்பிட்ட பிரசுரர்கள், தங்களது பிரசுர உரிமையைத் தமிழகத்தின் பொதுச் சொத்தாகவோ அல்லது திறமை வாய்ந்த வேறொரு கம்பெனியிடமோ விட்டுவிடவேண்டியது அவசியம். ஏனெனில் இது வரையில் அவர்கள் பாரதி பாடல்களைப் பிரசுரித்திருக்கும் அளவும் முறையும் கொஞ்சம்கூடப் பெருமைப்படத் தக்கதாயில்லை. பாரதியார் பாடல்கள் முழுவதையும் கொண்ட பெரும் புத்தகங்கள் (வால்யூம்) இன்று ஒரு இடத்திலும் கிடைப்பதில்லை...

முக்கியமாக, இதுவரை புத்தக உருவில் வராத சிருஷ்டிகளைப் பிழையின்றிப் பதிப்பிப்பதையும் ஏற்கெனவே வெளியாகி இருக்கும் நூல்களில் முந்திய பிரசுரகர்த்தர்கள் சேர்க்க மறந்துபோன பகுதிகளைச் சேர்த்து வெளியிடுவதையும்... கவனிக்க வேண்டும். (காலச்சக்கரம், 12.9.1948)

நல்ல பதிப்பு வேண்டும் என்ற தேவையை நோக்கித் தமிழ் மக்களை

(எதிர்மறையிலாவது) திருப்புவதற்குக் கரட்டு வடிவத்திலாவது ஒரு களத்தை அமைத்துத் தந்தது என்ற அளவில் பாரதி பிரசுராலயத்தின் பணிகளை நாம் மதிப்பிடலாம். பதிப்பு நோக்கில், புதுமைப்பித்தன் இன்னொரு முக்கியமான யோசனையையும் வெளியிட்டிருக்கிறார் (மணிக்கொடி, 26.5.1935).

இப்போது வெளிவரும் பிரசுரங்களின் பாகுபாடுகள் விஷய ஒற்றுமையை நோக்கமாகக் கொண்டு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதைவிடக் கால வரிசையை அனுசரித்து அவரது எழுத்துகளைப் பிரசுரிப்பதினால் அவரது வாக்கு சக்தியும், கவிதையுள்ளமும் படிப்படியாக வளருவதை இலகுவில் தொடருவதற்கும் சாத்தியமாகும்.

இதுதான் சரியான திசை நோக்கிய பயணம். பாரதி படைப்பு களின் பதிப்புப் பணி இதை நோக்கி அப்போது பயணம் செய்யவில்லை.

பாரதி பிரசுராலயம் நூல் வெளியிட்ட காலகட்டத்தில் இந்திய விடுதலை இயக்கம் முனைப்பு பெற்றது. பாரதியின் பாடல்கள் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தோடு இணைந்து பரவின. பாரதியின் பாடல்கள் பர்மாவில் தடைசெய்யப்பட்டதையடுத்து இந்தியாவிலும் தடைசெய்யப்பட்டன. சில பள்ளிகளில் பாட நூல்களாக இருந்ததால் விற்பனை பெருகியிருந்த பாரதி நூல்களுக்கு இத்தடை பெரிதும் இடர் தந்ததெனினும் பாரதி நூல்களுக்கான தடை பாரதி நூல் பரவுவதற்கு விளம்பரமாகவே அமைந்தது. தடை பின்னர் நீங்கியது. பின்னர் பாரதியின் படைப்புகள் நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகு அரசுடைமையாக ஆயின.⁴ இதையடுத்து, விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் சென்னை அரசாங்கம், பாரதி நூல்களை வெளியிடத் திட்டமிட்டது.⁵ பாரதி நூல்கள் - கவிதை தவிர, கதைகள், தத்துவம்; சமூகம் - சமயம்; அரசியல் என நான்கு பகுதிகளாக பாரதி நூல்கள் - வசனத்தை அது வெளியிட்டது (1959, 1960, 1961, 1963). பாரதி நூல்கள் அரசுடைமையானதையடுத்துப் பதிப்பகங்களும் நூல் முயற்சியில் இறங்கின. ஸ்ரீமகள் கம்பெனி, பாரதி பதிப்பகம், கன்னித் தமிழ்ப்

பெ. தூரன், பாரதி படைப்புகளைப் பத்திரிகையிலிருந்து எடுத்துப் பதிப்பிப்பதில் பெரும் கவனத்துடன் செயல்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. பாரதியின் படைப்பு தானா என்று உறுதி செய்வதில் அவர் எச்சரிகையுடன் செயல்பட்டிருக்கிறார். சந்தேகம் என்று ஏற்பட்டால், அதன் பயனை, பாரதி படைப்பில்லை என்பதற்கு அளித்துள்ளார். பலரும் பாரதியின் எழுத்துகள் என்று சொல்லி, பத்திரிகையில் வெளியிட்டுவந்த எழுத்துகளை அவர் தொடர்ந்து கவனித்து வந்தாலும் அவற்றை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதில் கவனமாகவும் கறாராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

பதிப்பகம் உள்ளிட்ட பல தரத்தைச் சேர்ந்த பலரும் நூல்கள் வெளியிட்டனர். அவற்றின் தரம் குறித்துப் பேச எதுவும் இல்லை.

சென்னை அரசாங்கம் பாரதி வசனத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பெ. தூரன் பாரதி தமிழ் (1953) நூலை வெளியிட்டுவிடுகிறார். ஆய்வு நோக்கில் பயணப்பட்ட பாரதி பதிப்பு முயற்சிகளுள் இந்நூலே முதலாவது என்று சொல்லலாம். கால வரிசையில் பாரதியின் படைப்புகளை வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பெ. தூரன் உழைத்திருக்கிறார். அதோடு, பாரதி ஆச்சர்யம், பாரதி பிரசுராலயம் போன்ற நிறுவனங்கள் செய்துவந்த பதிப்புப் பணியைத் தனிமனிதர்கள் செய்யத் தொடங்கியதும் பெ. தூரனிலிருந்தே ஆரம்பித்தது எனலாம்.

பாரதியின் உரைநடைத் தொகுப்பு வரலாற்றில் 'பாரதி தமிழ்' ஒரு முக்கியமான கட்டம். 1928இல் தொடங்கிய இந்நூல் முயற்சி, 1953 இல் 25 ஆண்டுகள் கழித்து வடிவம் பெற்றது.

பாரதியார் கவிதை, கட்டுரை, கதை ஒவ்வொன்றையும் எழுதி வெளியிட்ட தேதி, அவர் உபயோகித்த புனைபெயர்கள் முதலிய எல்லா

விவரங்களையும் விடாமல் குறிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

கவிதை, கதை, கட்டுரை எழுதிய காலத்தை அறிந்து அந்த முறையிலே அவற்றை வெளியிட வேண்டும் என்பதும், அதன் மூலம் அவருடைய நடை வளர்ச்சி, கருத்து வளர்ச்சி, கவிதை வளர்ச்சி முதலானவற்றை யெல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்பதும் என்னுடைய ஆசை.

என்றெல்லாம் ஆசைப்பட்ட பெ. தூரன் (பாரதி தமிழ் முன்னுரை), அதற்காகப் பதினாறு ஆண்டுகளில் வெளியான சதேசமித்திரனின் தினசரிப் பத்திரிகை, வாரம் மும்முறை பத்திரிகை இவற்றின் தாள்களை ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து பாரதியின் கட்டுரைகளை யெல்லாம் திரட்டிப் பிரதி செய்திருக்கிறார்.

மேலும் பாரதியாரின் இந்தியா இதழ்களையும் கிடைத்த அளவிற்குப் பார்வையிட்டிருக்கிறார்.

சதேசமித்திரனை நன்கு பயன் கொண்ட நூலாகப் பாரதி தமிழை நாம் குறிக்கலாம். ஒவ்வொரு படைப்பையும் பார்த்து, இது ஏற்கெனவே பாரதியின் வெளியான நூல்களில் வந்திருந்தால் இக் கட்டுரை இந்தத் தொகுதியில் இந்தப் பகுதியில் வெளியாகியுள்ளது என்ற விவரத்தை அளிப்பதோடு, இது பற்றித் தாம் மேலும் அறிந்துள்ள தகவல்களையும் அப் பகுதியில் அளித்துவிடும் ஆய்வு முறையைத் தூரன் கைக் கொண்டுள்ளார்.

பெ. தூரன், பாரதி படைப்புகளைப் பத்திரிகையிலிருந்து எடுத்துப் பதிப்பிப்பதில் பெரும் கவனத்துடன் செயல்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. பாரதியின் படைப்புதானா என்று உறுதி செய்வதில் அவர் எச்சரிகையுடன் செயல்பட்டிருக்கிறார். சந்தேகம் என்று ஏற்பட்டால், அதன் பயனை, பாரதி படைப்பில்லை என்பதற்கு அளித்துள்ளார். பலரும் பாரதியின் எழுத்துகள் என்று சொல்லி, பத்திரிகையில் வெளியிட்டுவந்த எழுத்துகளை அவர் தொடர்ந்து கவனித்துவந்தாலும் அவற்றை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதில் கவனமாகவும் கறாராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

“(இம்மாதிரியான பாரதி எழுத்துகளை) அவை பாரதியாருடைய கட்டுரைகள்தாமா என்பதற்கு நிச்சயமான அத்தாட்சி கிடைக்காமையாலும் அவை முதல் முதலாக வெளிவந்த பழம் பத்திரிகைகளை நான் பார்க்க முடியவில்லை” யாதலாலும் அவற்றை இத்தொகுதியில் சேர்க்க விரும்பவில்லை என்று தூரன் பாரதி தமிழ் முன்னுரையில் தன் கவனத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

“தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த கவிஞரின் எழுத்தை ஒன்றுவிடாமல் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும் என்றும், அவரது எழுத்துத் திறமையின் வளர்ச்சியைக் காலக்கிரமத்தில் ஆராய்ந்து புது முறையிலே வாழ்க்கை வரலாறும், இலக்கியத் திறனாய்வும் எழுத வேண்டும் என்றும் நான் கொண்டுள்ள ஆசையை ஓரளவிற்கே இங்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறேன்” என்று பாரதி தமிழ் முன்னுரையில் தூரன் கூறுகிறார். இதிலிருந்து தூரனும் பாரதியின் படைப்புகள் அடங்கிய முழுத்தொகுதி ஒன்றின் பதிப்புக் காக ஏங்கியிருப்பது புலனாகிறது.

பாரதி தமிழை அடுத்து, பாரதியின் எழுத்துகளைத் தொகுப்புகளாக வெளிக்கொண்டு வந்தவை, ரா.அ. பத்மநாபனின் *பாரதி புதையல்கள்*. *பாரதி புதையல்கள் 1, 2, 3* ஆகியவை முறையே 1958, 59, 76ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன. ரா.அ.ப.வின் முயற்சிகள் நூலாக வெளிவந்தது தூரனின் *பாரதி தமிழ்* வெளிவந்த பின்னர் தான் என்றாலும், ரா.அ.ப. தன் பாரதி கண்டுபிடிப்புக்களைத் தான் பணிபுரிந்த *ஹிந்துஸ்தான்* மற்றும் பல இதழ்களில் 1930களின் பிற்பகுதி முதற்கொண்டே தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார். பாரதி நூற்றாண்டு விழாவின்போது, இந்த பாரதி புதையல் நூல்களின் விஷயங்களையும் வேறு புதிய விஷயங்களையும் இணைத்துக் கொண்டு ஒரு பெருந்திரட்டாக *பாரதி புதையல் பெருந்திரட்டு* 1982இல் வெளிவந்தது. *பாரதி தமிழ்* பெரும்பான்மையும் *சுதேச மித்திரனில்* பெறப்பட்ட கட்டுரைகள் என்றால் ‘திரட்டு’ பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் கிடைத்தவை மற்றும்

வெளிவந்தவை. இவ்விரங்களைத் தொகுப்பாசிரியர் நூலில் குறிக்கிறார்.

ரா. அ.ப. அவர்கள் பல்வகைகளில் தேடுதல் பணியைச் செய்தவர்; பாரதியாரின் கையெழுத்துப் பிரதிகள், புகைப்படங்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள், அவர் காலப் பத்திரிகை என ரா.அ.ப.வின் தேடல் அமைந்தது. *சுதேசமித்திரன் வருஷ அனுபந்தம்*, *கதா மாலிகா*, *கதாரத்னாகரம்*, *காந்தி*, *கலைமகள்*, *ஜெயபாரதி*, *குமரி மலர்* போன்ற இதழ்கள் அவர் தேடிப் பெற்ற இதழ்களுள் சில. பாரதி எழுத்துகள் என்ற பெரும் பரப்பில், தம் பெருந்திரட்டு ஒரு பகுதிதான் என்பதையும் ரா.அ.ப. உணர்ந்திருந்ததோடு முழுத் தொகுதி வெளிவர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ரா.அ.ப.வை அடுத்து, பாரதியின் படைப்புகளைத் தொகுத்த பணியைச் செய்தவராக இளசை மணியனைக் குறிப்பிடலாம். *இளசை மணியன் இந்தியா இதழின் நுண்படச்சுருளைக் கல்கத்தாவிலிருந்து தருவித்த முயற்சிகள் உண்மையிலேயே பாராட்டத்தகுந்தவை*. இன்னொரு பாராட்டத்தகுந்த பெருந்தன்மையான காரியம், பதிப்பாசிரியராக அறிவாற்றல் மிகுந்த தன் நண்பரைத் தெரிவு செய்தது. *பாரதி தரிசனத்தின்* பதிப்பாசிரியராக சி.எஸ். சுப்பிரமணியம் செயல்பட்டிருக்கிறார்.

1906, 1907 ஆண்டுகளின் *இந்தியா* இதழ்க் கட்டுரைகள் *பாரதி தரிசனம்* என்ற பெயரில் இரண்டு தொகுதிகளாக 1975, 1977ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன. *இந்தியா* இதழில் வெளியான பாடல்கள், செய்திகள், அறிவிப்புகள், தலைப்புகள் ஆகியவை அனைத்தும் சேர்த்து விரிவான பதிப்பாக முதல் பாகம் மீண்டும் 1986இல் வெளிவந்தது. மூன்றாம் தொகுதியாக அன்றைய ஆங்கில அரசாங்கம் தயாரித்த *சுதேசப் பத்திரிகைகளின்* இரகசிய வாராந்திர அறிக்கையிலுள்ள *இந்தியா* கட்டுரைகளின் ஆங்கில மொழியாக்கத்தையும் அதன் தமிழாக்கத்தையும் வெளியிட முடிவு செய்யப்பட்டிருந்ததாக அதனைத் தமிழ் செய்த சலபதி

மூலம் தெரியவருகிறது. 1908-09ஆம் ஆண்டு *இந்தியா* இதழ்க் கட்டுரைகளை நான்காம், ஐந்தாம் தொகுதிகளாகவும் வெளியிடுவதென எண்ணம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அவை இன்னும் வரவில்லை.

அடுத்து, பாரதி படைப்புகளின் பதிப்பில் செயலாற்றிக்கொண்டிருப்பவர் சீனி. விசுவநாதன். பாரதி *ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தினி* (1905-1906) இதழில் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 1979இல் *சக்ரவர்த்தினி கட்டுரைகள்* என்ற நூலை வெளியிட்டார். *இந்தியா*, *சர்மயோகி*, *கதாரத்னாகரம்* ஆகிய இதழ்ப் பிரதிகளிலிருந்து கட்டுரைகளை எடுத்து *மும்மணிகள்*, *பாரதியின் இந்தியா கட்டுரைகள்*, *ஜீவ வாக்கு*, *கட்டுரைக் கொத்து*, *மணிவாசகம்* என்ற நூல்களாக்கினார்.

இவற்றைத் தவிர முக்கியமான நூல் பணியை இப்போது செய்து வருகிறார்; காலநிரலில் பாரதியின் படைப்புகளைப் பதிப்பிக்கும் பணியைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கும் அவர், இவ்வரிசையில் இதுவரை ஐந்து தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். 24.1.1897 முதல் 29.12.1906 வரை 1088 பக்கங்கள் அடங்கிய முதல் தொகுதி; 1907 ஜனவரி-ஜூன் வரை 1248 பக்கங்கள் அடங்கிய இரண்டாம் தொகுதி; 1908 ஆண்டின் படைப்புகள் 800 பக்கங்களைக் கொண்ட மூன்றாம் தொகுதி, 1909 ஜனவரி-ஜூன் வரையிலான படைப்புகள் நான்காவது தொகுதி (848 பக்கங்கள்) 1909 ஜூலை-செப்டம்பர் வரையிலானவை ஐந்தாம் தொகுதி (432 பக்கங்கள்). 1998, 2001, 2002, 2003, 2004ஆம் ஆண்டுகளில் இவை வெளிவந்துள்ளன. மிகுதியும் விரிவான செய்திகளுடன் வெளிவரும் இத் தொகுதிகள் இவ்வகையில் வெளிவந்தால் இன்னும் சுமார் 10 தொகுதிகளுக்குமேல் வெளிவர வேண்டும்.

சீனி. விசுவநாதனின் காலவரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள் என்ற இந்தத் தொகுப்பு வரிசை மிக முக்கியமான ஒன்று. தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு படைப்பாளனுக்கு இப்படி ஒன்று

வருவது இது முதல். பெரும் உழைப்பை, நேரத்தை, பொருளை வேண்டி நிற்கும் பணி இது. ஒரு படைப்பாளியின் இயல்பான வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள உதவுபவை இத்தகைய காலநிரல் தொகுப்புகள். இந்த நோக்கத்தில் சீனி. விசுவநாதனின் முயற்சி பாராட்டத்தக்க முயற்சி. ஆனால் சில பிரச்சனைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. அவை தீரும்பட்சத்தில் இவை இன்னும் மேல் இடத்திற்குச் செல்லும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. பதிப்பாளியின் குறிப்புகள், படைப்புகளின் அளவைவிடவும் விஞ்சிவிடுகின்றன. மேற்கோள் குறியீட்டு விளக்கம் என்ற பெயரில் மிக மிக விரிவான விளக்கம் தரப்படுகிறது. இவ்விளக்கங்கள் இந்தியா, சுதேசமித்திரன், அபிதான சிந்தாமணி, கலைக்களஞ்சியம், தமிழ்மொழி அகராதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. வேறு மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கும் போது வேண்டுமானால் அவை தேவைப்படலாம். முதல் தொகுப்பில் உள்ள 'திபாவளி' பற்றிய விளக்கம் இதற்கு ஒரு சான்று. எளிதாகக் கிடைக்கும் அபிதான சிந்தாமணி, கலைக்களஞ்சியம் ஆகியவற்றின் நீண்ட விளக்கத்தைத் தவிர்ப்பது முக்கியம். இன்னொன்று மூல பாடத்தின் மூலநூல் ஆசிரியரின் விளக்கக் குறியீடுகள் எவை, பதிப்பாளியரின் விளக்கக் குறியீடுகள் எவை என்று வித்தியாசம் தெரியுமாறு பதிப்பித்தல் வேண்டும். (இக்குறிப்புகள் முதல் தொகுப்பின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை.) இதைப் பற்றி தனியாக விரிவான விமர்சனம் வர வேண்டிய தேவை உள்ளது.

பெரும்பணிகளைச் செய்த இவர்களைத் தவிர, அணிலைப் போல ஆனால் முக்கியமான பலர் இன்னும் இருக்கிறார்கள்; சின்னச் சங்கரன் கதையைத் திரட்டிய விஜி. சீனிவாசன், பாரதியின் பல கையெழுத்துப் பிரதிகளை வெளியிட்ட பாரதியின் தம்பி சி. விசுவநாத ஐயர், பரலி.சு. நெல்லையப்பர் போன்றோர் அவர்களுள் சிலர். இவர்கள் பாரதி விமர்சனத்தில் கவனம் செலுத்தியவர்கள் அல்லர்; ஆனால் தொ.மு.சி. ரகுநாதன், சி.எஸ். சுப்பிரமணியம், பெ.சு. மணி, ஆ.இரா. வேங்கடா

சீனி. விசுவநாதனின் கால வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள் என்ற இந்தத் தொகுப்பு வரிசை மிக முக்கியமான ஒன்று. தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு படைப்பாளனுக்கு இப்படி ஒன்று வருவது இது முதல். பெரும் உழைப்பை, நேரத்தை, பொருளை வேண்டி நிற்கும் பணி இது. ஒரு படைப்பாளியின் இயல்பான வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள உதவுபவை இத்தகைய காலநிரல் தொகுப்புகள். இந்த நோக்கத்தில் சீனி. விசுவநாதனின் முயற்சி பாராட்டத்தக்க முயற்சி. ஆனால் சில பிரச்சனைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன.

சலபதி முதலியோர் பாரதி சார்ந்த படைப்புகளை விமர்சனத்தோடு பதிவு செய்தவர்களுள் முக்கியமானவர்கள்.

ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தினி இதழில் வெளியான சில கட்டுரைகளும் கதாரத்னாகரத்தில் வெளியான சில கட்டுரைகளும் பால பாரதா (1907), New India (1915) இதழ்க் கட்டுரைகள் சிலவும் சேர்த்து பாரதியார் எழுத்துகள் - சில புதிய கண்டு பிடிப்புகள் என்ற பெயரில் 1989இல் வெளியிட்டார் பெ.சு. மணி. பாரதியார் குறித்துக் குறிப்பிட்ட பார்வையுடன் பல்வேறு பரிமாணங்கள் குறித்துத் தொடர்ந்து எழுதி வரும் பெ.சு. மணி அவர்களின் குறிப்பிடத் தகுந்த பாரதி பற்றிய கட்டுரை, The Fox with the Golden Tail என்ற பாரதியின் ஆங்கில நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை.

பாரதியின் பத்திரிகை எழுத்துகள் நூலாக வெளிவருவதில் சமீபத்திய வரவு ஆ.இரா. வேங்கடா சலபதியின் பதிப்பில் வெளியான பாரதி விஜயா கட்டுரைகள் (2004). பாரதி ஆசிரியராக விளங்கிய நாளேடான விஜயா இதழின் இலக்கம் 119முதல் 141வரையிலான (இடையில் 132, 133, 136 தவிர) இதழ்களில் வெளியான பாரதி கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக

இந்நூல் அமைந்துள்ளது. தவிர, சென்னை அரசாங்கத்தின் ரகசிய வாராந்திர அறிக்கைகளில் எடுத்தாளப்பட்ட விஜயா இதழ்களின் கட்டுரைத் தொகுப்புகளின் ஆங்கில வடிவமும் அதன் தமிழ் பெயர்ப்பும் கூட இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. இது புதுமுயற்சி, முதல் முயற்சி. விஜயா இதழ்த் தொகுப்பு நூலுக்கு சலபதி எழுதி உள்ள முன்னுரை, அத்தொகுப்பு கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கத்தை வரலாற்றில் வைத்துப் பார்ப்பதற்கு உதவுவது. சமூக, அரசியல், இலக்கிய வரலாற்றில் அக்கட்டுரைகளுக்கும் அக்கட்டுரைகளை எழுதிய ஆசிரியனுக்கும் உள்ள இடம் பற்றிய புரிதலை வாசகனுக்குத் தருவதில் அம்முன்னுரையின் பங்கு தவிர்க்க வியலாதது. பாரதிப் பற்றும் அதே சமயம் விமர்சனமும் சரியான விகிதத்தில் கலந்து கரைந்து விட்டவை பாரதி பற்றிய சலபதியின் வரிகள். இவரது தொகுப்பில் வ.உ.சி.யைப் பற்றி பாரதி எழுதியவை வ.உ.சியும் பாரதியும் என்ற நூலாக ஏற்கெனவே 1994இல் வெளிவந்தன. பாரதி பங்கேற்ற இந்தியா இதழில் வெளியான கார்ட்டூன்களைச் சலபதி அழகிய பதிப்பாக 1994இல் முன்னரே வெளியிட்டுள்ளார்.

பாரதி நூல் படைப்புகளின் பதிப்பு முயற்சிகளில் வெற்றி பெற்றவை மேலே கண்ட சில. தோல்வியடைந்த முயற்சிகளும் இந்த அளவோ இதற்கு மேலோ இருக்கக்கூடும்.

பாரதியுடன் சில காலம் புதுவையில் சேர்ந்து வாழ்ந்த எழுத்தாளர் வரா.வும் பாரதியின் படைப்புகளை வெளியிடுவதிலும் பதிப்பிப்பதிலும் முயன்று தோற்றுள்ளார். பாரதி வாழங்காலத்திலேயே (1910-16 ஆக இருக்கலாம்) விநாயகர் ஸ்தோத்திரம் நூலை பாரதியிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டுபோய் வெளியிட முயன்றிருக்கிறார். அது கைகூடவில்லை. மீண்டும் 1934இல் ஒரு பதிப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

கதாமாலிகா முதலிய நூல்களில் பிரசுரமானது போக சுதேச மித்திரனில் வந்த எழுத்துகளை ஒன்றுதிரட்டி வரா. 1930களின்

தொடக்கத்தில் வெளியிட முயன்றுள்ளார். சுதேசமித்திரன் சி.ஆர். சீனிவாசன் அனுமதியுடன் சுதேசமித்திரனில் பாரதியின் எழுத்துகளைத் தேடியுள்ளார்; பாரதி பிரசுராலய நிர்வாகிகளுள் ஒருவரான பாரதியின் தம்பி சி. விசுவநாத ஐயர், தானே முன்வந்து வரா.வைச் சந்தித்து, பாரதியாரின் எழுத்துகள் அனைத்தையும் சோதித்துப் பரிசீலனை செய்து தொகுக்கவும். முகவுரை, விமர்சனம் முதலியன எழுதும் பொறுப்பையும் தந்துள்ளார். தானே சீக்கிரமாக வெளியிட வேண்டுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கையில், பாரதி பிரசுராலயம் தனக்கு உதவ முன்வந்ததில் வரா. பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

இது எனக்கு, பருத்தி புடவையாகக் (வேஷ்டியாகவும்) காய்த்த சந்தோஷச் சங்கதி...

சுதேசமித்திரனின் பழைய பயிலை நான் புரட்டிப் பார்க்கையில், எனக்குப் பசி, தாகம் ஒன்றுமே எடுக்கவில்லை. எழுத்துகள் அவ்வளவு ஸ்வாஸ்யமாயிருக்கின்றன. அவைகளையும் மற்றும் சிலவற்றையும் ஒன்று திரட்டும் வேலை இப்பொழுது நடந்து வருகிறது.

அடுத்த செப்டம்பர் மாதம் பாரதியார் மறைந்துபோன நாள் வருகிறது. அதற்குள் இந்தப் புதிய பிரசுரங்களை வெளிக்கொண்டு வர வேண்டும் என்பது எங்களுடைய ஆசை. வெள்ளைக்கார தேசப் பிரசுரங்களுக்கு எந்த வகையிலும் சளைக்காத முறையில் இவைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கான வழிகளில் நாங்கள் பாடுபட்டு வருகிறோம்.

அடுத்தடுத்த செப்டம்பர் மாதம் பாரதி மறைந்துபோன நாட்கள் வந்துபோயின ஆனால் திட்டம் தான் ஈடேறவில்லை. காரணம் தெரியவில்லை.

1981 டிசம்பர் மாதம் எட்டய புரத்தில் நடைபெற்ற பாரதி நூற்றாண்டுத் தொடக்க விழாவில் அன்றைய தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் வெளிப்படுத்திய விருப்பத்திற்கிணங்கத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் பாரதி நூல் பதிப்புப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டு பதிப்புக் குழு ஒன்றையும் நியமித்தது. சிலம்பொலி சு.

செல்லப்பன், ப. சிதம்பரம், சீனி. விசுவநாதன், டி.என். இராமச்சந்திரன், வானவில் பதிப்பகம் டி.வி.எஸ். மணி ஆகியோரைக் கொண்டது அக்குழு.

அதன் விளைவாக ம.ரா.போ. குருசாமியைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு பாரதி பாடல்கள் - ஆய்வுப் பதிப்பு 1987இல் வெளியானது. இங்கே சிறப்பாக உரைநடையைப் பற்றித்தான் பேசுவருகிறோம் என்றாலும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பாரதி பாடல் - ஆய்வுப் பதிப்பைச் சுட்டாமல் இருக்கவியலாது. காலவரிசையில் பாரதியின் பாடல்கள் முழுமையும் அடங்கிய பெரிதும் பிழையற்ற பதிப்பு என்ற வகையில் பாரதி பதிப்பில் அதற்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. யாப்பியல் நெறியில் பாகுபாடு செய்து, அதற்கேற்பச் சீர்பிரித்து அச்சாகி உள்ளது இப்பதிப்பு என்பது இதன் சிறப்புகளில் ஒன்று. அடுத்து இயன்றவரையில் கால நிரலை ஒட்டி வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. விரிவான பாடபேத குறிப்புகளும் பின்னிணைப்புகளும் சிறப்பானவை. ஆனால் பின்னிணைப்புக் குறிப்பில் 75ஆம் பாட்டுக்குப் பிறகு, குறிப்பு 122ஆம் பாட்டுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 50 பாட்டுகளுக்கு எந்தப் பின் குறிப்பும் இல்லை (இது என்னிடம் உள்ள பிரதிப்படி (இ.ப.1989)). இது வாசகனை வருத்துகிறது. இதுபோல இன்னும் சில இருக்கின்றன. அடுத்துக் காலவரிசைப்படுத்துதலிலும், பாரதியின் கையெழுத்துப் படிக்களைக் கொண்டும் பல்வேறு பதிப்புகளைப் பயன்படுத்தியும் பதிப்புக் கான மூல பிரதியைத் தயாரித்த சீனி. விசுவநாதனின் பங்கைப் பல்கலைக்கழகம் சரியாக மதிக்கவில்லை என்று சொல்லுமாறு நடந்துகொண்டதும், இன்னும் சிலவும் இப்பதிப்பின் பின் உள்ள வருத்தங்களாகும்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஏற்பாட்டில் பாரதி நூல்களின் வசனப் பகுதிகள் அடுத்து வெளிவர வேண்டும். இதைக் குறித்து. "ஒரு பாரதி தொண்டாக ஏற்று முதல் பகுதியை நிறைவேற்றியுள்ளது. தொடர்ந்து பாரதியின் கட்டுரைகள், பாரதியின் கதைகள் கால முறைப்

படி தொகுக்கப்பட்டுப் பதிப்பாக உள்ளன" என்று பாடல் - ஆய்வுப் பதிப்புநூலில் அமைந்துள்ள பதிப்பு வரலாற்றுரையில் கோவை இளஞ்சேரன் எழுதுகிறார். எனினும் இது நாள் வரை அப்பதிப்பு வரவில்லை. இதற்குக் காரணம் தெரிந்ததே. இப்படிப் பல தோல்விகள்.

பாரதியின் பாடல் பதிப்பில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பை 60 விழுக்காடு அளவுக்காவது வெற்றியாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் உரைநடைக்கு முழுமையான புலமைப் பதிப்பு இனித்தான் வர வேண்டும். புதுமைப்பித்தனின் கோரிக்கையை அடுத்து 1982 பாரதி நூற்றாண்டு விழாவின்போது பெ.நா. அப்புஸ்வாமியும் இதேபோலக் கோரிக்கை ஒன்றை விடுத்தார்.

பாரதி பிரசுராலயத்தின் பணிகளைப் பற்றிச் சாதகமான எண்ணம் கொண்டிருந்தவர் பெ.நா. அப்புஸ்வாமி. பாரதியின் உரைநடைப் பதிப்பில் அமைந்த பாடபேத வேறுபாடு ஒன்றைப் பதிப்பின் பெயர் சுட்டாமல் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதி குருவி வர்ணனை ஒன்றில் காணப்படும் பாடபேதம் பற்றிப் பேசுகிறார் (கலைகள் - கவிதை ப. 11. பாரதி பிரசுராலயப் பதிப்பு).

சிறிய தானியம் போன்ற முக்கு... என்று தொடங்கும் குருவியைப் பற்றிய பாரதியின் வர்ணனையில் ஒரு தொடர் இவ்வாறு ஒரு பதிப்பில் குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

'பட்டிற்குப் போர்த்த முதுகு' - இது ஒரு பதிப்பில் குறிப்பிட்ட முறை. முதுகை யாராவது பட்டிற்குப் போர்த்துவார்களா? அதற்கும் குருவிக் கும் என்ன சம்பந்தம்?

"பட்டுப் போர்த்த முதுகு" - இது அடுத்து வந்த பதிப்பில் வந்தது. இதற்குப் பொருள் தெரிகிறது.

ஆனால் பாரதி எழுதியது எது? முன்னதும் இல்லை, பின்னதும் இல்லை. "பட்டிற்கு போர்த்த முதுகு" என்றே எழுதியிருக்க வேண்டும்; இந்தத் தொடர் குருவியின் மென்மையைப் பலரும் அனுபவிக்கும்வண்ணம் பாரதி அமைத்த அழகிய சொல் - தொடர் என்று பெ.நா. அப்புஸ்வாமி குறிக்கிறார். எந்தப் பதிப்

பகத்தின் தவறு என்று பெ.நா. அப்புஸ்வாமி குறிப்பிடவில்லை. அவரும் "சீராக, நன்றாக, பாரதியின் நூல்களை" இனித்தான் அச்சிட வேண்டும் என்று 1982இல் தன் ஆதங்கத்தைப் பதிவு செய்கிறார். (தினமணிச் சுடர், 11.4.82).

பாரதியின் படைப்புகள் நூல் வடிவில் வந்தவையும் அவர் பணியாற்றிய, சுதேசமித்திரன், பால பாரதா, ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தினி, இந்தியா, விஜயா (சலபதி கண்டெடுக்க இயலாத கட்டுரைகள்) மற்றும் அவர் எழுதிய பத்திரிகைகளான கர்மயோகி, ஞானபானு, சூர்யோதயம், New India முதலிய பத்திரிகைக் கட்டுரைகளும் முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டு, நல்ல பதிப்பாசிரியரின் முயற்சியில், சிறப்பான குறிப்புகளுடன் வெளிவர வேண்டும். உரைநடை தனியாக இல்லாமல், எல்லாப் படைப்புகளும் ஒன்றாக கால நிரலில் வெளிவர வேண்டும். அந்தக் காலம் விரைவில் வரும்.

குறிப்புகள்:

1. சீனி. விசுவநாதன், பாரதி நூல்கள்: பதிப்பு வரலாறு, சீனி. விசுவநாதன், சென்னை, 1989, ப. 164.
2. சீனி. விசுவநாதன், பாரதி நூல்கள்: பதிப்பு வரலாறு, சீனி. விசுவநாதன், சென்னை, 1989, ப. 173.
3. 1922இல் வெளிவந்த சுதேச கீதங்கள் இரண்டு தொகுதிகளைப் பாரதி ஆசிரம வெளியீடாகவும், குயில்பாட்டு-கண்ணன் பாட்டு - பாரதி அறுபத்தாறு என்ற மூன்றாவது பகுதி - என்ற நூலைப் பரலி சு.

பாரதியின் பத்திரிகை எழுத்துகள்
நூலாக வெளிவருவதில்
சமீபத்திய வரவு ஆ.இரா.
வேங்கடாசலபதியின் பதிப்பில்
வெளியான பாரதி விஜயா
கட்டுரைகள் (2004). பாரதி
ஆசிரியராக விளங்கிய
நாளேடான விஜயா இதழின்
இலக்கம் 119முதல்
141வரையிலான (இடையில் 132,
133, 136 தவிர) இதழ்களில்
வெளியான பாரதி கட்டுரைகளின்
தொகுப்பாக இந்நூல்
அமைந்துள்ளது. தவிர, சென்னை
அரசாங்கத்தின் ரகசிய வாராந்திர
அறிக்கைகளில் எடுத்தாளப்பட்ட
விஜயா இதழ்களின் கட்டுரைத்
தொகுப்புகளின் ஆங்கில
வடிவமும் அதன் தமிழ்
பெயர்ப்பும் கூட இந்நூலில்
தரப்பட்டுள்ளன. இது புதுமுயற்சி
முதல் முயற்சி.

நெல்லையப்பர் உள்ளிட்ட பஞ்சாயத் தார் வெளியீடாகவும் (இன்னும் கூடுதலாக யோசித்தால்) பிரித்துப் பார்க்கலாம்.

4. அரசடைமை என்பது நாட்டுடைமையிலிருந்து வேறுபட்டது. அரசடைமை என்ற நிலையில் பதிப்புரிமை இருக்கும்போது பதிப்பாளரும் அல்லது பிரதிகளை எவ்வகையில் பயன்படுத்துவோரும் அரசின் இசைவுடனே அதைச் செய்ய வேண்டும். அரசு அதற்காக ஒரு தொகையை ராயல்டியாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பாரதியின் பிரதிகளுக்கு அன்றைய

நமது சென்னை அரசாங்கம் வைத்திருந்த விலை பின்வருமாறு இருந்தது.

திரைப்படங்களில் பயன்படுத்தப்படல் ஒன்றுக்கு ரூ.200; இசைத் தட்டாயின், பாரதி பாட்டுடைய இசைத் தட்டின் விற்பனை விலையில் 21/2 விழுக்காடு ராயல்டியாகத் தர வேண்டும். பாடல்/வசன வரி ஒன்றின் விலை 4 அணா (ரூ. 5க்கு மேற்படாமல்) செலுத்தினால் பள்ளிக்கூடப் புத்தகம் அல்லது வேறு பிரசுரங்களில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

அரசடைமை என்ற நிலைமை ஆர்வமுள்ள பிரசுரகர்த்தர்களுக்கும் பிரச்சினையாகவே சிலகாலம் இருந்திருக்கிறது.

5. பாரதி நூல்கள் பிரசுரக் கமிட்டி என்று ஒரு குழுவைச் சென்னை அரசு நியமித்தது என்றும், ஸ்ரீமான்சு ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி (கல்கி), கே. சுவாமிநாதன், ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, சி.விஸ்வநாதன் ஆகியோர் அக்குழுவில் அங்கம் வகித்தனர் என்றும் தெரிகிறது. சட்டசபையில் ப. ஜீவானந்தம் கேள்விக்கு அப்போதைய நிதி அமைச்சர்பதில் அளித்ததிலிருந்து இது தெரிய வருகிறது. (சுதேசமித்திரன், 11.1.54)

பாரதி நூல்களை வெளியிட அரசாங்கம் முடிவெடுத்தபோது, அது லாப நோக்கத்திற்காக அல்ல என்றும் தவிர சரியாகவும் முறையாகவும் பிரதிகளைப் பதிப்பிக்கவே முயன்றது என்றும் அது கூறிக்கொண்டது.

There is no profit likely to be made by Govt. on the publications ... Our publication is only to have a correct and properly edited text available for the public.

C.Rajagopalachari, the C.M. of Madras Govt. - (Indian Express, 10 March 1954)

புதுப்புனல் நூல்கள்

எம்.ஜி.சுரேஷ் நூல்கள்

37 (அறிவியல் புனை கதை)	ரூ.160/
யுரேகா என்றொரு நகரம் (நாவல்)	ரூ.135/
சிலந்தி (புதினம்)	ரூ.135/
அடலாண்டூஸ் மனிதன் மற்றும் சிலருடன் அலெக்சாண்டரும்	ரூ.250/
ஒரு கோப்பை தேனீரும் (நாவல்)	ரூ.115/
எம்.ஜி.சுரேஷ்டன் ஓர் உரையாடல்	ரூ.15/
எம்.ஜி.சுரேஷ் கட்டுரைகள்	ரூ.90/
பின்னவீனத்துவம் என்றால் என்ன?	ரூ.100/

கனவில் பெய்த மழையைப் பற்றிய இசைக்குறிப்புகள் குறுநாவல்கள்: ரமேஷ்-பிரேம்	ரூ.70/
நாளைய மனிதர்கள் (நாவல்) ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்	ரூ.75/
கால்வினோவின் சிறுகதைகள் தமிழில்: கோ. பிரேம்குமார்	ரூ.55/
ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் கதைகள்	ரூ.90/
என் உனக்கு: கவிதைகள் - ரிஷி	ரூ.45/
பிரைமோ லெவி கதைகள் தமிழில்: லதா ராமகிருஷ்ணன்	ரூ.115/
மார்க்சியத்திற்கு அழிவில்லை - ஞானி	ரூ.90/

புதுப்புனல்

5/1 (முதல்மாடி), பழனியாண்டவர் கோயில்தெரு, அயனாவரம் (மார்க்கெட் அருகில்), சென்னை - 600 023. ௫9884427997

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் இந்தியவியல் என்ற அறிவுத்துறை வலுவாக நிறுவப்பட்ட காலமாகும். இந்தியவியலின் பெரும்சாதனைகள் இந்தக் காலப் பகுதியிலேயே பெரிதும் நிகழ்ந்தன. மாக்ஸ் முல்லரின் ரிக் வேதப் பதிப்பு 1849 முதல் 1874வரை வெளிவந்தது. 'கீழைத் தேயப் புனித நூல்கள்' என்ற தொடர் வரிசையில் மாக்ஸ் முல்லர் பதிப்பித்த ஐம்பது நூல்களும் இங்கே சிறப்பாகச் சுட்டத் தக்கவை. 1883 முதல் 1896 வரை பிரதாப் சந்திர ராய் பதிப்பித்த மகாபாரதம், பெரிதும் வடதேசப் பிரதிகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது என்றபோதும் ஒரு முக்கியப் பதிப்பு நிகழ்வாகும். விண்டர்னிட்ஸ் என்ற ஜெர்மானிய வடமொழி அறிஞரால் திட்டமிடப்

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

தமிழில் மகாபாரதம்

பாரதம் தந்த பகீரதன்

பட்ட மகாபாரதப் பதிப்பு பூனாவிலுள்ள பண்டார்க்கர் கீழைத்தேய ஆய்வு நிறுவனம் (அண்மையில் இந்துத்துவ சக்திகளால் சூறையாடப்பட்ட அரிய நூலகத்தைக் கொண்டது) விஷ்ணு சீதாராம் சக்தங்கர் என்ற அறிஞரைத் தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு, 1925 முதல் 1944 வரை வெளிவந்தது. இந்த மகாபாரதப் பதிப்பை அடியொற்றி பரோடா கீழைத்தேய நிறுவனம் 1960 முதல் 1975வரை வால்மீகி இராமாயணத்திற்கு ஓர் ஆய்வுப் பதிப்பை வெளியிட்டது.

மிக நெடிய வாய்மொழி மரபில் வந்த பாரத, இராமாயண இதிகாசங்களுக்கு ஒரு புலமை மரபும் உண்டெனினும், ஐரோப்பியரின் வருகையோடு, கீழைத்தேயப் பார்வையில் (Orientalism) இப்பதிப்புகள் அமைந்தன என்பது உண்மையே. இந்தியாவின் பாரம்

பரியத்தைக் கட்டமைத்த கீழைத்தேய மரபு, இந்தியாவை அடிப்படையில் இந்து நாகரிகமாகக் கண்டதால் இந்த இதிகாசங்கள் முதன்மை பெற்றன. இந்தப் பார்வையை இந்திய அறிஞர்களும் உள் வாங்கிக்கொண்டனர். கீழைத்தேயச் சிந்தனையோடு கொண்ட ஊடாட்டத்தின் வழியே தேசம் - தேசியம் என்ற கட்டமைப்பும் இங்கு முகிழ்த்தது. இக் கட்டமைப்பு அடிப்படையில் இந்து சமயம் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. இதற்கான பனுவல் அடிப்படைகளை இந்திய அறிவாளர்கள் பாரத, இராமாயண இதிகாசங்களில் தேடிக்கண்டடைந்தனர். இந்த அரசியலைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பாரத, இராமாயணப் பதிப்புகளின் கருத்தியல் பின்புலத்தை அறுதியிட முடியாது. எனினும், இந்த அரசியலே எல்லாவற்றையும் விளக்கிவிடாது.

பெரிதும் வாய்மொழியாக, வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் (வெவ்வேறு மொழிகளிலும்தான்) வழங்கிவந்த இதிகாசங்கள் 'இறுதி'யான எழுத்து வடிவமும், 'ஆதாரபூர்வமான', 'அதிகாரபூர்வமான' அச்ச வடிவமும் பெற்றதன் பின்னணியில் கீழைத்தேயக் கருத்தியலும், தேசியக் கற்பிதமும் இருந்ததை வற்புறுத்தும் அதே வேளையில் இதன் பின்னிருந்த புலமையாற்றலையும் அறிவுழைப்பையும் மறந்துவிடக் கூடாது. பாரத, இராமாயணப் புலமைக்கு இந்திய அறிவுலகில் நெடிய பாரம்பரியம் உண்டு. இதனோடு இணைந்து மேலைச் சிந்தனை வழிப்பட்ட மூலபாட ஆய்வியல், வரலாற்று நிலவியல், சொற்பிறப்பியல், மொழியியல் முதலான புலமைத் துறைகளும் இப்பெரும் பதிப்புகளுக்கு அடிப்படையாக இருந்தன. தம்முடைய மகாபாரதப் பதிப்புக்கு 235 சுவடிகளை அடையாளங்கண்ட சக்தங்கர், 70 சுவடிகளின் அடிப்படையில் தம் ஆய்வுப் பதிப்பை அமைத்தார் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அரசியல் என்ற பெயரில் இப்புலமைப் பங்களிப்புகளை மறப்பதும் புறநதள்ளுவதும் கண்டுகொள்ளாமலிருத்தலும் அறமல்ல. சமஸ்கிருதமும் ஆங்கிலமும் தெரியாதவர்கள் வேத மொழிபெயர்ப்பைப் பதிப்பிக்கும் தமிழ்ச் சூழலில் இதனை அழுத்திக் கூற வேண்டியுள்ளது.

தமிழைப் பொறுத்தவரை பாரதக் கதை பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்திலேயே காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் தொகுக்கப்பட்ட காலத்தில் பல நூல்களுக்குப் 'பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்' பெயரில் சிறப்புப் பாயிரங்களும் அமைந்துள்ளன. பாரத வெண்பா, வில்லிபாரதம், நல்லாப்பிள்ளை பாரதம், மாவிந்தம் என்று மகாபாரதத் தமிழ் வடிவங்கள் உண்டெனினும், ஒன்று அவை முழுமையான மொழிபெயர்ப்புகளாக இல்லை; அல்லது நூலே முழு வடிவில் கிடைக்கப்பெற

வில்லை. பாரதக் கிளைக்கதைகளும் தனியே விரித்துப் பாடப்பட்டுள்ளன. நளன் கதையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டாலே நைடதம், நளவெண்பா எனத் தனி நூலாகப் பலவாறு பாடப்பட்டுள்ளது. அரிச்சந்திரன் கதையும் இவ்வாறு பாடப்பட்டுள்ளது. பாரதத்திலுள்ள உபாக்கியானங்கள் இதற்கு மிகத் தோதாக அமைந்துள்ளன. எழுத்து மரபு இவ்வாற்றிருக்க வாய்மொழி மரபு பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. சடங்கோடு இணைந்த நிகழ்த்துகலையாக வடதமிழகத்தில் திரௌபதியம்மன் கதைப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மழை வேண்டிப் பாராயணம் செய்யப்பட்ட விராட பர்வத்தைப் பற்றியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இருப்பினும் மகாபாரதக் கதை அதன் 'முழு' வடிவத்தில் தமிழில் இல்லாத குறை தமிழகில் பல காலமாகவே இருந்துவந்திருக்கிறது. அதனைப் போக்கும் வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியில் செய்யப்பட்ட வெற்றிகரமான ஒரு பெருமுயற்சியைப் பற்றிய கதை இது.

●●●

மகாபாரதம் என்பதில் 'மகா' என்ற முன்னொட்டு, வேறு எந்த அளவுகோலின்படி இல்லாவிட்டாலும்கூட, அளவைப் பொறுத்தாகிலும் மிகப் பொருத்தமானது. பதினெட்டுப் பர்வங்களும் நூற்றுக்கணக்கான உபாக்கியானங்களும், ஓர் இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட சுலோகங்களும் கொண்ட பேரிதிகாசம் மகாபாரதம். வீரர்கள், அரசர்கள், முனிவர்கள், தேவர்கள் என ஆயிரக்கணக்கான பெயர்கள் போதாதென்று, ஒரே பெயர் பலருக்கும் வழங்கும் குழப்பமும் இப்பேரிதிகாசத்தில் உண்டு. இவ்வளவு பெரியதும் நெடியதும் சிக்கலானதுமான பனுவலை முழுமையாகத் தமிழாக்குவித்து, இருபத்தைந்தாண்டுக் காலத்தில், ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் செலவில், நாற்பத்தைந்து சஞ்சிகைப் பிரிவுகளில், ஒன்பதாயிரம் பக்க அளவில் ஒருவர் வெளியிட்டார். அவர்தாம் மணலூர் வீராசாமி அய்யங்கார் மகன் இராமானுஜாசாரியார் என்ற ம.வீ. இராமானுஜாசாரியார்.

1866 ஏப்ரல் 16ஆம் நாள் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் மணலூரில் பிறந்த இராமானுஜாசாரியார் திருவாவடுதுறை மடத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமசிவத் தம்பிரானிடம் காசியிலும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் திருவாவடுதுறை மடத்திலும் கல்வி கற்றார். சிறிது காலம் திருச்சி தலைமைத் தணிக்கையாளர் அலுவலகத்தில் எழுத்தராகப் பணியாற்றிய பின்னர், திருவரங்கத்தில் தமிழ்ப் பண்டித ராகவும் மணலூரில் கிராம முன்சீப்பாகவும் இருந்தார். 1893 முதல் 1911 வரை கும்பகோணம் சுதேச உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் உ.வே.சாமிநாதையரோடு இவருக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அப்பள்ளிக்கூடத்தில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராக 1911இல் பணியேற்று, 1921இல் ஓய்வு பெற்றார். 1940இல் மறைந்தார்.

கும்பகோணத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதராக ம.வீ. இராமானுஜாசாரியார் வேலை பார்த்துவந்த காலத்தில் அன்றாடம் உ.வே.சாமிநாதையரைக் கண்டு அளவளாவுவதும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுதெல்லாம் மகாபாரதம் பற்றிப் பலமுறை பேச்சு எழுந்துள்ளது. உ.வே.சாவைக் கொண்டே மகாபாரதத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பை வெளியிட வேண்டிக் கும்பகோணம் கல்லூரிக் கணிதப் பேராசிரியர் ஆர்.சக்கரவர்த்தி அய்யங்கார் முயன்றிருக்கிறார். சங்க

இலக்கியப் பதிப்பாக்கங்களில் முழுகியிருந்த உ.வே.சாவுக்கு இதில் ஈடுபடும் முனைப்பு ஏற்படவில்லை. 1903இல் மாநிலக் கல்லூரிக்கு அவர் மாற்றலாகிச் சென்றதும் இம்முயற்சி கருத்தளவிலேயே நின்றுவிட்டது. ஆயினும், இராமானுஜாசாரியாரின் மனத்தில் வித்து ஊன்றப்பட்டது.

இப்பெரும் வினைப்பாட்டில் மனம் வைத்துவிட்ட இராமானுஜாசாரியார், சென்னையிலிருந்த உ.வே.சாவுக்குத் தம் கருத்தை எழுதினார். இவரை ஊக்கப்படுத்தியதோடு, முப்பது ரூபாய் பணவிடை அனுப்பவும் செய்தார் உ.வே.சா. பேராசிரியர் கே.சுந்தரராமையர் என்ற ஒருவரும் இருநூறு ரூபாய் கொடுத்ததோடு, ஒவ்வொரு சஞ்சிகை வெளியாகும் பொழுதும் பத்து ரூபாய் கொடுத்து வந்தார். மே 1907இல் மகாபாரதத் தமிழ்ப் பதிப்புப் பணி தொடங்கியது.

இவ்வாறு துணிந்தபின்தான் மொழிபெயர்ப்பை எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பற்றி இராமானுஜாசாரியார் எண்ணலானார். மகாபாரதத்தை ஒருமுறை படித்துப் பார்க்கவே பல காலம் ஆகும் என்னும்போது அதை முழுவதுமாக மொழிபெயர்ப்பது எப்படி? முடிவில் கா.பெ. ராமச்சந்திராசாரியார் என்ற புராணப் பிரசங்கியை அணுகவும், அவர் நளன் கதையை மட்டும் சோதனை முயற்சியாக மொழிபெயர்த்துத் தந்தார். தம்

பெரியதும் நெடியதும் சிக்கலானதுமான மகாபாரதப் பனுவலை முழுமையாகத் தமிழாக்குவித்து, இருபத்தைந்தாண்டுக் காலத்தில், ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் செலவில், நாற்பத்தைந்து சஞ்சிகைப் பிரிவுகளில், ஒன்பதாயிரம் பக்க அளவில் ஒருவர் வெளியிட்டார். அவர்தாம் ம.வீ. இராமானுஜாசாரியார்.

புராண உபந்நியாசங்களிடையே கிடைத்த ஒழிவு நேரத்தில் மட்டும் அவர் மொழிபெயர்த்து வந்ததால் ஒரு நாளுக்கு ஏழுமீட்டு செய்யுள் களே தமிழாயின. வேலை சுணங்கு வது கண்டு, கோபால விலாஸ் புஸ்தகசாலைத் தலைவரான அ. வேங்கடேசாசாரியாரிடம் வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவருக்கு உதவியாக ஒரு முழுநேர குமாஸ்தாவையும் இராமாநுஜாசாரியார் அமர்த்திக்கொடுத்தார்.

மொழிபெயர்ப்புக்கு அதுவரை வெளிவந்த அச்சுப் பதிப்புகளோடு வேண்டுமிடங்களில் ஏட்டுச் சுவடிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கிடைக்கும் வடிவங்களில் சிறந்ததை மொழிபெயர்ப்பதாகவே திட்டமிடப்பட்டது. இந்தச் சமயத்தில், தாது வருஷப் பஞ்சத்தின் போது செங்கல்பட்டு மாவட்டம் கரிச்சங்கால் என்ற ஊரில் ஒரு செல்வர் பல வடமொழிப் புலவர்களைக் கொண்டு மகாபாரதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட இராமாநுஜாசாரியார், அதன் ஆதி பர்வத்தை மட்டும் ஏட்டுப்படியாக வரவழைத்துப் பார்த்தார். பொருத்தமாயிருக்குமென்றால் அதனையே திருத்தி அச்சிடும் எண்ணமும் அவருக்கு இருந்திருக்கிறது. ஆனால் அது 'தக்க பண்டிதர்களால் ஸ்ரமப்பட்டுச் செய்யப்பட்டதாயினும் நாங்கள் செய்ய உத்தேசித்திருந்த முறைப்படி இல்லாமையால்' அதைக் கொடுத்தவர்களிடம் அவர் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

இந்த வேளையில் ஒரு புதிய பூதம் கிளம்பியது. தம் முயற்சியைப் பற்றி இராமாநுஜாசாரியார் செய்தித் தாள்களில் விளம்பரம் செய்யவும், அவரது மொழிபெயர்ப்பு எப்பதிப்பைத் தழுவினது என்ற கேள்வி பல வட்டாரங்களிலிருந்தும் எழுந்தது. 'இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள வடமொழி மஹாபாரதங்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று பல வேறுபாடுகள் உடையனவாயிருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் கலந்து நீங்கள் மொழிபெயர்ப்பீர்களானால் அது ஒரு மூல புஸ்தகத்துக்கும் ஒத்ததாயிராதே... மஹாபாரத கதையை ஒருவாறு தெரிவித்ததாகுமேயன்றி,

ஒன்றன் நேரான மொழிபெயர்ப்பு ஆகாது' என்ற கருத்துத் தெளிவானதும் இராமாநுஜாசாரியார் கலங்கினார். கடைசியில் பலரைக் கலந்து கொண்டு கும்பகோணம் மத்வ விலாஸ் புஸ்தகசாலை தலைவர் டி.ஆர். கிருஷ்ணா சார்யாருடைய பதிப்பு, 'தென் தேசத்துப் பாடத்தையும் தழுவிருந்ததால் அதனையே மூலக் கர்ந்தமாக வைத்துக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பதென்பது நிச்சயமாயிற்று'. இதற்கு உரிய அனுமதியையும் இராமாநுஜாசாரியார் பெற்றுக்கொண்டார்.

இம்முடிவை எடுப்பதற்கு முன்பே விராட பர்வமும், உத்யோக பர்வமும், ஆதிபர்வத்தின் பெரும் பாகமும் முந்தைய முறைப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டாகிவிட்ட நிலையில் அவை விழலுக்கிறைத்த நீராயின. மத்வ விலாஸப் பதிப்பைக் கொண்டு அவற்றை மீண்டும் மொழிபெயர்க்க வேண்டியதாயிற்று.

இதற்கிடையில் இம்முயற்சியைப் பற்றித் தகவல்கள் பரவவும் பலர் இதற்குத் தடை சொல்லலானார்கள். ஆர். ரகுநாத ராயர் என்ற கனவான், 'இந்தக் காரியம் ஸாதாரணமானதன்று; பெரிய ஸாஹஸமானது. இது ஒரு ராஜகரத்தில் மேற்கொண்டு' நடத்தவேண்டுமென்று கூறினார். தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களை ஏராளமாக வெளியிட்டுச் செல்வராக விளங்கிய வை.மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியரும் நண்பர் என்ற முறையில், 'இது நம்மைப் போன்றவர்கள் செய்யக் கூடிய காரியமன்று; பல பண்டிதர்கள் சேர்ந்து பல வருஷங்களில் செய்யக்கூடிய பெருங்காரியம். நாம் நமது கல்வியறிவையும் பரிஸ்ரமத்தையும் கொண்டு செய்யக்கூடிய காரியத்தை மாத்திரம் செய்யலாமேயன்றி இப்படிப்பட்ட பெருங் கார்யத்தை மேற்கொள்ளவே கூடாது' என்று ஒரு முறையல்ல, மூன்று முறை தடை கூறினார். இராமாநுஜாசாரியார் நண்பர்களின் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளாததைக் கண்ட ஒருவர், அவருடைய மரியாதைக்குரிய தமக்கையிடம் சொல்லி, அவர் மூலமாகவும் இம்முயற்சியை நிறுத்தப் பார்த்திருக்கிறார்.

இவர்களெல்லாம் சொல்லச் சொல்ல 'இதனை எப்படியாவது

செய்துவிட வேண்டும்' என்ற கருத்தே இராமாநுஜாசாரியாருக்கு வலுப்பட்டது. 'காரியம் உத்தமோத்தமமானதென்று எல்லாரும் சொல்லுகிறார்கள். யாராவது ஒருவர் ஸ்ரமமெடுத்துக் கொண்டால்தானே நல்ல காரியம் நிறைவேற வேண்டும்' என்பது அவருடைய தர்க்க நியாயமாக இருந்தது.

மகாபாரதத்தின் விரிவு கருதி, வெவ்வேறு பண்டிதர்களைக் கொண்டு பாரதத்தினைப் பகுதி பகுதியாக - பர்வம் பர்வமாக - மொழிபெயர்த்துவந்தால் அதனதன் அளவில் முழுமையான பகுதிகளைத் தனித்தனியே சஞ்சிகைகளாக வெளியிட இயலுமென்று இராமாநுஜாசாரியார் முடிவுசெய்தார். முதல் சஞ்சிகை 1908 ஆகஸ்டில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து ஆதிபர்வத்தில் சில சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு சஞ்சிகையும் டெமி, 1x8 அளவில் 200 பக்கங்களில் அமைந்திருந்தது. இவ்வேளையில், 'இது முற்றுப் பெறாத காரியம்; சாந்தி பர்வமும் அனுசாஸன பர்வமும் வரும் பொழுதுதான் இதனுடைய ஸ்ரமம் தெரியும்; அங்கே வந்தவுடன் நின்றுபோகும்' என்றும் சிலர் ஆரூடம் கூறி ஊக்கக் குறைவை ஏற்படுத்தினார்கள். இதைவிடப் பேரிடியாகத் தமிழ்ப் புரவலர் பாண்டித்துரைத் தேவரிடமிருந்து ஒரு செய்தி வந்தது. பிரதாப் சந்திர ராயின் ஆங்கிலப் பதிப்பை முதலூலாகக் கொண்டு, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வழியாக மகாபாரதத்திற்கு ஒரு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதென்றும், எனவே இராமாநுஜாசாரியார் வேறு ஏதேனும் நல்ல வேலையை எடுத்துக்கொண்டு செய்யலாமென்றும் மு. ராகவையங்கார் மூலமாக அவர் தகவல் அனுப்பினார். 'அபிதான சிந்தாமணி' உள்ளிட்ட எத்தனையோ பெரு முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளித்துத் தமிழ்ப் புரவலர்களின் தலைமகனாக விளங்கிய பாண்டித்துரைத் தேவரிடமிருந்து உதவி கிடைக்காததுமன்றி இடர்ப்பாடும் நேர்வது கண்டு இராமாநுஜாசாரியார் கலங்கினார். இருப்பினும் ஒரு நூலுக்குப் பல பதிப்புகள் வெளிவருவது புதிதல்லவென்றும்,

வங்க மொழியில் மகாபாரதத்திற்கு மூன்று மொழிபெயர்ப்புகள் உள்ள நிலையில் தமிழுக்கு இரண்டு அதிகமில்லை என்றும் அவர் பாண்டித்துரைத் தேவருக்கு விடையளித்தார்.

இவ்வாறு பலர் தடை சொல்லிக் கொண்டுவந்த நிலையில் மனச் சஞ்சலமுற்ற இராமாநுஜாசாரியார் வலங்கைமான் ஜோஸ்யம் கோவிந்த செட்டியாரிடம் இதுபற்றி ஆரூடம் கேட்பதென முடிவுசெய்தார். எழுதிக் கொடுத்த ஆரூடம் தெம்பு தருவதாக இல்லை. இது வெளியே தெரிந்தால், ஏற்கனவே தடை கூறிவந்த நண்பர்களும் உறவினர்களும் வேலையை நிறுத்திவைத்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சிய இராமாநுஜாசாரியார், அதனை ஓர் உறையில் போட்டு, அரக்கு முத்திரையிட்டு, 'இதனை ஸ்ரீமஹா பாரதம் பூர்த்தியான பிறகுதான் திறந்து பார்க்க வேண்டும்' என்று எழுதித் தனியே வைத்துவிட்டார். இருபத்திரண்டாண்டு களுக்கு யாரிடமும் சொல்லாமல் பாரத மொழிபெயர்ப்பு முற்றுப்பெற்ற பின்னரே தம் நண்பர்கள் சூழ், அதனைப் பிரித்துப் படித்தார்: 'பாரதம் தமிழ் செய்யக் கேட்கிறது. வருஷம் மூன்று செல்லும். இதில் கவலை அதிகம். முடிவாகிற முன்னிட்டு விஷ்ணு தெரிசனம் கிடைத்து... அதிலிருந்து சிறிது பாக்கி நின்றுவிடும். அநேக பிரபுக்கள் ஒத்தாசை நேசம் கிடைக்கும்...' என்று எழுதியிருந்தது. 'கார்யம் நிறைவேறாதென்று நினைத்துக் கொண்டே செயற்கரிய இந்தப் பெருங்கார்யம் பூர்த்தியானது ஓர் ஆச்சர்யமன்றோ?' என்று அவர் பின்னாளில் வியப்புற்றார்.

முதலில் ஆதி பர்வமும் ஸபா பர்வமும் தாம் முற்றுப்பெற்றன. அதற்கான பணம் மற்றும் நேரச் செலவைக் கணக்கிட்ட இராமாநுஜாசாரியார், சாந்தி பர்வத்தையும் அனுசாஸன பர்வத்தையும் வெளியிட்டுவிட்டு முடியுமானால் பிறவற்றைப் பின்பு வெளியிடலாமென முடிவுசெய்தார்.

தமிழுலகம் அல்லவா? இதற்கிடையில் போட்டியும் தொடங்கி விட்டது. இராமாநுஜாசாரியார் முடிவுசெய்து வைத்திருந்த மொழி

ஒவ்வொரு பர்வத்தின் மொழிபெயர்ப்பையும் ஒவ்வொரு பண்டிதரிடம் கொடுத்த இராமாநுஜாசாரியார், அவர்களையே ஒரு முறை மூலத்தோடு ஒப்பிட்டுச் செப்பம் செய்துதரச் செய்தார். இந்த மொழிபெயர்ப்புப் படியை வேறு இரு பண்டிதர்களிடம் கொடுத்து, அவர்கள் ஒப்பிட்டுக் குறித்துக் கொடுத்த ஐயப்பாடுகளை மொழி பெயர்த்தவர்களே களைவதுமாகப் பணி நடந்தது. இதன் பிறகும் வேறொரு பண்டிதரிடம் கொடுத்து மூல சலோகத்தின் கருத்து சிதையாமல் உள்ளதா என்பதையும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார்.

பெயர்ப்பாளர் ஒருவர், வேறு சிலரின் தூண்டுதலின்பேரில் அதனைத் தாமே வெளியிடலானார். பின்பு அதுவும் நின்று போயிற்று. இதனால் அம்மொழி பெயர்ப்பை இராமாநுஜாசாரியார் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் போனதே விளைந்த பலனாயிற்று.

பகுதி பகுதியாக, தொடர்ச்சியின்றி வெளியிட்டு வருவதன் சிக்கல்களை இவ்வேளையில் இராமாநுஜாசாரியார் உணரலானார். ஒரு பர்வத்தின் மொழி பெயர்ப்பு முற்றுப்பெறும் முன்னர் சஞ்சிகையை அச்சிடுவது தொல்லை தந்தது. யுத்த பஞ்சகத்தைத் தொடங்க எண்ணியபோது, துரோண பர்வம் மொழிபெயர்த்து முடியாமல் பீஷ்ம பர்வம் மட்டுமே முற்றுப்பெற்றிருந்தது. இந்த நிலையில் சில காலம் எந்தச் சஞ்சிகையினையும் அவரால் வெளியிட முடியவில்லை. வேங்கடேசாசாரியார், டி.வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார், கருங்குளம் கிருஷ்ண சாஸ்திரி, நீலமேக சாஸ்திரி என்று பலர் மொழிபெயர்ப்பு வேலையில் ஈடுபட்டுவந்தனர். இவர்களின் உதவிக்கு எழுத்தர்களை அமர்த்திக் கொடுத்தார் இராமாநுஜாசாரியார். காலம் அதிகமாகிக்கொண்டிருந்த

தில் இரண்டொரு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் வீடுபேறும் அடைந்து விட்டனர்.

மொழிபெயர்ப்புப் பணி மெல்ல நடந்துவந்ததற்குக் காரணமில்லாமல் இல்லை. ஒவ்வொரு பர்வத்தின் மொழிபெயர்ப்பையும் ஒவ்வொரு பண்டிதரிடம் கொடுத்த இராமாநுஜாசாரியார், அவர்களையே ஒரு முறை மூலத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்துச் செப்பம் செய்துதரச் செய்தார். பின்பு இந்த மொழிபெயர்ப்புப் படியை வேறு இரு பண்டிதர்களிடம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலத்தோடு ஒப்பிட்டுக் குறித்துக் கொடுத்த ஐயப்பாடுகளை மொழி பெயர்த்தவர்களே மறுபடியும் களைவதுமாகப் பணி நடந்தது. இதன் பிறகும் வேறொரு பண்டிதரிடம் கொடுத்து மூல சலோகத்தின் கருத்து சிதையாமல் உள்ளதா என்பதையும் இராமாநுஜாசாரியார் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பகுதிகள் அந்தந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் பெயரிலேயே வெளியிடப்பட்டன.

1915 ஜூன் கடைசியில் சாந்தி பர்வம் மோக்ஷ தர்மம் அச்சிடப்பட்டு முடிந்த நிலையில் 3,000 பக்கம் அளவுக்குப் பாரத மொழி பெயர்ப்பு வளர்ந்திருந்தது.

ஆதி பர்வம் 942 பக்கங்கள் சபா பர்வம் 356 பக்கங்கள் விராட பர்வம் 334 பக்கங்கள் சாந்தி பர்வம்

முதல் பாகம் 603 பக்கங்கள் இரண்டாம் பாகம் 815 பக்கங்கள்

இதே போக்கில் சென்றால் 200 பக்கங்கள் கொண்ட 40 முதல் 45 சஞ்சிகைகள் வரை அமையும் என்று இராமாநுஜாசாரியார் எதிர்பார்த்தார். ஒவ்வொரு பர்வம் முடிவுற்றதும் அதனைத் தனி நூலாகக் கட்டடம் செய்தும் விற்றுவந்தார். மொத்தமாகக் கட்டடச் செலவுக்கு மட்டும் (மகாபாரதம் முழுமையான ஒரு பிரதிக்கு) ரூ.12 ஆகும் என்று கணக்கிட்டார். இந்நிலையில் நூலின் விலை மொத்தம் ரூ.40 முதல் 45 வரை ஆகுமெனவும் அனுமானித்தார்.

இந்நிலையில் இந்தப் பணி முழுமைக்கும் 55,000 ரூபாய் ஆகுமே என்ற மலைப்பும் ஏற்பட்டது (கடைசியில் அதைவிட மும்மடங்கு செலவானது வேறு செய்தி). 3,000 ரூபாய் நன்கொடையாகக் கிடைத்ததுபோக 800 சந்தாக்கள் சேர்ந்திருந்தன. 1915 வரை 29,000 ரூபாய் செலவாகியிருந்தது. ஆனால் வரவோ 15,000 ரூபாய் அளவுக்குத் தான் இருந்தது. இதற்கு மேலும் 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகுமெனவும் தெரிந்தது. வட்டியும் விற்பனைக் கழிவும் போக எஞ்சியது மிகக் குறைவு. இந்த இக்கட்டான நிலையில் இராமாநுஜா சாரியார் அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடினார். அரசாங்கம் 40 தொகுதிகள் வாங்க ஆணை பிறப்பித்தது. இதனால் ஏமாற்றமுற்ற இராமாநுஜா சாரியார் மேலும் ஒரு விரிவான விண்ணப்பதைக் கையளித்தார். இதற்காகச் செலவு அட்டவணை ஒற்றையும் தயாரித்து இணைத்தார். இந்த அட்டவணை பல தகவல்களைத் தருகிறது (காண்க: இணைக்கப்பட்ட அட்டவணை). இதற்கும் அரசாங்கம் மசியவில்லை. மேலும் 35 தொகுதிகளுக்கான ஆணையைப் பிறப்பித்ததோடு அமைந்தது (அரசின் வேண்டுகை ஆணையால் பயனை விடப் பிரச்சினையே விளைந்தது. முற்றுப்பெற்ற ஐந்து தொகுதிகளை அரசு ஆணைக்கு இணங்கக் கையளிக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் தொகுதிகள் வெளியாவது தாமதப்பட்டபோது வேண்டுகையை நிறைவேற்றுவதில் சிக்கல் உண்டானது). அரசாங்கம் கைவிரித்த பிறகு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திடம் முட்டி மோதியதில் ஓராயிரம் ரூபாய் நன்கொடை கிடைத்தது.

போதாத காலமாக, இச்சமயத்தில் முதல் உலகப் போர் வெடித்தது. அச்சுச் சாதனங்களின் விலை தாறுமாறாக ஏறத் தொடங்கியது. 'இரண்டரை அணாவுக்கு வாங்கின காகிதம் ஒரு ரூபாய்க்ககிதம் கொடுத்து வாங்க நேர்ந்தது' என்று இராமாநுஜாசாரியார் நொந்து கொண்டார். துரதிருஷ்டவசமாகப் போர் முடிந்த பின்னும் தாள் விலை குறைந்தபாடில்லலை. இதனால் சோர்வே மிகுந்தது. இத்தகைய வேளைகளில் பாரத மொழி

மகாபாரத மொழிபெயர்ப்பு செலவினங்கள் (மே 1907 முதல் ஏப்ரல் 1915 வரை)		
	ஏப்ரல் 1915 வரை	அடுத்த 4 ஆண்டுகளுக்கு திட்டமிடப்பட்ட செலவு
1. மொழிபெயர்ப்புக்காகப் பண்டிதர்களுக்கு ஊதியம்	4000	-
2. 4 எழுத்தர்களுக்கு மாதம் ரூ. 40 மேனிக்கு 7 ஆண்டுகளுக்கான ஊதியம்	3360	-
3. ஒரு மெய்ப்புத் திருத்தநர்: ரூ. 20 மாதச் சம்பளத்தில் 7 ஆண்டுகளுக்கு	1680	960
4. 2 குமாஸ்தாக்கள்: ரூ. 35, மாதச் சம்பளம், 6 ஆண்டுகளுக்கு	2520	1680
5. 1 ஏஜெண்ட்: ரூ. 40 மாதச் சம்பளத்தில் 6 ஆண்டுகளுக்கு	2,880	1,920
6. 20 சஞ்சிகைகளுக்கு: தாள, அச்சுக் கூலி	10,500	10,000
7. ஒப்புநோக்கித் திருத்த ஒரு பண்டிதர்: ரூ. 25 மாதச் சம்பளத்தில்	2,100	1,500
8. அலுவலக வாடகை, இதர செலவுகள்: மாதம் ரூ. 15. 7 ஆண்டுகளுக்கு	1,260	800
9. விளம்பரச் செலவு	1,600	4,000
	29,900	20,860
முழுத் தொகுதிகளுக்காகச் சஞ்சிகைகளை மறுபதிப்பிட	--	5,000
	29,900	25,860

ஆதாரம்: G.O. No. 835, Education, 3 August 1915, Government of Madras.

பெயர்ப்பைப் புரட்டுகையில் அரிய செய்திகளும் நுட்பங்களும் கண்ணில்பட, ஊக்கம் பெற்று மேலும் வினையாற்றினார் இராமாநுஜாசாரியார்.

1921இல் கும்பகோணம் கல்லூரியிலிருந்து அவர் ஓய்வு பெற்ற பொழுது 27 சஞ்சிகைகள் வெளிவந்திருந்தன. சென்னை நகரம் மாகாணத் தலைநகராதலால் அங்கே சென்றால் புரவலர் உதவி கிடைக்க வாய்ப்புண்டென்றும், அச்சு வேலைகள் வேகமாகவும் திருத்தமாகவும் நடைபெறுமென்றும் நம்பிய இராமாநுஜாசாரியார் 1921 அக்டோபரில் குடும்பத்தோடு அங்குச் சென்று குடியேறினார். அடுத்த சில மாதங்களில் 28ஆம் சஞ்சிகை வெளியாயிற்று. ஆனால் சர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், வி.வி. ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார் ஆகிய இருவர் தவிர வேறு எவரின்

ஆதரவும் கிடைக்கவில்லை. போதாததற்குச் செலவுகள் மட்டும் கூடின. வேலையிலும் சுணக்கம் ஏற்பட்டது. விற்பனையைக் கணக்கில் கொண்டு பழைய சஞ்சிகைகள் சிலவற்றை மறு அச்சிட வேண்டிய தாயிற்று. வேலையும் நடக்காமல் அதிகச் செலவுள்ள சென்னை நகரத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் சொந்த ஊருக்கே சென்றுவிடலாம் என்று மணலூருக்குக் குடிபெயர்ந்தார் இராமாநுஜாசாரியார். சென்னையில் இருந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளில் 28 முதல் 31 வரையான நான்கு சஞ்சிகைகளே வெளிவந்து நின்றுவிட்டிருந்தது.

இதனிடையில் விஜயநகர சமஸ்தானத்தில் திவானாகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றிருந்த வி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் என்பவர், 'ஸஞ்சிகைகள் காலதாமதாக வருவதில் படிப்பவர்களுக்கு ஆவல்

குறைவுபடுகிறதென்றும்', 'பெரும் பாகம் நடந்துவிட்டது. இனி நடக்க வேண்டிய பாகம் கொஞ்சமே. இனி நடக்க தாங்கள் நிறுத்திவிட்டால், நின்று போனதே ஆகும். வேறு ஒருவரும் மேற்போட்டுக்கொண்டு செய்யமாட்டார்கள்' என்று கூறிய தோடு தம் நண்பர்களின் மூலம் தொடர்ச்சியான உதவிகளைச் செய்தார். மேலும், வங்கியில் கடன் வாங்குவதற்கும் மேலொப்பம் போட்டார். இவ்வேளையில் இராஜா சர் முத்தையா செட்டியார், ஏ.எம்.எம். முருகப்ப செட்டியார் ஆகியோரும் பணம் திரட்டிக் கொடுத்து உதவினார்கள்.

ஆனால் இந்த உதவிகளெல்லாம் ஆணைப் பசிக்குச் சோளப் பொரியாகவே அமைந்தன. ஏற்கனவே வெளிவந்த பர்வங்கள் பலவற்றில் இரண்டொரு சஞ்சிகைகள் குறைவு பட்டதால் கேட்பவர்களுக்கு அந்தந்தப் பர்வங்களைக் கொடுக்கக் கூடவில்லை. இதனால் விற்பனையும் விளைவாகப் பணவரத்தும் பாதிக்கப்பட்டன. எனவே, புதிய சஞ்சிகைகளைத் தயாரிப்பதோடு குறைவுபட்ட பழைய சஞ்சிகைகளையும் அச்சிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதனாலும் பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதோடு, புதிய சஞ்சிகைகளின் வெளியீடும் தாமதப்பட்டது.

1923 முதல் மணலூரில் வசித்த ஐந்தாண்டுகளில் 32 முதல் 36 வரையான ஐந்து சஞ்சிகைகளே வெளிப்பட்டன. 1928 மார்ச் முதல் 1929 செப்டம்பர் வரை மீண்டும் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்து மயிலாப்பூரில் வசித்தார் இராமாநுஜா சாரியார். இக்குறுகிய காலத்தில் 37 முதல் 40 வரையான நான்கு சஞ்சிகைகள் அடுத்தடுத்து வெளி வந்தன. இந்த வேளையில், சென்னையின் மதிப்புவாய்ந்த பிரமுகர்கள் சிலர் சேர்ந்து, இராமாநுஜா சாரியாரின் மகாபாரதத் திட்டத்திற்கு உதவி கேட்டு ஒரு விளம்பர விண்ணப்பத்தை வெளியிட்டனர். இதற்கு இருவர் மட்டுமே பதில் விடுத்தனர்!

சென்னை 'ஊர்வாலம் எனக்கும் என் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் சரீரத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளாமை யாலும் வேறு சில காரணங்களால்

அச்சாக்கம் முடிந்தவுடன் 'உண்டான களிப்பின் மிகுதிக்கு ஓர் எல்லையில்லை. அசோகவனத்தில் துயரக் கடலில் மூழ்கியிருந்த பிராட்டிக்குப் பெருமானுடைய மோதிரம் கண்டபோது உண்டான மகிழ்ச்சி இதற்கு ஒருவாறு ஒப்பாகலாம்' என்று உவகைமேலுற இராமாநுஜாசாரியார் எழுதினார்.

ஆலும்' இராமாநுஜாசாரியார் 1929 செப்டம்பரில் சொந்த ஊருக்கே மீண்டும் திரும்பினார். முன்பொரு காலத்தில் மணலூர் கற்றவர்கள் நிறைந்த இடமாயிருந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுதோ 'அவ்வூர் வாஸத்திற்கு நன்றாயிருந்தாலும் ... கைவாஸத்திற்கு நன்றாயில்லை'. எனவே 'பல பண்டிதர்களும் தக்கோர்களும் நிரம்பியதுமான' கும்பகோணத்திற்கே வந்துவிட்டார். மகாபாரத மொழிபெயர்ப்புத் தொடங்கப்பட்ட கும்பகோணத்திலேயே அது நிறைவும் பெறவேண்டுமென்பது 'எம் பெருமானுடைய திருவுள்ளம்போலும்' என்றும் இராமாநுஜாசாரியார் எண்ணிக் கொண்டார்.

1907இல் தொடங்கிய பெரும் பணி, இருபத்தைந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1932இல் முடிவுபெற்றது. வரிசைக் கிரமமாக வெளியிடாமல், முடிவுபெற்ற பகுதிகளை அவ்வப்பொழுது வெளியிட்டுவந்ததில் வனபர்வம் இரண்டாம் பாகமே கடைசியாக வெளிவந்தது. அச்சாக்கம் முடிந்தவுடன் 'உண்டான களிப்பின் மிகுதிக்கு ஓர் எல்லையில்லை. அசோகவனத்தில் துயரக் கடலில் மூழ்கியிருந்த பிராட்டிக்குப் பெருமானுடைய மோதிரம் கண்டபோது உண்டான மகிழ்ச்சி இதற்கு ஒருவாறு ஒப்பாகலாம்' என்று உவகைமேலுற இராமாநுஜா சாரியார் எழுதினார். 'எல்லாம் வல்ல கடவுள் 25 வருஷ காலமாக என்னை அளவில்லாத துன்பத்திற்கு ஆளாக்கினானாயினும், இந்தப் பெருங் கார்யத்தை என்னைக் கொண்டே நடத்தி நிறைவேற்றியது அவனுடைய அவ்யாஜமான பெருங்கருணையே' என்றும்

நிறைவுகொண்டார். இந்த உணர்வு வெழுச்சியினூடேதான் கடைசியாக வெளியான வனபர்வத்தின் இரண்டாம் பாகத்திற்கு 55 பக்கத்திற்கு நீண்ட ஒரு முன்னுரையினை எழுதினார். தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாற்றில் ஒளிவிளக்காக இது திகழ்கிறது என்று சொல்வது பொருத்தமானது (எனது இந்தக் கட்டுரை, அரசாங்க ஆவணங்கள் மற்றும் வேறு சில பதிவுகளோடு பெரிதும் மேற்படி முன்னுரையையே ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளதென்பதை இங்கே சுட்ட வேண்டும்).

மொழிபெயர்ப்புக் கூலி, ஒப்பு நோக்கும் செலவு, உதவிக்கமர்த்திய எழுத்தர்களின் சம்பளம், அலுவலகச் செலவுகள், தாள் விலை, அச்சுக்கூலி, கட்டடச் செலவு, விளம்பரங்கள், வெளியூர்களுக்குச் சென்று கையொப்பம் திரட்டும் செலவு என மொத்தமாகக் கணக்குப் பார்த்ததில் தோராயமாக 1,35,000 ரூபாய் செலவாகியிருந்தது. வங்கிகளில் கடன் வாங்கியும் கூடக் கணிசமான வட்டி கட்ட வேண்டியிருந்தது. மொத்தம் 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் இராமாநுஜாசாரியார் கைப்பொருள் இழந்திருந்தார்.

ஒரு காலத்தில் 800 கையொப்பங்களுக்குமேல் இருந்த நிலை மாறிப் படிப்படியாக 250க்குக் கீழ் குறைந்து விட்டது. இருபத்தைந்தாண்டுக் காலமாக 43 சஞ்சிகைகளைத் தவறாமல் வி.பி.பியில் வரவழைத்தவர்கள் ஈற்றயல் சஞ்சிகையான 44ஆவதைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் ஏன் திருப்பியனுப்பினார்கள் என்பது இராமாநுஜாசாரியாருக்கு விளங்காத புதிராக இருந்தது. கடைசி சஞ்சிகையை எத்தனை பேர் திருப்பியனுப்பி இழப்பை ஏற்படுத்தப்போகிறார் களோ என்றும் அவர் கலங்கினார்.

இந்தப் பெரும்பணியில் இராமாநுஜாசாரியாரின் குடும்பம் உறுதுணையாக நின்றது. 'என் மனைவி, பெரும்பாலும் பெண்பாலார்க்கு இயற்கையாகச் சொல்லுகிறபடி, விலையுயர்ந்த ஆடையணிகள் வேண்டுமென்று எனக்கு ஸ்ரமம் கொடுத்ததில்லை. தன் தந்தையாரால் கிடைத்த நிலத்தின் வரும்படியை இவ்வள

வென்று தெரிந்துகொள்ளுதற்கும் விரும்பினதில்லை. 'லாங்மன் கிரீன்' கம்பெனியில் நல்ல வேலையிலிருந்து அவர் மகன் ம.ரா. ராஜகோபாலன், தம் தந்தையாரின் உடல் தளர்ச்சியைக் கண்டு, அவர் மணலூருக்குக் குடிபெயர்ந்தபொழுது தன் வேலையைத் துறந்ததோடு அவருடைய பதிப்புப் பணியிலும் முழுமையாகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார்.

மகாபாரதம் போன்றதொரு பெரும் நூலுக்குப் பெயரடைவு, பொருளடைவு, விளக்கக் குறிப்புகள் முதலானவை இன்றியமையாதவை. அகராதி வடிவில் அமைய வேண்டிய இந்தத் துணைக் கருவிகளை நூல் முற்றுப்பெற்ற பின்பே தயாரிக்க முடியும். இதற்கு இரண்டாண்டு களும் மேலும் பணச் செலவும் ஏற்படும். பொருளுதவியில்லாமல் இது நிகழ முடியாது. 'நான் இந்த மஹாபாரதப் பதிப்பை மேற்கொண்டு பலவகை ஸ்ரமங்களை அடைந்ததோடு பொருள் நஷ்டத்தையும் அடைந்துவிட்டமையால், இந்த வேலையை மேற்கொள்ள அசக்தனாக இருக்கிறேன்' என்ற விவேகம் இராமாநுஜாசாரியாருக்குப் பிறப்பதற்கு இருபத்தைந்தாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. 'நமது கவர்ன்மெண்டாரோ ஸர்வகலா சங்கத்தாரோ அல்லது தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் வாய்ந்த கொடையாளிகளான செல்வவான் களோ அதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்து ஆதரிக்க முன்வருவார்களானால் அதே வேலையாக இருந்து விரைவில் நிறைவேற்ற ஸித்தனாக இருக்கிறேன்.' இராமாநுஜாசாரியார் இவ்வாறு எழுதி எழுபத்தைந்தாண்டுகள் ஆகி விட்டன. இப்பணி இன்னும் முடிவு பெறவில்லை.

இராமாநுஜாசாரியார் மகாபாரத மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட காலகட்டம் தமிழ்ப் பதிப்புச் சூழலில் முக்கியமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவந்த கட்டமாகும். மரபு வழிப் புரவலர்களை நம்பி இலக்கிய உற்பத்தியும் புத்தக வெளியீடும் நிகழ்ந்த காலத்திற்கும், சந்தையினையும் மக்களையும் நாடிப் பதிப்புலகம்

செல்ல வேண்டிய காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு காலப் பகுதியில் இராமாநுஜாசாரியாரின் செயல்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. இந்த ஈரொட்டான நிலை மகாபாரத மொழிபெயர்ப்பு போன்ற பெரிய வினைப்பாடுகளுக்குத் தக்க பொருண்மை அடிப்படையைத் தரவில்லை. இந்தச் சூழல் இரண்டாம் உலகப் போரையொட்டிய காலகட்டத்தில் ஓரளவு மாறத் தொடங்கிவிட்டது. தமிழ்ப் புத்தகச் சந்தையும் விரிவுபெறத் தொடங்கிவிட்டது. இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது கறுப்புச் சந்தையிலும் தாள் வாங்கி இராமாநுஜாசாரியாரின் மகன் ம.ரா. ராஜகோபாலன் மகாபாரதத்தை வெளியிடக்கூடிய சூழல் ஏற்பட்டு விட்டது. 1950களில் மகாபாரதம் ஒரு முறை முழுமையாக மறுபதிப்பாகிவிட்டமை இதனை உறுதிப்படுத்தும்.

மகாபாரத வெளியீட்டுப் பணியை முடித்த பின்பு இராமாநுஜாசாரியார் எட்டாண்டுகள் வாழ்ந்தார். சமஸ்கிருத அக்காதெமி அவருக்கு 'பாஷாபாரத துரந்தர்' என்ற விருதை வழங்கியது. அரசாங்கத்திடமிருந்து 'மகாமகோபாத்யாய' பட்டம் பெற்றார். 1940 ஏப்ரலில் அவர் மறைந்தபொழுது, 'ஆனந்த விகடன்' அவரைப் பகீரதர் என்று பொருத்தமாகச் சுட்டி, விரிவான இரங்கலுரை எழுதியது. ஆயினும் பிற்காலத்தில் அவருக்குரிய பெயரை அவர் பெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது.

சங்க இலக்கியத்தின் மீள் கண்டுபிடிப்போடு தமிழ் இலக்கியக் கருவிலும் பெரிதும் சமயம் சாராத வகையிலேயே கட்டமைக்கப் பட்டது. திராவிட இயக்கத்தின் எழுச்சியும் தமிழ்ச் சமூகத்தை மதநீக்கம் சார்ந்த போக்கில் மடை மாற்றிவிட்டது. இராமாயணம் அளவிற்கு மகாபாரதம் திராவிட இயக்கத்தின் விமரிசனத்திற்கு உள்ளாகவில்லை என்றாலும்கூட, பொதுவாகவே இவ்விரு இதிகாசங்களும் இந்து சமயத்தோடு இனங் காணப்பட்டு, பெருமளவு கவனம் பெறாமல் போய்விட்டன. இந்தப்

பின்புலத்தில் இராமாநுஜாசாரியாரின் பேருழைப்பும் பெரு முயற்சியும் பொதுப் பார்வையிலிருந்து பின்னுக்குப் போய் விட்டமை புரிந்துகொள்ளக் கூடியதே. தமிழ் நூல் ஆர்வலர்களாலும், சில புராண இதிகாச அன்பர்களாலும் மட்டுமே நினைவுகூரப்படுகின்றவராக இராமாநுஜாசாரியார் அமைந்துவிட்டார். மகாபாரத வன பர்வ முன்னுரையைப் படித்தவர்கள் மட்டும் அவரை எளிதில் மறந்துவிட முடியாதிருந்திருப்பது தெரிகிறது.

ம.வீ. இராமாநுஜாசாரியாரின் மகாபாரதத் தமிழாக்கப் பதிப்பு வெளியாகி முக்கால் நூற்றாண்டு நிறையவிருக்கிறது. இந்தக் காலப் பகுதியில் பொதுத் தமிழ் நடை பெரிதும் மாறிவிட்டது. வடமொழிச் சொற்களுக்கும் வடமொழிச் சாயலோடு தற்பவமாக அமையாத சொற்களுக்கும் இன்றைய தமிழ் உரைநடையில் பெருமளவு இடமில்லை. இதன் காரணமாகவும் இராமாநுஜாசாரியர் பதிப்பு தமிழ் வாசகருக்கு அயன்மைப்பட்டு நிற்கிறது. மகாபாரதத்திற்குப் புதியதொரு, முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு வாய்ப்பு மிகமிக அரிது. நவீன பதிப்பியல் அடிப்படையிலேயே அது அமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கும் என்பது இதனை மேலும் சிக்கலாக்குகிறது. இந்நிலையில், இராமாநுஜாசாரியாரின் மகாபாரதப் பதிப்பைத் தற்காலத் தமிழில் 'மொழிபெயர்த்து' வெளியிடும் தேவை உள்ளது.

சான்றுப் பட்டியல்

1. ஸ்ரீ மஹாபாரதம் (ம.வீ. இராமாநுஜாசாரியார் பதிப்பு)
2. G.O. No. 543, Education, 12 May 1914
3. G.O. No. 393, Education, 14 April 1915
4. G.O. No. 835, Education, 3 August 1915
5. G.O. No. 978, Home (Education), 9 August 1919
6. 'பகீரதர் மறைந்தார்', ஆனந்த விகடன், 28 ஏப்ரல் 1940
7. Who's Who in Madras, 1934

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தந்த பதிப்புகள்

தமிழர் வாழ்வில் எத்தனையோ திருப்புமுனை நிகழ்வுகள் சந்திப்பு கொள்கின்றன. ஆயினும், மறைமலை அடிகளார் கண்ட தனித்தமிழ் இயக்கம், தந்தை பெரியார் கண்ட தன்மான இயக்கம், அண்ணாமலை அரசர் கண்ட தமிழ் இசை இயக்கம் என்ற முப்பெரும் நிகழ்வுகளும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் தனித்துவம் கொண்டது. அதன் ஆழ அகல வீச்சு அளவிட முடியாதது. பண்பாட்டு மீட்சி, பண்டைய வளம், புதிய வாசிப்பு, புதிய சிந்தனை என்ற தளங்களில் திராவிட இயக்கம் பதித்த தடங்கள் அசாதாரணமானவை. சுருக்கமாக அது வேர்களைத் தேடிய காலம்.

தேவதாசியர் முறை ஒழிப்போடு உடன் அழிய இருந்த தமிழர் இசை, தமிழர் ஆடல் போன்ற பாரம்பரியத் தமிழர் கலை வடிவங்களை இலக்கணப்படுத்த எழுந்த அறிஞர்களின் பங்களிப்பு எளிதாக எடைபோட முடியாதது.

ஒரு கூத்துக் கலைஞனுக்கும் ஓர் எளிய பாடகனுக்கும் கூத்து இலக்கணமும் இசை இலக்கணமும் பெரிதும் உதவுவதில்லைதான். ஆயினும் கலையின் வேர்களும் மரபும் தொடர்ந்து அல்லது மரபை உடைத்துப் புதிய கலை வடிவங்களைப் படைப்பதற்கும் கலை இலக்கணங்கள் பெரிதும் துணையாவதை எளிதாக மறுத்துவிட முடியாது.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளிக்கு அம்மொழி இலக்கணம் தரும் பங்களிப்பைப் போன்றது அது. ஒரு கலைஞனுக்குக் கல்வி, படிப்பறிவு என்பதே எட்டாக்கனிதான். எனவே பெரும்பாலும் இயல் அறிஞர்களே இசை, நாடக இலக்கணங்கள் படைத்துள்ளனர். அதாவது இயல் அறிஞராக இருந்து, கலை ஆய்வுக் காகக் கலைகளைக் கற்றுக்கொண்டவர்களே அதிகம். ஆபிரகாம் பண்டிதரும் சுவாமி விபுலானந்தரும் இந்தப் பிரிவில் வருகின்றனர். இலக்கிய இலக்கணப் புலமை, பாடுதிறை அறிவு, ஆய்வு மனப்பாங்கு என்ற இந்த மூன்றும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற முனைவர் எஸ்.

நா. மம்மது

இசை இயல்
நூல்களும் பதிப்பும்

இசை பாடும் தமிழ்

இராமநாதன் போன்ற இசை ஆய்வு மேதையர் ஒரு சிலரே.

‘தமிழ் இசை’ என்ற சொல்லாடல் இசையைக் குறிப்பது. அது தென்னிந்தியாவில் வழங்கி வரும் தென்னக இசை பற்றியது. “வட வேங்கடம் தென்குமரி ஆ இடைத் தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து” (தொல் காப்பியப் பாயிரம்) என்று கூறுவது போல் தென்னிந்திய முழுமையும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வழங்கிய மொழி தமிழ். எனவேதான் ‘தமிழ் இசை’ என்பதிலுள்ள தமிழ் என்பது ஒரு தேசிய அடையாளம் என்பதாக அவதானிக்கலாம்.

இனி இசைத் தமிழ் என்பது இசை இயல் பற்றியது. அதாவது இசை இலக்கணம் கூறுவது. அடியார்க்கு நல்லார் உரையின் உரைப் பாயிரத்தில் மறைந்துபோன, மறைந்துவரும் இசைத் தமிழ்

நூல்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார். சிலப்பதிகாரம், அதன் உரைகள், கல்லாடம், பஞ்ச மரபு, பெரிய புராணத்தின் சில பகுதிகள் இசை இலக்கணமும் கூறும் இன்று கிடைக்கும் பழம் இலக்கியங்களில் முக்கியமானவை. மேலை நாட்டின் வருகைக்கும் பின்பே, பண்டைய வேர்களைத் தேடிப் புதிய இசை, இயல் நூல்களை நாம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் படைக்கத் தொடங்கினோம்.

உ.வே.சா.வின் சிலம்பும் அதன் உரைகளுடனான பதிப்புமே தமிழ் இசை நூல்களைப் புதியதாகப் படைக்க மூலகாரணமானது. நூல் பதிப்பில் அவர் தரும் அடிக்குறிப்பு, பிற இலக்கிய மேற்கோள், அருஞ்சொல் அகராதி, விளங்கா மேற்கோள் சூத்திரங்கள், பாட பேதம் போன்று இதுவரை யாரும் பதிப்பித்ததில்லை. அவருக்குப் பின் சிலம்புக்கும் அதன் உரைகளுக்கும் வேறு புதிய பதிப்புகள் வரவில்லை என்பது தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஓர் இழுக்கு. பத்துப்பாட்டிற்கும் எட்டுத் தொகை நூல்களுக்கும் எத்தனையோ பதிப்புகள் வந்துள்ளதை நாம் இந்த இடத்தில் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர், யாழ் நூலார், முனைவர் எஸ். இராமநாதன், வரகுண பாண்டியர், வீபகா. சுந்தரம் போன்ற இசை ஆய்வறிஞர்களுக்கு உ.வே.சா.வின் சிலம்புப் பதிப்பே மூலநூல்.

இன்றைய தமிழ் இசை, இயல் நூல் என்று கூறும்பொழுது 1977இல் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் எழுதிய கருணாமிர்த சாகரம் என்ற நூலே முதல் நூலாகும் (A Book or Suruthi – என்று முதலில் பண்டிதர் இதை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்). அன்றைய பாடுதிறையிலிருந்து பண்டை இலக்கியங்கள் குறிப்பாகச் சிலப்பதிகார மூலத்திலிருந்து தரவுகளைச் சேகரித்து இந்த இசை நூலைப் படைத்திருக்கிறார். இதன் இரண்டாம் தொகுதியை அவருடைய மகனும் மகளும் வெளியிட்டுள்ளனர். இதன் அடுத்த பதிப்பு 1994லும் 2002லும் (கீழையியல் ஆய்வு நிறுவனம்) வெளிவந்துள்ளது.

விபுலானந்தரின் யாழ் பற்றி முதன்மைப்படுத்திய ஆய்வு நூலான யாழ் நூல் 1947இல் வெளிவருகிறது. இரண்டாம் பதிப்பு 1974இல் ஆக்கம் பெறுகிறது (கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு). மூன்றாம் பதிப்பு 2003இல் லெனா குமாரின் யாது மாகி பதிப்பகம் கொண்டுவருகிறது. தேவநேயப் பாவாணரின் இசை ஆய்வுகள் (செந்தமிழ்ச் செல்வி கட்டுரைகள்) தருக்க நெறிமுறையில் அமைந்தவை. யாழும் மத்தளமும் கற்று இசை ஆய்வு செய்தவர் பாவாணர்.

தமிழிசை வேறு, கர்நாடக இசை வேறு என்று காட்ட எத்தனித்த முயற்சிகளில், இசைத் துறைச் சொற்களை வடமொழிப்படுத்துதல், மூலவர்களாக பரதரையும் சாரங்க தேவரையும் காட்டுவது, 72 மேளகர்த்தா திட்டம் முக்கியமானவை. 72 மேளகர்த்தா திட்டம் என்பது கற்பனையான திட்டம் என்று நிறுவியதில் மதுரை எம்.கே.எம். பொன்னுச்சாமியாப் பிள்ளையின் 'பூர்வ சங்கீத உண்மை' என்ற இசை ஆய்வு நூல் தனித்துவம் கொண்டது.

1950இல் வெளிவந்த வரகுண பாண்டியனாரின் பாணர் கை வீதி எனப்படும் யாழ் நூல், 1971இல் வெளிவந்த சாத்தான்குளம் அ. இராகவனின் இசையும் யாழும், புரட்சிதாசனின் சிலப்பதிகாரச் செங்கோட்டியாழ், தமிழிசைக் கலைக் களஞ்சியம் நான்காம் தொகுதியில் சுந்தரம் எழுதிய (பக். 64-83) நெடுங்கட்டுரை ஆகியவை பண்டைய யாழும் இன்றைய வீணையும் ஒன்றே என்று நிறுவிய ஆய்வுகள். ப. தண்டபாணி (திராவிடர் இசை) மற்றும் கோதண்ட பாணியாரின் (பழந்தமிழ் இசை) ஆய்வுகள் இசைத் தமிழுக்கு அணி செய்பவை. ஏ.என். பெருமாளின் தமிழர் இசை, ஈராயிரம் ஆண்டு தமிழ் இசைப் பரப்பைத் தொகுத்துக் கூறுவது. பன்னிரு திருமுறை வரலாறு (முதற்பதிப்பு 1980; இரண்டாம் பதிப்பு 1997) எழுதிய வெள்ளை வாரணன், திருமுறை இசையை நிரல் செய்திருக்கிறார்.

சிலப்பதிகார இசையை ஆய்வு செய்து அமெரிக்க வெஸ்லியன் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர்

பட்டம் பெற்றவர் எஸ். இராம நாதன். 1979இல் முதல் பதிப்பை மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டது. அதன் மறுபதிப்பும் தற்போது வெளியாகியுள்ளது. 1956இல் இவ்வாய்வறிஞர் சிலப்பதிகாரத்து இசைநுணுக்க விளக்கம் என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். மேலால் ஆய்வுகளையும் உட்படுத்தி, சிலப்பதிகாரத்து இசைத் தமிழ் என்ற நூலை இவ்வாய்வாளர் 1981இல் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

வீணை வாசிப்பதிலும் சிறந்து, ஆய்விலும் தோய்ந்து இசைத் தமிழ் இலக்கண விளக்கம் (முதல் பதிப்பு 1984) என்ற ஆய்வு நூலையும் அண்ணாமலை மன்ற இசை ஆய்வுப் பணிகளில் பெரும் பங்களிப்பையும் தந்தவர் வா.ச. கோமதி சங்கரய்யர்.

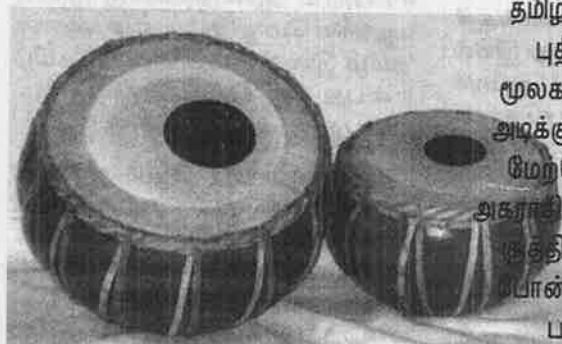
சிந்துப் பாடல்களுக்கு இலக்கணம் கண்ட மதுரை இரா. திருமுருகன், இசை ஆய்விலும் குழல் வாசிப்பிலும் மேதையாவார். சிந்துப்பாவியல் (1994), இசலாம் வளர்த்த இசைத் தமிழ் (1996), ஏழிசை எண்ணங்கள் (1998), சிந்து இலக்கியம் (1991), சிலப்பதிகாரம் தமிழன் படைத்த கலைக் கரு ஆலகம் (2000) என இவ்வாய்வாளர் பற்பல ஆய்வு நூல்களை எழுதித் தமிழிசைக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

சங்கரதாஸ் சாமிகளின் குருவான வண்ணச் சரபம், தண்டபாணி சாமிகளின் 'வண்ணத்தியல்பு' என்ற வண்ணப் பாடல்கள் பற்றிய சிறந்த இலக்கண நூல்.

இசைத் தமிழ் நூல்கள் பற்றி எழுதிய சேலம் நரசிம்ம நாயுடு, தந்தை ஞானாகுலேந்திரன் (பரத நாட்டியத்தில் தமிழ் இசைப் பாடல்கள் - 1994), திருப்புகழ்த் தாளங்களை ஆய்வு செய்த தஞ்சை அங்கயற்கண்ணி (சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் இசைப் பாடல்கள் - 1994), மற்றும் புதிய இராகங்கள் (1985), இசைத் தமிழ் வரலாறு (1994) என்ற இசைத் தமிழ் நூல்களைத் தந்த து.ஆ. தனபாண்டியன் ஆகியோரின் இசைத் தமிழ்ப் பங்களிப்பு குறைத்து மதிப்பிட முடியாதது.

இன்றும் பி.எம். சுந்தரம் மற்றும் தஞ்சை என்ற இசைப் பீடம் (ஆங்கில நூல் Tanjore as a Seat of Music) நூல் எழுதிய முனைவர் சீரம்மா போன்றோரின் இசை ஆய்வுகள் நுட்பமானவை எம்.எம். தண்டபாணி தேசிகர் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத பாடகர்; ஆய்வாளர். திரையிசைப் பாடல்கள், கவிஞர்கள், பாடகர்கள், இசையமைப்பாளர், இசைக்கருவி வாசிப்போர் பற்றித் திரை இசை அலைகள் என்ற நூல் தொகுதிகள் எழுதிய திரு. வாமனன் மற்றும் கே.பி. சுந்தரம்பாள் வரலாறு (2000), தனம்மாள் நூல் (வீணை அதன்பேர் தனம் - 2003), நாதசுரம் இராஜ ரத்தினம் பிள்ளை வரலாறு (1998) எழுதிய ஆய்வாளர் ப. சோழநாடன் பாராட்டிற்றுகரியவர்கள். இசை இயற்பில் ஆய்வுசெய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் பேரா. எஸ்.ஏ. வீரபாண்டியன். இசைக் கணிதம், இசை இயற்பியல் பற்றி இவருடைய ஆய்வு நுட்பமானது. தென்னக இசை இயல் என்ற நூல் எழுதிய

உ.வே.சா.வின் சிலம்பும் அதன் உரைகளுடான பதிப்புமே தமிழ் இசை நூல்களைப் புதியதாகப் படைக்க மூலகாரணம். அவர் தரும் அடிக்குறிப்பு, பிற இலக்கிய மேற்கோள், அருஞ்சொல் அகராதி, விளங்கா மேற்கோள் குத்திரங்கள், பாட பேதம் போன்று இதுவரை யாரும் பதிப்பித்ததில்லை.

அருட்தந்தை பி.டி. செல்லத்துரை அவர்களின் இசைத் தமிழ்ப் பங்களிப்பு நினைவுகூரத் தக்கது.

தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகங்களில் இசைக்கூறுகள் (2000; இரண்டாம் பதிப்பு 2001), சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் சந்தங்கள் (2002) ஆகிய நாடக இசை ஆய்வு நூல்கள் எழுதிய அரிமனம் பத்மநாபன் மற்றும் இசை ஆய்வு நூல்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிய பேரா. பி. சாம்பமூர்த்தியாரின் இசைக்கான ஆய்வுப் பங்களிப்பு பரந்து விநித்தது. அவருடைய South India Music என்ற ஆய்வு நூல் தொகுதிகள் 15 பதிப்புகளைக் கண்டது. மேலும் எண்ணிறந்த இசை ஆய்வு நூல்களை எழுதி, அண்ணாமலை இசை ஆய்வுப் பணிகளிலும் பங்காற்றிய இசை ஆய்வுப் பணிகளிலும் பங்காற்றிய இசை ஆய்வு மேதை இவர்.

நாட்டார் இசை பற்றி ஆய்வு செய்தும் நிகழ்த்தியும்வரும் பேரா. நவந்தகிருஷ்ணன், விசயலட்சுமி நவந்தகிருஷ்ணன் மற்றும் தமிழ் மண்ணின் மரபுக் கலைகள் (2004), நாட்டுப் புற இசை கலை (1990) ஆகிய நூல்கள் எழுதிய நாட்டுப்புற இசை ஆய்வும் நிகழ்த்தும் வழங்கி வரும் சீரிய நாட்டார் இசை ஆய்வாளர் கே.ஏ. குணசேகரன்.

கங்கு - சிறுவெளியீடு வரிசை

பூர்தியுவும் மார்க்சியமும்
எஸ்.வி. ராஜதுரை

தலித்திய அரசியல்
ராஜ் கௌதமன்

இந்தியத் தத்துவங்களின்
அரசியல்
ந. முத்துமோகன்

சமயங்களின் அரசியல்
தொ. பரமசிவன்

ஒவ்வொரு நூலும் ரூ. 25, பக். 64

பரிசல்

1. இந்தியன் வங்கி காலனி, வள்ளலார் தெரு, பத்மநாபா நகர், குளைமேடு, சென்னை - 94
கை பேசி 9382853646

விளம்பரம்

இசை ஆய்வில் இமயம் போன்றவர் இசை ஞாயிறு வீ.ப.கா. சுந்தரம். நல்ல தமிழ்ப் புலமை, இசை அறிவு, ஆய்வுத் திறன் என்று பல்துறையும் வரப்பெற்ற ஆய்வுப் பேரறிஞர் இவர்.

தமிழிசை வளம் (1985), தமிழ் இசையியல் (1994), தாளமுழக்கியல் (1995), மத்தளவியல் (The Art of Drumming - 1988), திருஞான சம்பந்தரே கீர்த்தனையின் தந்தை, ஆளுடைய பிள்ளையாரும் அருணகிரிநாதரும் (1991) என்று இவர் படைத்த இசைத்தமிழ் நூல்பட்டியல் நீண்டுகொண்டே செல்லும்.

பழந்தமிழ் நூல்களை எல்லாம் ஆய்வுசெய்து, முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். இதை ஆய்வு கழகத்தினரால் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இசையியல் என்று நூலாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

தொல்காப்பியத்தில் இசைக் குறிப்புகள் (1994) என்ற இவருடைய ஆய்வு நூல் தொல்காப்பியம் தெரிவிக்கும் இசை குறித்த செய்திகளை முதல்முதலாக ஆய்வுசெய்கிறது.

பன்னிரண்டாண்டு கடும் உழைப்பில், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்ட வீ.ப.கா.சுவின் தமிழிசைக் கலைக் களஞ்சியம் (நான்கு தொகுதிகள்), தமிழருக்கான பெருநிதியம்.

சுருதி, சுரம், சுரத்தாளைகள், இலக்கு (Octave), தாளம், இசை ஆய்வு செய்தோர், பாடகர், கருவியாளர், கவிஞர், பழந்தமிழ் நூல்கள் தெரிவிக்கும் இசைச் செய்திகள் இன்று தமிழ் இசையின் ஒட்டுமொத்தச் செய்திகளையும் ஒருங்கே கொண்ட மகத்தான கருவூலம் இக்கலைக் களஞ்சியம்.

இன்னும் எத்தனையோ ஆய்வாளர்களும் ஆய்வு நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இதுகாறும் கூறியவை முழுமையான பட்டியல் அல்ல. நாளும் இசை ஆய்வு மலர்ந்துவருகிறது. ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் பெருகிவருகின்றன.

இசை நிகழ்த்துத் துறையிலும் ஆய்வுத் துறையிலும் பங்களிப்புச் செய்த அச்சான்றோர்களை நினைவு கூர்வது இசைக்கான நம் பங்களிப்பு.

மருதாவின்
புதிய வெளியீடுகள்

நாவல்கள்

கற்றாழை - சு. தமிழ்ச்செல்வி
ஒரு காரணவரின் கதை -
நாஞ்சிலமுதன்

கோணல்கள் - தாமரை பழனியப்பன்
ஒவ்வொரு மணித்துளியும் -
இராமலிங்கம்

வெண்ணிற இரவுகள் -
தஸ்தாயேவ்ஸ்கி

பசி - நட ஹாம்சன் / க.நா.சு
சட்டிசுட்டது, தனிவழி -
ஆர். சண்முகசுந்தரம்

குறுக்கு வெட்டு - சிவகாமி

கட்டுரைகள்

இசங்கள் ஆயிரம் - எம்.ஜி.சுரேஷ்
புதுமைப்பித்தமும் பிரேமின்
சித்தமும் - வே.மு. பொதியவெற்பன்
சொல்லின் மந்திரமும் சொல்
ஓய்ந்த மௌனமும் -
வே.மு. பொதியவெற்பன்
(சுடர் ஆய்வுப் பரிசு 2003-2004)

சோளிகர் பழங்குடிகள் -
டேவிட் சித்தையா

மரபுவழி அறிவுமுறை -
இரத்தின. புகழேந்தி

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம் -
முனைவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி

அப்போதும் இப்போதும் பெண் -
புதிய ஜீவா

தமிழின் கதை - வீ. அரசு
உடல் மொழி - சிவகாமி

நவீன தமிழ்க் கவிதையின்
போக்குகள் - கரிகாலன்

பெண் குல வரலாறு - பாக்கியம்
சங்கப் பெண் கவிஞர்களின்
கவிதைகள் -

ந. முருகேசு பாண்டியன்

சிறுகதைகள்

மின்சார வண்டிகள் - புதிய மாதவி
சிவகாமியின் சிறுகதைகள் -
சிவகாமி

புதிய பாஞ்சாலி - மு. அம்சா
தேரு பிறந்த கதை -
வளவ. துரையன்

கவிதைகள்

கொலை மற்றும் தற்கொலை பற்றி
- ரமேஷ்-பிரேம்

அதீதனின் இதிகாசங்கள் -
ரமேஷ் - பிரேம்

நகர்க் குருவி - இரத்தின. புகழேந்தி
தன்னிடத்தை நிரப்பியுள்ளது
நாற்காலி - பொன். குமார்

226 (188), பாரதி சாலை, ராயப்பேட்டை,
சென்னை 600 014, / 09382116466

பதிவுகள்: அற்றைத் திங்கள்: கோவை - நவம்பர் 20, 2005

வாழி கல்வி, செல்வம் எய்தி...

வெ. ஜீவானந்தம்

ஞாயிறு அன்று மாலை வெறிச் சோடிக்கிடந்த திவான் பகதூர் சாலையில் ஒளிரும் ஃப்ளக்ஸ் போர்டுகளின் அணிவகுப்பின் நடுவே முரண்பட்ட காந்தி, சின்னக் குழுவுடன் தண்டியாத்திரை செல்லும் சுவர்ச் சிற்பம். இப்படிப் புதிய பாதை சமைக்கத் துணிவுடன், எதிர்ப்புகளை, அதைவிட முக்கியமாக அலட்சியங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு நடைபோடும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் நடைபோடும் சின்னக் கூட்டத்தில் நீயும் ஒருவனா என்று கேட்பது போலிருந்தது அந்தச் சுவர்ச் சிற்பம்.

பாரதிய வித்யாபவன் அரங்கில் நுழைந்தபோது இருந்தவர்கள் மிகச் சிலர். அவர்களும் வெளியில் பரப்பப்பட்டிருந்த புத்தகங்களில் கவிழ்ந்திருந்தனர். அன்றைய உரையாளர் வந்துவிட்டார். அற்றைத் திங்கள் கோவையில் உதிக்கத் துணை நிற்கும் கிருஷ்ணா இன்சுவையாளர்கள் மகிழ்வுடன் வரவேற்றனர்.

அற்றைத் திங்களில் நம்முடன் இருந்த சந்திர ராமசாமி காலச்சுவடுகளை விட்டுவிட்டு, ஸ்தூல உடலை விலக்கிக்கொண்ட பின் கூட்டு முதல் கூட்டம். அவர் மறைவு கேட்டு கூடிக் கலைந்த அற்றைத் திங்களின் சென்ற கூட்டத்தின் இறுக்கம் கலையாமல் இருந்தது. அசாதாரண அமைதியுடன் மைக் மட்டும் கரகரத்தது. தேவிபாரதி மேடைக்குச் சென்றார். ஒரு நிமிட மௌனத்தில் கூடியிருந்த இலக்கிய நெஞ்சங்களில் சு.ரா. மறுவருகை புரிந்தார்.

தனது வாழ்க்கையை, போராட்டங்களை, வெற்றிகளை, தோல்விகளை, விருப்பங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள கல்வியாளர் வசந்திதேவி அழைக்கப்பட்டார்.

ஒரு மாறுபட்ட பெண், புரட்சிகரமான குடும்பச் சூழல், கல்வி என்பதை வகுப்பறைக்கு வெளியேயும் தேடத் தூண்டிய கல்வியாளர் என்ன பேசப்போகிறார் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் துவங்கியது அவர் பேச்சு.

திருநெல்வேலியில் நீண்டகாலம் பணியாற்றியபோதும் சு.ரா.வைச் சந்திக்க முடியாது போன குறையை அவருடன் கல்வி பற்றி நடத்திய உரையாடல் தீர்த்துவைத்தது என்றார் வசந்திதேவி. காலச்சுவடில் ஒரு இதழில் ஒரு கட்டுரையாக மட்டுமே அமையும் என்று கருதிய விவாதம் முன்று நாள்கள் தொடர்ந்தும் அதையே கல்வி பற்றிய ஒரு ஆவணமாக காலச்சுவடு வெளியிட்டதிலும் நெகிழ்ந்தார். சு.ரா. அமெரிக்கா சென்று வந்தபின் பெண்ணியம் பற்றிய அதற்கைய உரையாடலைப் பதிவு செய்வோம் என்றது நிறைவேறாதுபோனது ஒரு பேரிழப்பு என்று வருந்தினார்.

தமிழகத்தில் தொழிலாளர் இயக்கத்தை முதன்முதலில் உருவாக்கிய நாட்டின் முன்னோடி தொழிற்சங்கத் தலைவரின் பேத்தி என்று தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டார். சர்க்கரைச் செட்டியார் விடுதலை எழுச்சிக் கால முன்னோடி. பாரதியின் இறுதி ஊர்வலத்தில் நடந்துசென்று, உரையாற்றிய மிகச் சிலரில் ஒருவர். துணைவேந்த

ரான பின்னும் தெருவில் இறங்கி, மதவாத வன்முறைக்கு எதிராக நடந்த அவரது துணிவு மரபணு ரீதியான உறவை உறுதிசெய்தது.

மார்க்சியம் எப்படித் தனக்கு ஒவ்வொன்றிலும் வழிகாட்டியாகத் துணை நிற்கிறது என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். இளம்வயதின் லட்சிய வேட்கை எப்படித் தன்னை ஒவ்வொரு இடத்திலும் மோதல்களுக்கு உள்ளாக்கியது என்பதைச் சொன்னார்.

ஒரு போராட்டக்காரர் பெரும் பொறுப்பை ஏற்கும்போது ஏற்படும் ஊசலாட்டம் இவரையும் ஆட்கொண்டதுண்டு. லட்சியங்களை நிறைவேற்ற படித்தவர்களே ஒத்துழைக்காத நிர்வாகச் சூழலில் எதிர்நீச்சல்போடும் சந்தர்ப்பங்களே அதிகமாக இருந்தன. மாணவியர் சைக்கிள் ஓட்டுவது, கிராமங்களில் சென்று முதியோர் கல்வி முதலான கிராம முன்னேற்றப் பணிகளை மேற்கொள்வது, சமூகப் பணிக்கான மதிப்பெண் தருவது முதலான தன்னம்பிக்கையும் சமூக உறவும் வளர்க்கும் பல பணிகள் தனக்குப் பின்தொடர முடியாது போனதில் ஆழ்ந்த கவலை அவருக்கு உண்டு.

மகளிர் ஆணையத் தலைவராக இருந்த முன்றாண்டுகள் அடித்தட்டுப் பெண்களின் அவலங்களைப் பதிவுசெய்யவும் பரிவு காட்டவும் முடிந்ததே தவிரத் தீர்வு காண முடியவில்லை என்றார் வசந்திதேவி.

வசந்திதேவி பணி ஓய்வு பெற்ற பின்னும் ஓய்வின்றி அலைகிறார், பேசுகிறார், விவாதிக்கிறார், பகிக்கிறார். மாற்றத்தின் கருவியாகத் தன்னை உணரும் அவர், அனைவருக்கும் கல்வி, அனைத்தும் தாய்மொழியில் என்ற மாற்றத்திற்காகக் 'கல்வி' எனும் அமைப்பை உருவாக்கிப் பரப்பிவருகிறார்.

போலி மரியாதை, போலி கவுரவம் தந்த நாற்காலிகளில் அமர்ந்து அறிவு மேட்டிமையால் தனிமைப்பட்டுப் புலம்பும் கல்வியாளர்களுக்கு மாறாக எளிமை, உண்மை, அர்ப்பணிப்பு இவற்றுடன் மக்களுடன் கலந்து, உரையாடி, மக்களுக்காகப் போராட மக்களை அழைக்கும் தகுதிமிக்க கல்வியாளராக அவரை நம் மனங்களில் பதித்தது அன்றைய அற்றைத் திங்கள்.

திவுகள்:

சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் விழா

புலம்பெயர்வும் அலைந்துழல்வும்

■ லதா

சிங்கப்பூரில் இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையில் சுவாரஸ்யம் சேர்க்கும் ஓர் அங்கமாகத் தொடர்வதற்கான சாத்தியங்கள் உள்ளன. நல்ல படைப்புகள் உருவாவதற்கும் சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. எனினும் உண்மையான அக்கறையும் திறமையான அணுகுமுறையும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதற்கு அண்மையில் சிங்கப்பூரில் நிகழ்ந்த எழுத்தாளர் விழா ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது.

2005 ஆகஸ்ட் 26 முதல் செப்டம்பர் 4 வரை 10 நாள் காலம் இந்த விழா நடைபெற்றது. பல நாட்டு எழுத்தாளர்கள் பங்குபெற்ற இவ்விழாவில் இலக்கிய ரசனையையும் பரிமாற்றத்தையும் வளர்க்கப் பல்வேறு வகையான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

நகர் என்பது இலக்கியத்தில் எவ்வாறு தனியிடம் பெறுகிறது என்பதை மையமாக வைத்து இந்த ஆண்டின் எழுத்தாளர் விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நகரம் சார்ந்த, நகரத்தில் இருந்து எழுதப்படுகிற, நகரை மையப்படுத்துகிற எழுத்துகளோடு பிற ஊடகப் படைப்புகளையும் கருப் பொருளாகக் கொண்டு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. நவீன நகரத்தில் படைப்பிலக்கியம் என்பது வெறும் எழுத்தாக மட்டுமன்றி, புதிய தொழில்நுட்பங்களிலும் ஊடகங்களிலும் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டும் முயற்சிகளாகவும் நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தன.

விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் பலரும் இத்தகைய பின்னணி கொண்டவர்களாகவும் புதிய ஊடகங்களையும் நவீனத் தொழில்நுட்பங்களையும் படைப்பிலக்கியத்துக்குப் பயன்படுத்துபவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

'நகரில் படைப்பிலக்கியம்' என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்த அம்சம் மட்டுமல்ல, இந்த நூற்றாண்டின் மிகவும் முக்கியமான அம்சமுமாகும். இந்த முக்கியத்துவத்தைத் தொடக்க நிகழ்வான 'உலக அரங்கில் ஒலிக்கும் புதிய ஆசிய எழுத்து' என்ற கருத்தரங்கு நன்கு விளக்கியது. நிகழ்வில் கவிஞர் சேரன் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

"இரு மொழிகளிலும் எழுதுவதால்தான் இந்த அரங்குக்கு நான் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இது ஒரு சிந்திக்கத்தக்க முரண்பாடு. இன்றைய உலகமயமாக்கலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படும் ஆசிய எழுத்து மட்டுமே 'ஆசிய எழுத்து' என அடையாளம் காணப்படுகின்றன" என்று அரங்கில் கூறினார் சேரன்.

ஆசிய எழுத்துகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் ஆஸ்திரேலியாவின் பீட்டர் கோல்ட்ஸ்வர்த்தி (Peter Goldsworthy), மேலை நாடுகளில் பிரபலமாக வாசிக்கப்படும் சீனாவின் வீ ஹூவி (Wei Hui), ஆங்கிலத்தில் எழுதும் தாய்லாந்து நாட்டின் இளம் எழுத்தாளர் ரட்டாவுட் (Rattawut Lapcharoensap), ஹாங்காங்கில் வசிக்கும் நூரி விட்டாச்சி (Nuri Vittachi) ஆகியோரும் இந்தத் தொடக்க விழா கருத்தரங்கில் பங்கேற்றனர். சிங்கப்பூரின் பெயர் பெற்ற ஆங்கில மொழி எழுத்தாளரும் வழக்கறிஞருமான பிலிப்ஸ் ஜெயரத்னம் நிகழ்ச்சியை வழி நடத்தினார்.

"ஊர் சார்ந்த அனுபவங்களும் ஊர் வாழ்க்கையும் மிக முக்கியமான இலக்கிய அனுபவமாக, இலக்கியத்துக்கு அவசியமான அனுபவமாகத்தான் நீண்ட காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்தன. ஆனால் தற்போது நிலைமை மாறி விட்டது. உலகமயமாக்கலின் விளைவாக ஊரிழப்பும் வேரிழப்பும் கிராமங்களின் அழிவும் ஒரு முக்கியமான வாழ்வியல் அம்சமாக மேலெழுந்துவிட்டன. இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் 65 விழுக்காட்டுக்கும் மேலான மக்கள் கிராமங்களில் வாழ மாட்டார்கள். நகரங்களில்தான் வாழ்வார்கள்" என்று சேரன் பேசினார். இந்த நூற்றாண்டின் ஒரு முக்கியப் போக்கு புலம்பெயர்வும் அலைந்துழல்வும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

"தாய்லாந்து எழுத்து என்றால், அது கவர்ச்சி மிகுந்ததாகவும் வறுமை, விபசாரம் போன்றவை பற்றி எழுதப்பட வேண்டும் என்றும் ஏன் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் பார்த்து வளர்ந்த தாய்லாந்து வேறு" என்று அமெரிக்காவில் வாழும் ரட்டாவுட் சொன்னது குறிப்பிடத்தக்கது.

"சீனா பெண்களை அடக்கி ஓடுக்கும் கட்டுப்பெட்டித் தனமான நாடு அல்ல, அதிநவீன வாழ்க்கை சீனாவில் இருக்கிறது. ஆசியா கட்டுப்பெட்டித்தனமாகப் பார்ப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்" என்று வீ ஹூவி கூறினார். சீன மொழியில் இவர் எழுதிய 'ஷங்காய் பேபி', மேரியிங் புத்தா ஆசிய நாவல்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பரபரப்பாக விற்பனையாகின்றன. செக்ஸ், இரவு வாழ்க்கை, போதைப் பொருள்கள் பற்றிப் பேசும் 'ஷங்காய் பேபி' நாவல் சீனாவில் தடைசெய்யப் பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படும் ஆசிய எழுத்துகள், குறிப்பாக முக்கிய நகரங்களில் வாழும் ஆசிய நாட்டவர்களின் எழுத்துகள்தான் ஆசிய எழுத்துகளாக இன்று உலக அரங்கில் பெரும்பாலும் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன. இதனால் தரமான, உண்மையான ஆசியக் குரல் அழுக்கப் பட்டுவிடுகிறது என்ற கருத்தைப் பெரும்பாலான ஆசிய எழுத்தாளர்கள் எழுப்பினார்கள்.

"ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே எழுதுபவர்களை முன்னிலைப்படுத்துவது இன்னொரு வகையான காலனித்துவம். அதோடு ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்த, அந்த இனத்தின் அடையாளங்களையும் தனது இனம் சார்ந்த விஷயங்களையுமே எழுத வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் பொதுவாக எல்லா இடத்திலும் உள்ளது. இன அடையாளங்களை மீறியும் பல விஷயங்கள் எழுத வேண்டியுள்ளது. உலகப் பொதுவானவர்களாகவும் படைப்பாளிகள் இருக்க வேண்டும்" என்று 'மாற்றுக் குரல்கள் - மறு பக்கத்தில் இருந்து எழுதுவது' என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்ற ஆங்கிலக் கருத்தரங்கில் பேசிய சேரன் குறிப்பிட்டார்.

எழுத்தாளர் வாரத்தில் பங்குகொள்ளத் தமிழ்நாட்டில் இருந்து எழுத்தாளர்கள் பூமணியும் பாமாவும் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர் கருடன் சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்கள் இளங்கோவன், பொன். சுந்தரராசு, கா. சங்கையா ஆகியோரும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று, தங்கள் படைப்பு அனுபவங்களையும் பார்வைகளையும் பகிர்ந்துகொண்டனர்.

தமிழ் மொழியில் இரண்டு கருத்தரங்குகள், ஒரு வாசிப்பு நிகழ்ச்சி, ஒரு படக் காட்சி, இரு நூல் வெளியீடுகள் ஆகியவை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆனால் கடைசி நேரத்தில் எழுத்தாளர் பூமணியின் 'கருவேலம் பூக்கள்' படத்தைத் திரையிட முடியாமல் போய்விட்டது. எனினும் படத்தின் இயக்குநரும் கதை ஆசிரியருமான பூமணியுடன் உரையாடல் நடைபெற்றது.

தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் வார நாட்களில் நடைபெற்றபோதிலும் இளையர்கள் உள்படச் சிலர் ஆர்வத்தோடு பங்கேற்றனர்; படைப்பிலக்கியம் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்டனர். பல்வேறு பட்ட அனுபவங்களுடன் வெவ்வேறு தளங்களில் எழுதும் சேரன், பாமா, பூமணி, சுந்தரராசு, சங்கையா ஆகியோரின் படைப்பும் கருத்துரைகளும் மாறுபட்ட அனுபவங்களையும் அறிதல்களையும் தந்தன.

முதல் தமிழ் நிகழ்ச்சியில் படைப்பாளர்கள் தங்களது படைப்புகளை வாசித்தனர். இவர்களது படைப்புகளை வாசிக்காதவர்களுக்கு அது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. வாசித்திருந்தவர்களுக்கு எழுத்தாளரின் குரலில் படைப்பைக் கேட்கும் அனுபவமாக அமைந்தது. "உள்ளூர் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை வாசித்தால்தான் இந்நாட்டின் சூழலைப் பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதற்கேற்ப நம்மால் எழுத முடியும்" என்று வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கு அறிவுரை கூறினார் சங்கையா.

மறுநாள் 'பார்வையும் பதிவும்' என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. "கண்ணால் பார்ப்பது மட்டும் படைப்பாகி விடுவதில்லை. உணர்வு ரீதியாக, மன ரீதியாக உணரும் விஷயங்களும் மனத்தில் பதிந்து எழுத்துகளாகின்றன. பார்வை பன்முகத்தன்மை கொண்டது" என்று சொன்னார் பாமா. தன்னைப் பாதித்த ஒரு பாடலையும் ஒரு சம்பவத்தையும், அது எப்படி 'மேய்ச்சல் நிலம்' என்ற கதையானது என்பதையும் அழகாக விளக்கினார்.

இந்த அரங்கில் தலித் எழுத்து பற்றிய ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. தலித் எழுத்துகளைத் தலித்துகள்தான் எழுத முடியும் என்ற பாமாவின் கருத்தை அடியோடு மறுத்துப் பேசினார் பூமணி. இது பல முறை அலசப்பட்ட ஒரு கருத்து என்றாலும் இத்தகைய வாதங்கள் எல்லா இடங்களிலும் இன்னமும் தொடர்ந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன.

'கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது வெறும் பேனாக் கனவா' என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் சூடான விவாதங்கள் எழுந்தன. இந்த அரங்கில் இலக்கியப் படைப்புகளின் சுதந்திரத்தைவிட ஊடகவியலின் சுதந்திரம் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. எனினும் எழுத்து, சுதந்திரம், படைப்பாளியின் பொறுப்பு, வாசகர்களின் பங்களிப்பு பற்றிய விவாதங்களும் விதண்டாவாதங்களும் எழுந்தன. படைப்பாளியின் சமூகப் பொறுப்பு குறித்து எழுந்த கேள்வி, எழுத்தாளர்களின் கோபத்தைக் கிளறியது.

"அவரவர் கடமையும் பொறுப்பும் அவரவருக்குத் தெரியும். ஒரு படைப்பாளர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை" என்றார் பாமா. "சிங்கப்பூரில் எழுதுவதற்கு சுதந்திரம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. எழுதுவதற்கு எத்தனையோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. சொல்வதற்கு எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. சிந்தித்துப் பார்த்தால் நிறைய எழுத முடியும்" என்று சொல்லி அரங்கை முடித்துவைத்தார் சுந்தரராசு.

தமிழ் இனி 2000 நூல் வெளியீடு: மலேசியா

தமிழ் இலக்கியத்தின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி

சையது பீர்முகம்மது

2004ஆம் ஆண்டில் காலச்சுவடின் வெளியீடுகளுக்கெனத் தீவிர இலக்கிய நூல் வெளியீட்டாளர்களின் நூல்களின் கண்காட்சியும் விற்பனையும் மலேசியாவில் நடந்த பொழுது 'தமிழ் இனி 2000' கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டை மலேசியாவில் செய்யும்படியான கண்ணன் என்னிடம் கேட்டபொழுது நான் உடனே ஒப்புக்கொண்டேன். 'தமிழ் இனி 2000' நடந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் நூல் வெளிவந்தாலும் 20ஆம் நூற்றாண்டு நவீனத் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த இப்படியான ஒரு நூல் இதுவரை வரவில்லை என்று சொல்லும்படிக்கு மிகச் சிறப்பான பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

சிங்கப்பூரில் இதன் முதல் வெளியீடு நடைபெற்றது இதன் தொடராக, இரண்டாவது வெளியீடு மலேசியாவில் சங்கைப்பட்டாணி, சித்தியலான், கோலாலம்பூர் என்ற மூன்று ஊர்களில் நடைபெற்றது. நவீனத் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த சிந்தனைகள் மலேசியாவில் வேர் பிடித்துச் சில காலம் ஆனாலும் இதன் வெளியீடு மலேசியாவில் மிக வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது என்றுதான் சொல்வேண்டும். சங்கைப்பட்டாணி, சித்தியலான் நகரங்களில் எதிர்பார்த்ததைவிடச் சற்று அதிகமான நூல்கள் விற்பனை

கவிஞர் சேரன், இணைப் பேராசிரியர் பா.மதிவாணன் கண்ணன் ஆகிய மூவரின் சொற்பொழிவுகளும் 'தமிழ் இனி 2000' பற்றிய விரிவான விளக்கங்களைத் தந்தன

"தமிழகத்துக்கு வெளியே இதன் வெளியீடு நடைபெறுவது அடுத்த கட்ட நிலைக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தை எடுத்துச் செல்வதற்கான ஒரு முயற்சி" என்று கண்ணன் குறிப்பிட்டார்.

"இந்த நூல் மாறுபட்ட சிந்தனைகளுக்கும் மரபுக் கவிதை பற்றியும் புதுக்கவிதை பற்றியும் இருவேறு சிந்தனைகளைக் கொண்ட கட்டுரைகளுக்கும் இடமளித்துள்ளன. 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முரண்களையும் விமர்சனங்களையும் முன்வைப்பதன் மூலம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் நமது புதிய நிலைக்கு வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து இந்நூல் வெளிவந்திருந்தாலும் அதன் உழைப்பும் பெரும் பொருள்செலவும் நூலில் தெரிகிறது" என்று மதிவாணன் குறிப்பிட்டார்.

இந்நிகழ்வுக்கு கனடாவிலிருந்து வந்திருந்த சேரன் கோலாலம்பூர் நிகழ்வில் தனது தொகுதிகளிலிருந்து நான்கு கவிதைகளை உணர்ச்சி மேலிட வாசித்தார். ஈழத்தின் கடந்தகால நிலையை, அதன் வலியை அவர் வாசித்தபொழுது கூட்டம் உணர்ச்சி வசப்பட்டது.

இலங்கையிலிருந்து இவ்வெளியீட்டுக்கு 'சரிநிகர்' புத்திரிகையின் ஆசிரியர் விக்னேஸ்வரன் மற்றும் சிவக்குமார் கலந்துகொண்டது மற்றொரு சிறப்பாக அமைந்தது. 'தமிழ் இனி 2000' மாநாட்டைக் காலச்சுவடு அறக்கட்டளையும் 'சரிநிகர்' புத்திரிகையும் இணைந்தே நடத்தின. அவர் தனது சொற்பொழிவில் கருத்தரங்கு நடத்த ஏற்பட்ட சிரமங்களையும் தனது புத்திரிகையின் பங்களிப்பையும் எடுத்துக் கூறினார்.

வரவேற்புரையாற்றிய சை.பீர் முகம்மது, "தமிழுக்கு நல்ல காலம் பிறந்திருப்பதாகவே நினைக்கிறேன்.

லேசியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஒரு பார்வை தமிழகத்தில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது. 'காலச்சுவடு' மலேசிய மலர் வெளிநிடுவதில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. 'தமிழ் இனி 2007' கருத்தரங்கக் மலேசியாவில் நடத்த வேண்டுமென்பது காலச்சுவடு' ஆசிரியர் கண்ணனின் லட்சியமாக உள்ளது. இதற்கு ஏறக்குறைய முன்று லட்சம் மலேசிய வெள்ளி செலவாகும். உலகம் முழுவதுமுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களை வரவழைத்து இக்கருத்தரங்கை நடத்த வேண்டும். இக்கருத்தரங்கு இங்கே நடைபெற்றால் மலேசிய இலக்கியத்துக்கு அது ஒரு மாறுபட்ட பார்வையைத் தரும்" என்று குறிப்பிட்டார்.

வெளியீட்டு விழாவுக்குத் துணையமைச்சர் -த்தோ வீரசிங்கம் தலைமையேற்றார்.

"தமிழ் இனி 2007 மாநாட்டை நிச்சயம் நாம் நடத்தலாம். முதல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை 20 லட்ச வெள்ளிச் செலவில் நாம் நடத்தியுள்ளோம். இன்றும் வரலாற்றில் அது பேசப்படுகிறது. இப்படியான மாநாட்டுக்கென்று அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதி பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய முடியும். எனவே எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல் கருத்தரங்கு வேலைகளை ஆரம்பியுங்கள். மிகச் சிறப்பான கருத்தரங்காக நாம் அதை நடத்தலாம்" என்று கூறினார்.

முதல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை மலாபார் பல்கலைக்கழகத்தில் அப்போதைய இந்தியத் துறைத் தலைவராக இருந்த தனிநாயக அடிகள் முன்னின்று நடத்தினார். அம்மாநாடு பல்கலைக்கழக வளாகத்திலேயே நடந்தது. தங்கும் விடுதிகள், மாநாட்டு மண்டபங்கள் என்று அனைத்து வசதிகளும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதால் மாநாடு நடத்துவது சுலபமானது. இது பற்றி இப்போதைய இந்திய ஆய்வியல் துறைத் தலைவர் டாக்டர் சபாபதியுடன் பேசியபொழுது அவரும் இதில் ஆர்வம் காட்டினார்.

'தமிழ் இனி 2000' நூல் வெளியீட்டின் வழி 2007க்கான கருத்தரங்கிற்குப் புது வழி பிறந்துள்ளது. கோலாலம்பூரில் அரங்கம் நிறைந்த கூட்டம் 'தமிழ் இனி 2007' மாநாடு நடைபெறுவதற்குப் பெரும் ஆதரவு தெரிவித்தது.

கோலாலம்பூர் வெளியீட்டில் முதல் நூலை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்வதன் அடையாளமாகவும் தமிழ் இனி இந்த இளைய தலைமுறையிடம் முறையாக ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலும் நான்கு வயது நிரம்பிய செல்வன் அம்ரூல் அஸ்ராப்புக்கு முதல் நூல் வழங்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி அனைவருக்கும் நெகிழ்வைத் தந்தது.

ஓர் அறிவிப்பு

தமிழ் இனி 2007

கண்ணன்

செப் 4, 2005 அன்று சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் விழாவில் 'தமிழ் இனி 2000' தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து மலேசியாவில் கங்கைப் பட்டாணி, சித்தியலான், கோலாலம்பூர் ஆகிய இடங்களிலும் நண்பர்கள் சை. பீர் முகம்மது, கோ. புண்ணியவான், கோ. முனியாண்டி-ஆகியோர் ஏற்பாட்டில் நூல் வெளியீடு நடந்தது. எல்லா இடங்களிலும் கிடைத்த எதிர்பார்ப்பை மீறிய வரவேற்பு பல புதிய எதிர்பார்ப்புகள் உருவாகக் காரணியாக அமைந்தது. சிங்கப்பூர் நிகழ்வில் ஒரு குறிப்பை வாசித்தேன். அக்குறிப்பு வருமாறு:

தமிழ் இனி 2000 செப் 1, 2, 3 தேதிகளில் நடைபெற்றது. இன்று செப் 4 அன்று மாநாட்டுக் கட்டுரைத் தொகுதி வெளியாகிறது. ஆனால் காலமும் வெளியும் வேறு வேறு. தமிழ் இனி 2000 முடிவடைந்து சரியாக 5 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. மாநாடு நடைபெற்றது சென்னையில்; மாநாட்டுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு வெளியாவது சிங்கப்பூரில்.

ஒரு விதத்தில் 'தமிழ் இனி 2000' இன்றோடு முடிவடைகிறது என்றும் சொல்லலாம். சென்னையில் துவங்கியது சிங்கப்பூரில் முடிவடைந்திருக்கிறது. தமிழ் இனியின் உலகளாவிய பார்வைக்கு இந்த முடிவு மிகவும் பொருத்தமானது. ஒன்று முடியும்போது அடுத்த கட்டத்தைப் பற்றி சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது. இந்நூல் தயாராகி வெளிவரும் இந்த நாட்களில் 'தமிழ் இனி 2000' நடைபெற்ற நாட்களைப் பற்றிய நினைவுகள் மனதில் எழும்பித் ததும்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. போதை மிகுந்த நாட்கள் அவை. போதை என நான் குறிப்பிடுவது பட்டியில் அடைக்கப்பட்ட போதையை மட்டும்ல்ல. படைப்பு, எழுத்து, சிந்தனை, பாட்டு, நாடகம் என அந்த நாட்களையும் அந்த வெளியையும் நிறைத்திருந்த கலை மனங்களின் அதிர்வுகளால் ஏற்பட்ட போதை. அத்தகைய போதையை மீண்டும் அனுபவிக்கும் ஏக்கம் மனதில் படர்கிறது. கடந்து போனதை மீண்டும் ஒருபோதும் அடைய முடியாது என்பதை நன்கு அறிந்த நிலையிலும் இந்த ஏக்கத்தைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

உலகத் தமிழர்களிடையே பரிமாற்றங்கள் நிகழ இத்தகைய மாநாடுகள் மீண்டும் மீண்டும் நடைபெறுவது அவசியம். தமிழக அரசு இனி உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்துவதற்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தியவர்கள் ஆட்சிக்குத் திரும்பியதில்லை என்பது வரலாறு. புகுத்தறிவை முழங்கி, தமிழைச் சுரண்டி ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் மூடநம்பிக்கையில் முழுகி இன்று தமிழைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்கள். தமிழ் ராசியற்றதாக, காலாவதியாகிப்போனதாக, ஆபத்தானதாக அரசு அமைப்புகளால் பாக்கப்படுகிறது.

தமிழைச் சுரண்டியவர்கள் சுரண்டி முடித்துவிட்டார்கள். கோலார் தங்க வயலைப்போல தமிழின் மரபு, தொன்மை, செழுமை எனும் சுரங்கங்கள் வற்றிப்போய்விட்டன. நவீனத் தமிழை உலக மொழியாகத் தகுதியான ஒரு மொழியாக வளர்த்தெடுக்கும் சவால் இப்போது நம்முன் நிற்கிறது.

'தமிழ் இனி 2000' முடிவடைந்ததிலிருந்தே அடுத்த தமிழ் இனி மாநாட்டை நடத்துவது பற்றி சேரனும் நானும் நண்பர்களும் தொடர்ந்து பேசி வருகிறோம். இலங்கை, கண்டா என நடந்த பேச்சுகள் அரசியல் சூழலில் சாத்தியமற்றுப்போயின. இப்போது மலேசியா மற்றும் சிங்கப்பூர் நண்பர்கள் இணைந்து 'தமிழ் இனி 2007'ஐ கோலாலம்பூரில் நடத்துவது என முடிவு செய்துள்ளோம். தமிழின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இம்மாநாடு நடைபெறும்.

நண்பர்களின் ஆலோசனைகளைத் திறந்த மனதுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

காந்தியை விமர்சிப்பதற்கான தகுதி என்ன?

இதழ் 72இல் காந்தி தொடர்பான திருச்சி க. கருப்பையாவின் கடிதம் குறித்துச் சில சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காந்தியைப் பற்றி "ஒரு முடிவுக்கு வர" சத்திய சோதனையையும் சில சித்தாந்தங்களையும் மட்டுமாவது வாசித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் காந்தியை விமர்சிப்பதற்குக் காந்தியை வாசிக்க வேண்டியதில்லை என்பதைக் கருப்பையாவின் கடித வரிகள் நிரூபிக்கின்றன.

"காந்தியடிகள் ஆப்பிரிக்காவில்(1) இருக்கும்போது பிரிட்டன் அங்குள்ள போயர் இனத்தவர்களின் சுதந்திர வேட்கையை அடக்க அவர்கள்மீது போர் தொடுக்கிறது. அப்போது பிரிட்டனுக்கு ஆதரவாக அவர்கள் படையில் சேர்ந்து காந்தி பணியாற்றுகிறார். ஒரு இனத்தின் சுதந்திரத்துக்கு எதிராகச் செயல்படுவது எந்தச் சத்தியத்தில் சேர்ந்தது" என்று கேட்கிறார் கருப்பையா. போயர் (Boer)களை ஆப்பிரிக்கத் திணைக்குடியினர்போலவும் போயர் யுத்தத்தை அவர்களின் விடுதலை எழுச்சியை ஒடுக்க ஆங்கிலேயர் தொடுத்த போரைப் போலவும் அவர் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். போயர்கள் ஆப்பிரிக்க இனத்தவர் அல்லர். போயர் என்பது தென்னாப்பிரிக்காவில் ஆங்கிலேயரைப் போலவே குடியேறிய டச்சுக்காரர்களுக்கு அங்கு வழங்கப்பட்ட பெயர். தென்னாப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகள் அவர்கள் வசமிருந்தன. காந்தியின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், ஆங்கிலேயரும் டச்சுக்காரர்களும் தாயாதிகள். போயர் யுத்தம், பிரதேச மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பாக அவர்களுக்குள் நடந்துவந்த போராட்டத்தின் உச்சம்.

கருப்பையாவைப் பொறுத்தவரை காந்தியின் "வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை" இப்படித்தான் அடிப்படையாகக் கருவிகளாகக் கொண்டு தகவல்கள்கூடப் பிழையானதாக "கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்" போலிருக்கிறது. . . . "தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான விடுதலை உரிமைகள் கிடைக்கக் கூடாது என்பதில் மிகவும் குறியாக இருந்த" காந்தி, தென்னாப்பிரிக்காவிலும் ஒரு "இனத்தின் சுதந்திரத்துக்கு எதிராகச் செயல்படுவது"தான் காந்தியைப் பற்றிய கருப்பையாவின் படிமத்தை முழுமைசெய்கிறது போலும். இந்திய வரலாற்று நாடகத்தின் வில்லனாக உருவமைக்கப்பட்டுள்ள காந்தி, திரையுமம் முதல் கட்டத்திலிருந்தே வில்லனாகத் தோன்றுவதுதானே இந்தப் புனைவின் தருக்கத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்க முடியும்!

காந்தி தனது தென்னாப்பிரிக்க சத்தியாகிரகம் நூலில் போயர் யுத்தத்தின் பின்னணியை விரிவாகத் தந்திருக்கிறார். ஆங்கிலேயருக்கு ஆதரவாக இப்போரில் பணியாற்ற (படையில் சேர அல்ல) காந்தி கோரிக்கை விடுத்தபோது சிலர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களின் வாதத்தையும் தான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்த பதிலையும் காந்தி அந்த நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். எந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அந்த முடிவை எடுத்தார் என்பதை அவர் தனது சத்திய சோதனையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காந்தி பூரண சுயம்புவாகப் பிறந்தவரோ அல்லது திடீரெனச் சித்தி பெற்றவரோ அல்லர். பொது வாழ்வில் அவர் ஈடுபட்டது தற்செயலாக அமைந்தது. அவரது வளர்ச்சியும் சறுக்கல்களற்ற சீரான வளர்ச்சியல்ல. சாகசங்களின் அளவுக்குப் பின்னடைவுகளும் இருந்தன. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட எவருக்கும் நேரும் மனச்சஞ்சலங்களுக்கும் தம் கொள்கைகளின் வலிமை பற்றிய ஓயாத சந்தேகங்களுக்கும் அவர் ஆட்பட்டிருந்தார்.

என்றாலும், கொள்கைப் பற்றுமிக் ஒரு சவிசேஷகனைப் போல மனிதர்களின் தார்மிக உணர்வுமீது அவருக்கு உறுதியான நம்பிக்கை இருந்தது. அவரது மரணம் வரையிலும் இந்த நம்பிக்கை தொடர்ந்தது.

காந்திமீதான விமர்சனங்களை முன்வைத்த எத்தனை பேர் தேசத்துரோகிகள் என்று பழிக்கப்பட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலைக் கருப்பையா தந்திருக்கலாம். பொது ஆளுமைகள் பிரதிமைகளாக மாற்றப்படுவதும் அவர்களுக்கு ஆராதகர்களும் பூசாரிகளும் தோன்றுவதும் வரலாற்றில் தொடர்ந்து நிகழ்வது. இதற்குக் காந்தியும் வித் விலக்கல்ல. ஒரு ஆளுமை தனது கொள்கைகளின் தார்மிக வலு சார்ந்து மட்டுமே பொது ஆளுமையாக உருவெடுக்க முடிவதில்லை. அன்று நிலவிய அரசியல்/பண்பாட்டு வெற்றிடம், சமூக மனத்தின் கொதிநிலை, பல்வேறு சார்பு நிலைகளோடு அந்த ஆளுமையின் பொருத்தப்பாடு இன்னும் உளவியல் காரணிகள் இவற்றின் சேர்மானமே அந்த ஆளுமையைக் கவர்ச்சி மிக்க பொது ஆளுமையாக மாற்றுகிறது. இதை வேதியியல் சமன்பாடாகக் குறுக்கவோ இந்தச் சமன்பாட்டைக் கொண்டு ஆளுமைகளை விரும்பியபடி கட்டமைக்கவோ முடியாது. இந்திய வரலாற்றில் இதற்கான தடயங்கள் உண்டு.

காந்தி, பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்ட நாளிலிருந்தே பொது ஆளுமைக்குத் தவிர்க்க இயலாதவையான புகழாரங்கள், பழித்தூற்றல்கள், விமர்சனங்கள் என அத்தனை எதிர்வினைகளையும் எதிர்கொண்டவர். அவரது மத நம்பிக்கைகள், சமூகக் கோட்பாடுகள், வளர்ச்சி பற்றியும் அறிவியல் பற்றியுமான அவரது நிலைப்பாடுகள், பாலியல் தொடர்பான பார்வைகள், அரசியல் திட்டங்கள் என அவரது ஆளுமையின் ஒவ்வொரு பகுதிகளுக்கும் அறிவு சார்ந்த விமர்சனங்களும் உணர்ச்சிப் பூர்வமான தாக்குதல்களும் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருந்தன. இருக்கின்றன. இவற்றிற்கான வெளியைக் காந்தி எப்போதும் அளித்த படியேயிருப்பார். இந்த விவாதங்களின் வழியே அவரது நிலைபேறு தொடரும்.

தி.அ. ஸ்ரீனிவாசன்
திருநெல்வேலி

விரும்பும் நூலை வீட்டிலிருந்தே பெற...

அனுப்பும்
செலவு
எம்முடையது

☎: 94422-22204

தொடர்புகொள்ளுங்கள் - நூல் வீடு தேடி வரும்

அந்நியன்

விலை ரூ. 75

தான் ஈகாம்

7/5, அப்பாவு செட்டியார் குடியிருப்பு,
காசி செட்டித் தெரு,
துறைப்பூர், திருச்சி 620 003.

நோபல் பரிசு பெற்ற ஆல்பெர் காம்யுயின் நாவல்

காந்தி பற்றிய மதிப்பீட்டில் உள்ள சில பிரச்சினைகள்

காந்தியைப் பற்றிய புரிதல் மற்றும் மதிப்பீடு ஒருவரின் சமூகம், மதம், சாதி, நாடு, கொள்கை போன்றவற்றால் பாதிப்படைவது மிகவும் குறைவு. நாம் காண்பது காந்தியை மட்டுமல்ல; நம்மையும் தான். காந்தியை இந்து சந்நியாசியாக நினைவாடும் இந்துத் துரோகியாக காட்சேயும் தந்திரக்காரராக ஆங்கிலேயரும் பார்த்தனர். அந்தப் பார்வைக்கான ஆதாரங்களை அவரே அளிக்கிறார். தவறாமல் காந்தி ஜயந்தி கொண்டாடுவதனாலும் நபாய் நோட்டுகளில் அவர் சிறிப்பதாலும் அவரை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்றோ மதிக்கிறோம் என்றோ நினைத்துவிட முடியாது. நெய்தல் கிருஷ்ணனின் கட்டுரை இதைக் காட்டுகிறது.

காந்தியைப் பேசுகிறவர்கள் இன்று அப்படிக்கே கேலிப்பொருளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அன்றாடம் பழக்கில் காணலாம். காந்தியின் சீர்திருத்த சோதனை இந்திய சுயராஜ்யம் போன்ற புத்தகங்கள் அவர் மீது ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக இன்றைய தினங்களாருக்கு இருக்காது. குறிப்பாக 'இந்திய சுயராஜ்யம்' கோகலே போல் நிராகரிக்கப்படலாம். காந்தி தனது வாழ்நாளில் அதிகமாக எழுதி, படித்து, செயல் புரிந்த மனிதர். அவர் பெரிதும் பாராட்டப்படுவது அவர் தறையற்றவர் என்பதால் அல்ல, ஒரு சாதாரண மனிதன், ஏசுவைப் போன்றோ புத்தரைப் போன்றோ

ஐன்ஸ்டைனைப் போலவோ கடவுளின் குழந்தையாகவோ பிறவி மேதாவியாகவோ பிறக்காமல், தன் முயற்சி மற்றும் ஆத்மசக்தியால் மட்டுமே உயர்ந்த நிலையடைந்தார் என்பதால் காந்தி பெரிய அறிவாளி அல்ல. சாதாரண வழக்கறிஞர் மெத்தப் படித்தவரல்ல. காந்தியின் இளமைக்காலம் நம்மில் பலரைவிடவும் சாதாரணமானதாக இருக்கலாம். நமக்கு நம்பிக்கையூட்டுவது இதுதான். மகாத்மாவாக ஆவதற்கு மகாத்மாவாகப் பிறக்க வேண்டியதில்லை.

காந்தி போயர் போரில் கலந்து கொண்டது, பூனா ஒப்பந்தம் போன்றவை அவர்மீது சுமத்தப்படும் சில குற்றச்சாட்டுகள். உண்மையில் நம்மால் அவர் சந்திக்காத அல்லது எழுப்பாத புதிய குற்றச்சாட்டைக் கூற முடியுமா என்பதே சந்தேகம்தான்.

காந்தியின் அரிஜனக் கோட்பாட்டைப் பூனா ஒப்பந்தம் மற்றும் அம்பேத்கரைக் கொண்டு மட்டுமே மதிப்பீடு செய்வது சரியல்ல எனத் தோன்றுகிறது. ஒப்பந்தம் பற்றிப் பல கருத்துகள் இருக்கின்றன. அம்பேத்கர் கூட இந்த ஒப்பந்தம் தலித்களுக்குத் தான் கோரியதைவிட அதிகமாகக் கொடுத்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார். காந்தியை அதிகமாகச் சாடிய இந்தியர்களுள் அம்பேத்கர் ஒருவர். அவர் ஆங்கில ஆட்சியையும் ஆதரித்தார். ஆனால் அம்பேத்கரை தேசத்துரோகி என்று கூறுவதில்லை. இன்று நாடு முழுவதும் அம்பேத்கரின் சிலை

எல்லாத் தலைவர்களைவிடவும் அதிகம். 1931 முதல் 1939 வரை காந்தி எடுத்த பல முயற்சிகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கானவை. இதனால் ஏற்பட்ட பயன் என்ன என்று கேட்கலாம். காந்தி வளர்த்த, கற்றுக் கொடுத்த பல கொள்கைகளின் கதி என்னவானதோ அதே கதிதான் இவைகளுக்கும். அம்பேத்கர் சட்ட ரீதியாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கினார். காந்தி அந்த இடத்தைக் காப்பதற்காக அதற்கேற்ப மக்களை மாற்ற முயன்றனர். இந்த முயற்சி அவர் கொள்கையின் தொடர்ச்சியே.

காந்தியின் மனம் விசாலமானது. அம்பேத்கரை விடவும், நேருவை விடவும். இப்படிச் சொல்வதால் அவர்களுக்கு இகழ்வல்ல. இவர்கள் குறிப்பிட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள், காந்தி அப்படியல்ல. அவர் பல சமயங்களில் பலருக்காகப் போராடினார். போராட்டம் யாருக்கு என்பதல்ல, எதற்கு, எப்படி என்பதே முக்கியம். காந்தியின் முடிவுகளில் குற்றங்கள் காணலாம். காந்தியின் நோக்கங்களில் காண முடியாது. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால் நாம் காந்தியின் செயல்களை, அவை நிகழ்ந்த காலம், தழ்நிலை சமகாலத் தலைவர்களின் நடவடிக்கைகள் என்று பல அம்சங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு விரிவான ஆய்வில் இறங்க வேண்டும்.

பிரஸன்னா
சென்னை 17

செருமன் - தமிழ் அகராதி

ஹார்ஸ்ட் சிவையா
சு. இராசாராம்

- இந்திய இருமொழி அகராதி வரலாற்றில் முதலாவது செருமன் - தமிழ் அகராதி
- தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் செருமானியர் அறிந்து கொள்ள உதவும் முதன்மை நோக்கம் கொண்டது.
- 12,000 செருமன் தலைச்சொற்களும் 10,000 க்கும் மேற்பட்ட ஆக்கச் சொற்களும் அடங்கியது.
- செருமன்மொழி அகராதி மரபையொட்டி உருவாக்கப்பட்டது.
- பக்கங்கள் 500 : விலை ரூ. 140

வெளியீடு

இராகவேந்திரா பதிப்பகம்

276, விநாயக் நகர்
தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி பின்புறம்
நாகர்கோவில் 629 002.

☎ 04652236894
Cell : 9360238338

விற்பனை உரிமை

சுதர்சன் புக்ஸ்

74, மணிமேடை கீழ்ப்புறம்,
நாகர்கோவில் 629 001.

☎ 04652228445
email : sudarsanbooks@yahoo.com

WÖRTERBUCH
DEUTSCH-
TAMIL

செருமன் - தமிழ்
அகராதி

HORST SCHWEIA
S. RAJARAM

சு.ரா. அஞ்சலிக் கூட்டங்கள்

அஞ்சலிக் கூட்டங்கள்

ஹாங்காங்

நவம்பர் 19 அன்று ஹாங்காங் இலக்கிய வட்டத்தின் 'கவிதை'க் கருத்தரங்கில் சுந்தர ராமசாமிக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

"தன்னுடைய மரணத்தைப் பற்றிய கவிதையில் 'கவிதையை எழுப்ப முயன்று கொண்டிருந்தவன் மறைந்துவிட்டான் என்று மட்டும் சொல்' என்கிறார் சு.ரா. இதில் தென்படும் தன்னடக்கத்தை அவர் தமிழ் இலக்கிய மரபிலிருந்து பெற்றிருக்க வேண்டும். அதே வேளையில் ஆகிவந்த நம்பிக்கைகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கவும் அவர் தயங்கியதில்லை. ஜே.ஜே. சில குறிப்புகளின் வடிவமும் உள்ளடக்கமும் அதுவரை தமிழ் வாசக உலகம் போற்றி வந்த கருத்துகளைப் புரட்டிப்போட்டது" என்று பேசினார் மு. இராமநாதன்.

சு.ரா.வின் 'மின்விசிறி' என்கிற கவிதையை வாசித்த பி. குருநாதன், அதில் சொல்லப்பட்ட வரிகளுக்கு இடையில் தான கண்டுணர்ந்த சொல்லப்படாத வரிகளைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

எஸ். பிரசாத்

ஒருங்கிணைப்பாளர், இலக்கிய வட்டம், ஹாங்காங்

இலங்கை

நவம்பர் ஆறாம் நாள் இலங்கை மட்டக்களப்புப் பொது வாசகச் சாலையில் மறுகா அமைப்பின் சார்பில் சுந்தர ராமசாமிக்கு நினைவஞ்சலிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. மறுகா அமைப்பாளர் கவிஞர் த. மலர்ச்செல்வன் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் கலாநிதி செ. யேசுராசா உரையாற்றினார்.

தலைமையுரை ஆற்றிய மலர்ச்செல்வன், சு.ரா.வின் படைப்புலகம் பற்றிய தனது கருத்துகளைச் சொல்லிவிட்டு, சு.ரா.வைச் சுற்றியிருந்த அவதூறுகள், சர்ச்சைகள் குறித்தும் தன் கருத்துகளை முன்வைத்தார். குறிப்பாக நாச்சார் மட விவகாரங்கள் கதை நாகரிகத்திற்கு அப்பாற்பட்டுக் கேவலப்படுத்தியதையும் புரிதல் சிக்கலால் சர்ச்சைக்குள்ளான பிள்ளை கெடுத்தாள் விளை கதையை ஓட்டிய விமர்சனங்களையும் சுட்டிக்காட்டினார். எழுத்துலகில் முகம் கொடுத்து எழுத்துக்குள் வாழ்ந்த சு.ரா. இன்று காற்றில் கலந்த பேரோசையாகிவிட்டார். அம்புகளையும் மலத்தையும் வீசியவர்கள் இனி என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று அவர் கேள்வி எழுப்பினார்.

யேசுராசாவின் உரையிலிருந்து சில பகுதிகள்:

ஐம்பதுகளில் சிறுகதை எழுத ஆரம்பித்த சு.ரா., புதுமைப்பித்தனின் ஆக்கத்தினாலும் முற்போக்கு அலை ஈர்ப்பினாலும் சிறுகதைகள் படைத்தாலும் கலாபூர்வமான முறையில் அவற்றைத் தந்தார். இடைவெளிக்குப் பின் அவர் எழுதிய கதைகள் தன்னைத் தேடுவதாக, வாழ்க்கையைத் தேடுவதாக அமைந்திருந்தன.

சு.ரா.வின் கவிதைப் பயணம் உண்மையின் நாதத்துடனும் உத்வேகத்துடனும் திகழ்ந்தது. அவரது நாவல்களில் ஒரு புளியமரத்தின் கதை தமிழ் நாவல் உலகில் முதல் புதுமையும் முற்றிலும் புதுமையுமாயிற்று. வெளிவந்த காலத்தில் மட்டுமின்றி இன்றும் பலரை ஈத்துவருகிறது. ஜே.ஜே. என்னும் மலையாள எழுத்தாளனின் கதையான ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள் என்னும் நாவல், சுயசரிதை, வாழ்க்கை வரலாறு, உண்மைக் கதை, கட்டுரை, நாவல் எனப் பலபடப் பேசவைக்கும் புதுமை வடிவம் கொண்டது.

கருத்துக்கும் மனிதருக்குமான உறவு ஜே.ஜே. எனில் மனிதனுக்கும் குடும்பத்திற்குமான உறவு குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் நாவல். மனித வாழ்வின் ஓட்டு மொத்தமான சாராம்சத்தை விவரிக்கும், அதன் விரிவும் ஆழமும் தேடும் முதல் நாவல் இதுதான். பெண் மன உலகையும் நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்தும் முதல் நாவலும்கூட.

சு.ரா. ஒருவிதத்தில் பாரதிக்கு அடுத்த ஆளுமை. இன்னொரு விதத்தில் புதுமைப்பித்தனுக்கு அடுத்த ஆளுமை. அன்னாரிடமிருந்து ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் கற்க வேண்டியவை அனந்தம். சு.ரா., காற்றில் கலந்த பேரோசை, கலந்தாலும் கரையாத பேரோசை. இவ்வாறு யேசுராசா பேசினார்.

த. மலர்ச்செல்வன்
மட்டக்களப்பு, இலங்கை

சிங்கப்பூர்

நாள்: வெள்ளிக்கிழமை அக்டோபர் 21, 2005 நேரம்: மாலை 7 மணி
இடம்: சிங்கப்பூர் எஸ்பிஎனேட் கலையரங்கம் அருகில்

'புறப்பட்ட இடம் தெரியும்; போகுமிடம் தெரியாது, தெரிந்துகொண்டு தொடரும் நாய்வாய்க்கழிக் குருடனைப் போல வாழ்வதில் அர்த்தமில்லை' என்று சொன்ன அந்த மாபெரும் எழுத்தாளருக்கு அன்று நினைவுஞ்சலிக் கூட்டம்.

தான் சு.ரா.வைப் பார்த்த சம்பவத்தை மானசாஜென் ரமேஷ் நினைவுகூர்ந்து பேசினார். 1991இல் நாகர்கோவில் சென்றபோது ஜவுளிக் கடையில் சுந்தர ராமசாமியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவரிடமே கேட்டதில் ஆரம்பித்து அவரைப் புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி, அதை அவருக்கும் அனுப்பி மறுமடல் கண்டதுவரை பல அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

எந்தவித மேதாவித்தனங்களும் வெளிப்பூச்சுகளும் இல்லாத ஒரு சாதாரணனைப் போல அவர்களிடம் அவர் உறவாடியது, அவர்களுக்குத் தெரிந்ததை அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள முனைந்தது, அவர்களுக்குப் பிடித்த / தனக்குப் பிடிக்காத எழுத்தாளர்களது ஆளுமை தொடர்பான விஷயங்களை அவர் பகிர்ந்துகொண்டது எனப் பல விஷயங்களை நினைவுகூர்ந்தார் ரமேஷ்.

பசுவய்யாவின் சில கவிதைகளை (கன்னியாகுமரி கவிதையும் ஒன்று) மிகவும் சிலாகித்த பாண்டியன், அக்கவிதையின் அழகியல் வெளிப்பாட்டை மிகவும் ரசிக்கும் விதத்தில் விளக்கினார். மரபைக் கட்டவிழ்த்துப் புதுமை பண்ணும் சுந்தர ராமசாமியின் முயற்சியானது இலக்கிய உலகில் புதுப்புனலாய்ப் புகுந்து வந்தது எனவும் அதுவே இன்றைய வெற்றிக்கு அடிகோலியது எனவும் புதுவித நவீன உரையாடலைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய (புதுமைப்பித்தனுக்குப் பிறகு, சுஜாதாவைத் தவிர்த்து) பெருமையும் புகழும் அவரையே சாரும் என்பதையும் நண்பர்களின் ஆமோதித்தலோடு சொன்னார் பாண்டியன்.

ஜெயமோகனைப் படித்த பின்பே, அவர் அதிகமாக மோதிவந்த ஆளுமையான சுந்தர ராமசாமியைப் படிக்க முனைந்ததாகச் சொன்ன ஈழநாதன், அவரது கவிதைகள் மற்றும் கதைகளை நினைவுபடுத்தினார்.

எம்.கே. குமார்
சிங்கப்பூர்

மலேசியா

மலேசியா 3.12.2005 அன்று சை.பீர்முகம்மதுவின் ஏற்பாட்டில் மலேசியா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கக் கட்டடத்தில் சு.ரா.விற்கான அஞ்சலிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. சொல்லிசை சித்தர் ரெ.சண்முகம் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் டாக்டர் ரெ.கார்த்திகேசு, ப.சந்திரகாந்தம், பச்சைபாலன், சை.பீர்முகம்மது ஆகியோர் பேசினார்கள்.

'நான் எழுத்தில் வாழ்பவனன்றோ?' என்ற அவரது வரி மிக உண்மையானது. இன்று ஒரு தமிழ் எழுத்தாளனுக்கு கடல் கடந்த நாட்டிலும் அஞ்சலிக் கூட்டம் நடைபெறுவது ஒன்றே அவரின் எழுத்தின் வலிமைக்குத் தக்க சான்று." என்று சை.பீர்முகம்மது குறிப்பிட்டார்.

நாகர்கோவில்

சுந்தர ராமசாமியின் உடல் எரியூட்டப்பட்ட 20.10.2005 அன்று மாலை அவருக்கு அஞ்சலிக் கூட்டம் நடத்திய நாகர்கோவில் 'நெய்தல்' அமைப்பு, டிசம்பர் 4ஆம் தேதியன்று 'சு.ரா. நினைவுகள் மதிப்பீடுகள்' என்னும் நிகழ்ச்சியை நடத்தியது. நாகர்கோவில் பி.டி. பிள்ளை கல்யாண மண்டபத்தில் நடந்த இந்நிகழ்வில் எம்.எஸ்., ராஜமார்த்தாண்டன், அ.கா. பெருமாள், சி. சொக்கலிங்கம், தி.சு. ஸ்ரீநிவாசன், சுகுமாரன், அ.ராமசாமி, கனிமொழி, இளம்பிறை முதலான பலர் பேசினார்கள்.

லக்ஷ்மி மணிவண்ணன் சு.ரா.வின் நினைவுகள் குறித்த கவிதை ஒன்றை வாசித்தார். மதுரையைச் சேர்ந்த இளம் ஓவியர் உமாபதி சு.ரா.வை வரைந்த ஓவியங்களின் கண்காட்சியும் இந்நிகழ்வின் ஒரு பகுதியாக அமைந்தது. கண்காட்சியைத் திருமதி கமலா ராமசாமி தொடங்கி வைத்தார்.

'நெய்தல்' கிருஷ்ணனுக்கு அன்பளிப்பாக ஓவியர் ஆதிமூலம் அனுப்பிய சு.ரா.வின் கோட்டுச் சித்திரம் அழகிய முறையில் சட்டமிடப்பட்டுப் பேச்சாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

ஓவியங்கள் : உமாபதி

அஞ்சலி

அந்தி மாலையில்
நெருப்பிட்டார்கள்.
ஆகவே நீ நெருப்பானாய்.

தீ எரிந்து
காற்றோடு காற்றாக
ஆகவே நீ காற்றானாய்.

காற்று வானில் கலந்தது
ஆகவே நீ வானாகினாய்.

தீ எரித்த சாம்பல்
மண்ணோடு மண்ணாக
ஆகவே நீ நிலமானாய்.

இளங்காலை வேளையில்
கன்னியாகுமரிக் கடலில் கலந்தார் அஸ்தி
ஆகவே நீ நீரானாய்.

உம் சாம்பல் கலந்த
கன்னியாகுமரிக் கடல்நீரை அள்ளிப்
பருகுகிறேன்.

உங்களுடன் காலை உலாவிற்ரு
நண்பர்கள் கிளம்பிவிட்டார்கள்.

நடைபாதைத் தேநீர்க் கடையில்
உங்களுக்குப் பிடித்த 'மார்சுழிப்பூவே' பாடல்

எஸ்.எல்.பி. மைதானத்தில்
காலை உலா தொடங்கிவிட்டது.

மிகச் சரியான நேரத்திற்கு
காலை உலாவிற்ரு வருகை தரும்
உங்களுக்காக
உங்கள் உரையாடலுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

ஒருவேளை காலதாமதமாகவிட்டதோயென்ற
குற்றவுணர்வில் உங்களைப் பிடிக்க
மூச்சிறைக்க ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

உங்களைத் தேடி
வேகமாக மைதானத்தில்
சுற்றிச் சுற்றி வருகிறேன்.

உங்கள் வருகையின்மையால்
நண்பர்கள் திகைத்திருக்கிறார்கள்.

தனியாகச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

எஸ்.எல்.பி. பள்ளி மைதானம்
உங்களைப் பிடிக்க
தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

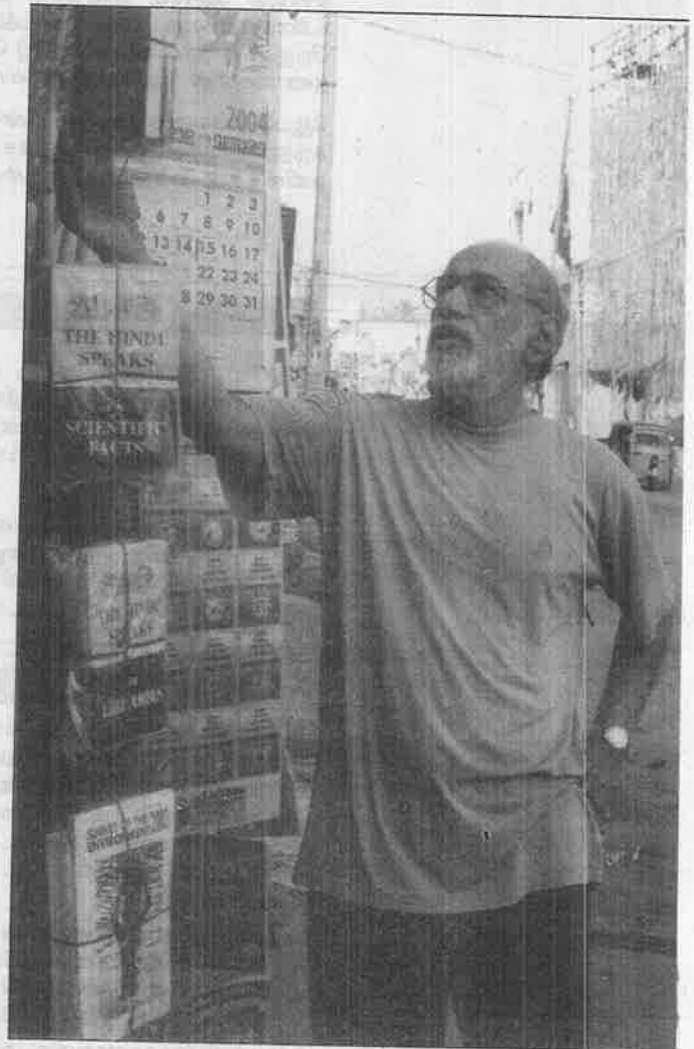
காணத் தவறிய சந்தர்ப்பங்கள்
அறுக்கின்ற சித்தத்தைச்
சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு

நித்திய அநித்தியத்
தராசுத் தட்டுகளின்
சதாவான ஊசலாட்டத்துக்கு
மத்தியில்

விழிநீர்த்திரை காட்டும்
(நண்ப, வெட்கப்படாமல் துக்கப்படு
கதை, கவிதை வரிகளின்
கலைந்த வரிசையை

வரவு காலத்தில் பதிந்துவைத்துப்
பேரேட்டை மூடிப்
பெருமூச்சு.

ந. ஜெயபாஸ்கர

படம்: புதுவை இளவேனில்

சிபிச்செல்வன்

கலை: புகைப்படக் கண்காட்சி

கீழ்க்கண்ட உருவாக்கிய கலைப்புகள்

பு
ற
ம்
நா
ம்
ப
து

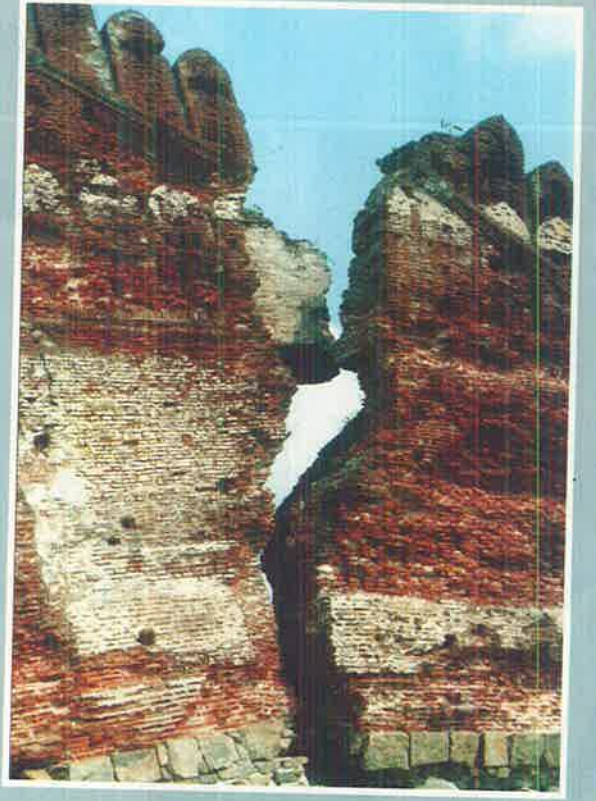
க. பஞ்சாங்கம்

பெருநகரங்களோடு ஒப்பிடும்போது புதுச்சேரி ஒரு சின்ன கிராமம்தான். ஆனால் கலை இலக்கிய நடவடிக்கை என்று பார்த்தால் விகிதாச்சாரத்தில் எந்தப் பெருநகரத்தையும்விட அதிகமாகவே இங்கு நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் கவனித்துவருகிறேன். இன்னும் சரியாகச் சொல்வதென்றால் புதுமையான சிந்தனை வளத்திற்கும் கலை இலக்கியப் போக்கைப் புதிய திசைநோக்கித் திருப்புவதற்கும் உலகப் பரப்பில் பாரீஸ் நகரம்தான் இன்னும் மையமாகத் திகழ்வதை போலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பரப்பில் பாரதியார் தொடங்கி இன்றுவரை புதுச்சேரிதான் புதிய திசைகளை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் நகரமாக விளங்குகிறது; அப்படிப்பட்ட நிகழ்வாகத்தான் புதுவை இளவேனில் நடத்திய கி.ரா. புகைப்படக் காட்சி, சு.ரா. புகைப்படக் காட்சி ஆகியன நடந்தன. அவற்றைத் தொடர்ந்து நவம்பர் 25ஆம் நாள் தொடங்கி ஒரு வாரம் இளவேனில் நடத்திய "புறம் நாற்பது" என்ற புகைப்படக் கண்காட்சி, புதுச்சேரி அலியான்ஸ் ஃப்ரான்செஸில் நடந்தது.

அன்று இரவெல்லாம் அந்தப் புகைப்படக் காட்சிகளால் பலவிதமான மன உலகப் பரப்பிற்குள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பயணித்துக் கிடந்து மறுநாளும் புறப்பட்டுப் போனேன். ஒவ்வொரு படத்தின் கதையையும் இளவேனிவிடம் கேட்டுக்கொண்டு பார்க்கும் போது வேறு பல பரிமாணங்கள் கிடைத்தன. எனக்கு முதல் நாளிலேயே பிடித்த ஒரு படம்: ஒரு கோயிலின் முன்பகுதி; இரண்டு பக்கமும் தள்ளித் சாத்தும் இரும்பு வாசல்; பாதி திறந்திருக்கிறது; உள்ளே இருந்து உள்ளே ஒரே இருட்டு ஒரு நாய் வெளியே வருகிறது; இரும்பு வாசலுக்கு மேலே பெருமாளுக்குரிய சங்கு, சக்கரச் சின்னங்கள் மண் சுதையில்; அந்தக் காட்சிதான் பெரும்பாலும் அன்று இரவு முழுக்க என்னை விரட்டிக்கொண்டிருந்தது; மறுநாள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் சொல்லிக் கொண்டு வந்த இளவேனில் 'அது தலித்துகளுக்கான ஒரு கோயில்' என்ற தகவலைச் சொன்ன உடன் அந்தப் படம் எனக்குள் பலவாகப் பெருகிப் பெருக்கெடுத்தது; இந்து மதத்திற்கும் தலித்துகளுக்குமான இரண்டாயிரமாண்டு வரலாறு எத்தகையது என்பதை அந்த ஒரு படம் எனக்குள் ஓட விட்டுக் காட்டிவிட்டது. அழைப்பிதழில் இருந்த வரிகள் (ரவிக்குமார் எழுதியவை) மிகவும் பொருள் பொதிந்தவை. அதிலிருந்து சில வரிகள்:

"அகமும் புறமும் கலந்து உருவானது நம் வாழ்க்கை. கணத்தின் கணந்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் புறக் காட்சிகளை வாரி

மனசுக்குள் இடுவதன் மூலம் அசுத்தின் பரப்பை விசாலப்படுத்துகிறோம். கூடவே, அந்த அசுத்தின் சாயலில் புறத்தை மாற்ற முயலுகிறோம். பிரக்னைக்கு அப்பால் நம் மனத்தில் படிந்துவிடும் ஒரு புறக் காட்சி நாம் கண்டதன் நகல் அல்ல. அது இச்சை உருவாக்கிய கோலம். ஒரு நல்ல புகைப்படம் அந்தக் கோலத்தை ஜீவனாய்க் கொண்டிருக்கும்..."

ஒரு தோர்ந்த, கலை ஞானம் மிக்க பார்வை யாளன், புகைப்படத்தை இயக்கத்திலிருக்கும் திரைப்படமாகவும் திரைப்படத்தை ஒரு புள்ளியில் நிற்கும் புகைப்படமாகவும் கண்டு களிக்க முடியும் என்பதற்கு இந்தப் புகைப் படக் கண்காட்சியே சாட்சியாகும்.

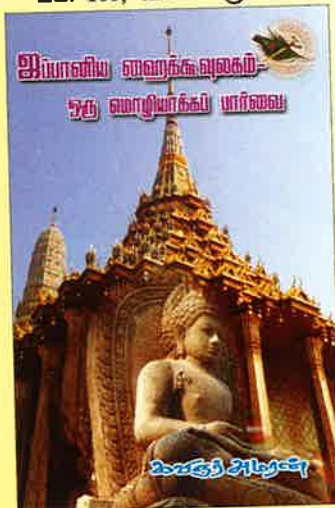
இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சி ★ எழுத்துலகில் எழுச்சி ★ படைப்பற்றவில் புரட்சி!

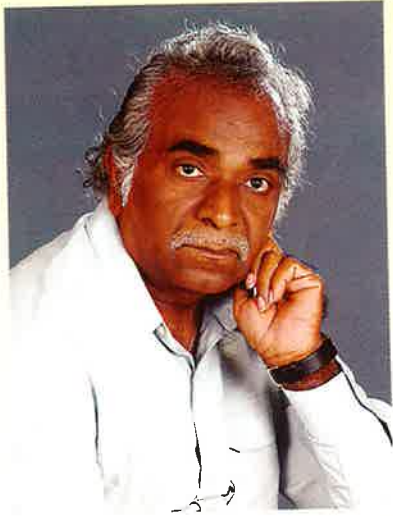
காவ்யா, சென்னை பக். 322
விலை: ரூ. 200

வ.உ.சி. நூலகம், சென்னை
பக்: 160, விலை: ரூ. 100

ராஜஜோதி, மதுரை
(விற்பனை உரிமை: அன்னம் - அகரம், தஞ்சை)
பக்: 200, விலை: ரூ. 125

கவிஞர் அமரன்

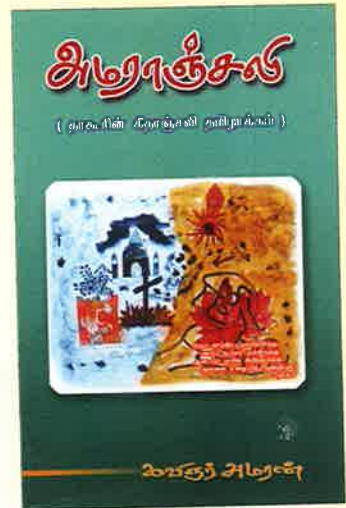
எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., எம்.ஏ., பி.எட்.,
முநிப-தமிழ் மொழிநுட்பவியல்

‘ராஜஜோதி’
5/438, குமரன் தெரு, சதாசிவ நகர்,
மதுரை - 625 020.
பேசி: 0452 - 5582541
செல்: 092431 20278

ஹைக்கூ நூல்கள் ஐந்து - [2005]

அ. கவிதை-2
தமிழ்-1 ஆங்கிலம்-1
ஆ. மொழிபெயர்ப்பு-2
இ. ஆய்வு-1

6. இவற்றுடன் தாசுரின் கீதாஞ்சலி தமிழாக்க நூல்

காவ்யா, சென்னை, பக்: 256,
விலை: ரூ. 150

வ.உ.சி. நூலகம், சென்னை
பக்: 160, விலை: ரூ. 100

ராஜஜோதி, மதுரை
(விற்பனை உரிமை: காலச்சுவடு (ஆங்கிலம்))
பக்: 172, விலை: ரூ. 100

நூல்களை, வரும் சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியிலும் (ஜனவரி 2006), பிற நாட்களில் அந்தந்த பதிப்பகத்தாரிடமும், (மொத்த விலை ரூ. 775 -இல் ரூ. 575 மட்டும் செலுத்தி) கவிஞர் அமரனிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வ.உ.சி. நூலகம் - 2, சிவசாஸம் சாலை, சி. மய்யப்பெருமாள் - 17, என்.சி.டி. முதலாளியிலும் சி.இ.க.க.ம்

உலகின் முதல் 50,000 கலர் டாடும் புடவை

“அடேய்யா!
உலகில்
இத்தனை கலர்களா?”

407721

பட்டில் இதுவரை நீங்கள் பார்த்திராத வண்ணமயமான சாதனை.

ஒரேயொரு பட்டுப் புடவையில் 50,000 கலர்கள் - இன்னும் பெயரிடப்படாதவை சில; இதுவரை பட்டில் பார்க்காதவை பல! RmKVயால் டிசைன் செய்து நெய்யப்பட்ட இந்த அற்புதமான படைப்பின் ஒவ்வொரு பட்டிழையும் பாரம்பரிய சாய முறைகளாலும், எங்களது விஞ்ஞானமயமான சாய ஆலையின் அதிநவீன தொழில்நுட்பத்தாலும் வண்ணமயமான உயிராக்கம் பெற்றுள்ளது.

50,000 கலர்களையும் ஒன்றாக நெய்வதில் நாங்கள் வல்லமை பெற்றிருப்பதால், அரிதான கலர்களில் கூட வியக்க வைக்கும் பட்டுப் புடவைகளை இனி நீங்கள் பெற முடியும்.

RmKV
Unique wedding silks